

P H Æ N I X

Decoris & Ornamenti.

Provinciae, Poloniae,

S. Ordinis Prædicatorum.

D. HYACINTHUS Odrovansius.

R E D I V I V U S

In Magnanimis Viris, Sanctitate Vitæ, Scientia & Eruditione, Cultûs Divini zelosissima Promotione, Vestigiis ejus inhærentibus, pro Decore ac Ornamento Provinciae, Posteris demùm, ad imitandum, quàm diutissimè superstitibus, in Vita

P R Æ S E N T A T U S

Nunc.

In Pignus Æviterne Obligationis.

ILLUSTRISSIMO ac EXCELLEN: DOMINO

D. THEODORO

Comiti in Iwanowice.

K O Z M I N S K I

PALATINIDÆ CALISSIENSI, in Swarzęd. Dubin & Iutrosin &c. &c.

Domino Hæreditario Mecanati Amplissimo.

O B L A T U S

Per

Patrem Fratrem FELICIANUM NOWOWIEYSKI, S. Th. Magistrum
Provinciae Poloniae Conventus Polnaniensis Ordinis Prædicatorum

Anno Domini 1752

POSNANLÆ Typis ACADEMICIS,

INGENTILITIUM DECUS KOZMINSCIORUM.

*Bibliothek
des
Zentral-Instituts
Oberösterreich*

I.

Flores supereminet omnes *Claudianus* Et Rosa purpureo, erescit jucunda colore. *Virgil* Inscripta Nomina Regum nascuntur. Flores *Idem* Floret odoratis terra benigna Ros *Tibull*. Quemq; frigoribus Boreas, nec sirus urit Aestibus aeterno, sed veris honore rubentes *Claud* Quondam Veris erat, nunc tua facta. Rosa est *Martial*.

II.

De radijs, lux nata, Crucis: *Horat*. Adde cruce, spes est, ut sacros purpura honores, Nuntiet. *Barlaam*. Huic supremus de cruce surgit honor D. *Venant*. Virtus celsa crucis, *Idem*.

Ad
ILLUSTRISSIMUM ac EXCELLENTISSIMUM DNUM,
D. THEODORUM

Comitem de Zwanowice.

K O Z M I N S K I,
PALATINIDAM CALISSIENSEM
MECENATEM AMPLISSIMUM,

P R Æ F A T I O.

Redivivus in Viris, Sanctitate ac omni virtute, & Sapientia conspicuis, etiam hoc sæculo Phænix Divinissimus Hyacinthus, ex Religionis umbris, ad Tua convolat Limina, in Gratoso, nidificaturus sinu. Mecænas Illustrissime. Non solum illum totam vincens Sabæam, & Europæum recreans Orbem, Tuæ Gentilitiæ ROSÆ allicit fragrantia, sed & Altitudo GENERIS, quâ, quibus vis superemines Festigijs, est illi plusquam cælum versus, educta Montium Frontis copia, in quibus securè conquiescat. Nativi hoc ipso, semper Domestici KOZMINSCIORUM Splendores, quibus, ô quàm pulcherrimè, Poloniæ relucescit Polus loco solis, Principis Planetarum radijs, hoc efficiunt, ut Phænix Hyacinthus, post tot sæcula, possit hodie in Publicum provolare. Pretiosissimus,

*æternitatis insertus Annulo Vnio Hyacinthus, nullibi
pulchrius, quam intra Illmæ Domus Tuæ sphaeram, quæ
totum Lechicum, complectitur Orbem, potuit radiare. No-
bilissimus, è Sarmatiæ Campis, in Cælestem transplantatus
Paradisum Flos Hyacinthus, ad purpureum, Alti Tui San-
guinis Maræ, & Avitas KOZMINSCIORUM Ro-
sas sua explicat Centifolia.*

*Augusta Procerum Lechiæ Propago Divinissimus Odro-
vanus, non sine numerosa Fratrum suorum Caterua, ad
Te, iure merito properat, Qui etiã es Os, de Ossibus ejus,
scil. per Mielzkowscios Odrovanus: & inde pacifi-
cum sibi pollicetur ingressum, quod intra Domus Tuæ
penetralia, uti à tot sæculis jure Sanguinis Domesticus,
standi habebit locum. In hac Domo, omnis illi Majestas,
omnis erit Magnificencia, cum idem sit KOZMINSCI-
ORUM Domus vel ipsa intrare Propylæa, quod Jovis.
Capitolium, vel Ipsum Divorum Pantheon, quot quot ma-
gna hujus per vetustæ Prosapiæ, sit tantum ad calculum re-
duci possent numeramus Nomina, tot ob immortalis digna
memoria facinora adoramus Numinâ. In senatu Statores
in Legationibus Mercurios, in Castris Martes cathaphra-
dos. Revolve Annales, & rescies, quantum pro Aris &
Fo-*

Focis, pro Libertate & Legibus, pro Fide & Religione ze-
lauere KOZMINSCII, adeò ut toties, sibi Ver esset: gratula-
retur Patria, quotiès tantum apparuerit Gentilitia KO-
ZMINSCIORUM ROSA. Albam illam cernis. Scias
KOZMINSCIOS candere notabiles ipso, Fidelitate erga
Règes, Amore circa Cives, Pictate erga Cælites, semper
còspicuos absq; omni fūco & cerussa: Albam inquam, eò
quod nunquàm habuerint Poraitæ, unde deberent erubescere;
& in decoris etiam Majorum Ceris, nihil admiserint fuli-
ginis.

Candida PORAITARUM Domus, hoc sibi meri-
to habet & nanciscitur, ut semper intaminato fulgeat can-
dore, illòq; sic inter alia eminet ut in stellato Hyperion Cæ-
lo, inter flores Liliū, inter Lapidēs Adamas inter reliqua
corporis membra purior Crystallo ocellus, Breve Rosarum
Ver, quis amplius dicet cum Florem hunc distinguant plu-
res quàm octingentæ in Regno Póloniarum Decades, Sæcu-
lorum. Pridem hæc Rosa, sua Folia explicuit in Epomi-
des, tenuavit in vittas, porrexit in purpuras, funditur in
succos salutare, liqvescit in remedia, flectitur in umbra-
cula, excrescit usq; ad trophæa. In Honorum Aris, Ro-
sa hæc frequentissima, latè longeq; Cælum & terram virtu-

tum & meritorum spargit Odorem. Verum argumentum à difficili immensum Pelagus in brevem redigere propontidē Achillis gesta in exigua claudere Iliade & quæ Pater Æneas & Avunculus Hector, per ætatem gesserat, momento dicere factis immortalibus digna, in exili pagina courctare, Quare Augusta KOZMINSCIORUM Decora, vel sub Eorum Gentilitia servo Rosa hos repetendo Venerantur secula, Heroica loquuntur facinora, non silent Historici, deprædicant Annales, Antiquitati ad jactantiam, Posteritati ad stuporem.

Præterire tamen silentiō nequeo Illmum & Excellmum Dominum Adamum de Iwanowice Kozminski Castellatum Rogoznensem, Avum Tuum Mæcenas Illme, non Nomine solum sed & re ipsa Magnum Patriæ Patrem. Quantum Hic in Senatu, contra perfidos Cicero, contra rebelles Pericles, contra Cives Hortensius, efficaci svadâ, fulminanti Ore, fluido eloquiō valuit. Dicerent, vel Ipsa, Majoris Poloniæ Comitola, ut discordes uniebat animos, Pacificator non turbator. Quodlibet pro ratione status, Ejus Consilium, Oraculum fuerat: quælibet dictio, auro, cedroq; notanda. Sive ad Tribunal Divæ Themidis Deputatus, Judex, sive ad Comitia Regni Lega-

Legatus, ubiq; encyclopædia prudentiæ, Juris Regula, Justitiæ Norma, vicit æquitate Aristides, Judicio Cato- nes: Verè Illi Avitus Poray, Nomen, sivè à Consilio, sivè à Paradiso deducens, aptissimè convenire potest qui non tantum in dubijs Consilium, Orbi Sarmatico factus, verum & Ipsis Regibus Delicium.

Nihil Hic asperum, nihil, quod lædere quempiam posset in moribus admisit, nulli visus riguisse spinis, nisi, uni- cæ Othomanicæ Lunæ in prælio Chocimensi, sub Invi- cissimo Poloniarum Rege JOANNE III. acerrimum Militem sese exhibendo. Plura Hujus SENATO- RIS merita, quæ exiguâ nequeunt circum scribi periodò, u- nâ non valent capi paginâ brevitati studendo, non recen- seo: quia ipsa dulcis Ejus, apud Posteris memoria semper propalabit.

Factus est tunc etiam Pater Patriæ ADAMUS, cùm virtutis & Sangvinis Hæredem, Illmum ac Excel- mum MATTHIAM KOZMINSKI, Palatinum Ca- lissiensẽ Patrem Tuum Dignissimum Mecænas Illme, Poloniae ad Dilicium, Libertati ad Præsidium, in Publicam edidit Lucem, velut Magnus Philippus, Ma- gnum Alexandrum.

Vide

*Videre erat in hoc Senatore, altum in rebus peragen-
dis Judicium, profundam in negotijs tractandis prudenti-
am, Heroicam in frangendis adversis dexteritatem, ex
quo Senatui Auctoritas, Honoribus erat Eminentia.*

*Palatinales dum gestavit Fasces, Publicum refloresce-
bat, ad ejus Gentiliam Rosam, Bonum, Triumphabat
virtus, scelera in sua latibula confugiebant, veluti à pun-
gentibus spinis. Solidis rationibus, veluti inconcussa basi,
fulciebat Regni Consilia, in quibus, quot puncta, tot clypei
Legum: quot sensus tot Sæculorum Doctrinæ: quot acumi-
na, tot erant Libertatis propugnacula. Effusam ejus Libe-
ralitatem, testantur Sacratæ Deo, cælitibusq, Aræ, pro-
clamant Egeni, de cujus munifica manu hi alebantur, Illæ
ornabantur. Hic purpureus Titan, Salutares præbebat in-
fluxus, in Auge meritorum absq; Ecchypsi Illius. Hic Sar-
maticus Tripas certiora Delphis jundeat Oracula, pro
cortina nube modestiæ tegebatur. Hic Centoculus Argus
prospiciebat Patriæ, prævidebat futura, ne quid nocivi e-
venisset.*

*Non indigito, Sole clariora, de Republica & Bono com-
muni Merita, hæc enim ad huc, in omnium versantur ocu-
lis. Non demonstro, quanta Hic Magnus Senator, Justi-
tiæ*

*tie documenta dedit, quomodo Boni Communis, tuebatur
Integritatem; dum Officio Mareschalci, in Commissione
Generali peragendo jungebatur, cum hæc, adhuc in memoria
singulorum remanent: Pares in Amores, Multos ad Imita-
tionem, omnes rapiunt in stuporem,*

*Hæc omnia imitanda Tibi Illme Mæcenas reliquit
Amantissimus Parens, In Te speranda compendiata
Tuorum Antecessorum Epithome, in Te vera Tuo-
rum Imago. Majorum, quorum splendores in Te auges
& merita accumulas.*

*Natus es ad Senatorias Curules & Purpuras, illa sem-
per à teneris annis gestas, quæ ad Magna tuam innatam
Indolem concernunt.*

*Primum Tue Juventæ Florem, dicasti Palladi, sci-
ens benè, pulchrius reflorescere consanguinitatis Arborem,
si doctis irrigatur fontibus, altiùs esse Altum Sangvinis
Mare, si in illud Aonij Fontes Rhetoricia flumina, totum
Eruditionis influxerit æquor, Adhuc in Fascijs, Ius habu-
isti ad Fasces, illud tamen, per eruditionis Calculos, confir-
masti, Literarium ita speculabaris Phæbum, ut totum extra
fabulam Promethæi, in mentis Tue, contraxisses sphærā;
hoc ipso, ad introspectiendos Honorum seles, mentis erudie-*

bas Pupillam. Adimplesti de Te præconcepta totius Poloniæ Vota, & omnium expectationes, felici eventu coronasti. Quis in Te non videret, quasi innatam sapientiam, morum Comitatem, gravitatem sermonis, miram in economiis scientiam, in rebus tam privatis quàm Publicis Prudentiam: effusam in egenos ac Divorum ædes liberalitatem, quæ KOZMINSCIS hæreditaria, & ad Honorarios natæ Indoli Fasces, indita sunt.

Exteras visitando Nationes, quanta usus Animi Tui peritiâ, quanta in Casarea pollebas Gratiâ? Procerum affectus loquantur Univerſi. & merito, quia Tuam Gentilitiam Rosam, non tantum Solo Polono, sed etiam & Aliorum Regnorum Hortis decuit implantari, ac ut Floret odoratis terra benigna Rosis, conveniens fuit, & Tuæ Gentilitiæ Rosæ, Univerſis sparsisse Odorem, Dicerem plura ni mihi etiam particulariter nota fuerit Tua modestia cui ut nihil dulcius est, quam laudanda agere, sic nihil molestius quam laudari. Te ad se incitant Honores supremæ in Regno expectant Præminentia, nō aliter in publicum Orbis Poloni spectaculum prodire volentes, nisi Tuarū pro Thyria Lana, vestiti Dotum apparatu. Omnes Tuos gressus secundent Superi, nam omnia in Te, natura congeſſit, Dona;

Quæ in alijs divisa sunt, Tu collecta tenes.

*Te Polonus appretiat & æstimat Orbis, purpurati
Proceres, in sui Pectoris deponunt Sacrario, in cujus Ca-
pite Pallas & Minerua suum habent Domicilium,*

*Si Maternum, in hanc Paginam effunderem sanguinem
non solum hujus Opusculi, sed & Librorum, super quæ, de-
sudabant sæcula, excederet margines. Illò enim Regum &
Principum rubescunt Purpuræ, Senatorij Murices distin-
guuntur.*

*Genus hoc, genus supremorum Honorum est cui su-
biciibiles sunt, omnium, species Dignitatum Regum Dia-
demata, Ducum clauæ Marschaleorum scipiones, à tot
sæculis huic Almæ Domui Inquilinæ.*

*Genitrix Tua, Mecænas Illme, Thereſſia PO-
TOCKA, Palatina Czerniechoviensis, ex qua cum
Materno lacte, omnia Potocciorum exsuxisti Decora.*

*Memorant, dulci recordatione sæcula, Celsissimum
Principem Illmum ac Rndissimum Dominū THE-
ODORUM POTOCKI, Primatem Regni ac Ar-
chiepiscopum Gnesnensem, quantum in Illa totius Re-
gni tempestate, pro Libertate & Legibus obstitit unus suc-
collator Hercules totum Patrium Cælum sustentabat. Pu-*

*blicas Regni totius Curas, indefesso suscepit conamine: Reipublica navim
in turbido positam, saluam, ad portum deduxit fortunatum. Sub Gentili-
dia Ejus Cruce Mater Polonia, nunquam stetit dolorosa,*

*Hic unus, totam Polonia, exantlatis humeris, sufferebat molem, ne
suo è Cardine hac Patria corrueret Troja. Par Regibus, Major Principi-
bus, etiam Celsissimos Tibi Domesticos reddidit Titulos. Parem, Huic
Phœnici Virorum, non dico Lustra, sed & Ipsa vix dabunt secula.*

*Non intermissa serie, Primas in Regno Curules occupabant & occu-
pant, POTOCCII, resplendebant & resplendent Illis Titulis, zelaverunt
& zelant pro Libertate Duces, & his, tot debeat Polonia quot olim tre-
centis ROMA Fabijs: per hos affine suum Genus, Thronis & Majesta-
tibus, & ad Ipsa Imperatorum Solia, est deductum.*

*Polonia Coclites sunt POTOCCII, pro illius Integritate sive vita
sibi chara, sive Fortuna spontè subeuntes jacturam, in cruenta Armipoten-
tis Mavortis acie, in quavis Hastata Bellona pugna Miltiades contra
Xerxem, contra Tarquinius Heroico passu processerunt. Quoties contra
Acies & Sevum Turcarū exercitum processerunt POTOCCII, toties Otho-
manica luna, sua superba demisit cornua & Cruceem POTOCCIANAM
fronte demissa adoravit, POTOCCIORUM dexteritas, hoc effecit, ut
toties Invasores Regni Sueti, Barbari Schytæ, repositis spolijs, cruenta
in acie ceciderint. Hinc vel exinde satis Tibi ad Gloriam Mæcenas Fa-
ventissime, quod de hac progredieris Familia, qua Patria Achenaus mu-
cus & fortissimum est Monumentum Referunt Historici Rosam, in centum
folia explicari. Tuam Gentilitiam Rosam, o quam trabata Senatorum
Nomina explicant, quam longè lateq; Tui Aviti PORAY, multe Fami-
liae ampliant Decorem & perennium Gestorum odorem.*

*Serenissimæ LESZCZYNSCIORUM Illustrissima POTOCCIO-
RUM, SZOŁDRSCIORUM, OPALENSCIORUM, CHLEBOW-
SCIORUM, SWINARSCIORUM, WYBRANOSCIORUM, ME-
CINSCIORUM, GARCZYNSCIORUM, SZCZANIECCIORUM
MIELZYNSCIORUM, GAIEWSCIORUM, PONINSCIORUM BU-
ŁAKOWSCIORUM, MIESZKOWSCIORUM, MYCIELSCIO-
RUM*

RUM, TUCZYNSCIORUM, DZIERBINSCIORUM, GORZEN-
SCIORUM, ZAKRZEWSCIORUM, PSTROKONSCIORUM, MI
CHAŁOWSCIORUM, ZYCHLINSCIORUM KOSICCIORM,
BIERNACCIORUM. BIELECCIORUM, SKAŁAWSCIORUM,
BARDSCIORUM, IZBINSCIORUM NIEMOIEWSCIORUM, &
plurima Alie Inclita in Regno Prosapia, qua DOMUS. Tux Augusta
augent magnitudinem non latet Unversos.

*In xcellsa laudum Tuarum elogia, in immensa Gloria Tua praecon-
ia, amplius non assurgo, qua non brevis momenti, aut exigui temporis sed
grande sunt Opus Saculorum, non recenseo, nec plura Domus Tux ex-
cella, aut Aliarum nexu Sangvinis junctarum Vocabula ad calculum re-
voco Oratorium. Prætereo reverentia silentio hac omnia Antecessorum Tu-
orum laudabilia facta, fama immortalis digna Facinora, cum ad ea com-
putanda Archimedeopus.*

*Non indigito & Tua nunc magna, post Majora in Patriam ac Eccle-
siam merita, sciens venè quod jam his digna obtines, & in candidissima Gen-
tilitia Tua Rosa manes Honorum candiantus.*

*Hinc foveant Superi, quos indignis precibus ac continuis ad Aras Phœ-
nicis Nostri Hyacinti, fatigamus Votis ut Amplissimis in Republica cu-
mulatus Honoribus, virtutum & Celestium Charismatum odoribus vernans
per longissimas Saculorum Myriades memoranda Posteritati Vivas Fortu-
natus,*

Ita Vovet & precatur

Obsequentissimus & humillimus Clientis,

**P. Felicianus Nowowieyski S. Th.
Magister Ordinis Prædicatorum**

Author Operis

Typis evulgandi Historiam Provinciae Poloniae Ordinis
Prædicatorum.

Harum serie nostriq; Authoritate Officij, quantum in No-
bis est, Tibi Adm Rndo Patri Magistro Fratri Felicia-
no Nowowieyski Provincie Nostræ Poloniæ Potestatem fa-
cimus Typis evulgandi Historiam Provincie Poloniæ, à Te-
lex Commessione Capituli Provincialis Luceoriensis conscrip-
ptam, cui Titulus: *Phoenix decoris & ornamenti Provincia Polonia Ordinis Predicatorum S. Hyacinthus reliquus* & dum mo-
dò Idem Liber à duobus Ordinis Nostri Magistris in Theo-
logia, ab Adm Rndo Patre Magistro Provinciali dictæ Pro-
vinciæ, specialiter & nominatim ad hoc deputandis, exacte
revisus, & tanquam prælo dignus approbatus fuerit: servatis
etiam cæteris de Jure servandis. In Nomine Patris & Filij &
Spiritus Sancti Amen. In quorum fidem, has propriâ manu
subscriptas, sigilllo Officij nostri muniri jussimus. Romæ in
Conventu nostro S. Mariæ super Minervam die 13. Febru-
arij. 1751.

L. S.

Registr Pagina 127.

2. *Fr. Emericus Langenwalter* Provincialis Dacia Magister
significavit, quod naturalis et Socius, sine Magistro.

Magistrorum S. Theologia ab Adm Rndo Patre Magistro Provinciali Poloniae Ordinis Prædicatorum Specialiter Designatorum

DE Commissione ac Licentia Adm: Rndi ac Eximij Patris
S. Theologiae Magistri Prioris Provincialis Provinciae
Polo-

Poloniae Ordinis Praedicatorum, Patris Damiani Matuszewicz Librum cui Titulus: Phœnix Decoris & Ornamenti Provinciae Poloniae, ejusdem Ordinis D. Hyacinthus &c. percipiens, quem zeloso in senectute sua, pro observantia Religiosa, nec non Juventutis, ejusdem Religionis imitanda exemplaritate, ac in virtutis imitabili memoria desudans, Adm. Rndus: ac eximius Pater S. Theologiae Magister Fr. Felicianus Nowowieyski, sollicito labore, Antecessorum, nostrorum, congregavit in Acervum Ideoq; prout Bartholomaeus de Rubens, Phœnicem Emblematis loco statuerat, sub solis aspectu in monte super arida ligna, combustum, una cum epigraphe *ut vivam*: ita apprecor, ut Author operis, pro mortuis laborans, diutissimâ consoletur vitâ. Ego verò muneris mei juncti onere functus, ac huncce Librum integrum perlegens, nihilq; Orthodoxae Fidei dissonum, nihil bonis moribus contraveniens; imò Ipsis imitandis deseruiens, ac succum exemplorum continens, Approbo, ac imprimi, utq; in Publicum prodire Valeat, dignum fore censeo. In cujus rei fidem me propria subscribo manu. Dat. Varsaviae die, 10. Augusti 1752. Anno.

Fr. Jordanus Weyher S. Theologia Magister Ordinis Praedicatorum Item Altera

APPROBATIO.

EX speciali Commissione Adm. Rndi ac eximij Patris S. Tb. Magistri Patris Damiani Matuszewicz, Provincialis Dignissimi, Librum Intitulatum *Phœnix Decoris & ornamenti Provinciae Poloniae Ordinis Praedicatorum D. Hyacinthus &c.* quem Latiao sermone ad Decus & ornamentum Provinciae nostrae Poloniae ex Magnorum Nostri Ordinis virorum Gestis, compendians elaboravit, Adm. Rndus ac eximius Pater Felicianus Nowowieyski S. Theologiae Magister, vidi, perui-

di, legi & probavi. Vidi inquam, ut Mandatis Superioris
Provinciae obtemperarem: peruidi & legi ut oblectamentum
quod in semel illis legendis perceperam, mihi ingeminarem,
Probavi, ut non solum nostratum, sed exterorum quoq, uti-
litatem promoverem. Est enim opus ejusmodi, ut in recen-
sendis celebrandisq; Piorum Virorum meritis, Legentium A-
nimos, mirificè excitet, atq; ad Virtutis Indolem componat.
est igitur cum alijs Titulis, tum hòc uno Nomine publicâ Lu-
ce dignissimum. Ita censeo Dat Varlaviz in Conventu S.
Hyacinthi Anno Domini 2752. 10. Augusti.

*Fr. Symphorianus Poninski S. Theol. Magister Provinciae Polo-
niae Conventus Varsaviensis Ordinis Praedicator.*

Facultas Illmi Loci Ordinarii.

I M P R I M A T U R

JOSEPHUS, Comes de Verbno, PAWŁOWSKI Episcopus
Niocensis in Ecclesia Cathedrali Archidiaconus Picevensis
Vicarius in Spiritualibus ac Officialis Generalis Posnaniensis.

Approbatio Censoris Diecæsani-

M. JOANNES PAŁASZOWSKI J. U. D. Collega Major Ju-
ridicus Ecclesiae Collegiatæ SS. O.O. Cracoviae Archidiaconus
Casimiriensis Præpositus, in Villamowice Curatus Judiciorum
Consistorii Generalis Posnaniensis Assessor Ordinandorum &
Approbandorum Examiner Librorum per Diecæsiam Posnani-
ensem Ordinarius & Synodalis Censor, Studii inclytæ Academiæ
Posnaniensis Rector Librum Admodum Reverendi ac Ex mii
Patris Feliciani Nowowieyski S. Theologiae Magistri cui titu-
lus Phœnix decoris & ornamenti legi & cum omnia ad erudi-
tionem & morum exemplaritatem vidi adeò ut dicere debe-
rè Felicè Feliciano Patre Provinciâ proinde ut Liber hic in pu-
blicum prodire possit dignum censeo Idem qui supra Anno
Dni. 1752, &c. Die 24. Septembris.

In Nomine Domini, Amen.

O R I G O

Prædicatoriæ Religionis in Regno Poloniæ,
& ei annexis Ducatibus.

FAcinora Fratrum Prædicatorum, in Provincia Poloniæ, immortalī laude digna, brevi compendio, ab Illustribus Authoribus, veridicaquē Patrum Traditione, deligere decernenti, ab Ipsius Origine, Initium sumere Operis, consentaneum esse judicavi. Igitur.

Anno à Nato Salvatore mundi, J E S U Christo Domino Nostro, Decimo nono, supra Millesimum Ducentissimum: IVO Antistes Cracoviensis, Romam accesserat, ad Honorium III. Summum Hierarcham, causâ recuperandæ Dignitatis Archiepiscopalis, quam suus Decessor neglexerat: Eo tempore Sanctissimus Patriarcha DOMINICUS, in Urbe, suprahumanis factis, omnium oculos percellabat; inter quæ, Neapoleonē, Stephani Cardinalis ex Fratris Nepotem, equô decussum, & gravi membrorum alissione, vitâ functum, adspectante IVONE, orationibus suis, vitæ reddiderat. Fama aliorum, admiratione verò præsentis Miraculi, nec non & divinis sermonibus Patris DOMINICI excitus IVO, in ejus se necessitudinem insinuat, ab eoquē summis precibus, postulat; ut sui felicitis Instituti, aliquem Sodalem, nedum Ecclesiæ suæ, sed &

Sarmatiæ, Universoq; Trioni Gelido, concedere vellet; qui luce Verbi Divini, cæcas mortalium mentes illustrare; ignitâq; face sanctimonia, frigentes, ad amorem Coelestium, incendere posset.

Concessisset illico SS. Patriarcha DOMINICUS, votis ardentibus Piissimi Pontificis, si gentilem ejus lingvæ Polonæ gnarum, ad manus habuisset.

Número
imo.

Hoc destitutus, ex Comitatu IVONIS, aliquot, nēpè Hyacinthum Canonicum Cracoviensem, Ceslaum Canonicum, Custodem, & Prælatum Insignis Collegiatae Sandomiriensis, par Illustrissimæ Odrovansiorum Familiae decus, Nepotes ex Fratre IVONIS Episcopi: Henricum Moravum, & Hermanum Theutonem, divino spiritu correptos, illoq; Neapoleonis redivivi, spectaculô perculosos, Contubernio suo, in Conventu Sanctæ Sabinæ, dignatus est habere

Hos integro Annô, salutaribus præceptis imbuens, ad eum efformavit modum, ut non Tyrones, sed veterani Religiosi, sanctimonia vitæ Illustrés, zeloq; ardentissimo amplificandæ Fidei exarsuantes ab omnibus haberentur.

Exactô itaq; suæ probationis Antô, votisq; Illius in *solemni Professione auditis; hortatur Hyacinthum, SS. Pater DOMINICUS*, ut se itineri accingat, in Patriam suam reversurus, Pietatisq; ac Religionis, Instituti sui memor, doctrinæ à se haustæ semina, sparsurus. Quamobrem, magno animi robore concepto, parat; in propitio Dei nomi-

ne confidens, parat mentē monitis, pedes itineris: & Summi
Pōt ficiſ Honorii III, & SS. Patris DOMINICI benediſti-
one, & mandatis acceptis, Romā abit, Ceslao, Hermano, &
Henrico, individuſ Comitibus, ſui itineris, ſibi adjūctis.

Peragrata ea Italiae parte, quae patet Romā in Ger-
maniam iter habenti; viſitatſque Bononiensibus, (apud
quos Lauream Doctōralem Theologiae, & Juris Utriuſq;
obtinuerat) Germaniam paucis interpoſitis diebus, in-
greſſus eſt.

Quā tranſibat, nulla Eccleſia, vel locus, ſacrō aliquo
ſymbolo inſignitus erat, quem, genuflexus non adoraret,
in eoq; Orationes devotas non perſolveret. Sacra quoti-
diē, ubi ſe commoditas Eccleſiae proferebat; pro ſalubri-
tate, quorum hoſpitio uſus eſt, & quorum fines terebat,
offerebat. Verbum Dei, avidam aurem porrigentibus po-
pulis, ingenti cum fruſtu, enuntiabat.

Oppido Friſacenſi, apud Carinthios celebri, dūm ap-
propinquabat, Oppidani famā Faſtorum Hyacinthi exci-
tati, omnes conſertim, indiſtinſtis agminibus, obviam
prodeunt, & aſpectu illius, omni normā ſanctitatis exor-
natō, mirum in modum oblectati adventu, eum ad pro-
prios lares, unus prae alio invitant.

Haeſit illic, cō vesp̄ri Hyacinthus, & ſummo mane,
licet itineris moleſtiā, atq; laboribus defatigatus, ab in-
junſto tamen ſibi munere, ſeſe cōtinere non potuit. Sug-
geſtum in Civitate collocatum (cūm Eccleſia homines

concurrentes non capiebat) conscendit, & illis, prunas arduas Verbi Dei spargere excusus. Tantum, ac tanti, frigida illa corda inflammavit, ut repente, viderentur, studio pietatis incensi Frisacenses, de Terrenis, Coelestes evasisse.

Omnes prorsus suorum peccatorum sordes, coram illo expurgare contendebant. Alii à contagiis mundi hujus, sese explicare, sæcularibusq; resignare curis, divitias à se reicere, voluptates præcidere, & Coelestem inire, vivendi rationem, nitebantur.

Plurimi eorum Hyacintho amplissimas facultates, si ve in pauperum distributionem, si ve in Ecclesiæ, & Cœnobii novam structuram proferebant. Nonnulli, Sangvine, etiam Illino nati, spretis omnibus mundi illecebris, oblectationibus carnis, abdicatis, se Ilius consortio adjugebant, atq; ab ejus disciplina, ad supremam Christi Domini Philosophiam: & hinc, ad Coelestem conversationem, toto animo proveli, exoptabant, desiderabantq;: & ita necessum erat, ut Hyacinthus semestri temporis spatio, apud eos commoraretur.

Felices illius fuerunt labores, nam eo tempore Ecclesiam, si ve magnitudine, si ve ornamento adficii, Insigne, Conventumq; Amplissimum, in quo, innumeri Fratres, quasi suasu illius, se Religioni addixerant, Coelesti dogmate instruebantur, ex piorum Fidelium elemosinis etc;

Intèr hos, accepit in Discipulos B. Henricum in orationibus extaticum, B. Helgherum Comitem Illustrissima Familia ortum, non multò post, Priorem ejusdem Conventûs, & B. Conradum Frisacenses, de quibus infra mentio fiet

Postquàm igitur Frisacenses, ad meliorem frugem reduxisset: Provinciæ Theutoniæ initium fecisset, non illius tantùm loci angustis mœniis, suos circumscribi labores, judicans, Cracoviam properare instituerat. Illic Frisacenses, vehementiori jam vinculo eidem devincti, obsecrabant, nè illos deserere vellet. At ille, universis gentibus, quæ orientem solem, & septem gelidos Triones versùs, inchoant; se institutum Apostolum ratus, literisq; IVONIS Patru sui, in dies transmissis evocatus, se diutius apud eos detineri non posse, delectabatur.

Nè tamen introductam illam Religiosorum cohortem sine præsidio relinqueret, in locum sui reliquit eisdem Condiscipulum suum B. Hermanum Theutensem, de quo infra suo loco. Ipse verò Ceslai, & Henrici, septus Comitatu, per Styriam, Austriam, Moraviam, & Silesiam repedans, Viennæ, Olomucii, Oppaviæ, Rattiboviæ, Doctrinæ, & Sanctitatis Insignia specimina, dabat Civitatibus illis, & aliis in itinere obviis populis; publicè, & privatim, magno cum emolumento cunctorum, insigniq; ad Deum conversione Verbum Dei disseminabat.

Cracoviam advenienti, IVO Patruus suus, Episcopus

pus Cracoviensis, Cleri & Populi, multitudine manibus effusâ, circumdatus; obviam præcessit, consalutavit, honorifico ritu excepit, & longo ordine, Clero præunte, exoptatæ Civitati reddidit.

Nemo enarrare potest, reconditos sensus jubilationû, quos Hyacinthus, ex optata sibi occasione, jam diù cupitâ, de Ecclesia benemerendi percipiebat, neq; ardores explicare flagrantium animorum, aut gaudia, non humanitûs degustata, sed inclusa divinitûs in Cracoviensium pectoribus, ex conspectibus Hyacinthi.

Ibi exæstuabat Hyacinthus, quod in locum destinatum venisset, ubi constitutam Provinciam, non impiger ingrederetur, popularesq; suos, assiduis Concionibus, & conspicua morum integritate, ab impia, flagitiorum tyrannide, vindicaret. Cracovienses autem, summo studio suffundebantur, quod tanti viri consuetudine essent fruturi, cujus egregiam sanctitatem, olim sibi, ab ejus admiranda Indole, cognitam, novis accessionibus, ex Conubernio Apostolici Viri, auctam, ob oculos jam positam intuebantur. Quamobrem jussu Episcopi tantisper (dùm Clerus à Parochiali SS. Trinitatis, ad augustam illam Divæ Deiparæ Virginis, in Circulo Cracoviensi transferretur) in ædícula lignea, ad humile oratorium, una cum sociis suis, in Aula ipsius Episcopi divertens, expectationi omnium, de se conceptæ, facere enisus est.

Et quia, Prædicatorum Religionis se esse Alumnum,

dicendi artibus instructum à Magno Prædicatore DOMI-
NICO, profitebatur; ab eo officio, tam præclaro, ac Ec-
clesiæ Dei, præ aliis utiliori, exorsus est.

Ad Arcem igitur Cracoviensem, positam Ecclesiam
Cathedralem, Concionatoris munere sibi injuncto conscē-
dit. Pietatem caput pietate accendere, torpidos experge-
facere, demoliri toto cardine vitia, atq; corruptelas. A-
damantinam pectorum duritiem, emolire, corporum, &
animorum castimoniam, justitiæ cultum, abnegationem
sui ipsius, cæteraq; omnia, Christianæ fidei ornamenta,
(quæ fraude sua, perniciofa; nequissimus animarum hostis
extinxerat, aut obscuraverat) non interruptis Concioni-
bus suis, ferventissimo spiritu, disseminare incæpit.

Adhærebant lateri dicentis, numerosi Conventus Ci-
vium, Nobilium, & Plebejorum, mellitis ejus declama-
tionibus, recreati: quæ non in persvasibilibus humanæ sa-
pientiæ verbis, sed in ostensione spiritûs, & virtutis, ita
manabant ab ore ejus, ut cujuscunq; cor, licet lapideum,
vel frontem licet ferream transfuerberasset. Abdita quæ-
dam energia liquefaceret, atq; ad divinas suscipiendas
formas virtutis, mollefaceret, & disponderet.

Erat igitur vehementer eloquium ejus, quòdùm
Concionaretur, gratiam, & fervorem in auscultantes, ta-
lem ac tantam diffundeat, ut viri Fæminæq; , sæpius &
conditionis suæ obliti, in alteros dixerim, Angelos Ter-
restres mutarentur, & quod ab igne ferrum, in alienam
quasi

quasi formam hoc illi à Hyacinthi fervore, in divinæ participationis naturæ, transibant.

Boleslaum Pudicum cum Uxore Cunegurda, Princeps Poloniæ Serenissimos, in ipso ætatis ællu, in eam impulit mentem, ut voto concepto castimonie illibatae, toto illo tempore, quo simul vixerant, præter amorē virgineum, & honorem intemeratum, sibi devinciebantur mutuò, nè impudicis quidem oculis, se contuerentur: eam ob laudem Virginitatis, Boleslaus Pudici cognomen assecutus est.

Nec eos modo, sed & plures alios, qui mundo nuntium remittentes, in ejus se consortium, adscribi flagitabant, ad sanctimonie perfectionis fastigia, evexit; usque dum in ea lignea ædicula diversaretur.

Ejus primitiæ censentur esse Fr. Hieronymus, qui B. Ceslao, Pragæ cuncti, adjuncto B. Henrico Moravo, socius itineris, ac laboris destinatus, fuit, & primus ab eodem, Prioris officio, in Conventu Pragensi S. Clementis, à se fundato, fungebatur, Fratres quoq; Benedictum, Florianum, & Godinum, quos suæ peregrinationis, voluit esse Comites sibi relinquens, de quibus infra suo loco. Plurimi quoq; alii, verbo & exemplo Hyacinthi pellecti, Religioni novellæ, nomina sua dabant, in illo licet pauperrimo Tugurio donec Hyacinthus non exiguus Fratrum numero, Deo & Ordini acquisito, Ecclesiam SS. Trinitatis, sibi ab IVONE Episcopo, & Universo Clero, collaudan-

9
dante Lescone Principe , Religioni dicatam , primò so-
lemniter ingrederetur, Anno salutis 1223 ipso die Annū-
tiationis sacro. Quò ingressus tantum in animis hominū
excitavit Religionis studium , ut omnes simul se felices
faterentur, qui hujuscemodi Instituti viros, quandoq; in-
tueri mererentur. Alij verò, morâ omni abjectâ, ad pe-
des Hyacinthi advolarunt, ejusdem Religionis Albo in-
digitari flagitantes, non modo populares , sed & exteri
quoque.

Aderat huic Festivitati , sollemnis Introductionis ad
Ecclesiam SS Trinitatis , & Coenobij Præclarissimi, Gre-
gorius Crescentius S. R. E. Cardinalis, Legatus à Latere
Sedis Apostolicæ, inter ejus Aulæ primarios Viros , fuit
etiam Jacobus quidam Civis Romanus, Legum Interpres
& Doctor, Cardinali à Consiliis. Is amore Religionis cor-
reptus, & Hyacinthi aliorumq; Fratrum devota pietate;
moræ impatiens, à Hyacintho nunc exnunc, habitum Præ-
dicatorum, precibûs extorquet; miratur, & avet Legatus,
tantum Viri ardorem , stupet Princeps Lesco , & IVO
Episcopus, Divinam subitam mutationem. Et dùm Hyac-
cinthus ad aliud spatium temporis, suæ vocationis inten-
tum differt; Ille autem fortissimè urget , piâ importuni-
tâte supportata, Prædicatoria Togâ, ab eodem investitur,
valedicens publicè omnibus , disciplinæ Hyacinthi sese
submisit.

Ubi ergo Cracoviensium , & proximè adjacentium

Oppidanorum mentibus, suæ purioris vitæ amorem Hy-
 acynthus iniecit, Religionisq; Prædicatorum non mi-
 nima incrementa apud Eos conspexisset, non ijs limiti-
 bus angustis (ait) mea desideria meiq; conatus arctari de-
 bent, omnem enim Terram, ad occidentem solem exposi-
 tam, meus Pater DOMINICUS Sydereâ sua Doctrinâ ir-
 radiavit, nec id usq; modo effecit, quod stella in Fron-
 te parvuli apparens, portendebat. Ipse ut solus, radiis
 verbi & virtutis immensos illos sinus Italiæ, Galliarum,
 & Hispaniarum illuminaret, verum etiam, quot Domi-
 cilia stellarum in perpetuas æternitates lucentium, Mo-
 nasteria scilicet eruditorum Discipulorum suorum, apud
 illos Coelo disjunctos populos propagarit, invexeritque,
 mihi etiam in eandem curam meritò incumbendum est.
 Hæret animo, illud Patris DOMINICI extremum votū:
 dilatationē Ordinis, majori quo potestis labore, promo-
 vete.

Cracoviæ igitur non multò post, valedicturus Fra-
 tribus, vocat ad se Fratrem Ceslaum, cum Hieronymio, &
 Henrico Moravo, eosq; sic alloquitur: Vitâ ipsâ Te cha-
 rriorem habeo semper, Frater mi dilecte, at cum ea quoq;
 non ita mea sit, ut ipsam pro nostro JESU Christo pro-
 fundere non debeam, meis spiritualibus oblectamētis, quæ
 tuorum ornamentorum decore, concipio, non possum a
 deo absorberi, ut curam, quæ utriq; Nobis adjuncta est,
 Religionis nostræ adaugendæ, postponere velim. Perge i-
 gi-

gitur ad occidentum terræ cardinem, ego Septemtrionem, & Orientem mihi allego. Tu Bohæmorum, Moravorū, Silesiorum, Saxonum. Ego Pruthenorum, Livonum, Lithvanorum, Ruthenorum, & hīs longè amplius positorū Tartarorum, & aliorum salutem curabimus. Omni igitur mora postpositā, tres illos in Bohemiam destinat, quibus non infeliciter negotium cessit. Ceslaus enim tūm Pragæ, tūm Vratislaviæ, inq; alijs vicinarum Regionum Civitatibus, Profecsis Monasteria amplissima Ordinis, accepit, quorum aliqua postmodum, à Provincia Poloniæ separata, duas easq; Nobilissimas Provincias, in Religione Prædicatorum effecere.

Hyacinthus autem, Minorem, & Majorem Poloniā, Provincias Maslovix, Prussix peragrans, Pomeraniæ, Livoniæ, Lithvaniæ, & Russiæ, Sandomiriæ ab ipso Principe Leschone, & Aldeyida Sorore ejusdem Cœnobium, & Ecclesiā Sancti Jacobi Apostoli extra muros, sat insigne. Intra verò muros, S. Mariæ Magdalenæ Ecclesiā, ac deum Plociæ duos Conventus, à Conrado Duce, videlicet Sancti Dominici in Suburbio, & in ipsa Civitate, Sanctissimæ Trinitatis accepit præclara Religionis nostræ Cœnobia.

Posnaniæ postmodum, Dantisci, Rigæ, Elbingæ, in Monte Regio, Kijoviæ, Haliciæ, Leopoli, Præmislæ, alijsq; in locis, idem obtinuit, prout Annales Ecclesiæ Cathedralis Cracoviensis dant testimonium, de Incremento Ordinis in Septemtrione.

Kijoviam quoq; veniens Hyacinthus, quatuor annis integris invigilabat, ut ad unionem S. Matris Ecclesiæ, illam Metropolim Russiæ, pertraheret: ex quo, ingentem lætitiæ Grægorio IX, & X, & Innocentio III. Summis Pontificibus Romanis, Universæq; Ecclesiæ peperit; novâ quasi parturitione Filiorum Reducum, olim perditorum, erroneo schismate. Exinde ad Tarraros excurrens, & ad Græcos, partim suâ, partim Fratrum suorum contentione, Palæologum Orientis Imperatorem, post decimâ tertiam, à corpore Ecclesiæ scissionem, una cum Ecclesia illa Florentissima orientali, ad occidentalem redeuntem, felici nexu jungendos disposuit.

Regem Tartarorum, quondam Procrum, Satraparum Gentis, numerosâ catervâ cinctum, & adjunctum, utrû, que Potentissimû, in Concilio Lugdunensi, Ecclesiæ præsentavit, hunc baptizandum, illum denuò, in unitatem corporis Ecclesiæ inferendum.

Oblectabat tunc Ecclesiam, in eodem Cōcilio, tam Baptisma Gentilis Regis Tartarorû, quàm unio Palæologi Imperatoris Orientalium, illum convertit feliciter, hunc ad vinculum Ecclesiæ conduxit Hyacinthus Sanctissimus. Et nè suo discessu, relinqueret oras illas, Leopolim, Haliciam, Præmislîam, & alibi locorum, Colonias Religionis Prædicatorum deduxit, pietate Christianorum illic exædificatis Ecclesijs.

Omnia igitur, quæ in Oriente, ijs in locis, quæ
San-

Sanctissimus Vir, suæ culturæ, partes esse voluit, piè, religiosè, callè, liberaliter, & humaniter facta sunt, tâta sunt ut verè possit Poloniæ, Prussiæ, Pomeraniæ, Livoniæ, Lithvaniæ, Russiæ, Scythiæ, Orientis, atq; Septemtrionis, nuncupari Apostolus, Plantator, & propagator Provinciæ nostræ Polonæ, cum sequentibus Fratribus suis, ejus vestigijs inhaerentibus, & virtutibus collucentibus.

Primus quidem B CESLAUS ODOVANSIUS *Número 2dò.*
 Sanctitate, Religione, ac Virtute Frater Germanus D. Hyacinthi, uterq; ipsdem Parentibus natus, Eustachio Comite de Koskie, de Domo, & Familia Odrovansiorû, uterq; in pago kâmien, (quo nomine, ex Polonico lapis, significatur) Dioecesis Vratislaviensis, feliciter progeniti, in lapides Sanctitatis, & Doctrinæ angulares, consecrandi, uterq; Prædicatorum Columnæ, extiterunt.

Fuit major natu Ceslaus, Annõ salutis 1180. Lucisolari, ac Baptismati expositus à laude nomen adeptus.

Adhuc infans, vultu ac oculis, quoddam Divinum portendebat, manus in Cœlum erigendo, & pectusculum suum tundendo, pusio purus. A lacte depulsus, lacteam transegit dulcedine, ac morum innocentiam pueritiam.

Adolescens ingressus, maturò jam virtutum fructu, cæteros superabat, pietati, ac studijs exæquo incumbens, viva Christi Bibliotheca factus

Bononiense Athæneum ut exornaret, diviniore scientiæ, ac Juris Prudentiæ Laureâ, Professorû monitis fractus accepavit.

Reversus in Patriã, cùm Nobilioris Indolis, & sanctimonix specimen edidisset, B. IVONEM Patrum suum, Episcopum Cracoviensem, ac Leschi Monarchæ Cancellarium, suo adventu oblectavit.

Sacris initiatus, ac in Collegium Reverendissimorum Canonorum Cracoviensium adlectus, & Ecclesiæ Collegiæ Sandomiriensis, Prælatus, Custos constitutus, suo muneri, & Ordini, parem animum adhibuit, ac specialiter Sanctissimo Altaris ministerio, summa cum devotione famulabatur.

Ad cognoscendas Ecclesiasticas, & afflictorum causas perdifficiles, ad Capitulum (ut vocant) in quo sapius major, vel potentior pars, vincit meliorem, pro officio præscripto accedens, non odio, non amore, sed veritatis, & justitiæ zelô, sanciebat sententiam. Populares, nè apud Tribunal Patru sui, Regniq; supremi Cancellarii, odijs delatorum, vel privatis rapinis, aut publicis exacti onibus, pessundarentur: intrepidè se opponebat, & objectis periculis autoritate protegebat.

Inter procellas Patriæ, & tempestates, quæ à Principibus, quæ à Clero, quæ à seditiosis Civibus excitatas, salutem publicam, omni studio tuendam sibi proposuerat, in gratiam ullius unquam, vel concessit mendacium, vel occuluit veritatem.

Opes, quas non exiguas, ex asse hæreditario, & Beneficio Ecclesiastico possederat, non in Aula fucos, aut

sanguine devinctos, sed in Ecclesiæ ornatum, in cleri indigentioris juvamen, & in stipem pauperum, benefica manu erogabat.

Mensa frugalis pro illo, pro Sacerdotibus, & pauperibus, quorum non exiguum numerum quotidie alebat, liberalior parabatur. Honestæ indolis Adolescentulos pariter alebat, & ad Coelestis vitæ exemplar efformabat: Quare domus ipsius seminarium totius virtutis, cōmuni suffragio vocitabatur.

In Comitatu cum B IVONE Patruo suo, ac Germano Fratre Divo Hyacintho Romam veniens, ac præsens miraculo resuscitati Neapoleonis, per S. Patrem nostrum DOMINICUM, Annô Domini 1219, die 14. Febr: quæ in diem Cinerum inciderat, ad S. Sabinam, cum D. Hyacintho, insimul Henrico, ac Hermano, Dominica prima Quadragesimæ, de manibus S. Patris DOMINICI, habitū Religionis suscepit.

Relatus in Formulam Discipulorum D. DOMINICI, ad æmulationem virtutis, summâ vi, adnitebatur, per actio spatio Tyrociniæ cursu, ad Professionem cum D. Hyacintho admissus, in Poloniam rediens, fidissimus in erigendo Conventu Frisacensi Coadjutor D. Hyacinthi fuit. Cracoviam simul cum eodem ingrediens, sollemniter salutatus, ædiculæ parvæ intra Episcopalem residentiam, salutatis liminaribus, Pragam, Bohemorum Metropolim contendit, una cum Henrico Moravo.

Andream Episcopum ejusdem Urbis, jam ab Urbe Romana reducem reperit, apud quem, propter vitæ insetam sanctimoniam, & Verbi Dei dicendi facundiam, propè Apostolicam, summo honore habitus, curâ & impulsu Gregorij Crescentij S. R. E. Cardinalis Legati, & Andree Episcopi Ecclesiâ S. Clementis M. in subripinis Moldaviæ, ubi nunc nova Civitas Pragensis, è Regione Aula Regalis, à Premislao Rege obtinuit, cum amplissimo Monasterio, in quo centum ejus Familiæ Sodales laudes Divinas diurnas pariter, & nocturnas, Altissimo persolvere possent. Tunc Ceslaus Pragæ, cum Religionem Prædicatorum, præclaris Institutis, florentem fundasset Vratislaviam contendit, ibi virtutis antè, sparsam famam, cum factis probasset, multosq; mortales, ad melioris vitæ statum, verbo & exemplô, in Ecclesia S. Martini traduxisset: Laurentij Præsulis Vratislaviensis munificentiam, Ecclesiam amplissimam S. Adalberti Episcopi M. Vratislaviæ, ac Arcem pro erigendo Cœnobio obtinuit.

Vratislaviæ, nihil eorum omisit, quæ Pragæ pro lucrandis animabus patrarat Prophetiæ spiritu clarus, Principi Henrico, D. Hedvigis Filio, nec non universæ Silesiæ, ingentē calamitatem, à Tartaris illatam, longè antè prævidit, & prædixit.

Flumen Wiadrum, Cappâ, super præterfluentes aquas expansâ, transnavit. Infantem, unicum Matris Filium, totos octo dies, altis Wiadri fluvij obrutum, in

Nomine Domini, qui dat verbum Evangelizantibus, virtute multâ, ad vitam revocavit, & Matri afflictâ Vratislaviæ restituit.

Itē alios tres, vario genere lathi interceptos, surgere jussit ad ortum: Nullusq; erat, qui miserando casu dejectus, vel infirmitate à medica manu derelictus, lathoq; affixus, Ceslai operâ non succurreret, levaretur, & sanaretur.

Pro corporis castimonia illibata, excubias super sensus agebat, carnibus in summa ægitudine, sibi interdixerat, singulis ferè noctibus, corpus catenula ferreâ, cruentabat.

Ad Præfecturam Poloniæ, Bohemiæ, Russiæ, ac Lithvaniæ, quæritus à B. Hyacintho Provincialis assumptus, charitatem pro Imperio, Orationem pro virga, exemplū pro admonitione, in administrando habebat.

Hoc munere depositus, iterum Vratislaviæ consuetudinē antiquam piē & sanctē vivendi assumpsit. Deindē Annō Domini 1241. rabie Tartarorum, Poloniam, Silesiam, devastante, cadibus, & flammis Urbem Vratislaviensem, Inclytam Silesiæ Metropolim, obsidione cingit, B. Ceslaus, dat se in Preces, sacramq; Hostiam offert, & ecce! ad elevationem SS. Hostiæ in Missa: cælitus illapsi globi ignei, per hostes volitant, schyras absumendo: sicque Civitatem obsidione, Cives metu mortis, suosque Fratres liberat: reliquos Schyras, in dispersionem fugat, cui Miraculō, sequentes alludunt versus.

*Virtutem Schyta disce Dei, non temnere Christū,
 Offeritur Christus, Te necat, hicce globus.*

Item Vratislaviâ igne flagrante, super âera se conspicuum post mortem ostendit, ab incendio protegens, suâq; requiei depositorium, videlicet S. Adalberti Monasterium laborum suorum coronam, & præmium lætus aspiciens, ubi Beato sine quiescit ab Annô Domini 1242.

Numero B. HENRICUS MORAVUS, Discipulus SS. Patris
310. DOMINICI, una cum D. Hyacintho, habitum Religionis suscepit, Institutumq; amplexatus, flammis Divini amoris exaltans, ac zelo amplificandæ Catholicæ Fidei Orthodoxæ, & Prædicatoriæ Religionis, operam, & studium cum D. Hyacintho dedit, plenusq; pietatis operibus, ac vitæ suæ sanctimoniâ, placidissimè in Domino obdormivit, Annô Domini 1243.

Numero B. HERMANUS THEUTHO, pariter Discipulus
410. SS. Patris DOMINICI, Socius in laboribus, & Prædicationibus D. Hyacinthi, multis Theutoniæ excitatis Monasterijs, Oppoliæ in Conventu Nostri Ordinis, pijsimè obiit Annô Domini 1245. De hoc pijsimo, ac devotissimo Virô, refert Ferdinandus Castillo lib: 2. c. 22, quod hujus Patris Hermanni, tota vitæ suæ exercitatio, & opus fuit: cum ab opere externo vacaret, orationibus, & meditationibus, præsertim verò Passionis, & mortis Christi Domini, suavissimè, & dulcissimè frui, & sauciari. Fuerat frequentissima in ore ejus ea Formula, quam S. Eccle-

clesia Dei præscripsit: *Adoramus Te Christe, & benedicimus Tibi, quia per Tuam Sanctam Crucem, redemisti mundum*: quam dum poplite flexo, multis cum lachrymis promebat, accidit semel, ut in lacrymas effusus, eandem devotissimè recitabat, videt exemplò, Salvatorem, se, ante suos oculos præsentantem. Pavet ad Majestatem Dei radiantis, audet tamen adorare, & propiùs apparenti conspectibus sistere. Admovet eum suis vulneribus Christus, ex singulis, sui pretiosissimi Sangvinis, guttas anhelanti instillat, quibus jucundissimè faciatus; fel & venenum, omnia mundi oblectamenta judicat, fastidit, & abhorret, nihilq; illum præter DEUM, & hunc Crucifixum satiat.

Habuit & aliam devotionem, ad Gloriosissimam Virginem Deiparam, quam quotidie salutavit, corde cõpunctus, hæc verba addebat: *JESU suavissime, dignare me, meam, & Tuam Matrem, super omnes speciosissimam, ore laudare, corde admirari, & imitatione operis insequi*. Tantum Beatissimam Virginem, per hanc suam devotionem recreabat, ut Ipsa quoq; se illi visendam, quodam die Sabbathi præbuerit, novisq; gratiarum charismatibus eundè adauxerit.

Præ contemplationis studio, non multùm actioni vacabat, quare totus absorptus in spiritu, & quasi extra se raptus, aliorum saluti, non adeò invigilare satagebat: quapropter à multis, pro ignaro, & ignavo habitus, contemnebatur.

Movit ea res paulisper sanctum ; agendi animarum salutem cupiens, prosternit se, in oratione, postulat Dulcissimæ Matri, ut tantundem intelligentiæ scripturarum, remenso dono concederet. Lingvam suam deinde balbam dissolveret, ad Laudes divinas perficiendas, instruendos verò amicos, coelitum præparare. Percussus flammeo eloquio præparavit, & exsolvit, & mox instruxit mentem, os & fibras Hermanni, DEUS, ad supplicationē MARIÆ, ad prædicationem Evangelij pacis, ut scientia infusâ divinitus, Theologos, eloquentia verò pene Doctoris Gentium, Oratores innumeros post se relinqueret. Latinô, Alemanô, & alijs sermonibus promptus in dicendo, felicissimus, in capiendo homine, quovis ad frugem meliorem erat. In Consilijs efficacia, claritate, & facilitate tanta, ut pravâ jam objecta mutare, innumeros exegerit, Christo Domino plurimis progenitis, sancto fine decessit Oppoliæ in Silesia Annô 1245.

Morienti, & ad Cœlos migranti, Crux aureis literis perlucida super Ecclesiam, in qua tumulabatur, sole lucente apparens, insigne dedit testimonium sanctitatis ejus, & Crucis Christi prædicatæ, atq; ab eo jugiter in corpore delatæ. Ita munimenta antiqua Convē: Oppolienfis.

*Numero
sed*

B HENRICUS Polonus, Consors laborum B. Ceslai Cænobii Vratislaviensis, Vir DEO devotus, & hominibus clarus, ad extremam horam deductus, cum jam

Eu-

Eucharistiæ, & extremæ unctionis Sacramenta, devotè accepisset, Crucem, quæ ante se posita erat intuens, cœpit diligenter, deficientibûs jam viribus finem hujus antiphonæ, *securus, Et gaudens venio ad te, ita Et tu exultans suscipias me*, decantare.

Cumq; Frater, qui tunc aderat, ab eo quæreret, quid nam diceret? respondit: *Video Dominum meum JESUM Christum, Et Apostolos ejus*. Quærenti iterum utrum eorum Collegio sociari deberet? respondit: omnes, qui Patrum Nostrorum instituta servant, eorum in Ordine collocandi sunt. Et in crucem positam ante eum, defigens lumina, dulciter videre, plaudereq; manibus cæpit; vultu, oculis, manibusq; gaudium ingens præferens. Deinde post pusillum, adstantibus Patribus, & orantibus, ait: Adsunt dæmones, & adsunt, fidem meam subruere volentes; sed ego credo in DEUM Patrem, & Filium, & Spiritum Sanctum. Quibus dictis expiravit Vratislaviæ, ad ædes Sancti Adalberti.

BB. FLORIANUS, BENEDICTUS, & GODINUS, *Numero* hi, secretorum D. Hyacinthi conscij, Charismatum meliorum æmulatores, divinarum apparitionum, & revelationum testes oculati, miraculosè per rapidissimum flumen Vistulam, super aquas tumentes, stratô Pallio a Sancto Hyacintho vecti, istos tamē aqua, non submergebat, quos terrena contagio, non aggravabat.

Horum Benedictus, Monasterio Gedanensi, sanctissimè

præfuit, Godinus Kijoviensis, B. verò Florianus, individuus S. Hyacinthi Comes, in Conventu Cracoviensi, Sanctam, in manus Altissimi, efflaverat animam.

Numero

7mò

B. ULRICUS FRISACENSIS, fuit Discipulus Divi Hyacinthi, Ordini Prædicatorum adscitus, præter alias virtutes, quarum ideam, in Hyacintho expressam, imitabatur: contemplationi, atq; orationi intentus erat.

Hujus suffragio, quas non poterat curas, circa salutem animarum explere, profluvio lacrymarum, à peccatorum voragine abducebat, mediante sua Prædicatione, Fideles. Ab earum rerum Divinarum contemplatione, sæpè extra se rapiebatur, sensuum ministerio, & usu, destitutus.

Quadam dierum, frequentius orans, suavitate tantâ perfusus fuit, ut sui oblitus, ac si saucius corde, tædere, & gaudere, & velut nix, à solis radijs, ita ille à divinis fulgoribus, liquefieri, videretur.

Fuit incendium cordis ejus, adeò ebulliens, in corpus, ut illud sensim, debilitatum, flaccidum, & spiritui jam jam exhalando, proximum reddiderit.

Sic ergo nulla febris exustus, paralyti nullâ dissolutus, nulla deniq; infirmitate prostratus, ab amore divino, sternitur in mortalem lectum.

Mirantur Fratres, citam mortem, Ulrico imminere, mox poscenti, Sacrum Eucharistiæ Sacramentum, postremamq; unctionem, pro more ministrant; recipit ea, illo sum-

summò cum ardore, & in extasim rapitur. Immotò, & sine sensuum officio, decumbenti; illicò facies ejus, splendore mirabili effulget. Stupescit ad hæc, Supprior, qui solus in cubiculo remanserat, interrogat, paulò post aperientem oculos, quid secum agatur? nolentem fateri, urget secundò, & iterum severiori præceptò, ut narrare incipiat, statum suum, nec aliquid reticeat. *Conspexi, ait, S. Paulum Apostolum, una cum Patre Sancto DOMINICO, me ad suum consortium invitantes, qui, & dixerunt,* crastina luce, horarum tertia, me hinc è corpore discessurum: modò flagito, nemini retuleris visionem meam, aduq; quò suum, per Dei misericordiam, sortiatur effectù.

Illucescente tandem sequenti die, vocat Ulricus Fratrem, à servitijs infirmorum; rogat, ut quàm diligentissimè verrat, & ornet cubiculum suum, pro adventu magnæ authoritatis hospitem quorundam; paret ille, & Fratribus nuntiat.

Veniunt illi, horæ primæ officio decantato, his circa lectulum, promiscuè orantibus, jubet: date locum Salvatori n. eo JESU, nunc tecta hæc, subintranti; date, & Sanctissimæ Virgini Deiparæ, Sancto Joanni PræcurSORI, Sancto Paulo Apostolo, & alijs Sanctis, (quos singulos ex nomine proferebat) me miserum invisentibus.

Hæc, cum Fratres, prostrati in terram, audiebant, plorantes, & ejulantes; ad signum horæ tertiæ datum, Ulricus, è vita excessit, aggregandus gloriæ Sanctorum, quos

quos felix aspexit. Obijt circa Annum Domini 1236.

Numero

770.

B. HELGHERUS, sanguinis nobilitate, honoris, & divitiarum abundantia, clarissimus; Comite insigni natus, ad amplissimam tamen, suae felicitatis sortem, ex Religionis ingressu destinatus.

In flore juventutis suae spretis illecebris, saeculi opibus, ac omni saeculari dignitate fucata: S. Hyacintho, se in disciplinam dedit; in qua, progressibus innumeris factis, per gradus virtutum, iter sibi, ad Coelitum favorem, & beatitudinem praestruxit, humilitate, modestia, continentia, probitate, abstinentia, jejunijs, vigilijs, disciplinis, maceratione carnis, se, ad eum modum excoluerat, ut omnes, vivum exemplar virtutum, illum conspexerint.

Harum virtutum exercitio, laboribusque quos officio Prioris Frisani, fungens obibat, confectus, migravit ad Dominum, non sine miraculorum officio, quae DEUS, circa mortem hujus Sancti Viri, operari voluit, in declarationem sanctitatis ipsius, Annò Domini 1239.

Numero

770.

B. CONRADUS Frisacensis, Discipulus B. Hyacinthi, non minoris meriti, apud DEUM, & estimationem apud homines, uti B. Helgherus; in eodem Canobio Frisacensi, cum illo permanens. Multis eum DEUS miraculis, decoravit, nam tres mortuos, ope divina, in vita sua suscitasse refertur, excessit è vivis, ad Coelestem Patriam translatus, Annò eodem, quo Beatus Helgherus Prior.

B. SADOCH Polonus, dùm Sandomiriæ, Priorali *Numero*
 fungebatur officio, ad Sanctum Jacobum Apostolum, ha-
 bens sub suo regimine quadraginta novem Fratres, acci-
 dit, ut dùm Tartari, cum Ducibus suis Nogoim, & Cele-
 guba (tunc, dùm Principes Poloni, socialia arma, in in-
 vicem exerunt) invadunt Poloniam, & sat amplè, suum
 exercitum, per Civitates, Fortalitia, atq; oppida, exten-
 dunt, & hostiliter populum Christianum interimunt: spo-
 liata Civitate Lublinski, obsederunt postea Sandomiriã
 Civitatem pro tunc Inclytam, & popularem: quam totã
 conflagrarunt. Fortalitiũ ibidem, die noctuq; expugnãt,
 in quo, fortissimè se defendebat Illustrissimus Krẽmpa, ,
 Palatinus Sandomiriensis, cum suo exercitu. Tandem hic,
 viribus destitutus, nullum sibi auxilium affuturum spe-
 rans; nec valens se ampliùs defendere, & multitudini
 Tartarorum resistere, spontè se subdidit. Hi ferocissimi
 Hostes Patriæ; nedùm in Arce locatos, interfecere, sed
 & populum, Civitatem inhabitantem, trucidarunt. Hac
 crudelitate, sat fatigati, reliquum populum, gregatim
 in Vistulam proturbant, & demergunt, B. Sadoch Prior
 ad Sanctum Jacobum, cum suis devotissimis Fratribus,
 pro tunc Matutinum decantabant, hõc finitò, venit No-
 vitius, ad decantandum Martyrologium more solito, &
 ecce! insperatè conspiciens, aureis literis exaratum, suum
 futurum Martyrium, hæret animò, nùm legere, nùm ob-
 silere debeat? Interrogatus à Priore, cur non legeret? cū

timore , & tremore pronunciat vërba illa aurea , literis exarata: Sandomiriæ Passio , quadraginta novem Martyrum. Audiens hæc Prior , cum cæteris Fratribus , obstupefactus , & admiratus , mandat Novitio , sibi porrigere librum Martyrologij , videntisq; oculenter , id idem cæteris legentibus , pariter obstupefactis , literæ aureæ disparuerunt , quare ad Fratres facit exhortationem , in hunc sequentem modum:

Fratres amantissimi, Auctor vitæ, & mortis, evocat nos ad vitam immortalem. Recogitate, & in mentem vestram revocate cuncta peccata vestra, & confitemini DEO Omnipotenti, ut nos, omni labe peccati, mundos, gloriæ Coelestis faciat esse participes. Submittenda sunt nobis hacce die, colla, ferro impiorum, & ferocissimorum Tartarorum, qui totam Civitatem, (quam & nos inhabitamus) in cineres, & favillas redegerunt, cunctumq; populum fidelem, trucidarunt, reliquos in flumine submerserunt, nos residuos, idem expectat. Mori oportet dilectissimi, quare fide viva, & alacri animo, diem mortis nostræ expectemus. Sicque reliquum temporis, in meditatione mortis, & Passionis Christi Domini, consumētes: in sui adjutorium, Gloriosissimam Deiparam Virginem, invocarunt.

Ferocissimi, ac impij Tartari, trajecto flumine visula, Ecclesiam nostram Sancti Jacobi Apostoli invadūt, Priorem, cum suis cæteris Fratribus, sub tempus cantatæ,

in medio Ecclesiæ, Antiphonæ *Salve Regina*, gladijs, singulorum capita abscindunt, interruptum morte, canticū Deiparæ Virginis, Cœlum petentes, longè svaviori harmoniâ, prosecuti sunt, quam voces mortalium efformare possint.

Hanc cladem, Frater quidam, qui se in Superiori parte Ecclesiæ abdiderat, ut vidit, & audivit, illicô descendens, sangvinolentis scytharum gladijs se mactandum objecit, comitemq; se adjunxit, Fratribus in Cœlum euntibus, & dulce melodium, *o! Sanctissima Virgo*, perlonantibus.

Miechovius ante Cromerum addit, dùm hoc malum Boleslaus Pudicus, & Prandota Ecclesiæ Cracoviensis piissimus Præsul, Alexandro IV. Summo Pontifici per Nuntios Bozanum Decanum, & Albertum Canonicum Cracoviensem declarassent, visitantibus hanc Ecclesiam Sancti Jacobi Apostoli, in qua trucidati sunt, & in quam corpora Sanctorum MM. delata erant, parem Indulgentiam concessit Polonis, & Peregrinis, quotannis die 2. Junij, quam habet Ecclesiæ S. MARIE ad Martyres, sive etiâ Majoris, in Urbe. Hæc clades facta est Annô 1260.

Venerabiles Fratres VACLAUS, LADISLAUS, & ^{Número} VISLAUS, hi unius Patris, & Matris Filij, Fratres inter se Germani, quorum unus fuit Sacerdos, alter Diaconus, tertius Subdiaconus, una eademq; die à Divo Hyacintho, ad Habitum Nostre Religionis recepti, uno eodemq; die, ^{1120.}
Dz post

post annum probationis Professi, æquali sanctitatis vitæ,
& virtutum splendore, cõruscantes, una eademq; die
Coenæ Domini, SS. Eucharistiæ Sacramentum, de manu
sui Prioris sumentes, statim post Communionem Genera-
lem, mortui sunt Cracoviæ, Annô 1262.

Quædam Impudica Mulier, visitans eorum sepulchrũ,
in Capella SS. Trium Regum, volens aliquid tangere, de
vestibus eorum, illicò in oculis spectantium, vestibus su-
is denudata, in pudore remansit, & postmodum, piè, &
callè vivens, suam vitam terminavit.

Numero

12mò

Venerab: P. MARTINUS STREMPA Polonus, Vir
Nobilitatis Genere, progenie Illustri, virtutibus verò o-
mnigenis dotatus, ingentĩ eloquentiã, & morum inte-
gritate, Summo Pontifici Nicolao III. Boleslao, ac Pre-
mislao Principibus Poloniæ, ac Ecclesiæ Metropolitanæ
Gnesnensis Prælatis, longè charissimus, in Scripturis Sa-
cris, studiosus, & eruditus, in declamandis ad populum
sermonibus excellentis ingenij. Scripsit quadam præcla-
ra opuscula, videlicèt Tabulam Decreti, Chronicam Suc-
cinctam, Sermones de tempore, & Sanctis, de Schismate
Ecclesiæ Græcorum. Is in Aula Summorum Pontificum
Princeps, ac Supremus Poenitentarius, ad instantiam su-
pra nominatorũ, Serenissimorum Principum Poloniæ, to-
riusq; Metropolitanæ Ecclesiæ Gnesnens: Prælatorum, Ar-
chi-Episcopus Gnesnensis, ac Primas Regni, à Nicolao Sũ-
mo Pontifice, ejus Nominis III. creatus, & consecratus.

Hic

Hic ad Ecclesiam suæ vigilantia creditam , ab Urbe regrediens, Bononiæ, infirmitate gravi correptus, diem obiit extremum , ibidemq; inter Fratres nostros sepultus.
Annô Domini 1278.

Venerab: P. THOMAS de Grossis Frater Germano, *Numero 131 id.*
Patris Conradi Prutheni , regularis Observantiæ Author acerrimus, asperis, crudelissimisq; corporis sui flagellationibus, ad horam per diem protractis, ferreâ catena lumbis injecta, in meditatione acerbissimæ Passionis Christi Domini conspicuus, plenus virtutibus, & sanctitate vitæ, obdormivit in Domino Gedani. Annô Domini 1269.

Venerab: P. PAULUS, Episcopus Posnaniensis, hic *Numero 141 id.*
Vir piissimus, & vigilantissimus Pastor, per spatium triginta trium annorum, disciplinam Ecclesiasticam acerrimè tenuit; utq; omnes, quibus præerat, in ea viveret, fecit. Sed imprimis, magni æstimata est, ejus in pauperes, & cultum divinum liberalitas. Præter Tempia, sacra suppellectili adornata, Fratribus sui Ordinis in suburbio, dicto Szodkâ, Ecclesiam Divæ Margarethæ V. & M, de consensu Reverendissimi Capituli Posnaniens: adjecit, Monasteriumque edificavit.

Verùm post fata ejus, Serenissimus Princeps Præmislus, cum Fratre suo Boleslao, de consensu Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Boguphali, Episcopi Posnaniensis, transtulit Nostros ad Ecclesiam S. Gottardi, intra muros Civitatis, quæ postea renovata, & ampliata, obtinet Titulum SS. Patris DOMINICI.

Ex-

Excessus, & injurias factas Ecclesiasticis acerrimè punivit, & ob id, Borzywoia Comitem Sremensem excommunicavit, à quo postea fraudulenter, quasi modo amicabile, ad prandium invitatus, carceri inclusus fuit, ex quo liberatus, iterum per totam suam Dioecesim excommunicavit, & in his turbulentijs, sanctissimè vitam suā terminavit, sepultusq; manet in Ecclesia Cathedrali Posnaniensi, Annò Domini 1249.

*Numero
1510.*

B. VIIUS, primus in Lithvania Episcopus Lubozanensis, ex Ordine nostro assumptus, suo Pastoralì officio satisfaciens, gentiles paganos, plurimos, ad Fidem Catholicam convertit. Ex ejus Prædicationibus, vix non tota Lithvania, fidem Orthodoxam amplecti videbatur. Ast ab illis Paganis & gentilibus, crudelissimè virgis, ac fustibus cæsus; à suo Episcopatu exulans, venit postea Cracoviam, ibidemq; mortem suam prænuntians ac diem Fratribus suis, migravit ad Dominum, Annò Domini 1260. De hoc Viro plura vide infra inter Episcopos Poloniae.

*Numero
1610.*

V. Pater BERENGARIUS Conventus Cracoviensis, Nominatus Episcopus Cracoviensis, Verbum Dei inter Paganos disseminans, hastâ crudeliter perfoffus, animam suam, Salvatori suo tradidit. De hoc pariter infra plura annotantur inter Episcopos.

*Numero
1710.*

V. Pater JOANNES Polonus, è manibus D Hyacinti suscepto habitu Religionis, in Theologicis benè perfectus, mittitur in Sveciam, ad prædicandum S. Evan-

ge-

gelium illis gentibus, ubi Reverendissimus Dominus Flā-
der, Archiepiscopus Upsalensis, Monasterium, & Ecclesiā
pro Fratribus nostris extruxit, & amplificavit.

Post fundatum Monasterium, in Civitate Signuta,
atq; aggregationem plurium Fratrum nostrorum, assumi-
tur ad Episcopatum Alboensem, & quia in pluribus re-
bus magni momenti pertractandis fuit versatissimus, post
obitum Illustrissimi, & Reverendissimi Flander, promo-
tus est ad Archiepiscopatum Upsalensem, à Nicolao Sum-
mo Pontifice.

Exinde, in urgente quadam necessitate Regni Sve-
ciæ, excurrens in Galliam, in Civitate Anagninæ, Palliū
Archiepiscopale recepit ab eodem Summo Pontifice, mor-
tuis est *ibidem Annō Domini 1261. Corpus ejus transla-*
tum in Sveciam, in Monasterio Signutino Fratrum suo-
rum sepultus, miraculis claret. Ita Cromer, & Dlugossius
Scriptores Poloni

V. Pater MEYNARDUS ZEGIEBERTUS, ad Mis- *Numero.*
siones faciendis, in Livoniam missus, ascendens Navim. *1870.*
Mercatoriam Lubecz, pervenit in Livoniam.

Videns in hac Provincia, crassissimam idololatriam,
amarissimè flendo, preces suas ad DEUM fundebat, pro
conversione illorum paganorum.

Exaudivit preces ejus DEUS supplicantis, contra-
hit enim hic, notitiam serviendo illis, & benefaciendo;
gravissimas infirmitates eorū signo SSinæ Crucis sanabat.

Pro

Pro præstitis his beneficijs, postulat ab iisdem ut sibi pauperulam domunculam erigeret, propè flumē Dzwina, versùs Mare Balticum, & impetravit. Post hæc, paulatim cum illis hominibus procedendo, pijsimis suis discursibus, corda eorum, ad se attrahit, & emulcet, ad agnitionem veri DEI, Conditoris Cœli, & terræ, perducit, Rudimenta Fidei edocet.

Dùm ad illum plurimi in diēs confluerent, benedixit DEUS laboranti in vinea sua, ita ut brevi temporis intervallo, Fides Christiana excresceret, divulgabaturq; in laudem DEI Omnipotentis, exstruunt suis sumptibus Ecclesiam, duobus milliaribus germanicis à Civitate Rigenfi, in lejochorne.

Ibidem, cum majori commodo, aperiendo Myſteria Fidei, ita Meynardum adamarunt, ut ad Archiepiscopum Brémensem, Legatos miserint, supplicando, quatenùs ad preces eorum, Meynardum in Episcopum consecraret: quod & fecit.

Factus Episcopus, magis ac magis circa animas. Deo lucrandas, laboravit usq; ad mortem, quam placidissimè aspexit, Annô Domini 1325. sepultusq; in Ecclesia ædificata, ibidem miraculis claret.

*Numero
19^m.*

V. Pater NICOLAUS, S. Th: Doctor, Vir magnæ prudentiæ, ac pietatis, post terminatum sui Provincialatûs officium, assumptus est ad Episcopatum Culmensẽ, bona suæ Ecclesiæ, abrepta à Cruciferis, brevi tempore

recuperavit. Regularis vitæ consuetudinem, cum hac ampla dignitate, ita conjunxit; ut legum nostrarum observationem, ad mortem usq; constantissimè retinuerit. Sicq; plenus meritis, ac virtutibus, placidissimè in Domino obdormivit, Annô Domini 1325, in Ecclesia sua Cathedrali Chelmzensi sepultus.

V. Pater JOANNES SWENTENFELT, Inquisitor *Numero 20mò.* S. Officij Vratislaviæ, plurimum juvans in extirpatione Hæresis Lutheranæ. Illustrissimum, & Reverendissimum. Nankieron, Episcopum Vratislaviensem, tunc vel maximè, dùm Joannes Lucemburgus, Rex Bohemiæ, Sectam Bequinatorum, in Regnum suum introducebat. Totis Viribus, & Conatibus, se se opponens. Audiens hæc Prænominatus Rex, mandavit hæreticis, ut occideretur. Hi dirupto Monasterio, ad Sanctum Adalbertum, Inviçtu Defensorem Fidei Catholicæ, violenter extra septa Monasterij extrahunt, per Plateam, dictam Albertinam, in terra prostratum, violenter trahunt, barbarè, & immisericorditer, fustibus, ac funibus percutiunt.

Ulteriùs per alias Plateas, per Loca, factoribus plena, in derisum, & opprobrium Fidei Catholicæ, caput ejus percutientes, usq; ad cerebri excussionem: tandè gladijs perfodiunt, in quo vulnere, se se DEO commendans, pro Fide Catholica, animam suam posuit. Sepultus Vratislaviæ. Annô Domini 1341.

Venerabilis Soror Euphemia Domicilla, Monasterij *Numero 21mò.*

Rattiboriensis, secundi Habitûs: Filia Lescchonis ex stirpe Regum Poloniæ, procedens. Duodecim Annorum ætatis suæ, à Principe Brunsvicensi, in Matrimonium postulatur; verùm Sponsalijs, Christi Domini præventa, modèstè recusavit.

Antequam assumpserit Habitum Religionis, Ordinis nostri, ante Palatium Parentum suorum, nocte, orationes suas, procumbens in terra ad DEUM fundebat, & ecce! videt tres radios luminis insoliti, è Coelis descendere, supra Ecclesiam Sancti Spiritûs Monasterij, inq; medio, radiorum, columbam nivei candoris, in cujus specie, divinus ille Spiritus, sæpè descendere solet, introissus Monasterij tecta delabentem. Sub tempus suæ vestitionis, ad elevationem in M^{ssa} SS. Hostiæ, usq; ad communionem, audita est ab omnibus, huic actui assistentibus, amænissima, & jucundissima Angelorum symphonia, exultantes super hoc Parentes ejus, videndo tam gesta stupenda: donarunt ei in dotem Oppidum Jaworow, cum quinq; Pagis; Religiosissimo Monasterio: quod postmodum indignè ferendo Janussij Patriui sui Filius, Nicolaus Dux Rattiboriæ, Bona hæc sat opulenta, per scelus inſaſerat, occupaverat, & propria sibi fecerat, sicq; in summa pauperiè, & patientia, cum alijs sororibus vivens Euphemia, miraculis multis præfulgens, & Officio Priorissæ defungens, ad cupitos JESU Christi amplexus, migravit Rattiboriæ in Silesia Superiori, Annô Domini 1359, 16. Calend: Februar.

In

. In naufragijs, morbis, & necessitatibus quàm maximis, devotè invocata, plurimis miraculosè succurrens, magnâ apud Rattiborieneses, veneratione habetur. Ingruentes quosvis casus, Civitati, vel Monasterio Sororum, sicut & obitum earundem, ab interiùs ante aliquot dies obitûs earum, percussio lapide suæ sepulturæ, portendit, & præmonet, prout annotationes dicti Monasterij referunt.

V. Pater JOANNES Opatovius, post terminatum *Numero 22dò,* suum Officiû Provinciatûs in Polonia, assumptus est in Confessarium Serenissimi Regis Vladislai Jagiello, postea ad instantiam ejusdem Pijssimi Regis, ad Episcopatû Chelmensem, in Palatinatu Belzensi, in quo ulteriorem vitam suam pijssimè ducens, Ecclesiam suam Cathedralè, plurimis candelabis argenteis magnis, ac picturis decoravit, reditus pro Illustribus Canonicis, suæ Cathedralæ auxit, ut Divinis Officijs, cò vehementiùs interesse valerent. Tres Conventus Provinciæ nostræ fundavit, Horodlensem, videlicet in Palatinatu Belzensi, Sredensem, & Costensem, in Majori Polonia, moritur Annô Domini 1325.

B. FLORIANUS Conventus Cracoviensis, Vir doctissimus, & sapientissimus, Prior Haliciensis, una cum *Numero 23tîd.* viginti sex Fratribus, ob zelosam prædicationem Sancti Evangelij, & propagationem Catholicæ Fidei, à Machometanis, Pallo acutissimô ad mediû perfodiati, crudeliter Martyriû pro Fide, & S. Matris Ecclesiæ exaltatione, & unione subierunt.

Numero In Bosna Oppido, pariter triginta sex Fratres nostri,
24to. Fidem Christi Domini, barbaris gentibus deprædicantes, in fluvio demersi sunt, alligatis ad colla singulorum lapidibus. In cujus rei documentum, quotannis in hocce loco, sex radij luminosi emicant,

Numero In Rzytomirz Oppido, V. Pater ALBERTUS, &
25to. DOMINICUS Missionarij, cum octodecim Coadjutoribus, circa flumen rapidissimum Niepr, trucidati sunt à Tartaris. Aliqui eorum percussi gladio, alij sagittis perfoffi, alij hastis perforati, alij in patibulo, vivi adhuc Verbum Dei deprædicantes, vivi combusti sunt.

Numero In Trewoli Oppido, V. Pater STANISLAUS Prior,
26to. zelosissimè in sua Concione, ad unionem S. Matris Ecclesiæ, volens perducere Schismaticos, primò virgis acerbissimè cæsus, postea hamò ad medium pectoris perfodiato, in patibulo suspensus, vitam pro Christo Domino, & S. Matris Ecclesiæ exaltatione, constanter consumavit. Anno Domini 1350, ita Długossius.

Numero In Lubactow Oppido, plurimi nostri Religiosi, à Schismaticis occisi, audaciter per prædicationes, disputationesq;, unionem illorum cum Sancta Romana Ecclesia, recognitionem, pro primo Capite Summi Pontificis Romani promoventes, & convincentes, crudele Martyrium subierunt. Qui, quia etiam in alijs locis Martyrizati nomina singulorum, non apponuntur. Passi sunt ferè eodè, Anno quo supra immediatè specificati MM ita P.M. Ruzzell.

V. Pater HENRICUS Polonus, peractis laudabiliter *Numero 28. d.*
 suis functionibus Scholasticis, Laureâ Doctorali insigni-
 tus, ab Innocentio IV. Summo Pontifice, ob clarissimas
 virtutes, & qualitates, quibus pollebat, Ecclesiæ Culmē-
 si præsicitur, Palliumq; Archiepiscopale recepit.

Legatus destinatus ab eodem Summo Pontifice, ad
 Danielem Principem Russiæ, ut eundem animaret, ad u-
 nionem, & obedientiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, per
 demonstrationem errorum, Schismaticis, Princeps Dani-
 el, inhumanissimè cum recepit, & dehonestavit verbis
 laesivis, cum contemptu Primatialis Dignitatis Sūmi Pon-
 tificis, & è suis Regionibus, ignominiosissimè expulit, &
 profligavit. Tandem reversus ad suam sedem, vitam suā
 terminavit, Annō Domini 1399. Długossius.

Venerabilis Soror, re & Nomine BEATA, de Domo, *Numero 29. d.*
 & Familia Tęczyńska, Tertiaria Monasterij Cracoviensis,
 rare innocentiae, & puritatis Virgo, amore in DEUM,
 sic affluabat, ut conceptæ charitatis, flammæ cohibere
 vix posset. In proximos sic affecta, ut aliorum ærumnas,
 suas facere videretur.

Fuit abstinentiæ singularis, pane exiguo, & hoc vi-
 liore, oleribusque victitans. Prænuntiato mortis suæ
 die, omnibus Sacramentis Ecclesiæ, devotissimè susceptis,
 migravit ad Dominum, sepulta manet Cracoviæ, in Ca-
 pella S. Catharinæ Senensis, Annō Domini 1358.

V. Pater LUDOLPHUS, S Th: Doctor, & Provin- *Numero 30. d.*
 cia.

cialis Poloniae, hunc pijsimum, & eruditissimum Virum, Rñdmus Dominicus de Sececino, Cancellarius Ecclesiae Metropolitanae Gnesnensis, ita sibi eundem adamavit, ob praeclaras ejus dotes, & conspicuas qualitates, vitamque exemplarem, ut etiam post mortem suam, modo mirabilis, ambo se se amplexati, inventi sunt. Ita testatur epitaphium Cracoviae apud nostros, penes Capitulare, in lapide sculptum, tali methodo.

Hoc compressi lapide, Beati manens, requiescunt. Quorum alter Sarmata, ex Sececino Ecclesiae Metropolitanae Gnesnensis Cancellarius, Sacrarum Literarum, & Juris Utriusque Doctor, cui Dominicus Nomen. Alter Ludolphus Germanica gente progenitus, S. Theologiae, & Ordinis Prædicatorum Professor, item & Provincialis Prælatorus. Utriusque par probitas, par dignitas, par virtutis studium, par vitae sanctimonia, atque innocentia fuit: & dotibus corporis pares, congruit revera, hic ambos deponere, ut quos, una dies sustulerat, unus locus tumularet, sepulti Cracoviae 1359, die 20 Maji.

Numero

31 mō.

V. Frater JOANNES Conversus, Conventus Vratislaviensis, B.V. MARIAE, atque SS. Patri DOMINICO devotissimus, firmus ac stabilis in Fide, & sua vocatione. Supervivens eo tempore, quo secta Lutherana excrecebat: videns Vratislaviae in Silesia, aliquorum Patrum sui Ordinis, corda inclinari ad eandem sectam; per conversationem illorum cum hæreticis: monet pauperculus Priorē,

nē

nè concedat colloquia privata peragere, & ut nullus sæcularis intraret Conventum, licētiāq; exeundi ad Civitatē, denegaret. Conturbatus hac in re, Prior, prohibet severissimè sæcularibus ingressum Claustri, licentiam exeundi ad Civitatem denegat, exhortationes ad perseverandum firmiter in sua vocatione, & fide, excitatorias, habet: adhuc tamen conturbatur, videndo tepiditatem aliquorum in orationibus, & meditationibus.

Confortat animum Prioris Joannes Fraterculus, dando consilium, ex instinctu Spiritus Divini, ut si vellet, dignoscere hæsitantes in fide Orthodoxa, & etiam firmiter perseverantes; aquam à se benedictam, communi lavatorio, juberet infundere, in quo Fratres solito modò, manus suas lavant, antequam mensam accedant.

Profuit consilium in bonum; nam dùm boni & optimi Religiosi, firmi, ac stabiles in fide, suas promiscuè manus lavant, sentiunt aquam sibi innoxiam. Cæteri verò ita in summo calidam sentiunt, ut & pellis ex manibus eorum excuteretur. Mirantur omnes, accedunt iterum ad lavatorium, idem facientes, cognoverunt, id virtute divina factum esse. Quare Amantissimus Prior, sub nola mensæ, suis zelosis exhortationibus, vacillantes in fide, & sua vocatione, firmat ac stabilit, cæterisq; Patribus pro ipsidem, preces peculiare commendat.

Item, cùm hic Frater Joannes, audiendo quemdam hæreticum, calumniare & irridere Fidem Catholicam, sub-

subjecit eidem secretò, parvam particulam Agnus DEI, & ecce statim hæreticus, obmutuit, non valens aliquod verbum, ampliùs proferre. Obijt pijssimè Vratislaviæ, Annò Domini 1431.

Numero
3: dð.

V. Pater SEVERINUS, ex Infidelibus Judæis Parentibus natus, in Oppido Lubomli in Volhynia, huic in adulta ætate monstravit se Dulcissimà Virgo MARIA, adhuc in Judaismo permanenti, hæc ea verba ad eum proferens: *Vis salvus fieri in infirmitate tua posuit? Vade ad Religionem meam Dominicanam.* Tactus inspirratione divina, vadit Luceoriam, in qua Fratres nostri tunc incipiebant, in missionibus laborantes, locum ibi inhabitare, Baptizatus ab illis, S. Religioni Nomen dedit.

Emissa Professione religiosa Leopoli, pedester percurrers, plurimas Civitates, & Oppida ex obedientia: Judæis cathechizat, hæreticos, quasi divinitùs infusa scientiâ, confutat, multosq; ad Ovile Christi aggregat, ut pascua bona, inveniant. Parvulos ad se venientes, Orationem Dominicam, salutationem Angelicam, ac Præcepta Decalogi edocet.

Scripsit multos Libros, contra Judeos, & Schismaticos, qui adhuc passim in Russia reperiuntur. Fuit etiam singularissimus Promotor Canonizationis S. Hyacinthi, & quidem quasi primus, in cujus gratitudinis obsequium, & cultum præstitum, quem illi, toto suæ vitæ cursu præstabat, D. Hyacinthus cum de salute animæ suæ, longè

ante

ante certificavit, sepelitur in Capitulari Conventus Cracoviensis Annô Domini 1476. Annot: Conv: Crac.

BB. ANSELMUS, ALBERTUS, ALEXANDER, *Numero 331d.*
& SIMON, Fratres Provinciæ Nostræ Poloniæ, ab Innocentio IV. Summo Pontifice, mittuntur ad magnum Hann Tartarorum. In illis igitur Partibus, suo Religioso exemplô, humilitate, & prædicatione, multos ad Fidē Christi converterunt. Progredientes in Persiam, cum Neoconversis, ibidem Fidem Catholicam disseminantibus, crudelissimè trucidati sunt, sepultiq; in Civitate Armdech. Ita epistola scripta, ad Provinciale protunc Poloniæ, testatur & Vincentius Belluacensis, ac Bzovius in Annalibus.

V. Pater STANISLAUS KOKOSZKA, S. Th: Baccalaureus, *Numero 341d.*
eruditione præstantissimus, ac sanctitate vitæ Venerabilis Vir. Plurimam tulit operam Innocētio VIII, Summo Pontifici, ejusq; Commissario Patri Alberto de Seccino, Provinciali Poloniæ Ordinis Nostrî, Annô Domini 1489, in illa pia exactione Regni Poloniæ, Bohemiæ, Daciæ, Sveciæ, Norvegiæ, ac universæ Germaniæ Indicta, contra perfidissimos Turcas, & Tartaros.

Erat iste Pater in Concionibus fervidus, vitiorū objurgator, in contēplatione, & oratione pernox, in custodia sensuū sollicitus, in mortificatione sui, rigidus.

Ante Imaginem Redemptoris nostri, in Cruce passi, quæ in Angi porticu Ecclesiæ Sanctissimæ Trinitatis, ut antiquitate, ita & veneratione exstat in Altari, sæpius e-

um orasse tradunt, supra cujus caput, in oratione supplicis, videbantur à Fratribus nostris radij, in globum ferreum igneum revoluti, pignora splendoris illius, quo omnes, qui Christi Imaginem, in se expressam referunt, perenni claritate illustrabantur.

Certo etiam tempore, dùm in Angi porticu, circa cisternam noctu obambulabat, suas preces ad DEUM pro animabus, circũ circa percurrrens fundebat: audit singulicẽtem quendam in cisterna, putans Fratrem quempiam casu lapsum esse, vocat primò, secundo, & iterum quisnam esset? nullus respondet, singultus tamen ejus aures prætervolant. Tunc ille, signo S. Crucis, fronti, ori, & pectori impressò, adjurat ejulantem, ut diceret, quisnam esset? cujus rei gratiã, illo loci delitesceret? & quæ causa singultuum, & ejulationum? respondit, ad hæc: animasum illius Fratris, qui nuper obiit, officij sui parũ memoris, purgatorij pænis, hac in cisterna, Justo DEI Judicio officior. Leviores maculas, quibus respersus fui, non Tibi pando: hoc tantum scias, Fratresq; desides officij, admonas, velim; me hac flammis purgatorij exuri, quod pro anima alterius Fratris, è vita decedentis, Psalteria consveta non recitaverim.

Quærit ulteriùs Stanislaus animam purgantẽ, quàm gravis sit uredo, qua torqueris? respondet, ignes alij, auræ est tenuis, comparatione ardoris, quò discrucior. Experiri volo, infert Stanislaus, hoc in mortali corpore crucia-

clatum, quem asseris, modò ut aliquam partem expendā
 suppliciorum, quæ demerui. Respondet anima, si pervi-
 caci animo poscis, manum extende, guttulam sudoris mei
 excipe, me tuis Sacrificijs juva. Protendit ille manum,
 igneam quandam lachrymulam excepit, quā perustus, do-
 loris immensi impatiens, vociferans, in terram prostrerni-
 tur, semimortuus.

Accurrunt Fratres, vocibus, nec non clamoribus do-
 lentis excitati, seniculum jam exsangvem, & ferè emor-
 tuum reperiunt: crebris fletibus fugientem animam revo-
 cant, causam doloris, & casus, inquirunt. Non diffitetur
 ille, ad se reversus; hæcce posteris inculcanda, monet.

Superstes postea, annum integrum cruciatus purga-
 torij, in exhausto corpulculo, persentiebat; demum sancto
 sine quievit, sepultus penes Altare Crucifixi, in Angi por-
 ticu Ecclesiæ SS Trinitatis Cracoviæ, Annò Domini 1499.

V. Pater CYPRIANUS Conventus Posnaniensis, ex
 obedientia Villam missus, ibidem ad Suffraganeatum as-
 sumptus est. Videns in hac Civitate, magis ac magis hæ-
 resim excrescere, suis Concionibus, atq; disputationibus,
 eos devincens, ita suppressit, ut ex Civitate Vilnensi, Du-
 cum Lithvaniæ Authoritate, omnes hæretici expulsi sunt,
 in quibus laboribus, usq; ad mortem perseverans, moritur
 Vilnæ, in vita, & post mortem miraculis clarus, Annò
 Domini 1491.

*Numero
351d.*

*Numero
361d.*

V. Pater MELCHIOR Moscicensis, Conventus Cra-

coviensis Multā millia hōminū, variarum sectarum, zelosissimīs suis Concionibūs, & suo sanctissimō exemplō, vitæq; sanctitate, ad Fidem Catholicam perduxit. Dum enim concionabatur, vel exhortationes ad populum habuerat, aut cum hæreticis colloquebatur, radius igneus, ex ore ejus, exire videbatur; & cū certo tempore de extremo die judicij, Concionem ad populum habuit, tota facies ejus resplenduit, ac si quis oculariter ipsum DEUM Judicem videret.

Serenissimus Rex Poloniarum Sigismundus III. (cui à Confessionibus fuit) hæreticis pro suo libero exercitio sectæ in Regno Poloniæ, suum Regium Diploma subscribere intendebat; zelosissimus pro Fide Orthodoxa Melchior, calamus è Regis manibus eripuit, & attramentariū de mensa in terram dejecit, ipsumq; Regem facti intentati pænitere, commendavit. Mortuus Cracovia, Annō Domini 1499.

De hoc Viro zelesissimo pro Fide Orthodoxa, ac cæteris alijs Ordinis nostris Fratribus, Illustrissimus, & Reverendissimus Petrus Tylicki, Episcopus Cracov: ita testatur: Si Melchior Moscicensis, Cyprianus Posnanien. sis, Lucas Samotulius, Ordinis Prædicatorum Sacerdotes, suā Doctrinā, Ecclesiam DEI non fulcirent, proculdubio hæresis in Polonia, prædominaretur, vixq; aliquod fastigiū Orthodoxæ Fidei superesset in Polonia.

Huic Inclyto Patri, splendor honorum adgenicula-
ban-

bantur, ut gratiam cum ijsdem inijsset. Humilitas, aures, oculosq; texerat, nè aspiceret quidem.

Instabat Sigismundus Augustus, ut suus Melchior Cōfessarius, modo Camenecensem, modo Præmysliensem Episcopatū haberet, renuit semper ille, nec infelicitè, beatorem se existimans Religiosum prædicantem, quàm Episcopatūs Tyarâ periculosâ fulgentem. Armamentarium Fidei, ut staret paratum, Cracoviensem, Posnaniensē, Gedanensem Conventus; tūm malitia hæreticorum oppressos, tūm vetustate collapsos, redditibus ædificijsque auxit, renovavit, illustravit. Theologiam quam speculabatur in terris ex auditu, nunc feliciter, in Civitate Domini virtutū, oculo ad oculum sicuti est, beatus legit ex intuitu.

Venerab: Frater VINCENTIUS Religionis Tyro, in *Número 37mò.* Conventu Cracoviensi suscepit sacrum habitum, tanta erat animi innocentia, & simplicitate, ut cochlearia mēx Patrum numerare nesciret, puritate, & vita ferè Angelica. Circa agonizantem Fratrem Patrem Lucam, per vigilas ducens: dum putat illum esse mortuum, & post nihilum, se attollentem videt, timore nimio correptus, nimiam niveo candore castimonix fulgentem efflavuit, per manus Angelorum, Virginum Choris insertus. Annò Domini 1493

V. Pater Magister MELCHIOR de Warka, Pater *Número 38mò.* præcontemplationis spiritu, extaticus, ad eum modum extra se rapiebatur; ut præ dulcedine raptus, & in orati-

one absorptus, nullius ex circumstantibus speciẽ videret
aut loquentium vocem audiret: ex quo interdum gelu o
brigescent, à Fratribus in Cellulam efferebatur.

Energumenos, frequenter à dæmonibus liberabat
utq; illis terrificus esset, quatuor dies in hebdomada tot
tempore vitæ suæ, in pane & aqua jejunabat.

Quadam nocte, surgens ad fundendas D E O prece
apparuit ei sathan, in forma, & specie canis latrantis, vo
lens eum impedire in oratione, hunc ille ad pedem mer
sæ suæ alligavit, donec suas terminaret preces: eundem
derisum, postea dissolvit, & nè amplius in Oratione impe
diret, objurgavit.

Conventui Vilnensi, plurimîs annis præfuit, virtut
omnium ideam, sibi subjectis Fratribus, se semper dem
strabat. Tandem vitæ suæ cursu, sanctissimè peracto, u
bi exitûs sui ultimum terminum, divina revelatione sibi
imminere sensisset: Patrem Suppriorum, Fratresq; suos cõ
vocat, ut Sanctissimo Viarico, illum ad iter roboraret
atq; Sacrô Oleô perungeret.

Mirantur Fratres, quod dùm nullô morbo protut
afficiebatur, Sacramenta postularet: dicentes ad eum, n
nos adhuc relinquas, Pater svavissime, Te enim robustu
orẽ, nec aliqua infirmitate quassatum, videmus.

Interim adest Supprior, Pater Petrus Opatovius, Hi
vigentem, & lachrymas fundentem, Melchiorem, autho
ritate divina, pro more Religionis plenariè absolvit.

San-

Sanctissimoq; Eucharistiæ SACRAMENTO reficit. Tunc ille, summa humilitate provolutus in genua, suscipit. Extremæ deinde Unctionis SACRAMENTUM, instantius flagitat, & Suppriori cunctanti postulat, ne moram faciat, sed quantocyus agat, nè spiritus illius, flammis infernalibus, vel absterforijs peruratur, rogat, dicens: Inunge hæc arida senilia membra corporis, sedentem in lectulo senem inungit Petrus Supprior, ille alacri voce respondet ad singula, Psalmis Poenitentialibus, alternè cum Fratribus suis altè recitatis. Tardem his sacris devotè procuratis, Crucifixi Imagine accepta, piè complexâ, & non semel purissimis lachrymâs irroratâ, quæ circa agonizantem Fratrem, orationes recitari solent: Fratribus coram adstantibus sibi ipse accinit. His omnibûs exactis, illam Antiphonam: *Subvenite Sancti Dei, occurrere Angeli Domini*, suavissimè voce sua, Præcentoris officiô functus, spiritum DEO reddidit, in Conventu Vilnensi Annô Domini 1499.

V. Pater JOANNES DAMASCENUS Magister, Civitatis Smolenscensis zelosissimus Concionator, inter Ruthenos, igitô unitatis Ecclesiasticæ fulgebat semper eloquiô. Dùm quadam vice, invitatus fuisset à PP. Seraphici Patris Francisci Minoritarum, pro Concione habenda in Solemnitate S. P. Francisci, post Concionem finitam, ad mensam invitatus, varios discursus utilissimos, ac proficuos, interserens; insperatè exclamavit: hodie solvetur ne-

xus amoris, & surgens à mensa, venit ad sui Ordinis Cō-
ventum, accipiens Christum Crucifixum in manus suas,
prostratus in terra, gemitibûs inenarrabilibûs, illū depre-
cabatur, commendans animam suam DEO, B. M. V. & SS.
Patri DOMINICO, moritur Smoleſcia, sepeliturq; à Fra-
tribus, mortem ejus deplorantibus, Annô Domini 1640.
Corpus ejus post quinquaginta circiter annos, absq; ulla
sui corruptione inventum est. Cromer Scriptor Poloniæ.

Numero

domo

V. Pater Magister FELIX de Siradia, bis Provincia-
lis Poloniæ, Concionator famosissimus Cracoviæ, in Cir-
culo B. M. V. Factus postea Prior Cracoviensis, accidit
quod in Dispensatorio, deerat annona & panis, quibus re-
ficerentur Fratres: nihilominus horâ consuetâ, mandatu
pullare campanulam Refectorij. Congregati Fratres, so-
litam benedictionem mensæ perficiunt. In locis suis posi-
tis Fratribûs, hanc exhortationem facit: *Fratres Charissi-
mi, sicut servimus Domino, ita & nos pascit &c.* post re-
flexiones illis factas, & ecce pullatur ad Portam Monaste-
rij, abundans eleemosyna, & portiones paratæ, ad Refe-
ctorium afferuntur, ita ut non solum sufficientiâ ad men-
sam habuerint, sed etiam pauperibus erogaverint, ac ple-
num dispensatorium repleverint, moritur Siradiæ, in Ma-
jori Polonia, Annô Domini 1491.

Post mortem ejus plura miracula DEUS per ipsum
operatus est: nam sæpè sæpiùs à Fidelibus invocatus, ægris
sanitatem, ope divina contulit, & Civitatem suam, su-
osq;

osq; Concives Siradienles, à varijs incurfibus, & incendijs liberavit, apertè fe monftrans in àère, cum vafe aquæ, extingvens ignem.

Unus etiam ex Fratribus noltris, maxima feбри exæfluans, ad ejus fepulchrum, fub Altari majori, orans, & fe eidem commendans, fanus ad fuam Cellam redijt. Connot: Conv: Sirad.

V. Pater Magifter INNOCENTIUS, ferventiffimîs *Número 417mo.* fuis Concionibus, plurimos ad fânctimoniam vitæ, & bona opera facienda excitabat. In jejunijs, & orationibus affiduus, ita ut pellis, ad ejus ufq; offa pertingeret Pefte infectis, promptus inferviebat, eorum S Confefiones audiendo, & SS. Euchariftiæ SACRAMENTUM miniftrando. Ipfe met pofttea hacce pefte infectus, mortuus, & fe-pultus eft Præmyfiæ, Annô Domini 1497. Ad cujus fe-pulchrum fæpiùs fplendor emicat, annot: Conv: Præmyfl.

V. Pater Magifter SIGISMUNDUS MIASKOWSKI, *Número 421mo.* Conventus Poſnanienfis, à prima Juventa more Miaskowſciorum educatus, eruditione adultus, fîcundia cõptus, pietate effufus, ab Urbano VIII. Summo Pontifice, Annô Domini 1644. creatus Epifcopus Caffenfis, feu Tauricæ Herfonæ, Conſecratur verò Poſnanæ, Annô Domini 1645 die 28. Maji, ab Illuſtriſſimo, & Reverendiffimo Domino, Andrea Szoldiſki, Epifcopo Poſnanienfî, moritur Came-neci in Podolia, Annô Domini 1647.

V. Pater Magifter GEORGIUS TREBNICZ, Con- *Número 431mo.*
G ven-

ventusPosnanien: emenso in Cathedra, egregia cum laude Studiorum cursu, præfuit in varijs Provinciæ NostræCōventibus Religiosæ Observantiæ disertissimus Custos, ita tamen ad illam servandam animabat, ut eum simul & timerent, & amarent. Tandem bis Provincialis Poloniæ factus, illam tanta suâ prudentia rexit, ut & bonum commune conservaretur, & Conventus Provinciæ ampliarentur, repararentur. Seniô item confectus, omnibus ad se vocatis Fratribus firmans eos in perseverantia, Religiosæ Observantiæ, & charitatis Fraternali, SS. SACRAMENTIS Ecclesiæ munitus, moritur in suo nativo Conventu, Annô Domini 1503

Numero 641b V. Pater PETRUS Leovalienſis, ingreſſus Poſnaniæ Religionem, ſtudijs, & literis incumbens, nihil prætermiſit eorum, quæ ad accuratiorem diſciplinæ regularis cuſtodiam pertinent. Tantæ erat humilitatis, ut nullos gradus Scholaſticos acceptare voluerit, totum ſe dans devotioni, ac pietatis operibus. Libros chorales, in pargameno, egregiè, & acuratè ſcripſit, & compoſuit: qui Libri ad hæc uſq; tempora noſtra publico cantui exponuntur, & conſervantur. Idem præſtitit, & alijs Provinciæ Conventibus.

Item Numero 641b. Tandem laboribus, & ſenectute confectus, piſſimè obdormivit in Domino, Poſnaniæ Annô Domini 1506.

V. Pater BERNARDUS, Conventus Cracoviensis, Vir plenus Apostolico spiritu, factus Archiepiſcopus Hali-ci.

ciēsis, Fidē Catholicā, & unionē cū S. Matrē Ecclesia
Schismaticis deprædicans, alijsq; gentibus barbaris S. Evā
gelium disseminans, à vertice capitis, usq; ad mediū sui
corporis, vivus, serra ferrea scissus, in finem igne consū
ptus est, Annō Domini 1614.

V. Frater Magister LUCAS Samotulius, Conventūs ^{Numero}
Posnaniensis SS. Rosarij indefessus Promotor, ac, cultor ^{est,}
Capellam eidem B. M. V. Posnaniæ, magno sumptu ere
xit, & adornavit, partim ex laboribus suis dum fuerat
Doctor in Academia Parisiensi, partim ex collectis bene
factorum elemosynis.

Dum ad continuandum, & perficiendum, tam sanctū
& pium opus defuerat peculium, ad coëmendū cæmentū,
lateres & alia, atq; ad solvendum laborantibus circa fa
bricam: pius Pater consolans operarios, brevi tempore sa
tis habituros; prostratus corpore ante Altare Gloriosissimæ
Virginis Rosarianæ, petit subsidium ad perficiendum in
ejus honorem opus.

Post hæc mandat in Nomine Domini currum cæmē
ti advehi, & ecce intra illud, saccum argento & auro ple
num reperit. Gratias igitur agens DEO, & B. M. V, ne
dum hanc Capellam Rosarianam amplissimam terminavit,
& de integro perfecit, verū & aliam Capellam D Hya
cintho, cum tribus Cupulis ædificavit, flexis genibus, in
oratione, & meditatione inventus, pijsimè obdormivit
in Domino Posnaniæ, inter Fratres suos sepultus A. D. 1524

Venerabilis DEI Servus CAROLUS FRANCO, Olycæ in Volhynia, pijs, ac honestis Parentibus natus, Hic vel in ipso vitæ suæ exordio, futuræ perfectionis, Religionis Christianæ, ac morum bonorum, non postrema indicia exhibuit. Imbuendus, literarum studio, traditus, adeò proficere in eodem visus est, ut capacitate, & ingenio alijs, præstantior esset. Equidem super annos ætatis suæ, congregatis alijs Juvenibus, præsertim in errore Schismaticorum versantibus; veritates Catholicæ Fidei eisdem explanabat, eosq; ad devotionem, & modestiam alliciens, à levioribus puerilibus ludis; abducebat. Discursus, & verba minùs honesta, non modo ipse, audire renuebat, verù & alios, de ijsdem graviter arguebat. Quod quàm utiliter eidem evenerit, ipsi ætatis suæ, & studij socij declararunt; dum in præsentia Caroli, ab ejusmodi ritibus, penitùs se se abstinere, diligenter curarunt.

Non videt illum quispiam, minimis vanitatibus occupari, ad laudandum DEUM, ad laudandam Sanctâ Matri Genitricem DEI MARIAM, ad visitanda Templâ orationes faciendas, jejunia servanda, præire singulis, allicere universos, studebat, & quanquàm propterea, non nullis in odio fuerit, nihilominùs tamē, & admonitionibus proprijs, (ubi proficere potuerat) & denûtiationibus corâ Præfæctis Scholarû, ubi alius corrigendi defuerat modus utebatur.

Caliginosi hujus sæculi labilem cursum, pro sui ingenij modulo considerans, cognovit optimè, tametsi juveni-

nili, satis tamēn maturo iudicio, cum, sibi periculosum ac perniciosum fore, spretis apparentibus illecebris, Religionis Habitum in Ordine Nostro suscipere constituit, quem nec suus frustravit eventus, in Conventu Regali Luceroriensi.

Factus itaq; Carolus Filius Magni Patris SS. DOMINICI, cū sibi velut exemplar in ulterioribus progressibus præfixit, rei q; huius, tanta documenta in seipso monstravit; quantis excelluit virtutibus: quarum quia singulas recensere, per longum esset; vel ipsa devotio indicium non leve, gratiā cuius, noctes ducens insomnes, ad Altare Miraculosæ Imaginis B. M. V. continuis orationibus vacabat, frequenti, ac ferventi SS. SACRAMENTI Eucharistiæ reficiebatur usu, infima Religionis obibat servitia, in abstinentia insignis, corpusculum suum, diris flagellis, & sanguinem effudentibus, non rarò cruentabat.

Castitatis Angelicæ, quam ab incunabulis intemeratā servavit, secūnq; in Religionem tulit, quemadmodū Amator & Custos, ita eidem appositæ veneri, inimicus, & contrarius fuit, ut non modò à verbis, vel minimè incautis, verū etia à quocunq; aspectu, mulierū abhorreret.

Talibus tandem passibus virtutum, incedens; pervenit tandem, ex alto sui tyrociniij anno probationis, ad optatum, suarum intentionum terminum solemnis Professionis. Post ejus emissionem, votorumq; Religionis promissione voluntaria expleta, tantò strictiorem inivit conjū-

giosæ, itâ erat amantissimus, ut eam regalibus domibus, & delicijs, plûs æstimaret penderetquè.

Beatissimæ Virgini *MARIÆ*, cujus erat singularissimus Cultor, per assiduas supplicationes, & preces, quibus eam interpellabat quotidie, negotium conservationis innocentia, & castitatis suæ commisit: idq; assecutus est, quòd virtutis ejusmodi candore, ad extremum usq; vitæ suæ exitum, niteret, atq; splenderet,

Sanctos *DEI* amicos in Cœlo regnantes, etsi debito, & singulari devotionis suæ prosequeretur cultu, speciali tamen honore, atq; pietate sua, *S. Joannem Baptistam*, & *D. Onuphrium Anachoretam* venerari, summo ei studio erat, cupiebatq; avidissimè, in austeritate vitæ, modestia mansuetudine, silentio, mortificatione corporis, contemplatione, humilitate, patientia, ac vigilijs nocturnis, ejusmodi Sanctos imitari. Quod quàm gloriosissimè perfecit, singulis eum intuentibus notum, atq; optimè perspectum erat, ut pote, qui ejus vultum semper pallidum, oculos demissos, frontem modestam, faciem ipsam devotionem spirantem, totumq; corpus, ita compositum testabantur fuisse, ut Anachoretæ austerissimi, veram in se, Imaginem exprimeret.

Sequens itaq; ejusmodi vestigia Patrum, venit tandem, etsi in juventute annorum suorum, ad perfectionem illam, quam *DEUS* unquàm, remunerari non sinens, præmiare, & in servo suo *Carolo*, decreverat, quod exsubita

tionē cum sponſo animarū, & ſuo JESU Chriſto Dōmino noſtro, quantō magis, ac magis perfectionis tendebat ad metam.

Philosophicis applicatus ſtudijs, tantæ in ijsdem diligentia erat, ut cognitionem eorum, quæ in illis tradūtur, mirum perciperet in modum, tamen parum, & flocci æſtimaverit, niſi ex ea ulterius ad cognitionem Majeſtatis, ac dignitatis divinæ, & per conſiderationem reflexam propriæ miſeriæ, & vilitatis perveniret.

Cogitatione, & aviditate conſtitutus in DEO æterno, & Cœleſtia contemplantur aſſiduè, à quibus, nè vel minimam pateretur diverſionem, colloquia minùs utilia, & vana fugiens, altò ora ſua, ligabat ſilentiò, & ſi quando q̃; extra horam ſilentijs, contigerit alicui eum loqui, audire, loquela ejusmodi alia non fuit, niſi de DEO, virtute, & proſectu ſpiritūs.

Non permittebat ſenſibus quidquā, quod ſenſus prava ſua declinatione deſiderat. Corpus & membra ejusdē, ut eò magis ſpiritualibus ſubderet regulis, à carne, & portionibus exquisitis, abſtineri conſuevit, & ad Cœleſtes delicias anhelans, pane ſolo, & aquā, interdum fuit contentiſſimus.

Meditatione Paſſionis Dominicæ, contemplatione Cœleſtium Myſteriorum, ac ſecretis cum DEO colloquijs, modo quo poterat meliori, deſiderans vacare, ſolitudinis remotioris, à quibusvis ſæcularitatibus, atq̃; Cellæ Reli-

nea febris, quàm patientissimè tulit, fidelis, & obediens ille Domino suo, intelligens, tribus ante obitum suum diebus, Ecclesiam ingrediens, generalem confessionem facere, Corpus, & Sangvinem JESU Christi suscipere curavit ipsq; devotissimè, atq; cum magna, & ferventi, gratiarum actione peractis, ad Infirmariam, debilis quidem corpore, sed fortis, spiritu & animo, regreditur, dissolutionem sui corporis, ac unionem perfectiorem cum Christo, exoptando.

Hac in re, quia impediri aliquo modo à suo Germano Fratre videbatur, qui eum infirmum visitandi causâ venerat, his eundem alloquebatur verbis: nunc paululû à me recede Frater charè, siquidem me jam invitatum ad Coelum præparo, & scias, quia ego junior tibi ætate, me, majori ad DEUM demonstrabo iter.

Secunda die, rogavit per Fratrem Sventoslaum Conversum, qui ei in sua debilitate serviebat, ut omnes Patres, & Fratres, ejusmodi Conventus advenirent, ejus desiderio, cum satisfacerent, quemlibet seorsim deprecabatur, humillimè, de lecto se se elevans, ad singulorû pedes prostratus: agebat magnas gratias, demissus humilitatis Amator, omnibus Superioribus suis, Priori imprimis, quod eum inter Filios SS. Patris Nostri DOMINICI annumeraverit, habituq; sacro exornaverit. Magistro suo, & Patri Spirituali, Patri Mariano Columbino, quod eum in moribus Religiosis instruxerit, alijs universis, & singulis, pro

pro grata, & jueunda cōversatione, pro salutari ædificatione, tametsi ipse omnibus, sanctitatis, & morum fuisset verum exemplar.

Commovit hæc humilis, & pia valedictio ad fletum universos, & ad planctum, cuncti magnoperè affecti sūt mærore, & tristitia, quod societatem Fratris ejusmodi meriti, & exempli, quæ nemini non potuerat esse desideranda, jam jam cognoscebant esse amittendam: Carolus verò omnibus istis non obstantibus, alacris, & bonæ spei plenus, semper in Domino suo persistens, dolorem lenire devotissq; orationibus juvari supplicans, exposcēs SACRAMENTUM extremæ Uctionis, pientissimè suscepit, eoque suscepto, septem Psalmos Pœnitentiales, toto corde, & affectu, in Cœlum intentus, recitat, & persolvit. Amicos DEI, & Intercessores nostros ad DEUM, Sanctos Cœlestis Patriæ Cives, per attentam Litaniarum de ipsdem recitationem, invocat in auxilium, præsertim autem D. Joannis Baptistæ, & S. Onuphrij, quos singulari prosequabatur affectu, sese patrociniò commendat, ut ei in auxilium succurrerent.

Ne verò absentibus Fratribus, & absq; ultima valedictione eorum, temporalia derelinquens, in Regna abiret æterna, poposcit omnes post Matutinas Preces, ad se accersiri, quibus satisfaciens, denuò desiderio ejus, & accersitis, ejusmodi supplicationem porrexit, ut cō integrò Religionis habitu indutò, Suffragia agonizantium, atque cōmendationē animæ ejus, inciperent. H In

In corde verò suo, quia semper mēmōriam Salvatoris sui habuit, figuram ejus affixi in cruce, dari sibi fecit, eāq; reverenter in manus suas accepta, flagrans totus, affectibus amoris DEI, piētissimè osculabatur eam, tantāq; eam cupiditate, suis admovebat labris, & osculis aculeisq; in capite ejusdem Imaginis existentibus, ut vulnus eis, usq; ad sanguinis effusionem infligeret, eoq; in tempore, quo mens & sensus deficere incipiunt, ipse in contemplatione DEI Redemptoris sui persistens, eandem ejusmodi alloquebatur verbis: *Domine creasti me, cūm nihil essem, redemisti immeritum, salva quoq; indignum;* quibūs verbis prolatīs, apparebat quid in omnibus præsentibus, & adstantibus à corpore suo solutus, atq; mortuus; verū ille in consideratione Coelestium pro eo tunc persistens, in ejusmodi cum cordis suspirio, auditus est prorumpere allocutionem Fratrum, gaudete, quia hodie natus est Nazarenus, qui est unus de societate, cūmq; interrogaretur, quid sibi sermo iste vellet, ille manus, & oculos in Cœlum elevando, cum inenarrabili loquebatur affectu, & gaudio. Vado, vado, Domine DEUS, Redemptor meus, Dulcissime JESU. Vado Domina mea, protectrix mea, Mater Salvatoris mei; oculis tandem monstrantibus jucunditatem ingentem, in circumstantes intentis, hoc pacto alloquebatur eos O Patres, & Dilectissimi Fratres, & nōnè videtis, nonnè cognoscitis, Supremam Cœli, & terræ Reginam, singularem Nostram Dominam MARIAM, ma-
nuq;

nuq; sua eam demonstrans, ac velut indigitans, dicebat: ecce Domina venit, prosternamini omnes in genua, & salute totis affectibûs devote MARIAM, & Matrem nostram, ecce est, ecce me visitat, & misericorditer in meum advenit auxilium.

Talibûs sermonibûs factis, repetere iterum coepit; quasi vocantibus eum, Christo Domino, & MARIÆ Virgini respondens: Vado, vado Domine DEUS, Redemptor meus, Dulcissime JESU. Vado Domina mea, Protectrix mea, Mater Salvatoris mei. Postremo Canticum, Te DEUM laudamus incipiens, quasi pro finiēda feliciter victoria, & triumpho de sæculo: breviter obtinendo gratias DEO persolvens, eidem sibi præsentī, suum spiritum tradidit dicendo: *In manus tuas Domine, commendo spiritum meum*, Sanctissimam quoq; & Beatissimam Virginem MARIAM, celebris Hymni illius versibus, exorans; *MARIA Mater gratiæ* &c. ea, ubi elocutus est verba, & hora mortis suscipe, immaculatam suam animam tradidit Creatori: solutusq; illā miserabilī vitā, felicitatem inchoavit æternam, Annō Domini 1622. in Vigilia S Joannis Baptistæ, quem ipse singulariter colebat: elapsō à Professione sua annō unō, eo ipso die, quo solemnibus se se Religioni obstrinxerat votis.

Devoluta ad aures Civium Luceoriensium Caroli felicissima morte, protinûs, ingens multitudo populi currit ad Conventum, magnificans DEUM, quod tam fe-

lici tamq; gloriosa morte, suum dignaretur servum.

Utq; piam opinionem suam, quam de illo universi illi homines habebant, demonstrarent: quidam illorum, particulas Religiosi habitûs desiderabant acquirere, quidâ verò, ejusdem deosculabantur manus; permulti deniq; ut eos, suâ apud DEUM intercessione juvasset, sese ei commendabant.

Sepulturæ autem, cui ejus tradebatur corpus, tam magna, & penè innumera convenerat, cujusvis statûs, & conditionis hominum copia, ut nisi cum difficultate multa, sepeliri poterat: & quod vel maximè stupendum, singulariq; Providentiæ DEI adscribendum, qui famulorum suorû monumenta decorare consuevit, quatuor magnos, & potentes Principes, Georgium scilicet Czartoryski, Georgium Zaslaviensem, Adamum in Kolszara Sanguszko, Palatinum Volhyniæ, atque Nicolaum in Klewan Czartoryski, qui omnes actui ejusdem assistere non erubuere, licet nullus eorum de alio sciebat, proprijs manibus ad locum funeris portârunt, & sepelierunt.

Depositum itaq; corpus Caroli, in communi sepulchro Fratrum, Conventus Luceorientis, ibiq; annis circiter viginti sex permanfit.

Excitatâ verò, Annô Domini 1646 Infensissimorum Catholicæ Fidei barbarorum Cosaccorum impietate, non modo Provincias Regni, Urbes, & Ecclesias, verùm & ipsa Christianorum sepulchra, devastante, etiam & corpus hu-

hujus Sancti Servi DEI Caroli, suô sepulchrô, una cum alijs, fidelium corporibus ejectum, impijs Tyrannorum pedibus contemptum, & conculcatum fuit, atq; ita permixtum alijs in cimiterio in una fossa, ad hoc, non inconsultò facta, operâ Illustrissimi, & Reverendissimi Episcopi Luceorienfis Ritûs Græco-Uniti tumultatum est.

Dignosci itaq; ossa, & Reliquiæ eorum, & vel maximè Caroli, utpotè permixtæ aliorum ossibus, non possunt. Ille tamen virtutibûs omnibûs ornatus, Servus DEI Fidelis, & verus, confitendus est.

V. Pater THOMAS WOLSKI, Vir devotus, & re- *Numero 47mo.*
ctus, multorum Conventuû, & sui nativi Conventus Luceorienfis Prior vigilantissimus, Honorisq; Divini, & B. V. M. in promovendo SS. Rosario zelosissimus. Dùm esset Prior Conventus Jalovicensis, fractus laboribus Religionis, in gravem morbum incidit, Luceoriamque causâ recuperandæ sanitatis, venit. At cum cognovisset, parùm prodesse medicinas corporales, totum se ad medicum spirituales, convertit: sicq; propè agonē constitutus, DEO B. M. V. SS. Patri DOMINICO, alijs Sanctis Patronis, animam suam commendabat, munitus SS. Ecclesiæ SACRAMENTIS, pijsimè expiravit, ipso die Circumcisionis D. ANI ò 1686 Luceoriæ, & sic optimus Pater, Prioratum Jalovicensem eodem die terminavit, quo & vitam.

V. Pater BERNARDUS PARCOVIUS, S Th: Bac- *Numero 48vo.*
calaureus, Conventus Luceorienfis, à Schismaticis rebel-

libus Ecclesiæ S. DEI, in odiū Orthodoxæ Fidei, diris-
simè necatus est: sepultusq; in Conventu Cosslerocamenē-
si Fuit Vir Religiosus, ac devotus, qui circa Annum Do-
mini 1648. dum esset secundò, confirmatus per dispen-
sationem Reverendissimi Patris Magistri Generalis, totius
Ordinis Nostri Prior Luceorienſis, supellectilem Ecclesi-
asticam, & pretiosa clenodia, de hoc suo Conventu, tem-
pore hostilitatis Sveticæ, Cracoviam evchendo, in via, à
Cosaccis rebellibus, invasus, & occisus, non tantū ob
spolia Ecclesiastica, sed etiam ob odium Fidei Catholicæ,
quam deprædicabat, crudelissimè necatus est.

Numero 490. V. Pater Magister GABRIEL FRANCO, bis rexit
Conventum Luceorienſem, procuravit multos Libros, di-
versorum Authorum, in varijs materijs pro Bibliotheca
Luceorienſi, & pro Choro ejusdem Conventūs Antipho-
naria scribere fecit, Vir sanctitate vitæ, devotione erga
DEUM, & B. M. V. fervidus, & continuus, placidissimè
animam suam Plasmatori suo, in suo nativo Conventu Lu-
ceorienſi tradidit.

Numero 500. V. Pater Magister JOANNES Baptista KOWNACKI,
Vir zelotissimus pro Fide Orthodoxa, & observantia Re-
ligiosa, non solū verbo, sed et exemplo, quod docuit,
hoc & præbuit. Multis ornamentis Ecclesiam Luceorien-
sem, post devastationes igneas, & direptiones, Barbarorū
desolatam, suā activitate dotavit, & Conventum pari
modo devastatum, tam fabricā, quàm alijs necessarijs am-
plificavit.

Ima-

Imaginem B. M.V. de Silice sculptam, in modū monetæ, magnitudinis unius Tynfionis, cum Literis græcis inventam, seu de terra effossam, à laborato Samuele in Villa Męczyce, mirabiliter gratijs plenam, à Domina hujus Villæ Lysakowska procuravit, & Conventui Luceorienſi, pro majori devotione augenda erga B. M.V. contulit, de quo devotiſſimo Patre fuſiùs ſcribitur, in Connotationibus Conv: Luceorienſis.

V. Pater Magiſter HYACINTHUS PROCOPIUS *Numero*
 HANSOWICZ SZOSTAKOWSKI, rexit Conventū *ſemè.*
 Luceorienſem, quatuor vicibus, rehabilitatus à Reverendiſſimo Patre Magiſtro Generali Ordinis, cum optimo emolumento Eccleſiæ, boni communis conſervatione, & augmento, & S. Obſervantiæ, multa enim mobilia, & immobilia Bona ſive Villas, ſuâ activitate, & induſtriâ, acquiſivit, uti clenodia pro decore oſtenſorij SS. SACRAMENTI, Imaginis Glorioſſimæ V. MARIÆ, ac Eccleſiæ ornamenta inſignia, ſummas pecuniarias notabiles, notabiliter, Villas & prædia, ac alios fundos, tam in Civitate Luceorienſi, quàm extra, Conventui procuravit

Varias, & inſignes, ac honeſtas Perſonas, Nobilitate, ſcientiâ, opibus, & ingenio præclaris, ad Religionem Sacram, exemplo ſuo bono adduxit.

Inter has Perſonas, Celiſſimum olim Principem, Joſephum Swatopetk Czertwertynſki, in Religione Hyacinthum, cum pluribus bonis immobilibus, ac ſumma inſignè

Capitali inscriptā, ad S. Religionem induxit. Ecclesiam D. Mariæ Magdalenaë, Patronæ Ordinis Nostræ muratam in Villa Nowyſław, extruxit, Villas, & prædia, ab hostili milite direptas, insigniter reparavit. In Capitulo electivo Provinciali, Sandomiriæ ad S. Jacobum, Annô Domini 1671. ex Prioratu Torunensi, Provincialis Poloniæ factus. Post terminatum sat laudabiliter officium, in Cōventu Luceoriensi, multis annis, extitit eximius Concionator, & SS. Rosarij Promotor zelosissimus, usq; ad ultimam vitæ periodum. Tandem fractus laboribus, & senio confectus, pijsimè obdormivit in Domino Luceoriæ.

Numero;

5246

V. Pater Præsentatus IGNATIUS KOWNACKI, binis vicibus Prior Conventûs Luceoriensis, sub ejus primò regimine, plura bona accesserunt Conventui, post direptionem Svecicam, tam Ecclesiæ, quàm Cōventui. Curavit fieri ornamenta insignia de argento, candelabra scilicet magna; pondere & pretio non exiguo, ostentoriû, Lamina de argento deaurata, vulgo Tace, Apparatus magno sumptu, & rara arte, ac industriâ connectos, pro decore Ecclesiæ.

Devotionem, sive Novennam B. M V. ad ejusdem Altare, per dies novem, ante Nativitatem Domini nostri JESU Christi, per Illustrissimam Dominam Annam Constantiam de Charlez Silnicka, Castellanam Camenecensem, singularissimam Benefactricem Conventus Luceoriensis,

magno, & notabili sumptu, relicta Capitali summa pro perpetua conservatione hujus devotionis, in bonis mundis fundari curavit.

Idem Pater secundo regimine, Annô Domini 1700. præviâ Generali Commissione, per Commissarios Delegates, ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino, Michâele Prazmowski, Episcopo Luceoriensi, & Brestensi, per aliquot annos agitâ, & feliciter peractâ, Decretû approbationis Miraculorum B. M. V. in Ecclesia nostra Luceoriensi sitæ, procuravit, ediditq; in folio Librum, cui Titulus, *Sparta Polska*, stylô Oratoriô sat eleganti de hac Thaumaturga Virgine Gloriosissima, ad præsens coronata per SS. Dominum, nunc nobis feliciter regnantem, Benedictum XIV. Summum Pontificem. Annô Domini 1749. die 8. Septembris, clarus itaq; virtutibus, & exemplo vitæ suæ Regularis, pijsimè Luceoriæ obiit.

V. Pater Præsentatus LUDOVICUS KOZDROAS, ^{Numero 5310.} rexit Conventum Luceoriensem, svavissimè trina vice, cum omni observantia Religiosa. Fuit multum æstimatus ab omnibus, tam Religiosis, quàm Sæcularibus, in eodem officio Priorali mortuus est.

V. Pater SERAPHINUS SADKOWSKI, S. Th. ^{Numero 5410.} Licentior, finitis laboribus Scholasticis, in studio formali Luceoriensi, fuit successivè Magister Novitiorum, ad annos triginta in eodem Conventu. Per hoc spatium temporis, multum fructum attulit Religioni Sacræ, in edocenda No

vitios, in omni perfectione religiosa, Sciētia, & Doctrinā

Eodem tempore, omni zelo, & devotione, promovit Rosarium B. M V, annis duodecim, Prior Luceorientis factus, hunc Conventum rexit, cum omni svavitate, & sollicitudine, omnibus acceptatissimus. Deinde Prior Elbigenſis, & Socius Provincialis Poloniæ, exinde electus Prior Poſnaniensis, ac confirmatus, præ humilitate non acceptavit, ac demum Vłodimiriensī Conventui destinatus, totum suum triennium, ita peregit, ut usque modo laudabile regimen ejus, in observantia religiosa persillat. Redux ad nativum suum Conventum fractus laboribus, DEO cōmendans animam suam, pijsſimè obiit Luceoriæ.

Numero

5510

V. Pater HYPPOLITUS HULEWICZ, magnam substantiam suam Paternam, & Maternā, suo nativo Conventui Luceorienti contulit, & in perpetuum Villas Pułhanow, Wierzbiacow, & Korszewiec, eidem Conventui adscripsit, ac Ecclesiam S. Demetrii Luceoriæ muratam, perpetuis temporibus incorporavit.

Numero

5610

V. Pater JOSEPHUS, STEPHANUS, HYACINTHUS Swatopelk CZERTWERTYNSKI, olim Dux in Zywołow Kniazia Krynica, Vexillifer Volhyniæ, postposita Sæculari pompā, & magna divitiarum fortunā, factāq; separatione Thori in facie Ecclesiæ, cum sua charissima Consorte, Regina, Joanna de Wyſokie Kaszewſka, Castellana Vendenſi, cum qua, procreaverat Filios tres, & Filias quinq;. Tandem ob solum amorem DEI, animæque suæ

suæ salutem, S. Religionem Nostram Luceoriæ ingressus, piè, ac modestè, & humiliter vivens, factus Presbyter, in gravem infirmitatem incidit, in qua, considerans se citò moriturum SS SACRAMENTIS devotè susceptis, cum omni dispositione animæ suæ, obiit Annò Domini 1684, & in suo nativo Conventu Luceoricensi, cum Fratribus sepultus est.

Huic nativo Conventui, ante ingressum Religionis, multa Beneficia fecit, & summam viginti quinç; millium florenorum Polonicalium, in bonis Worenki, Lipie, Pieczonki, & Lubie, in Actis Castrensibus Luceoricensibus, inscripsit.

V. Pater THOMAS HULEWICZ, multis ornatus *Numero 577mo.* virtutibus, maximo zelo claruit honoris Mariani, in prædicando, & promovendo SS Rosario per multos annos, ad Thaumaturgam Imaginem Luceoricensem. Tandem pijsimè obdormivit in Domino.

V. Pater S Th: Lector RAYMUNDUS BOGUSZE *Numero 587mo.* WSKI, Vir magnæ probitatis, scientiæ, & mansuetudinis, boni communis zelosissimus Custos, Prior Conventuum, Roxicensis, Jajovicensis, quem à fundamentis muratum de latere fieri curavit.

Ad alios plures Conventus majores postulatus, pro Reginine: svadente humilitate recusavit.

Tandem ex obedientia, suscepit Prioratum Vlodimiriensem, ubi brevi tempore fractus laboribus felici fuit.

quievit. Pro memoriali, nativō suo Conventui Luceorīensi, pro conservatione Capellæ Musicos de licentia suorum Superiorum, aliquot millia florenorum Polonialium sui Patrimonij reliquit.

Numero V. Pater Præsentatus URBANUS MOCZYDŁO-
1970. WSKI, Concionator Præclarus, in varijs Cōventibus Provinciae, etiam Varšaviensi, Lublinensi, Præmysliensi, deinde Insignis Collegiatae Loviciensis, Celsissimi Primatis Regni Concionator. Ibidem Prior Loviciensis, ultimò Luceorīensis; in quo cursum vitae suæ feliciter terminavit. Annō Domini 1748.

Numero V. Pater ROXOLANUS, ex Infideli Jūdæo factus
600. Christianus, Togam Dominicanam suscepit, factusq; Magister, scripsit Librum de Genealogia Christi Domini, summam D. Thomæ Aquinatis compilavit. Insuper super quatuor Evangelia, expositiones fecit, sub Titulo Monotellaron, mortuus est in Cōventu Samborīensi, Annō Dñi 1512.

Numero V. Frater ALEXIUS Conversus, hic in sæculo artis
6100. sutoriae petitiſſimus Fratribus amantiſſimè inserviebat: à susceptione habitūs usq; ad mortem carnibus, nunquam usus, solis leguminibus, & hoc in parcitate, contentus. Asperrimam vitam ducens; in mortificationibus sui corporis, disciplinis de nocte coram Crucifixo, in ambitu inferiori Conventus. Silentij vigilantissimus fuit, ita ut à cunctis, censebatur mutus, diem, & horam mortis suæ prædicens, mortuus est in Promnik, Prædiolo Conventus Cracovien: Annō Domini 1524.

69

V. Pater ERASMUS KONIUSZEWSKI Magister, *Numero 624do*
felicissimus in Regimine Conventuum, bonum cōmune
augens, & conservans, plura bona fecit Conventui Craco-
vienti, sua activitate, & dexteritate in officijs, & ad-
oratione Sacristiæ, & per spatium sui Officij Prioralis, in
Conventu Cracoviensi plurimum annorum, adducens Ju-
venes egregiæ indolis investivit, qui postea in Viros pro-
bos, cum decore Religioni, & Provinciæ evaserunt. Tan-
dem in sua senectute, placidissimè in Domino obdormi-
vit Cracoviæ, Annô Domini 1527.

V. Pater BERNARDUS PRAXILLI, prius Canonici *Numero 631do*
Regularis, ad ædes SS. Corporis Christi, demùm de
consensu Superiorum, & S. Sedis Apostolicæ, in Con-
ventu SS. Trinitatis, habitum Nostri Ordinis suscepit, in quo
singularis, sanctitatis, humilitatisq; & severissimæ Poeni-
tentix, corpus suum jejunijs, cilicijs, flagellationibus, &
omni austeritatum genere, macerabat.

Lectulus ejus asseres, lapis cervical, spiritibus im-
mundis horribilis, quos ab obsessis expellebat, & ob id,
multa mala ab ijs perpeßus, plusquam ad centum infide-
les convertit, scripsit tres Libros contra Arianos, sub Ti-
tulo Monomachia De Primatu Summi Pontificis, de Pro-
cessione Spiritus S. à Filio, contra Schismaticos Roxolanos
Librum unum. Alienationem Arianorum à Christiani-
smo, modum militiæ Christianæ, versu Latino, & Poloni-
co, fractus laboribus, in senectute sua moritur Cracoviæ,

Annô Domini 1530. De hoc Patre Acta Capituli Generalis, Valentia celebrati testantur.

Numero

648.

V. Pater TIMOTHEUS MAKOLNICKI, Nobilibus Parentibus natus, propè oppidum Dambrowica, factus Religiosus Ordinis Nostri, in Theologicis, & S. Scripturæ textibus, versatissimus, & exercitatus fuit. Linguam Hebraicam didicit, & cum licentia, & benedictione Urbani VIII. Summi Pontificis, Judæis Sanctum Evangelium prædicans, novum Testamentum illis explicans, multos ad amplectendam Fidem Catholicam convertit.

Post modum peragravit Tartariam, cum Fratre Alexio Converso, de quo supra innui veniens ad Civitatem Cassa, seu Theodosiam, igne SS. Spiritus reaccensus, plurimos convertit, in carceribus detentos Catholicos, in Fide confortabat.

Multum adamarunt eum Pagani, ac Gentiles, ita ut in nihilo, sui muneris, officio eidem adversarentur, quinimo, & Processionem SS. Rosarij, Dominica prima Octobris, una cum Catholicis, à se conversis, per circulum Civitatis, cum Imagine SS. Virginis concesserunt, absq; ullo tumultu, & irrisione: ex quo magis ac magis, etiam ipsi Pagani, ædificabantur. Mortuus est ibidem Cassæ, seu Theodosiæ, sub tempus recitationis in Ecclesia SS. Rosarij, ad illa verba, salutationis Angelicæ, nunc, & in hora mortis nostræ Amen. Annô Domini 1537.

Numero

650.

V. Pater RAYMUNDUS CHARZEWSKI, Magister,

gster, in Alma Universitate Cracoviensi Professor, ab Urbano VIII. Summo Pontifice, missus ad prædicandum Evangelium Tartaris, plusquam ad quingentos Paganos, circa Civitatem Cassam, sive Theodosiã, baptizavit, & convertit, de quo audiens Urbanus VIII, ipsum Episcopum Theodosiensem renunciavit, ubi fractus laboribus, sanctissime obdormivit in Domino, Annô Domini 1550. in Ecclesia SS. Apostolorum Petri & Pauli. Cromer quædam epistola renunciata de obitu ejus.

V. Frater MICHAEL Conversus, abjurata Secta Lutherana in Arce Cracoviensi, in manibus Illustrissimi, Reverendissimi Episcopi Cracoviensis, Ordinem Nostrum, in Conventu Cracoviensi ingressus, tantum fuit omnibus, humilitatis exemplum, ut nedum suorum Superiorum, sed & sibi aequalium nutus, prompta demissione exequeretur, & proprium judicium exuisse, omnino videretur.

Contemplationis, & lachrymarum donis insignitus, magnam diei noctisq; partem, ante SSmi Corporis Christi Altare, lachrymis perfusus, orando transigebat.

Dono Prophetiæ non caruit, nam rebellionem Cosacorum, & bellusveticum in Polonia, prædixit his verbis, Timeo valde, re equi paganorum in Ecclesijs nostris consistant: nam DEUS tunc maximè irascitur, dum ad luxu & insolentias, insolitas, populi convertuntur, absq; ullo timore DEI.

Et verum fuit ejus præsagium, nam Gustavus Rex

Sve-

Sveciæ, ingressus, & aggressus Poloniam, multa mala, & damna Ecclesijs, violentias, & Monasterijs attulit. Silesiam, Moraviã, depopulabatur, volens ensen suum (talis fuit proterviæ) etiam in Ecclesia Vaticana infigere, quem DEUS vindex, punivit, dum cum spolijs reverteretur ad suum hæreditarium Regnum, in mari demersus. De hoc scribunt Historici Poloni.

Expers Literarum septem Libros, prudentissimè conscripsit, multorum Fratrum nostrorum defunctorum animas, purgatorij pœnas luentes, videbat, petentes per suas orationes, sui eliberationem, & plurium cum magno Júbilo, è flammis purgatorij exeuntes, vidit. Moritur in senectute sua Lublini, 1460. Acta Capituli Provincialis, Lublini celebrata attestantur.

*Numero
67. nò.*

V. Pater Magister LUCAS PLESZOVIUS, Convē-tus Posnaniensis, Vir maximæ activitatis, & dexteritatis: plura bona præstitit suo nativo Conventui, summas capitales pecuniarias, ex censu annuo pro foundationibus procuravit. Fuit Prior in varijs Provinciæ Cōventibus proficiuus: trina verò vice, in suo nativo Conventu, moritur ibidem, collacrymantibus Fratribus, Annò Dñi 1569

*Numero
68. vò*

V. Pater PAULUS SARBINIUS Magister, primò Inquisitor Hæreticæ pravitatis, animi virtute, scientiæ acumine, dicendi facundia, præstantissimus, in Capitulo Sandomiriensi electus, ac confirmatus Provincialis Poloniæ, optimè rexit Provinciam, in unitate, pace, & charitate

ſtate totius Provinciæ. Tandem ſeniô cōfectus, moritur Sandomiriæ, ad S. Jacobū Apollolū, Anno Domini 1559.

V. Pater Magiſter CYPRIANUS Polonus, à ſacris Confessionibus, Sigismundi Auguſti Regis Poloniarum, de mum Provincialis Poloniæ, dum pro reſtauratione Religionis, apud Gedanenſes Hæreticos, laborat; ab iſdem Hæreticis Civibus, venenô extinctus, ibidem quievit Annô Domini 1593, eidem ſucceſſit in officio, nec ſemel, ſed & iterum Pater Magiſter Melchior Moſcicenſis.

V. Pater Magiſter ALBERTUS SECOVIUS, in Ca. pitulo Plocenſi electus Provincialis Poloniæ, propter di viſionem Provinciæ Ruſſiæ Conventuum; quæ nè fieret, plurimas ſuſtulit moleſtias, multoſq; labores ſuſtulit, in Capitulo Generali Neapolitano, Annô Domini 1600. ejus electionis ſcrutiniô irritatô, nihilominùs Authoritate, Summi Pontificis Clementis VIII. per Literas ejusdē, ſub Annulo Piſcatoris datas, ex vi electionis ejusdem, Plociæ factæ; ſuper omnia, totius Regni Poloniæ, & Ducatum Sileſiæ Monasteria Provincialis cōfirmatus, feliciffimis acceſſionibus Conventuum, & reformatione vitæ Regularis adminiſtrabat Provinciam. Moritur Annô Dni 1602.

V. Pater MICHAEL Moſtickenſis, qui ut erat Vir Integerrimus, ita fuit Diſputator ſubtiliffimus, ſvavitas dictionis, præterea, tanta fuit in eo: æaq; morum compoſitio, ut Auditorum mentes, inſcicaret facillimè, & vehementia certè talis ut vinceret faciliùs. Obijt Poſnaniæ,

Prioris officio fungens, Annô Domini 1609.

Nûmero

72dò

V. Pater CAMILLUS, Magister Conventus Cracoviensis, in Poloniæ, ac Italiæ Academijs Literis edoctus, ac Professor egregius, hunc invida mors præripuit Philosophis alterum Aristotelem, Theologis novum Cajetanum, Religioni, & Provinciæ decus, Conventui Posnaniensi optimum Patrem, Cracoviensi Monasterio, & Studio delictum, trigessimum excedens annum, moritur Posnaniæ, Annô Domini 1610.

Nûmero

73tò

V. Pater ABRAHAM BZOVIVS, Conventus Cracoviensis, hic scripsit Annales Ecclesiasticos, post Baronium duodecim Tomos in folio, Florida Mariana, flores aureos, Thesaurum Laudum Gloriosissimæ Virginis, sermones quadragesimales, sermones de tempore, & Sanctis, super Salve Regina, & propaginem D Hyacinthi. Romæ fecit foundationem pro Filijs Conventus Cracoviensis, ad Studium Minervanum mittendis. Moritur Romæ, Annô Domini 1637.

Nûmero

73tò

V. Pater Magister PAULUS RUSZELL, Conventus Lublinensis, Insignis Theologus, & scriptor famosus, in honorem D. Hyacinthi, & Provinciæ Nostræ Poloniæ. Per annos triginta, nunquam usus carnibus, Vigiliis sacras: ferias secundas, ferias quartas, & sextas, solo pane, & aquâ contentus persolvebat.

Habuit in camera sua Imaginem B. M. V, corâ quâ solitus orabat, multas gratias pro se, ac alijs, precibus suis
ad

ad Deiparam Virginem, obtinebat, quæ postea Imago post obitum ejus, in ambitu inferiori Conventus Lublinensis posita, & locata, Patrocinium suum, in gravissimis necessitatibus, postulantibus impertitur. Sepultus in Capitulo Lublinensi, Annô Domini 1658.

V. Pater MARTINUS SKŁEMPSKI, Conventus Po- *Numero*
 snaniensis, ob Insignes suas qualitates, quibus pollebat, *751d.*
 innatam penè prudentiam, in dandis sanis consilijs prò-
 ptus, ab Urbano VIII. Summo Pontifice, primo Cassen-
 sis, seu Tauriæ Episcopus, postea Kijoviensis factus, mul-
 tum se opposuit Schismaticis, à quibus varijs contumeli-
 js, ac dishonestationibus affectus, pro zelo, primatu Ec-
 clesiæ Romanæ, nec non unionis cum eadem, pluri-
 mum laborans, & pro expellendis hæreticis è Regno Po-
 loniæ decertans, moritur ibidem, Annô Domini 1664.
 Annotat: Conv: Posnaniensis.

V. Pater HYACINTHUS WŁOSINOWSKI, Vir *Numero*
 matus, ingressus Religionem in Conventu Posnaniensi, *761d.*
 inscripsit eidem Conventui, ex censu annuo decem millia
 florenorum Polonicalium, in Bonis Kámionká, pro sustē-
 tatione Fratrum nostrorum: aliquot supervivens annis, fa-
 ctus Sacerdos, fuit maximè devotus S. Hyacintho suo Tu-
 telari, omnibus acceptatissimus, plenusq; alijs pietatis o-
 peribus, pijsimè obdormivit in Domino Posnaniæ, Annô
 Domini 1625.

V. Pater THADÆUS SLEWICZ, Vir acutissimus, *Numero*

& perspicacis ingenij, bina vice Regens Studij Generalis Cracoviensis, plurimos ex suis Discipulis, toti Provinciæ providit dignissimos Lectores, & Professores. Fuit amantissimus, & misericors erga Fratres Studentes juniores, necessaria eisdem providendo, eosdem animans ad studia, ut se sedulò applicarent, dicens ad illos, studete, DEUM orate, & eritis Magistri in vestra senectute, moritur Posnaniæ 1653. anno.

Numero

28vii.

V. Pater HYACINTHUS BRAULIS, eximius Prædicator Generalis, Vir devotissimus B. M. V. & S. Hyacintho suo Tutelari. Concionabatur Apostolicè, & cum magno fructu audientium, Promotor SSmi Rosarij, acuratissimus, ac pro decore Capellæ Rosarianæ, plura procuravit, & sua activitate auxit. Flexis semper genibus ante depictam Imaginem Sacræ Familiæ JESU, hanc orationē versibus expressam, ignemiscens persolvebat.

Obsecro, Sacra Domus, nostræ, spes, certa salutis;

Sis mihi in extrema, Duxq; Comesq; via.

Moritur pientissimè Posnaniæ, Annò Domini 1674.

Numero

29nd.

V. Pater Magister DOMINICUS KOCIALKOWSKI, Conventus Posnaniensis, ita insignis floruit Concionator, ut illo tempore, in Gente Polona, similis illi vix inveniretur. Fuit enim Vir planè Apostolicus, animarum salutis sitientissimus, divino amore æstuans, & de DEO, æternisq; rebus verba identidem faciens, audientium corda, prorsus rapiebat, peccatoribûs plurimis, à perditionis viâ, revocatis.

Pro:

Promotor SSmi Rosarij, fuit zelosissimus, quotidie explicans Myſteria ejus, movens, & alliciens cunctos ad hanc Devotionem B. M. V. gratissimam. Plurima Volumina suarum Concionum, & explicationem Myſteriorum SS Rosarij conscripsit. Sicq; tantis laboribus fractus, fe- bri maligna correptus, SS. SACRAMENTIS religiosè, ac devotè susceptis, adstantes Fratres, verbis ferventissimis allocutus, spiritū suū Deo B. M. V. & SS. Patri Dominico commendans, Apostolicæ vitæ cursum feliciter consum- mavit, in suo nativo Conventu Polnanienſi, Annō Domi- ni 1683

V. Pater Magister ANTONIUS MDZEWSKI, Con *Numero*
ventus Plocensis, Vir magnæ scientiæ, & eruditionis, hic *8020*,
obstinatissimum in errore Atheistam Łyszczyński, publi-
cè cum illo disputans, in præsentia Serenissimi Joannis III.
Procerumq; Regni, ita devicit, ut se ipsum disjudicare-
rit esse comburendum, quod & factum. In præmium hu-
jus ad instantiā ejusdem Serenissimi Regis Alexandro VIII
Summo Pontifice annuente, ad Episcopatum Calamocen-
sem, & in Suffraganeum Gnelnensem renuntiatus fecit,
Annō Domini 1696.

Hac dignitate ornatus, non Religionis humilem To-
gam deposuit, nihil unquam de rigore vivendi religiosè
remisit. Eadem enim vigiliæ, & orationes diebûs, nocti-
busq; solitæ: mentis humilitas, corporis castimonia, cor-
dis sanctimonia, pectoris candor. totiusq; hominis, ada-

mullim humilis Religiosi forma. Tandem senectute confectus, sicut sanctissimè vixerat, ita & piissimè moritur, sepultus in Ecclesia Metropolitana Gnesnensi, Annô Domini 1718.

*Numero
811^{id}.*

V. Pater Magister THOMAS SCHULTZ, Conventus Gedanensis, acutissimi Ingenij, & doctrinæ profundissimæ fuit. Post summam Theologicam Doctoris Angelici, in compendium contractam, proprio ære Bibliothecam Conventus sui Gedanensis auxit Libris selectissimis, Theologicis, Moralibus, Concionatorijs, in varijs materijs Dogmaticis, in promptu habendis locupletavit.

Fuit Instituti Nostri servatissimus, solis leguminibus usus. In gravissimis, pestis, & belli calamitatibus, incōcussa Conventus Gedanensis columna, moribus, pietate, & charitate erga Fratres, cunctis conspicuus Tandem laboribus, & senectute confectus, vitam suam religiosissimè finivit, Annô Domini 1696.

*Numero
824^{id}.*

V. Pater Magister STEPHANUS WOZNICKI, Conventus Posnaniensis, extitit ex majori parte, reparator ejusdem sui nativi Conventus, dexteritate, & activitate. Pater multorum Filiorum amantissimus nominabatur. Varijs Conventibus Provinciæ præfuit, non sine emolumento boni communis, & Regularis Observatiæ. Moritur Posnaniæ, Annô Domini 1698.

*Numero
831^{id}.*

V. Pater Magister FRANCISCUS GZARNKOVICUS, Pater Amantissimus Conventus Posnaniensis, cui multa

ta bona fecit. Nam longè majorem partem Conventûs, à fundamentis erexit, Refectoria duo, & Officinas compitissimas auxit. Apparamenta Ecclesiæ pretiosiora comparavit, quibus usq; modo utuntur Fratres Nostri, & candelabra argentea. Provincialis Poloniæ factus, ita eandem regebat, ut rigorosa religiosa observantia, sedulò vigeret, bonumq; commune augeretur, & charitas Fraternalis conservaretur. Moritur Posnaniæ, Annô Domini 1698.

V. Pater GOTTARDUS GRANICFORDIUS Præ-*Numero*
dicator Generalis, ad S. Ursulam Gedani famosissimus Cō-*8410.*
cionator, idiomate Germanico, vitia hominum intrepidè objurgavit, & mellita ignitaq; Coelestis Patriæ desideria, rebus contemptis transitorijs, mellifluo ore instillabat, multi proinde acatholici, ejurata Hæresi, veram Fidem Catholicam amplexi sunt.

Orationi mirificè vacabat, maximè autem Officio Dēfunctorum, quod ille bis in die recitare consueverat, semel pro Fratribus, & ijs, qui in Domino obierunt, iterum pro se tanquam mortuus, mortem enim semper in corpore, & in animo assiduè circumferebat. Moritur Gedani, Annô Domini 1697.

V. Pater Magister ANDREAS RADA WICKI, Pater *Numero*
Provinciae meritissimus, erat hic Pater pietate doctrinâ, *1510.*
gratia concionandi, prudentiâ, zelo pietatis, zelo pacis, in rebus agendis dexteritate, mirum in modum conspicuus. Quamobrem, & apud Potentissimos Reges Poloniæ,
&

& apud alios Magnates, summq in honore, habitus est. Erga autem Filios Provinciæ meritissimus extitit, usq; ad mortem, quam lætus aspexit Cracoviæ, Annô Domini 1634. 9. Februarij.

Numero

361.

V. Pater Magister DIONYSIUS MOSINSKI, ejus fecundia in Concionibus ad populum nectar, & ambrosia dici potuit: reversum ex Hispaniarum studio, viginti septem annos natum, Civitas, populusq; Cracoviensis suum Ecclesiastem unanimiter elegit: at post triennium mæssa Civitas, Sacræ Regiæ Majestati eum rursus transmisit, mandato Regis, strictè sibi imposito. Ubi Rex, Regiaque tota Domus ex ore ipsius per octo, vel novem fere annos pendebat. Invida Lachesis falce subripuit vitam Cracoviæ, Annô Domini 1642. 22. Maji.

Numero

37m.

V. Pater Magister ALBERTUS BARTOCHOWSKI, Conventus Posnaniensis, ab ingressu Religionis Sacræ, i-vit semper de Templo virtutis, ad Templum honoris. ex-pletis enim Scholasticis laboribus, plurimum Conventuum Provinciæ Prior amantissimus extitit, demùm Provincia lis Poloniæ, suis numeris exactissimus. Ex Prioratu Posnaniensi nominatus Suffraganeus Posnaniensis, summam auctam fortunæ suæ nativo Conventui inscripsit, ac donavit. Tandem morte præventus, animam Deo Creatori suo in manus tradidit. Sepultus Posnaniæ apud Fratres suos, Annô Domini 1643.

Numero

382.

V. Pater Magister CYPRIANUS STEFANOWSKI,
Cō.

Conventus Plocensis, Vir magnæ eruditionis, & prudentiæ, suâ curâ, ac dexteritate, nativum suum Conventum, quasi à fundamentis crexit, murô cinxit, officinas ampliavit, & multis apparamentis Ecclesiasticis condecoravit, atq; notabilibus picturis insignivit. Obijt Plociæ, Annô Domini 1646.

V. Pater Magister FABIANUS BIRKOWSKI, Vir *Número 89nd.* doctissimus, Græcarum Literarum peritissimus, Regum Concionator eximius, hic plurimos Tomos suarum Concionum, in lucem publicâ produxit. Prælucebat cunctis verbo, & exemplo, cujus sanctitatem vitæ, fervorem spiritûs in prædicando, & orando, V. P. Adam Makowski Soc: J E S U, in sua funebrali Concione edixit. Ante sui obitum recitando Hymnum *Ave Maris Stella*, septuagenarius, obdormivit in Domino Cracoviæ, Annô Dñi 1638.

V. Pater Magister HYACINTHUS MIIAKOWSKI, *Número 90nd.* bis Prior Cracoviensis, plures luci publicæ edidit Panegyricas Conciones. Vox ejus fuit dulcis, & decora apud Reges, Regni Senatores, & Prælatos supremos, virtutibus ornatissimus, omnibus SS. Sacramentis devotissimè susceptis, vitâ suam terminavit Cracoviæ, Annô Domini 1638.

V. Pater Magister JOANNES WAXMAN, *Número 91nd.* Conventus Cracoviensis bis Prior laudatissimus, observantiæ Religiosæ zelotissimus, ex studijs exoticis rediens, attulit secum Imaginem SS. Patris Nostri Dominici de Suriano, depictam, hanc in Capella ex marmore nigro erecta, &

fabricata, sumptu Illustrissimi, & Reverendissimi Domini, Petri Myszkowski, Episcopi Cracoviensis locavit, haec Imago statim caput multis clarescere miraculis. Nam V. P. Alanus Chodowski, quondam Prior Cracoviensis, de muni Provincialis Poloniæ, visitando hunc Conventum, gravi infirmitate pressus, tædine videlicet in visceribus suis, derelictus à Medicis, opem SS. Patriarchæ exposcens, mirabiliter sanatus est, in hacce Capella, & pristinae sanitati restitutus. In hujus beneficii obtenti gratitudinem lampadem magnam argenteam pendentem, in vim voti perpetui obtulit, consecravitque. Tandem senio, & laboribus confectus P. Joannes Waxman, moritur Cracoviæ, Annô Domini 1642.

Numero

92dò.

V. Pater Magister DOMINICUS MALACHOWSKI, Conventus Cracoviensis, magnarum qualitatum Vir, pietatis, & dexteritatis. Factus Suffraganeus Cracoviensis senio confectus moritur Cracoviæ, sepultusque manet inter Fratres nostros. Cujus tumulum, post annos circiter octuaginta visitatum, ejus corpus incorruptum inventum est; penes Altare majus, cum integro cilicio, & vestibus inconsumptis, in quibus deponeretur ad sepulchrum. Annô Domini 1644.

Numero

93tò

V. Pater Magister HYACINTHUS SUSKI, Conventus Cracoviensis, Vir eruditissimus. Edidit Librum de SS. Eucharistiæ SACRAMENTO, contra Calvinum, sermones annuales de tempore, & de Sanctis, in lingua Polonica,

et, & Latina: dùm fungebatur officio Conciōnatoris.

Is idem compilavit Libros Latinos, quibus Titulus, Philadelphia, sivè erectio Confraternitatis, quatuor Ordinum Mendicantium, in Concilio Basiliensi instituta, & per Reverendissimos earundem Religionum Generales, in Regno Poloniæ confirmata, nec non ab Admodùm Reverendis Patribus Provincialibus, per eorum Commissarios, in Conventu Cracoviensi, Ordinis S. Francisci Patrū Minorum Conventualium suscepta.

In hocce Libro, describuntur omnia Privilegia, à S. Sede Apostolica concessa, conscripta Annō Domini 1435, die 2 Aprilis, & manibus Provincialium, omnium Ordinum Mendicantium efformata. Moritur plenus virtutibus Cracoviæ Annō Domini 1648.

V. Pater Magister GABRIEL ZAWIESZKO, Leo-*Numero* polita, Concionator famosissimus, Institutum Ordinis ad *9470.* amussim observabat. Carnibus toto vitæ suæ cursu nunquam usus. Proximus morti, curavit sibi legi Passionem Domini Nostri JESU Christi, & habitu Religionis assumpto, ad osculum Crucifixi, animam suam reddidit. Et cū fuerit Vir contemplativus, Cōciones Asceticas, prælo impressit, ac super Orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem, Librum edidit. Moritur in Conventu Samborieni, Annō Domini 1649.

V. Pater Magister CAMILLUS JASINSKI, Convē-*Numero* tus Cracoviensis, Religiosi Instituti observantissimus. E- *9510.*

didit Summarium omnium Capitulorum Generalium, & Constitutionum Nostrarum, sicut & Directorium Electionum Superiorum Ordinis, plurimum necessarium Conventibus Provinciæ. Plenus virtutibus, & charitate erga Fratres, pijsimè in Domino obdormivit Cracoviæ. Annò Domini 1651.

Numero
96to.

V. Pater Magister SAMUEL de Lublino, Vir magnæ eruditionis, & ingenii acutissimi. Scripsit, & Tomo impressit, Librum in quatuor Tomis, Philosophicarum Disceptationum, & Casuum Cōscientiæ per Alphabetum Cōpendiū, Ferrariensis contra Gentiles. Plenus meritis, ac virtutibus, obdormivit in Domino Lublini. Annò Domini 1688.

Numero
97mo.

V. Pater Magister JUSTINUS MIECHOWITA, Vir pijsimus, & devotissimus B. M. V. Scripsit super Litanias Lauretanæ magnum Volumen, in quo, multos enumerat Viros doctissimos, sanctitate vitæ conspicuos Ordinis Nostri, sub Titulo: *Virgo veneranda*. Librum Rosarianum composuit, sub Titulo *Rosa Mystica*. Plenus meritis, laboribus, ac virtutibus, obdormivit pijsimè Cracoviæ. Annò Domini 1689.

Numero
98vo.

V. Pater Magister ALBERTUS MARGONIUS, Cōventus Polnaniensis, scripsit Librum Rosarianum, cum explicationibus Myſteriorum, valde utilem, & Promotivum SS Rosarii, vel necessarium, sub Titulo *Rosæ Salutaris*, in amœnissimo SS. Rosarij B. M. V. horto plantatæ, & insuper totam Philosophiam, versu Ovidiano conc-

de;

decoravit, Urbanoq; VIII. Summo Pontifici dedicavit.
Moritur Posnaniæ, Annô Domini 1689.

V. Pater Præsentatus IGNATIUS KOWNACKI, Cō ^{Numero} ^{99nd.}
ventus Luceoriensis, ibidem aliquoties Prior meritissim9,
edidit in folio Librum, cui Titulus: *Sparsa Polonia*. Ilylo
Oratorio, & sat eleganti, de Imagine Thaumaturgæ Vir-
ginis, in Ecclesia Nostra Conventus Luceoriensis persisten-
te; Anno verò Domini 1749, die 8. Septembris, Coronatæ
à felicissimè regnante Benedicto XIV. Summo Pontifice.
Ibidem Luceoriæ pijsimè obiit, clarus virtutibus, & e-
xemplo vitæ suæ regularis, Annô Domini 1679.

V. Pater Magister WIERZBOWICZ, re & Nomi- ^{Numero} ^{100.}
ne Angelus, Asceticæ enim vitæ fuit observâtissimus Cu-
stos, & in provectam ætatem, abstinentiæ mortificatio-
nis, solitudinis præclarissimum exemplar. Supellectilem
argenteam, ex Personali deposito plurimum auxit. Sugge-
stum Concionatorium ex arbore nucis, proprijs sumptibus
extruxit, & deauravit.

Præter compendium Philosophico Thomisticum, mul-
torum Librorum Prædicatorum compiler, & Editor fu-
it, atq; Confraternitatis Dolorum JESU, & B. M V, in
Ecclesiam Gedanensem, Author, & Introductor. Tandem
senio confectus, & laboribus quasi continuis, placidissi-
me in Domino obdormivit, in suo nativo Conventu Ge-
danensi.

V. Pater Magister VENCESLAUS JESKI, Conven- ^{Numero}
tus ^{101md.}

tus Gedanensis, ingenii acutissimi, & Eruditionis selectissimæ, Discipulos suos participes illius effecit, per quinde-
cim annos in Scholasticis, & Ecclesiasticis laboribus, cun-
ctis perspicuus fuit, ac ab omnibus acceptatissimus. Senio
tandem confectus, plenus meritis obdormivit in Domino,
in suo nativo Conventu Gedanensi

*Numero
202d.*

V. Pater Magister HIACYNTHUS GRUSZEWICZ
post expletos Scholasticos labores, septem vicibus Priora-
tum Gedanensem, prudētissimâ administravit œconomia,
& charitate verè Paterna, Religiosos in observantia Re-
gulari, fovit, & auxit. Bina vice onus Provinciæ inde-
fessè supportavit. Capellam S. Hiacynti sui Tutelaris, in
suo Conventu Gedanensi, à fundamentis extruxit, & exor-
navit. Ipsam verò Ecclesiam, novis majoribus Organi
extructis, & deauratis condecoravit. Fabricam Conven-
tūs in moderna forma spectabilem, post obsidionem Saxo-
nico: Moscoviticam, in qua, tribus supra triginta bombis
in ruinam redactus fuit, Anno 1735. die 5. Maji. Sacer-
dotis sui quinquaginta quinq; annorum religiosissimè ex-
plectorum, octuagenarius, die sacro Parasceves piè mori-
tur Gedani.

*Numero
203tid.*

V. Pater Magister JOANNES Evangelista GAWŁO-
WICZ, sui ævi gravissimus Theologus, & Concionator
Insignis, de quo plurimæ Panegyres testantur, ejus inge-
nium. Miram verò dexteritatem in Jure Canonico demo-
stravit, dum pro Juribus Parochialibus, penes Ecclesiam

nostram conservandis, in Curia Romana decertavit. Decretum retulit, nullo strepitu Juris ab hinc violandum. *Eximia ejus Juris Prudentia, Prænobili Magistratui Gedanensi fuit æstimabilis, ac semper acceptabilis, fractus laboribus, vitæ suæ cursum felicissimè terminavit, in nativo suo Conventu Gedani.*

V. Pater Magister HYACINTHUS KUNINSKI, Cō-*Numero* ventus Posnaniensis, post Scholasticos labores, fuit bina-*1641 d.* vice Prior Posnaniensis, demum totidem Siradiensis, cum magno emolumento horum Conventuum, ex sua prudentissima œconomia, & observantia Religiosa. Confessarius, Vicariusq; Monialium Sororum Nostrarum secundi Habitûs, per annos duodecim, illas ad observantiam religiosam, humilitatem, & obedientiâ suis Superioribus strinxit, & obligavit, quem postea uti Patrem suum venerabantur.

Fuit plenus charitate erga Fratres, illis subministrando, & vel maximè junioribus, habitûs Religiosos, ceteraq; necessaria, quantum potuit, providendo. De media nocte, dum absoluebatur divinum officium, cum Fratribus suis semper interfuit, nisi quandoq; infirmitate pressus. Tandem grassante peste Posnaniæ plenus dierum, & meritorum pijsimè obiit, sepultusq; in eodem Conventu Posnaniensi.

V. Pater Magister HYACINTHUS JAROCKI, Cō-*Numero* ventus Posnaniensis, Theologus, & Orator eximius, bina-*1631 d.* vice

vice Prior Conventus Posnaniensis, ad triginta Fratres, sacro habitu investivit, quorum aliqui ad hæc usq; tempora supervivunt, & defudant pro decore Religionis Sacrae. Plures Summas pro censu annuo, sua activitate procuravit, & triginta sex millia florenorum Polonicalium, in deposito reliquit. Cellam Provincialis extruxit, Apparatus Ecclesiae auxit, & plura alia conabatur efficere, ni grassans pestilentia Posnaniae, eundem suffocaret, sepultus Posnaniae quiescit in Domino.

Numero

1861d.

V. Pater Magister ALBERTUS ZUCHOWSKI, Conventus Posnaniensis, in cathedris Theologicis pluribus annis, cum fructu Discipulorum suorum laborans, fuit Prior in Conventu Torunensi, Siradiensi, ac demum Posnaniensi: Vir religiosae observantiae, & boni communis amator & auctor. Ecclesiae Cathedralis Posnaniensis, per Dilectissimam Posnaniensem Censur Librorum, Examiner Synodalis, & Pœnitentiarius ad duodecim annos, dictae Ecclesiae Cathedralis Prælati gratissimus, & æstimatissimus. Plurima bona Conventui præstitisset, suam modestam pietatem & activitatem, ni peste grassante Posnaniae, è medio Fratrum eriperetur, quibus ex charitate inserviebat: sepultus Posnaniae requiescit.

Numero

1871d.

V. Pater Magister BONIFACIUS WOLINSKI, Conventus Posnaniensis, post expletos labores Cracoviae obtinuit sibi Magisterium, ex humilitate recusavit, & Reverendissimo Patri Magistro Generali Totius Ordinis, Antonio

nio Cloche, seniculus, & devótissimus Pater, humillimas gratias egit. Fuit Prior Posnanienſis, & Plorenſis, Fratribus, & Conventibus proficiuus, nam ex ſuo deſcripto molendinum aquaticum, quaſi jam collapſum, & in ruinam redactum, ſuo ære reſtauravit. Pariter peſte ſublato Poſnanix, cum alijs meritiffimis Patribus, ibidemq; ſepultus quieſcit

V. Pater Magiſter ALBERTUS SIEKIELEWICZ, *Numero 102709*
 primus poſt erectiorem Studiſ Generalis Varſavienſis Re-
 gens, ac Moderator. Vir ſagaciſſimi ingenii, & eruditio-
 nis: Inſtitutus à Rndño Patre Magiſtro Generali Antoni-
 no Cloche, hoc terminato officiò, cum applauſu omnium
 Religionum Varſaviae degentium, electus fuit in Priorem
 Poſnanienſem, ſub tempus incurſionis Svecicæ, in qua,
 multa perpeſſus à Svecis. Cùm enim Civitatem Poſnani-
 enſem, poſt obſidionem ſat longam, recepiffent, mandatũ
 erat à Generali cõmmendante, ut intra tres dies, redimẽ-
 do Conventum, & Capita Religioſorum ſuorum, decem-
 millia tynſionum exponeret: afflictiſſimus Pater, quid fa-
 cere deberet, conſulit Patres ad conſilium ſpectantes, in
 deſcripto Conventũs, vix ſexcentos florenos habens, ad
 ſolvendum tributum inſufficientes, in ſtriẽtum arreſtum
 accipitur ad curiam Poſnanienſem, ſtipatus milite Sveci-
 co, miſerante Civilla Poſnanienſi Domina Rythowa, li-
 cèt Acatolica ſuper pauperem Priorem, & Conventum
 Noſtrum, dat ad interim ſeptem millia tynſonum, acce-
 M pto

ptô in pignus ostensorio magno, quod postea Vratislaviæ divenditum. Residuam summam trium millium enumerare debuit, ut ex arresto dimitteretur, & Conventus liber evaderet: ruinisq; aliquibus non subjaceret. In tantis perturbationibus constitutus, DEO, B. M.V, atq; SS. Patriarchæ Dominico se commendans, omnibus Sacramentis Ecclesiæ devotè susceptis, obiit in Domino commiserantibus omnibus Fratribus, sepultusq; est in suo nativo Conventu Posnaniensi.

Numero

V. Pater Magister FLORIANUS STRASZYNSKI,

1692°.

Conventus Cracoviensis, Clarissimus Doctor in Scholasticis, & Ecclesiasticis Cathedris eminens, Exprovincialis Poloniæ, & demùm Lithvaniæ, Vir observantiæ Religiosæ acerrimus, boni communis observantissimus Custos, cunctis affabilis, & gratissimus. In Ecclesia Archipræsbyterali B. M.V. in Circulo Cracoviensi, per annos triginta famosus acclamatus Concionator. In Conventu Cracoviensi aliquoties Prior, atq; Gidlenfi: utriq; Conventui, sui affabilitate, dexteritate, & activitate, suoq; rarissimo exemplô, multa bona fecit, & procuravit, Vir amantissimus, & justissimus. Campanile cum Turri, ære contexta, & Campana magna Cracoviæ: Gidlis duas Turres amantissimas extruxit, Sacristiam ampliavit, picturis, & apparatus, condecoravit. Devotionem erga B. M.V. sedulo promovit, redditusq; Conventui auxit, & stabilivit, ibidemq; plenus virtutibus, moritur octugenarius atque sepelitur.

V.

V. Pater Magister DOMINICUS FRYDRYCHO. *Numerò 11000.*
 WICZ, Conventus Cracoviensis, expletis functionibus
 Scholasticis, in hocce Studio Generali Provinciæ Nostræ,
 fuit æstimatissimus apud omnes Concionator. A sua tene-
 ra adhuc ætate, devotissimus, & observantissimus cultor,
 & ultor honoris Mariani. Scripsit in laudem ejusdem, ser-
 mones, & varios conceptus, in Dominicam, & Angelicā
 orationem, in symbolum Apostolorum, & alios Libros,
 plurimùm utiles in varijs materijs.

Incipiens suas Conciones, ad exemplū Doctoris gen-
 tium, Apostoli Pauli, utebatur hoc titulo Christus JESUS,
 nos prædicamus JESUM Christum, & hunc Crucifixum.

In honorem Serenissimi Regis Poloniarum Augusti II.
 dedit rescriptū Theologo Varlaviensi sapientissimarū reso-
 lutionum, sub titulo: *Saxo percussit Philistæum*. Callebat
 linguam Græcam, & Hebraicam, uti testantur ejus scri-
 pta, in expositione textuū S. Scripturæ, ad Polianthæam
 Marianam, in octo Libros distributam.

Apud Superiores impetravit Sanctimonialibus Ordi-
 nis Nostri Tertiarijs, Scapularia alba portanda, quibus il-
 las investivit P. M. Thomas Mdzewski, pro tunc Provin-
 cialis Poloniæ, in Festo SS. P. N. Dominici in Suriano, sub
 Generalatu p. m. Reverendissimi Patris Magistri Genera-
 lis totius Ordinis, Patris Antonini Cloche, Annô Domini
 1695, die 15. Septembris. Fuit devotissimus B. M. V, &
 suo Tutelari SS. Patri Dominico. Tandem ictu paralysis

taclus, in ambitu Cracoviensi, cundo ad decantandū cum
Fratribus suis, *Salve Regina*. Brevi tempore extinctus,
non sine magno animi mare, tam Fratrum nostrorum,
quàm totius Civitatis Cracoviensis, sepultus Cracoviæ.

Numero

1111m.

V. Pater FERDINANDUS OHM, aliàs JANUSZE
WSKI, Conventus Cracoviensis, vitæ sanctimoniâ cunctis
clarus. Post Scholasticos labores, in studio Generali Cra-
coviensi terminator, eruditissimè in Archicænobio Tynec-
censi Patrum Benedictinorum, extitit per plures annos,
Professor Theologiæ egregius, in via D. Thomæ Docto-
ris Angelici, illos edocens cum magno fructu suorum Di-
scipulorum, decore Religionis Nostræ, & subjectorum a-
scensu, ad Prælaturas Abbatialis dignitatis.

Laborum suorum reliquit insignem, & perpetuam
memoriam, impressorum Librorum, tum in Philosophicis,
tum in Theologicis.

Item Sententias Morales pro Confessionibus, ac Sen-
entias, pro utilitate Ordinandorum ad Sacros Ordines,
tandem plenus dierum, S. Observantiæ cultor, & sequa-
cium amator, plenus meritis, & virtutibus, piissimè ob-
ijt Cracoviæ.

Numero

1122m.

V. Pater Prædicator Generalis, Pater BONIFACIUS
TRYBOWICZ, Conventus Polnaniensis, ex Congregati-
one S. Ludovici Bertrandi affiliatus, uti Bonifacius, suis
in Concionibus cunctis profuit, & benefecit: dum zelo ar-
denti, & sua sana doctrinâ, alliciebat populum, ad obser-

van-

93

vantiam mandatorum Divinorum, ad pœnitentiam faciendam, & vitam corrigendam, cunctos animabat.

Fuit Vir raræ humilitatis, & devotionis, post peractam enim quamlibet Concionem, semper alicui Sacerdotum, Missæ sacrificio inserviebat. Habitus Fratrum proprijs lavit manibus, febri magna corruptus, sumptis devote SS Sacramentis obdormivit in Domino Posnanix

V. Pater Magister THOMAS FRYDRYCHOWICZ, *Numero 1131d.*
expleto Regentis officiô, in Studio Generali Cracoviensi, fuit facundissimus, & æstimatissimus apud omnes Concinator Ordinarius, in Ecclesia Archipresbyterali B. M. V. in Circulo Cracoviensi, suâ industria Pictor insignis evasit, multasq; Imagines ad stuporem depinxit. Vir acuminosus, & ingeniosus, in inventionibus, & conceptibus sublimibus, Fractus tandem laboribus felicissimè obdormivit in Domino.

V. Pater Lector ATHANASIVS CIESZKIEWICZ, *Numero 1141d.*
Conventus Varlaviensis, ferventissimus per viginti octo annos, continui sui indefessi laboris, in religiosa paupertate strictè vivendô: Promotor SS Rosarij extitit, ex magna sui humilitate, ascensus religionis recusans, solô, servi indigni Rosariani titulô, contentus. Vulgariter ab omnibus vocitabatur Rosarianus Apostolus

Post exantlatos in hocce ministerio labores, infirmitate senectutis pressus, fervidissimè se commendans DEO B. M. V. Rosarianæ, SS. Ecclesiæ Sacramentis devotè succ-

Iceptis, animā Creatori suo reddidit Cracoviæ Anno Dni 1731.

Numero
11510.

V. P. Magister HIERONYMUS MILONSKI, Conventus Cracoviensis Prior, atq; aliorum Conventuum Provinciæ: demum Provincialis Poloniæ factus, Hanc, prudentissimè rexit in observantia regulari vigilantissimus, Eruditorum virorum amantissimus. Procuravit Foundationem perpetuam, ut in Honorem! D. Hyacinthi, qualibet feria quarta non impedita, missa decanteretur Fratribus Nostis, Provisionemq; annualem Patribus Moderatoribus, studii Generalis Cracoviensis auxit & plantavit, plenus meritis & virtutibus & vel maximè Charitatis, pijsime obiit in Domino.

Numero
116. V. P. Magister NICOLAUS OBORSKI Conventus Cracoviensis. Post terminatos labores Scholasticos, variorum Conventuum Provinciæ Prior, demum Provincialis Poloniæ, plurimum dilexit Decorem Domus Dei. Apparatus Ecclesiæ Albi & Viridis coloris, pretio magno æstimabiles, suo sumptu comparavit Vexillum majus B. M. V. quo ultimur in publicis Processionibus argento contextum. Duodecim Apostolos, in magnis Imaginibus deauratis, ad Columnas Ecclesiæ, supra Sacristiam & ambitum ejus, depingere curavit.

Fuit vir Maganimus & Familæ antiquæ Columnarum, æstimationis apud omnes præclarissimæ, Concionator in Ecclesiâ Cracoviensi Cathedrali, annis duodecim. Bibliothecam Cracoviensem, exquisitissimis libris locupletavit Pietate & charitate erga fratres peculiare exemplar, seniculus placidissimè moritur Cracoviæ Anno Dni 1716.

Numero

117.

V. Pater LECTOR SIGISMUNDUS GRYCINI Conventus Cracoviensis, nullos ambigens Ascensus Religionistotum se dedit Laudi Divinæ, & S. Observantiæ. Fuit per triginta duos annos, vigilantissimus in officijs Supprioratus Conventus Cracoviensis die noctuq; Laudem Divinam, cum Fra-

tribus promovens, senio tandem confectus, post secundas Primitias, brevi post, munitus omnibus SS. Sacramentis Ecclesiae, pie obdormivit in Dno Cracoviae Anno Dni 1729.

V. Pater Magister AMBROSIVS SZCZEPANOWSKI *Numero 116.*
 Conventus Torunensis, ejusdem bina vice selectus & Confirmatus Prior, optima æconomiâ, sua dexteritate & activitate multa Bona procuravit Conventui exui Foundationis concedentis Propinationem L quorum, penes claustrum nostrum, severissime obstitit senatui Torunensi, apud Serenissimum Regem Poloniæ Augustum 11. ab eoq; Decretum Confirmatorum dictæ, Propinationis obtinuit, cum A catholicis sibi invidentibus, jucundissimus in sermone & Eloquio, astutissimus apud omnes. Provincialis Poloniæ factus Illam maxima Prudentia rexit. Religiosam observantiam coluit, & Bonum Commune promovit. Infirmis, supplicandis, præstox charitate infernebat, eorum dispositioni ad ultimum usq; interueniendo, & Eorum Animas DEO lucrificeret. Ad Capitulum Generale celebrandum uti Provinciæ Definitor Generalis electus, discedens infirmitate magna lèteri laborans, vulgo Zosta choroba dum hæc, magis ac magis exercebat, à Medicis derelictus, SSmô Hyacintho Denuissimus, eidemq; se sedulo commendans, in conspectu Omnium Patrum ac Fratrum, quemlibet eorum humillimè deprecans, & eorum Sacris orationibus, magno cum fletu commendans, animam Suo Creatori reddidit Saluandam Obijt Cracoviae Anno Dni. 1721.

V. Pater Magister PUSTINUS GOSTKOWSKI *Numero 119.*
 Conventus Cracoviensis, ultra aliorum Conventuum Provinciæ aliquoties, bina vice Prior Cracoviensis factus, in sigem memoriam reliquit, in ædificijs Conventus, atq; villarum ad Conventum Cracoviensem spectantium. Sub Tempus sui Officij Prioralis. Religioni Luences, magnæ Indolis, ex Academia Cracoviensi

vienſi accumulavit, qui uſq; modò Superviventes, in ſacris exedris, & Catheris Theologicis, decertant laudabiliſſimè, pro Honore Religionis Sacræ. Senio confectus obdormivit in Domino Cracoviz.

Numero

120.

V. Pater Magiſter THOMAS ENGWER, Conventus Cracoviensis, Scholaſticis laboribus incumbens ſeduliſſimè, magnos poſt ſe, Provinciæ Profeſſores, & prædicatores famoſiſſimos protulit. Variorum Conventuum factus Prior, bina vice Cracoviensis, demùm Provincialis; Digniſſimus & æſtimatiſſimus fuit. Apparatus pretioſos, ex Capitulo Generali rediens Venetijs comparavit & Eccleſiæ Noſtræ Cracoviensi obtulit.

Capellam dictam Cichonſcianam, Tegulis cooperire, & Anniverſarium unum in Anno, pro Animabus Benefactorum & Parentum ſuorum celebrari, ex ſuo peculiari Deposito, procuravit. Tandem inter amplexum Fratrum, extam prolixo Itinere Italiz fatigatus, omnia Sacramenta Eccleſiæ devote ſuſceptis cunctis placidiſſimus obdormivit in Dno Cracoviz.

Numero

121.

V. Pater THOMAS SLUBICZ ZAŁESKI Conventus Luceorienſis Nominatus Episcopos Baccoviensis in Valachia, à Sereniſſimo Poloniarum Rege Auguſto 11. Vir magnæ Prudentiæ, Conſiliorum, & ſtatûs Regni, peritiſſimus; antequàm Româ ſuz Sacræ expeditio, ad manus ejus perveniſſet, Cracoviz, magna Inſirmitate preſſus, ubi conſecrari intendebat, cum magna cordis compunctiõne & dolore pro peccatis, inter amplexus fratrum, quos corde ſincero proſequabatur, maſtos relinquens, obdormivit in Domino Cracoviz Anno Domini 1733.

Numero

122.

V. Pater Magiſter CYPRIANUS SASECKI, Conventus Cracoviensis, in ſunctione ſua Prædicatoria floruit in odorem Deo, & toti Inclytæ Civitati Cracoviensi. Plures Conciones Panegyricas, & Paſſionale, eleganti ſtylò. & ampla Doctrina,

Librum contra obstinatos in peccatis, cui Titulus *Amicus in extrema Necessitate*, Luci Publicæ edidit. Prior Conventus Cracoviensis factus & confirmatus, Portam Majorem Conventus, ad Ingressum, & Apothecam, omni forma meliori condecoravit. Fuit vir devotissimus D. Mariæ Magdalenæ quam pro sua peculiari Patrona in vita sua elegerat. Hanc, usq; ad ultimam vitæ suæ periodum coluit. Apparatus Ecclesiæ, pretiosi ori materia aurò & argento contexta, sua dexteritate & activitate comparavit.

Post peractam Concionem suam in Ecclesia B. M. V. in Circulo Cracoviensi, cujus erat Concionator Ordinarius, Paralyti tactus SS. Sacramentis Ecclesiæ devotissimè Susceptis expiravit.

Ejus mortem nedum Fratres Nostri, & Aliarum Sacrarum Religionum, sed & tota Civitas Cracoviensium, Virorum Insignium Caterua, & Inclyta Mater Accademia Cracoviensis deplorabat, sepultus Cracoviæ, innumeris Suffragijs orationum devoti Populi, & Sacrificijs Missarum ab Omnibus Sæcularibus & Regularibus Præbyteris adjunctus.

V. Pater Magister SEVERINUS OTĘKO, Conventus *Numero* Cracoviensis, expletis cum magno Fructu Suorum Discipulorum scholasticis laboribus totus se dedit Devotioni & S. Observantiæ, quam in officio suo Priorali Cracoviensi, semper magis ac magis augebat, 123.

Imagines SS. Ordinis Nostri Canonizatorum depingere altis, statueris curavit, cum exemplis vitæ Eorum depictis, & quolibet Festo Illorum, publicæ devotioni ut exponerentur, Licentiam obtinuit. In ejuslibet horum Sanctorum Vigilijs, in Pane & aqua jejunabat.

Decretum S. Congregationis, de non Soluenda Hybernali Contributione Militibus Regni à Conventu Cracoviensi,

ex villis ad eundem spectantibus, procuravit. Tandem vir exemplarissimus & devotissimus, feбри maligna correptus, obdormivit in Domino in Iodłownik, sepultus in suo Nativo Conventu Cracoviensi.

Numero 124. V. Pater Baccalaureus actualis studij Generalis Cracoviensis Pater ALBERTUS KADAU, Conventus Præmishienfis, vir Ingenij acuminosi, & Linguarum Europeanum optimè gnarus, erga B. M. V. & SS. Patriarcham Dominicum, specialissimæ devotionis, fundens Preces quotidie Cursus, B. V. M. ac officij parvi & in fasciculo expositis ac officio parvo de SS. Patriarcha ibidem exaratis, In cantu Choralis & singulariperitissimus, fuit magnæ expectationis in Provincia nostra Poloniæ; ac primò Anno sui Baccalaureatus actualis inchoato, mense septembri, in annum immediatè subsequenter, Ipso die Pentecostes, infirmitate colica pressus moritur Cracoviæ Anno Dni. 1727.

Numero 125. V. Pater actualis BACCALAUREUS studij Generalis Cracoviensis, Pater Patritius Liczewicz Conventus Gedanensis, post Labores suos Scholasticos terminatos fuit Secretarius Provinciæ & socius trium Provincialium Provinciæ accuratissimus & disertissimus, Prior Loviciensis, Celsissimo Prælati Regni Poloniæ acceptatissimus, apud Quem multa Bona procuravit Isti Conventui, tum in Apparamentis pretiosis, tum supellectili pro Decore Ecclesiæ, ac in Provisione victus & Amicus fratrum suorum, suæ curæ commissorum.

Baccalaureus in studio Generali Cracoviensi, Institutus, in secundum annum In Professoratus, ex intima sedulitate, gravi infirmitate pressus, moritur sepeliturq; ibidem, vir magnæ expectationis Provinciæ Nostræ, Anno Domini 1737.

Numero 126. V. P. Præsentatus Fr. ALBERTUS BALCERKOWICZ, Cōventus Polnaniensis, post terminatum suum officia actualis Baccalaurei, in studio Generali Cracoviensi, dum officium Re-

gen-

gentis, in eodem studio, gloriosissimè prosequitur, ad novem circiter menses, penes labores simul Concionatoris Ordinarij, in Ecclesia Archipræsbyterali B. M. V. in Circulo Cracoviensi, pro honore DEI, Provinciæ decore, ac sui nativi Conventus Posnaniensis, apoplexia, in lingua, & manu sinistra tactus, animam DEO Creatori suo, reddidit sub tempus Rogationum, Annô Domini 1730. Fuit subjectum magnarum qualitatum, & magnæ expectationis in Provincia, utraq; via crescens, & Scholastica, & Prædicatione, nam in Philosophicis, & Theologicis concertationibus fluidè, fundamentaliter, ac ingeniosè, cum nova semper specie, difficultates solvebat, & adversariorum sententias, admirandè oppugnabat. Sepelitur Cracoviæ, cum mærore omnium Filiorum, præsertim Conventus Posnaniensis, & Cracoviensis.

V. Pater Magister RAPHAEL KUIAWSKI, Convē *Numerò* 127.
tus Gedanensis, præclaris animi dotibus donatus, profundissimam scientiam de Divinis, sub tempus sui officij, in Studio Generali Cracoviensi, Regentis, ingeniosissimè, & subtilissimè, ferè Angelicè perdocuit.

Fuit devotissimus B. M. V. & S. Thomæ Aquinati, hinc se nunquam dedit Læctioni, aut Disputationi, nisi effusus priùs ad DEUM precibus, ut mentem illius, Cœlestis sapientia illuminaret.

Post expleta munia scholastica, totus in contemplatione Divinorum Asceticam ducens vitam, proximorum

saluti, in audiendis confessionibus, fuit proficiuus; nam plurimi relictis mundi illecebris, spretis mundi vanitatibus, mundo renunciantes Sacris Religionibus, nomen dedere, alij ad meliorem frugem redacti, vitam suam sanctissimè duxerunt. Sentio tandem confectus, animam DEO Creatori suo, pijsimè reddidit, Gedanì in suo nativo Conventu sepultus quiescit.

Numero V. Pater Præsentatus DOMINICUS KRZEWINSKI,
128. Conventus Posnaniensis, fuit acuminosi ingenii, atq; profundissimi, ac miræ explicationis suarum Prælectionum, in Philosophicis, ac Theologicis, ex Studijs Hispanicis rediens. His laudabiliter terminatis, Prior factus Plociæ, demum Posnaniæ, studuit potiùs prodesse, suò exemplo cæteros alliciens, Primus ad promovendum cultum Divinum, primus ad observandum ea, quæ sunt in S. Religione observanda: nec quidquam curæ suæ subjectis demãdavit faciendum, quin ipse priùs executus non fuisset. Patris Magistri Lalazari opus, valde utile, ex Hispanico idiomate, in Polonum vertit. Annorum octodecim spatium, fuit Examiner Synodalis, ac Poenitentarius in Ecclesia Cathedrali Posnaniensi, Clero, & Regularibus proficiuus, tandem septuagenarius, pijsimè obdormivit in Domino, in Conventu suo nativo Posnaniensi,

Numero V. Pater Magister CORNELIUS WILLICH, Con-
129. ventus Gedanensis, ex Studijs exoticis rediens, præclarissimas animi sui dotes, exhibuit: tum in suo nativo Conve-

tu Gedanensi, tùm Cracoviensi, in officio Magistri Studē-
tium, Baccálaurei, ac Regentis, cum magno fructu Disci-
pulorum, pro decore Provinciæ nostræ.

Hic gloriosè, & laudabiliter absolutis, prædicans in
Ecclesia Germanorum, S. Adalberti Episcopi & Martyris
Cracoviæ, sub supra specificatis officijs suis, demùm Ge-
dani, pluribus annis. Sermonum ejus sacra sacrorum elo-
quentia, cum magno animarum lucro, duriora saxô cor-
da, peccatorum ad se venientium, ad amorem DEI, præ-
ceptorum Divinorum observantiam liquecebant.

Plures Hæreticos, pertinaciâ eorum sublatâ, veræ Ec-
clesiæ Sanctæ DEI aggregavit: honestissimisquè, ac am-
plissimis Viris, cohonestavit, qui, abjuratâ fide Lutherana,
Coelestem coronam sibi comparârunt. Post hos exantlatos
labores, sanctissimè vitam suam terminavit, in suo nati-
vo Conventu Gedanensi.

V. Pater Præsentatus MICHAEL FOLLANT, Con- *Numero*
ventûs Gedanensis, post absolutum gloriosè Cursum Philo- *130.*
sophicum, ac Theologicum in Studijs formalibus, Provin-
ciæ, bina vice Secretarius, pro manu dextera Provinciali
bus extitit, & gloria Provinciæ.

In sacris exedris postea, zelosè corda hominum, ad
resistendum fortiter mundo, carni, sathanæ, ad amplectē-
dum verò virtutis bonum, & fugiendum peccati malum,
ardenter inflammabat.

Bina vice Prior Gedanensis, cultum Divinum, ac bo-

num communē promovens, penes observantiam instituti nostri, sua affabilitate, & dexteritate, omnium corda devinciebat, & ex sua beneficentia, ac pietate, duo Altaria in suo Conventu Gedanensi, SS. videlicet Nominis JESU, & S. Thomæ Aquinatis extruxit, & deauravit, senio tandem, & laboribus confectus, inter amplexum Crucis, & ejus osculū, animam Creatori suo in manus tradidit.

Numero

131.

V. Pater Præsentatus SERVATIUS MILLER, Conventus Gedanensis, in studio formali Posnaniensi primarius Professor, omnem curam, & sollicitudinem, vertit in discipulorum suorum utilitatem.

Resolvendarum difficultatum, varijs innodatarum, nodis, se monstravit, etiam apud exteros oraculū, nulla dies apud eum fuit, vel transijt, sine notato digno, posteris imitandus relictus. Prædicationis demū officium adeptus, transgressores, & contemptores Legis Divinæ, sua viliſſimum ejus eloquium, ad observantiam ejus, quemq; inflammabat, & sic propè septuagenarius, SS. Sacramētis Ecclesiæ devotissimè susceptis, obdormivit in Domino Gedani.

Numero

132.

V. Pater S. Th: Lector, PETRUS SCHULTZ, Conventus Gedanensis, abjurata fide Lutherana, Religionē Nostram ingressus, tantū postea profuit Fidei nostræ Catholicæ augmento, ut per suas Conciones fervidas, & zelosas, ex dogmatibus Lutheranis, per ipsum confutatis, nedum in Civitate Regia Varſaviensi, ubi etiam studijs

in-

incubuit, sed & in Civitate Posnaniensi, Metropoli Majoris Poloniæ, ubi Lectoris Primarij, munus laudatissimè exercuit, plures Catholicæ Fidei adscivit, & gremio Sanctæ Matris Ecclesiæ aggregavit.

Fuit perspicacis, & acutissimi ingenij, in oppugnandis, & defendendis Thesis, prædeterminationis Physicæ Thomisticæ, propugnator acerrimus. Penes nimiam sedulitatem suam, & sui ad altiora capeffenda accommodatorem, febris maligna correptus, in tertium annū sui Professoratus Posnaniæ, coram adstantibus Fratribus, mortē ejus collachrymantibus, penes Crucifixi amplexus, & oscula, animam suam placidissimè DEO reddidit Posnaniæ

Numero
133.

V. Pater Magister JUSTUS SŁOWIKOWSKI, Conventus Cracoviensis, favorabilibus votis in Priorem Cracoviensem electus, & confirmatus in hoc officio, prælucebat cunctis, vitæ suæ exemplaritate, & boni communis, ac religiosæ observantiæ conservatione.

Serenissimum Regem Poloniarum, Joannem III, nostram Ecclesiam SS. Trinitatis Cracoviæ adeuntem, cum voto SS. Hyacintho offerendo deserto ore salutavit, & in præsentia ejusdem Serenissimi Regis, cui erat acceptatissimus gloriosè, & cum magno applausu prædicavit.

Multa bona, ob suos magnos respectus Conventui, procuravit in suppellectili Ecclesiastica, & Altare majus, quod erat combustum, extruxit, & deauravit sumptuosè. Plura intentans facere, gravi infirmitate pressus, cessans

fans ab intentatis, ut DEO intensius vacaret, ac animæ suæ salutem sempiternam, provideret, eandem placidissimè, Creatori suo in manus consignavit Cracoviæ.

Numero V. Pater Magister CASIMIRUS NAPOLSKI, Con-
134. ventus Cracoviensis, plenus charitate erga Fratres, omnium amorem in se concētravit, dum unanimi votorum calculo obtenta, Reverendissimi Patris Magistri Generalis Ordinis, dispensatione, trina vice reelectus fuit in Priorem Conventus Cracoviensis, quem probitas morum, & innatus Casimiro sinceritatis candor, erga bonum cōmunē, & Religiosæ observantiæ zelum, promovit, & fovit. Sub tempus tandem invasionis, in Regnum Svecicæ, magnas perpeſſus tribulationes, & cordis afflictiones, insolvendis, sub exacta militari executione, contributionibus capitalibus, tum suorum Religioſorum, tum in Villis ad Conventum spectantibus, subditorum, & quidem instanti se DEO, B. M.V, & SS. Patriarchæ Dominico, & Protectori totius Provinciæ nostræ peculiari cōmendans, recedens Cracoviâ Dzikoviam, ibidem sanctissimo fine reliquum cursum vitæ suæ, brevi consummavit, sepultus ibidem quiescit.

Numero V. Pater THOMAS GNIAZDOWSKI, S. Th: Præ-
135. sentatus Conventus Poſnaniēſis, Scholasticis laboribus laudabiliter terminatis, in studio formali Præmiſliēſi, factus Socius Provincialis Poloniæ, uti Vir acuminosi ingenij, ad Panegyres, & Orationes publicas, promptissimus,
 &

& disertissimus, omnium ad se corda trahebat. Prior Posnaniensis demùm factus, in promovendo cultu Divino, & cantu Choralis, quàm S. Religionis bono, ejus dexteritatē, activitatem, affabilitatem, simulq; & felicitatem, novit optimè hicce Conventus Posnaniensis, omnium corda, in sui amorem Paternum devinciens.

Sub tempus pestilentiae, pro tunc grassantis Posnaniae, insignem sibi adscivit Benefactorem, p. m. Dominū Martinum Czerniewski, Consulem, & Proconsulem Posnaniensem, qui notabilem summam pecuniariam, in auro & argento, pro reparatione Ecclesiae, per vehementissimos vĕtus, & tempestatem extraordinariam, olim destructae, sua activitate, & dexteritate, Conventui obtulit.

Examinator Synodalis, & Poenitentiarius Ecclesiae Cathedralis Posnaniensis factus: duriora corda peccatorū, ad amorem Dei inflammans, & observantiam Divinorū praeceptorum; ita mollebat, ut liquecerent. Praelatus hujus Cathedralis Posnaniensis, acceptatissimus, & aestimatus fuit. Promotiones ad gradus Scholasticos ultiores, ceteris relinquens contemplatione Divinorum deditus, hanc vitam mortalem, in immortalem, commutavit Posnaniae.

V. Pater S. Th: Praesentatus, CANDIDUS NADA. *Numero 136.*
LINSKI, Conventus Posnaniensis, antequam labores Scholastici eidem conferrentur, in exedris Conventuū Provinciae, demùm Posnaniensi, plurimum laboris, functus Concionatoris Ordinarij Officiō, pertulit Vir disertissimus,
O il-

illius oris suavissimum eloquium, corda devincens peccatorum, ad vitæ suæ emendationem, & eruditionē. Post hæc labores Scholasticos aggressus, in studio formali Posnanienti, clarissimas animi sui dotes, demonstravit, cum fructu, & utilitate discipulorum. Prior deinde Loviciens, Siradiensis, ac quadries Posnanientis, post aliqua intervalla sui officij factus: sacræ observantiæ cultor, amator, observantissimus fuit.

Organum majus in Ecclesia, suâ dexteritate, & activitate extruxit, Ecclesiamq; minutam ad ruinam per vehementissimos ventus, pristino restituit decori, atq; Capellam D. Hyacinthi, picturis sat elegantissimis: vitam, & mortem D. Hyacinthi, exprimentibus adornavit.

In Cathedrali Ecclesia Posnanienti, Examiner Synodalis, ac Penitentiarius, fuit magnæ æstimationis apud Prælatos, Nobiles, ac sui Concives, demùm duorum septuaginta annorum ætatis suæ circulum arripiens, omnibus SS. Ecclesiæ Sacramentis, devotissimè susceptis, commendans Fratribus suis animam, suis sacris orationibus, placidissimè obdormivit in Domino Posnanix.

Notitia. V. Pater Magister HYACINTHIUS LUBONIDZKI Cōventus Præmislensis, morum Innocentia, & Integritate, vitæ austeritate, ac Regulari Observantia sub tempus Suorum officiorum, in Prioratibus variorum Conventuum Provinciæ nostræ existens:

Claruit in eo, & quidem eximia, in Proximos charitas, omnium ministerio, præsertim Infirmorum, sese impendendo.

Fu-

Fuit Devotissimus B. M. V. cujus parvum officium, sive ut dicunt, Cursum, quotidie recitabat, nec unquam omisit. Tandem serio confectus, in Conventu Lublinensi Prior aliquot mensium, SS. Sacramentis Ecclesie devotissime, susceptis, obdormivit in Domino Lublini.

V. Pater Magister DOMINICUS LEWINSKI Conven- Numero
138.
tus Cracoviensis, emenso in cathedris, egregia cum laude, studiorum cursu, multis canoniis praeuit, summa, tum Prudentiae, tum charitatis Fraternali Laude, ac Observantiae regularis Incremento. Otio bellum indixit, semper aliquid boni operans, aut Devotioni insistens in Desparam, Virginem magna erat in eo observantia ac Pietas, ad quam ceteros, vehementer accendebat.

Bibliothecam Cracoviensem, necdum Libris ampliavit, verum & ex majori parte reparavit & superius lamina ferrea texit. Lampadem argenteam ad Altare Majus, & candelabra argentea, ex suo Patrimonio comparavit, delicta suorum Superiorum: multaq; alia Bona suo nativo Conventui praestitit, prope octuagenarius, ad superna Praemia evocatus est, sepultusq; in suo nativo Conventu Cracoviensi.

V. Pater Praedicator GENERALIS PRUDENTIUS Numero
139.
Gross, Conventus Gedanensis, fuit vivacis & efficaciae sermonis in S. exedris, praecipue in capella Germanorum Gedani, circiter per annos duodecim, omne vanum & non planum respiciens.

Animarum DEO lucrandarum zelo, ardens; suo postposito comodo, salutaris in confessionibus Sacramentalibus Consilio, ad emendationem vitae plurimos reduxit, fractus denique laboribus, ac senio confectus, piissime obdormivit in Domino Gedani.

V. Pater S. Theologiae Praesentatus ALBERTUS DRO. Numero
140.

HOBICKI Conventus Posnaniensis, post terminatos scholasticos Labores, cum profectu Suorum Discipulorum in pluribus cœnobiiis Provinciæ præfuit, regularem disciplinam acerrimè tenuit, utq; omnes, quibus præerat, in ea viverent; verbo & exemplo, magnoperè laboravit.

Officium D. fuكتورum, Cursum B. M. V. ac Rosarium integrum, quotidie recitabat, fuitq; omnium Anantissimus Pater. Senio tandem confectus, Animam suam Creatori in manus tradidit Vroncis, sub sui Prioralis officij decursu in annum quintum, ibidemq; sepultus.

Numero

141.

V. Pater S. Theologiæ Lector **NICOLAUS SEDGIERICZ** Conventus Posnaniensis, Hic sedulo dans operam studiis, in iisdem plurimum profecit, Factus Philosophiæ Professor in studio Formali Posnaniensi, demum secundariæ & Primariæ Læctionis Professor, multos post se reliquit Discipulos, scientiâ & Eruditione præditos, quiq; omnes fuerunt postmodum laudabiles, ubiq; in Provincia nostra Prof. flores. Tandem sub tempus grassantis pestilentiae in civitate & confinibus Civitatis Posnaniensis, cunctis Fidelibus ex charitate interueniens, eadem infectus, vix Qua dragesimum attingens Annum, obdormivit in Domino Posnaniæ.

Numero

142.

V. P. S. Theologiæ Præsentatus **ERNESTUS ESSEMBLETTTER** Conventus Gedauensis, fuit vir omnibus charus, & affabilis, & in omni experientia sua versatissimus. Per annos duodecim continuos in Ecclesijs Alemanorum, tum Cracoviæ ad S. Adalbertum, tum Gedani, disertissimus Concionator, in porrigendis Consilijs dexter, in combinandis amicis, singularis, observantiæ religiosæ Custos, ac vitæ exemplaris. Laboribus demum in Officio Concionatorio, fractus, moritur Gedani.

Numero

143.

V. Pater S. Theologiæ Præsentatus **AMBROSIUS Thyll**
Con-

109

Conventus Gedanensis, fuit Defensor strenuus, linguâ & calamo contra Hæreses, quas suo disertissimo sermone, convincebat & confutabat, per spatium duodecim annorum functus Officio Concionatoris Famosissimi: quem clipei & propugnaculi loco in adversis, neduin Nativus ejus Conventus Gedanensis sed & tota Provincia lætante, sæpius experta fuit, moxq; post tot annorum curricula, accelerante Eidem sæva indispositione, finem vitæ suæ exemplaris lætante in Domino aspexit Gdani.

V. Pater Augustinus ROGALA fuit Vir devotissimus, *Numero 144.* continentia magnæ, in Sanctitate vitæ Deo serviens. Hic magna Infirmitate pressus, nec valens celebrare missas, in Quadragesimali tempore, aliquali recreatus valetudine, in octava Resurrectionis Domini, petiit ut celebret missam, ante Altare D. Hyacinthi Sandomiriæ, quam cum felicissimè & devote finisset, à Cosacis, tunc Sandomiriam invadentibus, post spatium unius horæ missæ finitæ, crudelissimè occisus est, in Gratiarum actione post missam perseverans, ibidemq; Sandomiriæ sepultus.

V. Pater Prædicator Generalis DANIEL NISWANT *Numero 145.* Conventus Gedauensis ejus facundia in concionibus ad Populum raptis, per, plures annos circiter novem in Ecclesia Nostra Gedanensi, nectar & Ambrosia dici potuit, cunctos ad Catholicam Fidem amplectendam animans, Plurimosq; Gremio, S. Maris Ecclesiæ adscripsit suo affabili, & zelo sermone, vitæq; suæ exemplaritate ac devotione, ad suum exemplum trahen. Moritur Gdani Sanctissimè, ibidemq; sepultus.

V Pater Sacræ Theologiæ Lector CLEMENS CRODEL, Gdani Concionator ordinarius, pietate, Doctrinâ gratia concionandi, zelô pacis, in rebus agendis dexteritate, mirum in modum conspicuus, vitæq; religiosæ ac observantiæ

cultor & Promotor felicissimè cursum vitæ suæ Gedani consummavit.

Numero. V. Pater Magister JOANNES CANDIDUS Iatmuzna,
 147. Conventûs Varšaviensis, Vir in Iure Civili & Canonico, ver-
 satissimus, Privilegiorum Mendicantium propugnator zelosi-
 ssimus, in Conventu suo nativo Varšaviensi benè promeritus,
 ibidem pijsimè obiit.

Numero. V. Pater Magister ALBERTUS GRABIECKI, Con-
 148. ventûs Varšaviensis, agens Priorem in eodem Conventu, A-
 rianam Hæresim, è Regno Poloniæ, ejusq; Dominijs, sua Dispe-
 tatione & calamo, publicè, in pleno senatus Sarmatici Con-
 gressu, serenissimo Regi Poloniarum & Succiæ, porrecto li-
 bro, profligavit tota Serenissima Republica, decernente &
 proscribente Arianos, cujuscunq; Conditionis forent. Tan-
 dem Devotioni & contemplationi Divinorum, deditus, pijsi-
 mè obdormivit in Domino Varšaviæ

Numero. V. Pater Magister PETRUS DROGOSZEWSKI Con-
 149. ventus Varšaviensis Hic post exantlatos scholasticos labores,
 in studio protunc Formali Varšaviensi, fuit demum Regens
 studij Generalis Cracoviensis, toto triennio & medio quarto,
 sedulo moderamini studij Generalis incubuit.

Nunc vero ex singulari Benevolentia Patrum Capituli
 Romani Generalis Anno 1694. concessum, erectum, & Institu-
 tum Generale & Anno Domini 1708. die 29. Novembris in-
 choatum, alterum studium Generale post Cracoviens', jam
 per tria Capítula Generalia confirmatum & roboratum.

Hic idem Amantissimus Pater, fuit magni respectus apud
 Proceres Regni utriusq; statûs tam Spiritualis quàm secularis
 maximeq; S. Nunciaturæ ac S. Ecclesiæ Dei Episcops, vitæ
 morumq; Integritate conspicuus, atq; eruditione incompara-
 bili, clarissimus.

Primo suo Prioratu Anno Dni. 1698 in suo Natio Conventu Varsaviensi, varijs bonis ac Proventibus eundem Conventum tractu sui sexennij locupletavit. Secundo quoq; Triennio in Priorem ejusdem Conventus electus, pestilentia grafsante in Polonia Anno Dni 1611. octo triennijs præter quatuor menses, Præses fuerat tot & tanta, per hos annos sui Regiminis fecit, perfecitq; suo nativo Conventui, suisq; succedaneis Prioribus, post obitum Suum complenda desinavit, relicto proisidem com parandis, ac ædificijs extruendis suo Notabili Deposito, tam à Parentibus suis, quàm Industriâ sua acquisito.

Manet adhuc in æterna memoria, verè Ejusdem Conventus Patris, procuratio in hoc Conventu studij Generalis erectio ejusdemq; Erektionis, trina per Capitula Generalia Confirmatio, ac pro Eodem studio conservando, præter notabiles summas de Bonis Conventûs per eundem procuratis, sufficiens Proventuum accumulatio.

Manet in memoria Testum cetericiniurum tam Ecclesiæ, quàm Conventus quetannis restauratio ac denovo reedificatio.

Manet in memoria, nova notabilis Partis Conventûs, ac Braxatorij, totaliter murorum erectio & ædificatio, Bonorumq; omnium ad hunc Conventum spectantium, & Paterna Subditorum Conservatio ac tuitio, Ecclesiæ quoq; tam apparatus de auro & argento, quam Organorum Majorum, de novo exstructorum, nobilissima & pretiosa adornatio. & præterquam quod ab Insignibus viris utriusq; status, in maxima authoritate, veneratione, ac omnis prærogativæ agnitione, habitus, uti Generalis Cenfor Librorum per totam Diecesim Poloniamensem, præcipuum tamen, post sua sera fata, reliquit æviteraz memoriæ Specimen, scilicet Volumen Controversiarum adversus hæreticos pugnans, Polonico Idiomate in formam

nam Scholasticam Theologicam redactum ac Typo editum, quo Varij errores Hæreticorum profligati sunt, in innumeris hominibus, prout & moderno tempore profligantur, eodemq; volumine convincuntur, Tandem f. ssus laboribus, ac curis circa bonum Commune Conventus, mortuus est Anno Domini 1729. mense Martio ibidem in Conventu suo Nativo Varšaviensi.

Numero
150. V. Pater Magister ALANUS BARDZINSKI Conventus Varšaviensis, qui licet fuerat balbutiens, attamen disertissimus Orator ac concionator, apud Reges & Principes acceptatissimus.

Fuit præterea naturalis ac artificialis Poeta qui totam summam D. Thomæ Doctoris Angelici ejusq; Articulos Carmine heroico explanavit atq; Typo luci publicæ edidit, ut videre est in Bibliotheca Varšaviensi, Tandem sub tempus peltientiz grassantis Varšaviæ, moritur ibidem.

Numero
151. V. Pater Magister ALANUS SOSZYNSKI, Conventus Varšaviensis, Vir eruditissimus, & profundissimus, in Theologicis, ac Philosophicis, atq; in arte Choralis nostri Ordinis, exquisitissimus Cātor, post expletos labores Scholasticos, in Studio Generali Varšaviensi, in quo officij Magistri Studentium, actualis Baccalaurei, ac Regentis functus erat, post hoc in Priorem Płocensem electus, ac confirmatus, vitā morumq; bonorum, ac Regulari observantia pollens, moritur ibidem post Capitulum Płociæ celebratū.

Numero
152. V. Pater Magister RAPHAEL SPUSKIEWICZ, Conventus Varšaviensis, hic varia exempla præbens Juvēnuti, sub officio Magistri Novitiorum, insigniter tamen, Magistri Organorum, etiam sub tempus omnium graduū

sui Professoratûs, in studio Generali Varſavienſi cõpletis, exercere tamen vitio non habuit, quinimo alios in Organis erudit, ac poſt ſe reliquit Organistas perfectiſſimos. Lovicij electus, ac confirmatus Prior, ſub tempus ſui officiij, moritur ibidem.

V. Pater Magiſter **IGNATIUS LERZECZKOWSKI** *Numero 155.*
 Conventus Varſavienſis, qui præterquàm quod, Juventutem in Novitiatu, per aliquot annos, exemplo, ac eruditione præfuerat: ac varijs libellis devotionum, Polonicol-
 diomate, Eccleſiam Dei adornaverat, præcipuum zelum in promovenda Confraternitate cinguli caſtimoniæ Ange-
 lici Doctõris D Thomæ Aquinatis habuerat, ac ejusdem devotionis promulgator extiterat.

Interim tamen, poſt terminatum officium Magiſtri Studentium, actualis Baccalaurei, ac Regentis, in ſtudio Generali Varſavienſi, dum Lauream Doctõralem obtinet vix duobus annis, nondum expletis, in Prioratu Breſtenſi in Cujavia, vitam cum DEO copulavit, ibidem ſepultus manet.

V. Pater Magiſter **DOMINICUS ANTONIUS WRZESZCZ** *Numero 156.*
 Conventus Varſavienſis, Vir Nobilitate, & ſcientia præditus Concionator ab omnibus Proceribus Regni, ac Loci Ordinarijs acceptus. Hic poſt expletos labores Scholaſticos, tum Varſaviæ, tum Cracoviæ Regens Studi-
 dij, duplici poſtea Prioratu functus, videlicet Breſtẽſi in Cujavia, ac Lancicienſi, poſtea ad nativum ſuum Convẽ-

tū Varſavienſem reverſus, ſpecialis ſui laboris memoriale reliquit, videlicet de Idiomate Hiſpanico, in Idioma Polonicum, Chronicon S. Religionis, incipiendo à SS. Patre Noſtro Dominico, interpretavit, ac in lucem publicam reddere curavit. Aſt ad finem ultimi Tomi pergens, morbo correptus, vitam ſuam optimo fine clauſit Varſaviæ, Annô Domini 1738.

Numero
155.

V. Pater Magiſter REGINALDUS KOPROWSKI, Conventus Varſavienſis, Vir tota Religione plenus, zelans pro gloria Dei, promotione devotionis erga SS. Patriarcham Dominicum, Regularis obſervantiæ, & ſtudiij augmento. Aſt invida ſorte in Varſavienſem, & poſt Laticienſem Prioratum, evectus, periodo vitam ſuam finivit, munitus omnibus SS. Sacramentis Eccleſiæ. Annô Domini 1738.

Numero
156.

V. Pater Magiſter ALBERTUS FUNCK, Conventus Varſavienſis, hic quantum poterat, ſubveniebat bono communi Conventus, nam ſæpè læpiùs innatæ ſuæ aggritudini vulgò podagræ, ſubjectus exiſtens maximus Germanica lingua Conventui ſuo, ſub tempus incurſionis, ac inter Regni in Polonia, proficiuus erat. Terminato officio Regentis, in ſtudio Generali Varſavienſi, aſſumptus ad officium in eodem Conventu Prioris, ſecundo triennio reſignans, ultimum morbo preſſus, vitæ ſuæ impoſuit terminum ibidem, Annô Domini 1744.

Numero
157.

V. Pater Magiſter ALBERTUS OCHABOWICZ,
Con-

Convēntus Varſaviēſis, ſuæ vitæ non poſtrema ſpecimina poſt ſe reliquit. Nam præterquam, quod fungebatur officio, exemplaris Magiſtri Novitiorum, quatuor annis, deinde Magiſter Theologus factus, ac Socius pro Capitulo Generali Bononiēſi electus, in quo procuraverat tertiam confirmationem ſtudiij Generalis Varſaviēſis, quam & effecit Romæ, ſub felicifimo Regimine p. m. Rndñi Patris Thomæ Ripoll, Magiſtri Ordinis.

Poſt mortē Patris Magiſtri Petri Drogoſzewſki, præfuit huic Convēntui annis tribus, maximè circa fundos Convēntui proprios, multùm zelans, eòq; officio finito editioni variorum Librorum, tam devotioni, quàm etiam Theologiæ Morali ſervientium incumbēbat, uti auctio Libri nominati, *Scutum Fidei Chriſti*, conſq; obloquitur.

Poſt Provincialatum, ſecundo in Priorem ejusdem Convēntus electus, uſq; ad terminum vitæ ſuæ præfuit, per quinquennium, Gedani enim ſub tempus Capituli electivi Provincialis Poloniæ, feſſus laboribus pro tuendo ſuo Convēntu, mortuus eſt, ac ſepultus Gedani. Annô Domini 1746.

V. Pater LUDOVICUS POZORA, qui cū Petri *Numero 158.* cōviæ, adhuc Præſbyter Sæcularis exorcizaret Energumenum, dæmonq; aſſereret, ſe non poſſe exire, niſi priùs fieret Religioſus Dominicanus, factus Religioſus, in Convēntu Varſaviēſi ibidem Profeſſus, Energumenus liberatus eſt.

Ipse post hæc, nuda cubabat humo, præ cervice, & culcitra ligna supponebat, jejunijs, disciplinis corpus suum domabat, & spiritu Prophetico adventum Svecorum in Poloniam longè attente prædixerat. Tandem infirmus à Svecis hæreticis pedibus ligatis, è Superiori dormitorio, inter equos tractus, equis ipsis cedentibus loco expiravit. Annò Domini 1656, sub Ara majori sepultus, quiescit Varavia.

Numero

159.

V. Pater GREGORIUS BUSZKIEWICZ, Vir modestiæ Religiosæ, mortificationibus corporis, vitæq; exemplari conspicuus, & Regularis observantiæ zelosissimus custos fuit, moritur Annò Domini 1677. In die mortis ejus, plures homines devoti, testabantur in verbo veritatis, se vidisse super Conventum, aliquam lucem splendidam admodum columnæ.

Numero

160.

V. Pater AUGUSTINUS TARNOWSKI, de Conventu Luceorienti, Vir devotissimus, ac piissimus, fuit in Conventu Cosserocamenensi annis novem, à prima Fundatione ejusdem Conventus, cum omnium adificatione, rarissimò exemplò sanctissimè vixit, à Cosacis verò devastantibus Vohtyniam, una cum alijs præclaris Nobilibus occisus, die 25bris, Annò Domini 1648, sepultusq; cum iisdem in Ecclesia Cosserocamenensi. Item

Numero

161.

V. Pater THOMAS OLSZAMOWSKI, Conventus Luceorientis, qui annis septem permanens in Conventu Cosserocamenensi, religiosèq; Conventum gubernans sub

tem-

tempus sui officij eodem die, quo Pater Augustinus Tarnowski, atq; vix non eadem hora à Cosacis, una cum alijs Fratribus nostris, occisus est in Ecclesia Rathensi, quatuor milliaribus à Conventu Cosserocamenensi.

V. Pater Prædicator Generalis FLORIANUS TROIANO-^{Numero}
WICZ, de Conventu Lublinensi, olim Capellanus^{162.}
Cellissimi Principis Sanguszko, Fundatoris Conventus Cosserocamenensis, Prior protunc ejusdem Conventus, pijs-
simè vivendo, in Crucifixi amplexu, obdormivit in Do-
mino, ibidem Annò Domini 1658.

V. Pater Magister AURELIANUS ROBOSKOWICZ^{Numero}
Conventus Lublinensis, Vir cōtinua pietate, prudentia de-^{163.}
xteritate, & in rebus agendis magna experientia pollens,
cūm omni devotione, sensuum recollectione in gemitibus
suspirijs, & effusione lachrymarum, animam DEO reddi-
dit Lublini, Annò Domini 1688, die 1. Martij.

V. Pater Magister MATHIAS FRANCO, Conventus^{Numero}
Luceoriensis, modestiâ, patientiâ, & abnegatione propriæ^{164.}
voluntatis Insignis fuit. Virginitatem suam B. M. V, erga
quam singulari pietate ducebatur, perpetuo servandam
devovit. In contemplanda Christi Domini Passione assidu-
us fuit, factus Magister, sua munia Scholastica obibat, ni-
nil prætermittendo eorum, quæ ad sui devotionem, & re-
gularem observantiam attinebant, cum magna opinione
sanctitatis, decessit Luceorix, Annò Domini 1622.

V. Pater GABRIEL ZAWIESZKO, Conventus Lun^{Numero}

ceorienſis, Prædicator zelotiſſimus, cujus Conciones Typis mandatae. Vir contemplativus, legum ſuæ Religionis obſervantiſſimus, carnes nunquam edebat, ciliciô ſemper uſus, gravi infirmitate correptus, nulla impatientiæ ſigna monſtravit, & cum ſe recognoſceret brevi moriturum, petijt ſibi legi Paſſionem Chriſti Domini, indutusq; integro habitu Religionis, munitus omnibus SS. Sacramentis Eccleſiæ, mortem ſuam lætus expectabat, quæ cum immineret, juſſit ſecundum conſuetudinem tabulam pulſari, certiores faciendo Fratres, de ſuo agone, qui cum ad eum concurrerent, mox devotè amplectendo Crucifixum, placidiſſimè expiravit in ſuo Conventus Luceorienſi.

Numero V. Pater HIERONYMUS CHYZOWSKI, Religio-
166. nem Profeſſus in Conventu Luceorienſi, fuit exemplar omnis perfectionis, legum ſuæ Religionis obſervantiſſimus, Vir magnæ devotionis, & manſuetudinis, eo anno quo finivit Prioratum, in ſuo nativo Conventu Luceorienſi, 1660, finivit & vitam, ibidemq; ſepultus quieſcit.

Numero V. Pater JACOBUS OLSZANOWSKI, Conventus
167. Luceorienſis, Vir ſimplex, & rectus, taciturnitatis amans, & devotiſſimus In infirmitatibus ſuis patiētiffimus, maxima vulnera in corpore ſuo, uſq; ad mortem nemini detexit, & licet fuerit Vir ſimplex, tamen propè agonem conſtitutus; multa de S. Scripturis locutus eſt, agonē ſuū DEO, & B. M. V. commendans, munitus SS. Sacramētis Eccleſiæ, cum Fratribus colloquētibus placidè expiravit.

Annô Domini 1625, die 8. Maji, in Cōventu Luceoriēsi.

V. Pater NICOLAUS RUSZKIEWICZ, Villarum ^{Numero} ^{168.}
ad Conventum Leceoriensem spectantium Æconomus, o-
ptimus Religiosus, boni communis fidelissimus Administra-
tor, D. Mariæ Magdalenæ cliens devotissimus, SS. Sacra-
mentis devotissimè susceptis, jussit tabulam pulsari pro
commendatione animæ suæ, & Litanijis de Omnibus San-
ctis recitandis. Tunc ipse cum Fratribus, in agone consti-
tutus, has devotiones cum illis recitans, ad illa verba, à
Sacerdote incæpta: *Proficiscere anima Christiana*, in am-
plexu Crucifixi placidè expiravit, in suo nativo Cōventu
Luceoriensi, Annô Domini 1629, die 10. Decembris.

V. Pater RAYMUNDUS ZUKOWSKI Conventus Lu- ^{Numero} ^{169.}
ceoriensis. Vir magnæ devotionis & mansuetudinis, ab esu
Carnium in Religione Sacra constituto, semper abstinuit. Gra-
tante Lucin oppido lûszensi, prius devote SS. Sacramentis
Ecclesiæ susceptis, Habitum suæ Religionis proprijs manibus
induit, & humi prostratus, manus per modum crucis compo-
suit, Imaginēq; Crucifixi devotè constingens, obdormivit in
Domino.

Ejus Corpus aliquot annis in Ecclesia Wiszecenensī recu-
buit, post modum procurante Patre Magistro Procopio Hy-
acintho Szostachowski, pro tunc Priore Luceoriensi, cum quo si-
mul Religionem Sacram, ingressus est: Luceoriam translatus,
cum Fratribus Nostri conditum est Anno Domini 1647. die
12. Januarij.

V. Pater Magister Procopius HYACINTHUS SZO ^{Numero} ^{170.}
STACHOWSKI Conventus Luceoriensis, dignissimus sui Na-
tivi Conventus, Prior multis annis, extitit Demum Provincia-
lis

lis Poloniæ factus, multa & Insignia beneficia eidem præstitit, in erectione post combustionem ejusdem. Fuit etiam zelosissimus Promotor SS. Rosarij utriusq; SS. Nominis, Tandem senio confectus translatus est ad requiem sempiternam. Anno Dni 1687. die 6. Junij.

Numero.

171.

V. Pater HYACINTHUS CZAPLIC magnæ humilitatis & mansuetudinis, devotus, modestus: semper tamen vultu hilaris atq; jucundus. Studiorum causâ in Hispanias profectus his diu noctuq; vacavit, ob quam causam labore capitis, per maligna febri correptus, dum se proximum morti cognovisset, generaliter sua peccata confessus, & SS. Sacramentis Ecclesiæ munitus. Triduum ante mortem, scripsit Literas saluberrimas ad suum nativum Conventum Luceorinsem obnixè omnes Patres & Fratres, (si quando quos aliquandò offenderet) deprecando, & suam animam orationibus commendando, hoc intensissimis doloribus affligebatur, usq; ad extremum vitæ halitum, vultu hilari & avaro semper permansit, & in Conventu Vallisoletano Anno Dni 1620. die 8. Febr. felicissimè obiit. Patres Hispani post illius obitum de illo dixerunt vixit sicut Angelus, quod Nativo ejus Conventui retulerunt.

Numero.

172.

V. Pater BERNARDUS GRZYBOWSKI, in scientiis elevatus, qui indefesso humero, totius studij Generalis Cracoviensis sustinuit pondus, actoto Triennio desudavit, summo more & labore scholastico Sapientissimus Regens. Toties tandem Prior Luceorienis prudentissimus suo regimine condecoravit moritur ibidem Anno Dni 1938.

Numero.

173.

V. Pater Stephanus HYACINTHUS SWATOPEL CZERTWERTYNSKI, olim Dux in Zywodow & Kozia Krynica, Vexillifer Volhyniæ, postposita Sæculari potestâ, & magna divitiarum fortunâ, factaq; separatione Theodis in facie Ecclesiæ, cum sua Consorte Regina Joanna de wybratow diu

cio Kafzewska, ob solum amorem Dei Animæq; suæ salutem, S. Religionem nostram Luceoriz ingressus, Anno Dni 1682. 4. Octobris, ubi piè, modeste, & humiliter vivens, Præsbyter factus, in gravem morbum incidit, in quo considerans se brevi moriturum, SS. Sacramentis Ecclesiæ munitus, illis devotè & dispositrè susceptis felicissimè obiit die 24. Octobris Anno Domini 1684. in Conventu Luceorienfi.

V. Pater Magister JOANNES BAPLISTA Kownacki *Numero 174.* exoit S. Religioni vivere Anno Dni 1641. Luceoriz, Vir Apostolicus, plenus meritis & virtutibus Prior Conventus Luceorienfis factus, Pater plurimorum Filiorum, quorum reliqui usq; modo supervivunt Provinciæ utilissimi, extitit, & plura beneficia præstitit. Tandem senio & laboribus fractus, placidissime vitam, meritorum suorum temporalium, in æternam commutavit Anno Domini 1696. die 30. Januarij Luceoriz.

V. Pater Magister THOMAS ZWAN Conventus Luceorienfis fuit vir meritissimus, qui peractis sat laudabiliter studijs, cum profectu suorum Discipulorum, ac Functionibus in Sacris exedris, pro gloria Dei & Salute Fidelium, fuit Prior Luceorienfis, Pater Patrum Amantissimus, boni Communis ac religiosæ observantiæ zelosus, Pietatis & modestiæ cultor, omnium corda ad se devinciebat, multaq; exinde bona Conventui, sub suo felicissimo regimine charitativo, procuravit. Ejus mortem fraterna charitas deploravit, in cujus præsentia Animam suam Venerabili Communitati Coram Deo, se commendans & Fratrum orationibus ac suffragijs, illam Creatori suo in manus tradidit Anno Dni 1701. Luceoriz.

V. P. Magister VRBANUS BACHRYNOWSKI *Numero 176.* Conventus Luceorienfis, vir devotissimus, fuit Baccalaureus & Regens studij Generalis Cracoviensis laudatissimus, in suis functionibus: donò Prædicationis dotatus, omnium corda ad

se trahebat. Prior demum Luceoriensis factus; plura boni per respectum suum peculiarem apud Illimos Benefactores Palatinatus Volhyniæ Conventui procuravit & præstitit, quorum semper recens extat memoria, In hocce officio meritur Luceoriz ibidemq; honorificentissimè sepultus Anno Domini 1711.

Numero.

127.

V. Pater Magister AMBROSIUS KOZIELSKI Conventus Luceoriensis, magnorum in Religione meritorum, ex Collegio S. Thomæ Napoli ad Provinciam reversus, suarum qualitatum Insignium, monstravit effectum, tum in studiis Formalibus Provinciæ nostræ, Posnaniensi, Luceoriensi tum in studio Generali Cracoviensi sub tempus suorum officiorum, Magistri studentium, actualis Baccalauræi ac Regentis vigilantissimi, quæ, omni cum fructu multiplici Discipulorum, pro honore S. Religionis, & decore Provinciæ nostræ, peregerat laudatissimè.

Ter Prior sui Nativi Conventus, bis Iašovicensis, & Vladimiriensis fuit, in his, ita omnium corda devinciebat, ut Eum simul amarent, & timerent: Religiosæ observantiæ, sedulo in vigilabat, bonumq; commune promovebat & fovebat.

Fecit quæ potuit sub tempus Invasionis Sueticæ, multum fuit proficiuus Conventui, nè gravaretur contributionibus, sæ gravaminosis.

Factus Commissarius Generalis cum Anthoritate Apostolica, in Provincia Russiæ, cum summo honore ibidem acceptur omnia felicissimè accommodavit, & sui Commissariatû, Rendo Patri Magistro Generali Patri Antonino Cloche, ad approbandum transivit, Qui & confirmavit. Tandem apoplexiæ tactus, in lingua & manu, pijsimè in Domino obdormivit Luceoriz.

Numero.

128.

V. Pater THOMAS ZAŁĘSKI Conventus Luceoriensis, per Apostolicum Breve Magister, creatus à p. m.

Bene

BENEDCTO XIII. Summo Pontifice, 'Episcopus Baccoviensis in Valachia renunciatus: recepta expeditione Romanâ, post quatuor dies ad cælestem properavit Coronam Cracoviz, ubi consecrari in Episcopum desiderabat. Secundô Anni sui Prioratu Conventus Luceorientis Anno Domini 1733. ibidemq; Cracoviz sepultus. Fuit vir magnorum talentorum & apud Principes in magno respectu. Post ejus mortem, natus Conventus Luceorientis extitit Particeps ejus Fortunæ, Patrimonij, & Insignium Episcopaliū.

V. Pater Magister HYACINTHUS BARYCZKA Con-^{Numero}
ventus Varsoviensis, post completos varijs temporibus qua-^{179.}
tuor Prioratus, in nativo suo Conventu, in Capitulo Luceorien-
si Anno 1650. Provincialis electus, prudentissimè in chari-
tate, rexit Provinciam. Hic Basilicam Varsoviensem & Con-
ventum muratum fecit, cum adminiculo sui Germani Fratris
Illris, Magnifici Domini Alberti Baryczka, qui magna Elec-
mosynâ hanc Basilicam dotavit exhibitione suæ propriæ Fortu-
næ gratiosissima. Quem pariter imitatus Filius Alberti Stani-
slaus Baryczka hæres in Małocice & Kosnowo, Dapifer Pala-
tinaus Czernensis & Secretarius S. R. Majestatis amplissimū
Refectorium, cum Bibliotheca supra ipsum extructa à funda-
mentis erexit, eidemq; Conventui annexit, & magnificentissi-
mè adornavit Anno Domini 1647. Qui omnes Speciales
Benefactores Conventus Varsoviensis extitêre. Tandem hic
magnus Pater boni Communis Amantissimus & charitativus
tractis viribus in Senectute sua diem ultimum egit 27. Se-
ptembris, post terminatum Suum Officiū Provincia latūs,
Anno Domini 1650.

V. Pater Magister JOANNES DAMASCENUS Lu^{Numero}
bieniecki Conventus Varsoviensis, quondam in studio Genera-^{180.}
li Cracoviensi Ordinarius Baccalaureus & Regens studij vigi-

lantissimus, postea Serenissimi Poloniarum Regis Joannis III. Theologus, ac simul Prior ejusdem Conventûs, Anno Domini 1691. Dein à Foundationis Eminentissimi p. m. Hieronymi Cassanetti S. R. E. Cardinalis Magister Theologus, hanc Prærogativam, circiter quinq; annis peragens, Româ in Poloniam reuersus, in negotio Processus vitæ ac Sanctitatis B. Ceslæi condescendens, Lancuti ad Celebrationem Capituli Provincialis destinatus Anno Domini 1704. unanimi voto in Provinciale Poloniæ electus & Confirmatus sub hoc officio reassumpto, Vratislaviæ promovit totum Processum Sanctitatis vitæ B. Ceslæi, Eundemq; cum Celsissimo & Rndmo Episcopo Vratislaviensi ac Rndmo Capitulo terminavit & Beatificationem p. m. Clemente XI. Summo Pontificè obtinuit.

Post Provincialatum secundò Electus in Priorem Varlaviensem, Anno Domini 1708 die 22. Martij, sui secundæ Triennij anno tertio, ad Episcopatum Baccoviensem assumptus & consecratus, circa fermè quinq; annos sui Episcopatus, in Parochia Woiu Provinciæ Podlachæ mortuus, sub tempore inenarrabilis pestis protunc ibidem grassantis. Corpus ejus inde evectum in Ecclesia nostra Varlaviensi conditum est in capella SS. P. N. Dominici Kotonisciana dicta.

Hic Amantissimus Pater semper Boni Communis Amans fuit & Religiosæ observantiæ multaq; bona accumulavit Conventui Varlaviensi, maximè Bibliothecam varijs libris, suis sumptibus comparatis ac devectis ex Gallia Germania Italia non sine magno sumptu auxit atq; dotavit, omnemq; supellectilem suam & Insignia Episcopalia Conventui reliquit atq; Missale S. Pii v. Pontificis Romani, una cum ejus SS. Reliquijs donavit sepultus Varlaviæ Anno Domini 1714.

Numero V. Pater Magister de Łęzna, Conventûs Lublinësis,
181. Vir magni ingenij, & eruditionis, charitatem cum zelo

Reli-

Religioso cōjungens, in officio Prōvincialatūs existens, pro manutenenda observantia Regulari plurimūm desudans Tandem varijs infirmitaribus, ac senio fractus, pijsimè obiit Lublini, non sine magna opinione sanctitatis vitæ. Annō Domini 1620.

V. Pater Magister ALBERTUS SEKOWSKI, Con *Numero 182.*
ventus Lublinensis, ferventissimus Prædicator, utriusque SS Nominis Rosarij Promotor. Hunc propè octuagenarium, ad ultimæ vitæ suæ spiritū, non sine miraculis, in hoc Sancto opere desudantem, Deiparæ Virginis Gloriosissimæ, gratia juvit. Nàm aliquoties Campana Rosariana, de Templo, à malignis spiritibus, extra muros Templi dejecta in rectis Templi, inventa fuit Multoties fossæ profundissimæ, ad ostium Templi apparētes, artibus antiqui hostis generis humani, ad impediendum tantam devotionem factæ, solo signō S. Crucis ejusdem Patris disparuerunt, & Fratres, ac Sorores, Rosarium B. M. V, ac S. Salvatoris Nostri JESU Christi, sine ullo impedimento recitaverunt. Pientissimus hic Pater, primus introduxit publicam recitationem SSñi Rosarij in Rego Poloniæ Tandem in bona senectute, ad extremos dies veniens: plenus bonis operibus, ac vitæ sanctitate conspicuus, SS. Sacramentis Ecclesiæ, ritè devoteq; susceptis, in opinione sanctitatis apud omnes, prænunciato mortis suæ die, obdormivit octuagenarius Lublini. Annō Domini 1636, ibidem sepultus.

Numero

183.

V. Pater Magister BERNARDUS PEGAZIUS, Cō-
ventus Lublinensis, vix parem ingenij sui habuit; coram
Paulo V. Summo Pontifice, Romæ, pro toto honore Or-
dinis, de auxilijs disputavit, ab eodemq; Summo Pontifi-
ce, Laurea Doctorali insignitus; concordiz Provinciz,
Primas, & Author fuit, obdormivit in Domino Lublini.
Annô Domini 1628.

Numero

184.

V. Pater Magister SAMUEL de Lublino, Vir magnæ
Doctrinæ, & eruditionis, Regentis munere in studio Ge-
nerali Cracoviensi, per quinquennium fuit, hoc peractô
plurimos Libros edidit. Illustrationes in Ferrariensem in
totam Philosophiam, ac totam Theologiam Moralem, in
duos Tomos Casuû conscientiz divisit &c. Fractus demû
laboribus SS. Sacramentis Ecclesiæ devotissimè susceptis,
obdormivit in Domino Lublini, Annô Domini 1642.

Numero

185.

V. Pater Magister VALERIANUS GROCHO-
WSKI, Conventus Lublinensis, Vir magnæ Indolis, ac
perspicacis ingenij, Laureâ Doctorali obtenta, pro labo-
ribus Scholasticis, factus Provincialis Poloniz, quam pru-
dentissimè in observantia Religiosa rexit, sectam nefâ-
dam Arianorum, publicis disputationibus sapiùs confun-
debat, plenus tandem bonis operibus, obdormivit in Do-
mino Lublini 1644.

Numero

186.

V. Pater Magister DOMINICUS SZANIAWSKI,
Conventus Lublinensis, Vir planè Apostolici Doctoris, fer-
ventissimus erat Prædicator Verbi Divini, zelo charitatis,
reli.

religionis, & humilitatis exemplō singulari enituit, pijs-
simē obdormivit in Domino Lublini. Annō Domini 1641.

V. Pater Magister HIERONYMUS MAKOWSKI, *Numero*
Convētus Lublinensis, insignis Concionator, eloquentiā, *187.*
& facundiam naturalem, cum spiritu zeloso conjungens,
plurimos à Fide Catholica deviantes, ad gremium S. Ma-
tris Ecclesiæ perduxit, apud Principes, & Magnates, ma-
gno in honore semper habitus, pluraq; beneficia suo Con-
ventui accumulavit apud eosdem. Post tot igitur in vi-
nea Domini exantlatos labores, omnibus SS. Sacramentis
Ecclesiæ devotē susceptis, obdormivit in Domino. Annō
Domini 1649.

V. Pater Magister JOANNE SCHRISOSTOMUS *Numero*
POLEWICZ, Convētus Lublinensis, Vir magni inge- *188.*
nij, & doctrinæ, ab Urbano VIII. Summo Pontifice,
Provinciae Poloniae Provincialis institutus fuit, à Rēdmo
Patre Magistro Generali Ordinis, Patre Thoma Turco,
Hungariae, Bohemiae, Styriae, Carinthiae, Commissarius,
& Visitator Generalis, ex universa Theologia publicè Ro-
mae Theses defendit. Plenus bonis operibus, obiit Lubli-
ni, Annō Domini 1652.

V. Pater Magister PAULUS RUSZELL, Conven *Numero*
tus Lublinensis, Vir non minùs Doctrina, eruditione, & *189.*
sanctitate vitæ, celebris, atq; austeritate. In conscriben-
dis libris assiduus, Imaginem miraculosam B. M. V. quā
in sua Camera detinebat, semper devotissimē colens, per Eā,
plu-

plurimū quæ desiderabat, obtinebat. Carnes nunquā edit, lineis nunquam usus, lectulus ejus, duri asseres.

Disciplinis ter in nocte, corpus suum affligebat, ut sanguinis rivi defluerent. Catenâ ferrea lumbos præcingebat, humi vel Altaris lapidi innixus, paululū quiescebat.

Sacrum Missæ sacrificium, non sine ejulatu, lachrymisq; uberrimis absolvebat. Lampades omnes, tam corā Venerabili Sacramento, SSma Cruce, in Dormitorio, quā ad alia Altaria Ecclesiæ, nocte dieq; ardentia, de Oleo olivarum, ex pijs Fidelium Eleemosynis procurabat.

Edidit Librum intitulatum S. Hyacinthi Triumphum in 4rto: & alium in honorem SS. Crucis Lublini relicto per olim Andream Episcopum Kijoviensem, ex Primoribus Conventus Cracoviensis Filijs, prout inferius videbitur, in serie Conventuū Provinciæ, cui Titulum dedit. Thesaurus inexhaustus, SSmæ Crucis utrumq; vernacula lingua Polonica.

Istius Patris Pijssimi meminit Capitulum Provinciale Lublini celebratum in Actis suis A. Dni 1659. plenus bonis operibus, cum magna opinione sanctitatis obiit Lublini, ætatis suæ sexagesimo quinto, Anno 1657.

Numero

190.

V. Pater Magister CĒSLAUS BACI, Conventus Lublinensis, Vir Singularis doctrinæ & eruditionis, inediā, disciplinis, alijsq; mortificationibus carnem suam macerabat. Speculum observantiæ religiosæ, austeritatisq; ejusdē existens, cū plura ordinis mūnia felicissimē absolvisset,

Provin-

Provinciam Lithvaniz erigi curavit. Tandem sexennis post secundas Primitias supervivens, plenus dierum & operum bonorum, cum Patribus suis obdormivit in Domino prope Nonagenarius Anno Domini 1670 die 17 Augusti Reliquit post mortem suam excellentissimos libros suo nativo Conventui, in diversis materijs.

V. Pater Magister FRANCISCUS GRABIECKI Con-^{Numero}ventus Lublinensis, Doctrinâ, Integritate morum, charitate 191.
fraterna conservata observantia religiosa præfulgens, cunctis fuit. Provincialis Poloniz factus, demùm Commissarius Russiz. Trium Serenissimorum Regum Poloniz Joannis Casimiri, Michaelis & Joannis III fuit Theologus. Infatigabili pectore, pro regulari observantia desudavit Tandem fractus laboribus, SS. Sacramentis Ecclesiz rite devoteq; susceptis migravit ad Dominum Anno Domini 1677. 4. Martij Lublini ætatis suæ sexagesimo tertio.

V. Pater Prædicator Generalis JOANNES DAMASCEN^{Numero}NUS Gostawski Conventus Lublinensis, utriusq; SS. Nomi 192.
nis Rosarii Promotor ferventissimus, mox Concionator Ordinarius zelosissimus, moribus, doctrina, & religione conspicuus, à Principibus & Magnatibus magno in honore habitus. Rosarium B. M. V. & SS. Nominis Jesu latino & Polonico Idiomate edidit, quo utuntur usq; nunc magno cum fructu Fratres & Sorores Confraternitatis & omnes Christi fideles & multa alia Rosario præstitit. Hujus Patris cura & sollicitudine Theca aurea SS. Crucis fabricata est plenus deniq; operibus bonis obdormivit in Domino Lublini Anno Domini 1656.

V. Pater Magister STEPHANUS PRZYBYŁO Con-^{Numero}ventus Lublinensis, vitæ austeritate ac moribus bonis omni- 193
bus conspicuus fuerat, pijsimè vivens, Sanctè ac pie obdormivit in Domino Lublini.

Numero

194.

V. Pater DOMINICUS LASKOWSKI Sacerdos devotissimus, vitæ integritate, moribus religiosis & devotione notabilis. Hic sibi gratiam finalem promeruit, agonizanti enim, juxta morem Religionis nostræ dum adferebatur Imago Christi Domini Crucifixi & collocaretur juxta lectum suum, defixis in eam luminibus, jam jam agonizans, præ intentione contritionis, quasi extra se raptus, & totaliter viribus destitutus, de lecto exiit, & fortissime Crucem amplexus, adgeniculatus cruci, obortis lachrymis, animam suam Redemptori suo reddidit. In Conventu Ianovienſi in Lithuania.

Numero

195.

V. Pater Magister CASIMIRUS LEZYNSKI Conventus Lublinensis, fuit ac si speculum Sanctimonie & Pietatis exemplar, Conventus Lublinensis aliquoties Prior, Sacrarum Legum Nostrarum observantiam, curæ suæ subiectis, semper commendavit ac manutenuit. Provincialis postea Poloniæ sermonibus, sanis Consilijs, ac Encyclicis Literis suis, & charitatis operibus, pro bono regimine Provinciæ suæ seipsum impendebat.

Magno affectu in Dei param Virginem ac Christi Domini Crucifixi ferebatur, ita ut, nulla de re jucundius Verba faceret! eratq; in Laudibus Mariæ ita disertus, ut ad ejus cultum omnes vehementer accenderet, & ad recolenda Mystéria Passionis Dominicæ, animarum zelo vehementer accensus, eorum salutem procurandæ, se omnibus modis impendebat, Tandem laboribus fractus septuagenarius obdormivit in Domino Lublini.

Numero

196.

V. Pater Magister VINCENTIUS KULESZA, Conventus Lublinensis. Vir omni encomio major, qui omni genere virtutum decoratus, ad officium Provincialis Poloniæ assumptus, majorum suorum virtutem, pro ornamento gloriæ habuit, pacifice cum omni debita Legum Nostrarum manutenuit.

nen.

sentia, suum terminavit Regimen suavissimum, qui meritis indefessus, non ætati suæ, sed pietati ac gloriæ vixit & placidissime in suo Nativo Conventu obdormivit in Domino.

V. Pater Magister CASIMIRUS KORCZEWSKI Con. *Numero 197.*
 ventus Lublinensis, ingressus Ordinem nostrum, dum studiis & literis incumberebat, nihil prætermisit eorum quæ ad accuratorem disciplinæ regularis custodiam pertinent, quæ etiam in Conventu suo nativo, ac in alijs quibus præfuerat, ut refloresceret plurimum laboravit. Post terminatum officium Provincialatus pro Dominica qui errantibus, P. Magistri Vincentij Kulesza, datus est per Rudmum Prem Magistrum Generalem Ordinis Prem Antoninum Cloche Commissarius Generalis Provinciæ Poloniæ, ac Visitator, cui Officio præfuit usq; ad Festum exaltationis S. Crucis electionis Novi Provincialis, eximia charitate præditus, ardenti zelo, in desideriis corrigendis, cæterisq; in Officio continendis, semper acerrimus & etsi magnopere in Officijs suis occupabatur, multum tamen temporis, in oratione, meditatione, ac alijs pijs religiosisq; exercitationibus, impendebat, in quibus ad mortem usq; perseveravit, quam lætanter excepit Lublini.

V. Pater Magister RAYMUNDUS STOINSKI Con. *Numero 198.*
 ventus Lublinensis, fuit vir omnium virtutum gloria cumulat. Amore in Deum & Proximos flagranti, ac æstuolæ Pietatis & religionis studio ardentissimo animi magnitudine, scientia & prudentia singulari, in omnes partes intenta vigilantia, alijsq; tam multis, tam eximij animi dotibus instructus, ut patres suo ævo, habuerit paucos.

Prior sui nativi Conventus factus, bonum Commune promovit, & sacram observantiam, multaque bona Conventui accumulavit. Conventum Brestensem in Lithuania, sua exemplari vita crexit, per duas Fundatrices olim A catholicas, quas

Ille, Ecclesiæ Sanctæ Dei aggregavit in optimoq; statu huncce Conventum Brestensem reliquit prout adnotatur infra, in hujus Conventus erectione. Propositi sui tenax, religiosæ vitæ consuetudinem, in Sacris exercitationibus, jugiq; rerum æternarum contemplatione; reliquum temporis vitæ suæ consumpsit, vitamq; sic religiosissime obitam, mors comparatissimè excepit in Conventu Lublinensi.

Numero

199. V. Pater Magister JOANNES PALUS JEZIERSKI Conventus Lublinensis, vir magnarum virtutum & Prudentiæ ac discretionis, verè Pater amantissimus.

Electus Provincialis Poloniæ in capitulo Torunensi, post exantlatos labores Scholasticos in utroq; studio Generali Provinciæ magno cum fructu Discipulorum, prudentissimè Provinciam in charitate & religiosa observantia rexit. Suo Nativō Conventui multa bona adhuc in vita præstitit, & post mortem ex suo Patrimonio eidem reliquit, Cessit fatis, victurus gloriæ immarcescibili in Conventu Bełzensi, in actuali officio sui Prioratus

Numero.

200.

V. Pater Magister Candidus FAGOROWSKI Conventus Cracoviensis, annis in juvenilibus canescente morum & scientiæ profectus, post terminatos scholasticos labores Magister Theologiæ evasit meritissimus, Præfuit pluris, nativō Conventui Cracoviensi, demum Varsaviensi, in quo munere non potestate dominante, sed charitate se felicem exhiberi, cunctis Fratribus, studuit: quam ob causam, veri Patris Nomen assecutus.

Provektoris ætatis annum agens, nunquam absuit die noctuq; officio Divino in choro, cum alijs Fratribus recitans. Fuit itidem vir devotissimus B. M. V. & SS. Patri nostro Dominico, cunctos ad hanc devotionem, & alias virtutes amplectendas alliciens & animans.

Pru.

Prudentiâ ad res agendas, & tractandas, visu usu & experientiâ præstans: bono communi, in propulandis injurijs, Conventui factis, acerrimus Defensor. Tandem senio & laboribus confectus, propè octuagenarius pijsimè obdormuit in Domino Cracoviz.

V. Pater GEORGIUS BOROWSKI Magister Conventus Siradiensis, hic ex suo Patrimonio, in scriptis suo Conatu Siradiensi, summam mille quingentorum octuaginta florenorum. Boni communis amantissimus Pater fuit, ac Religiosæ observantiæ Propagator. Suo exempli plurimos Religioni Sacræ ascripsit, & propè octuagenarius, obdormivit in Domino Siradiz. Numero? 201

V. Pater GEORGIUS GASZYNSKIS, Th. Lector, Conventus Siradiensis, qui terminatis suis Prælectionibus in Conventu Varsaviensi, Factus Prior Siradiensis, multa Bona Suo Conventui, sua activitate & dexteritate procuravit, & Summam mille florenorum Polonica alium ex suo Patrimonio Conventui inscripsit. Tandem multis laboribus fractus, tum in sacris exedris, tum in æconomicis, moritur Siradiz Anno Domini. 1660. Numero? 202

V. Pater Prædicator Generalis ANDREAS ŁYSZKIEWICZ Conventus Siradiensis, fuit in hocce Conventu aliquoties Prior, & ex suo Patrimonio & labore proprio, pro Concionatore Ordinario Summam mille florenorum Polonica alium ex censu annuo, auxit & obligavit. Vir modestus & exemplaris. Numero? 203

V. Pater NICOLAUS PIASKOWSKI Conventus Siradiensis, hic derelinquendo omnia bona sua in matribus Parentum suorum, nostram Religionem ingressus, omnia munia sibi commissa, exactissimè obibat. B. M. V. devotissimus fuit. Parentum Suorum, demulcens affectum Villam Piaszkę, suam Numero? 204

hereditariam, eidem & toti Conventui, inscripserunt, donarunt ac resignarunt cum omnibus attinentijs, Moritur tandem Siradiæ vir optimus & religiosus Anno Domini 1699.

Numero

205.

V. Pater LAURENTIUS SWIECKI Prædicator Generalis, hic sub tempus sui Prioratus Siradiensis, Divinæ Providentiæ confusus, post conflagrationem sui nativi Conventus & Ecclesiæ, ex Piorum Benefactorum elemosynis, à fundamentis primum Chorum Ecclesiæ extruxit.

Suo bono exemplo, plures ad Sacram Religionem attraxit. Super nudos asseres cubabat, sacco scabroso & piloso, loco indusij utebatur carnibus nunquam usus, solis leguminibus contentus. Tribus diebus per septimanam j. junans, ipse pane & aqua: mortuus est Siradiæ Anno Domini 1709.

Numero

206.

V. Pater Prædicator GWAŁECKI WALERIANUS Conventus Luceorienfis, sacerdotio ac Initiatus, Sacræ Prædicationi admotus fuit, cui operam dabat quo ad vixerat, cum copiosa animarum fruge in diversis Conventibus Provinciæ Nostræ; & cum hac Proximorum Curâ, ita orationis studium conjunxit, ut assiduâ Dei Præsentia & consuetudine frui videretur. Hinc Deo placens, vitâ exemplari fulgens, plenus meritis, animam placidissimè Deo consecravit Luceoriæ Anno Domini 1686.

Numero

207.

V. Pater Prædicator Generalis ANTONIUS BOREYKO Conventus Luccorienfis post expletum studiorum curriculum, Vir austeritate vitæ & animarum zelo plenus, Deiparæ Virgini SS. Rosarij devotissimus, In sermonibus suis, omnivarium & non planum respuens, animarum Deo lucrandarum zelum ardentem, semper præ oculis habuit & Salutari in confessionibus Sacramentalibus consilio, ad emendationem vitæ, plurimos reduxit, plenus bonis operibus ac meritis, obdormivit in Domino Luceoræ Anno Domini 1698.

V. Pater THEOPHILUS GRODECKI S. Th. Lector, *Numero*

Conventûs Luceorientis, magno affectu in Dei param Virgini- *208.*
nem semper feruens, nulla de re, jucundius verba facere solitus, quàm de laudibus ejus: ita ut ad ejus Cultum, omnes vehementer accenderet, Promotor exindè SS. Rosarij factus, in suo nativo Conventu Luceorienti, ad ipsam usq; mortem, indefesse ac zelose, hoc tenuit Officium vitâq; suâ exemplari, cunctis præibat.

De Consensu Suorum Superiorum, ex Patrimonio Proprio, fecit foundationem pro Musicis, qui, de mane, meridie & de vespere, gloriosissimam MARIAM Virginem, in Instrumentis Musicalibus salutarent ex sua activitate, pro Honore Dei, & Altaris B.M.V. docore, apud varios Benefactores, plura comparavit pro decore totius Ecclesiæ & sacristiæ. Tan-
sericulus propè octuagenarius laboribus fractus, placidissime obdormivit in Domino Luceoriz Anno Domini 1724.

V. Pater Præsentatus JOANNES Baptista Jurewicz Conventûs Luceorientis, emensô magna cum Laude & Discipu- *Numero*
lorum utilitate ac profectu, in suo nativo Conventu Luceorienti, Philosophico ac Theologico cursu, ad procurandam Salutem animarum, totum se se convertit: eoq; in munere tam Sanctè & feruide versatus, ut in varijs Conventibus Provinciæ & suo nativo Conventu prædicans verbum Dei, incredibili zelô, & pari Animarum emolumento, cunctis foret. *209.*

Prior postea Luceorientis factus, omnium ferè Senatorû Palatinatûs Velhyniæ, corda ad se traxit, in magnoq; respectu, semper habitus fuit.

Religiosam observantiam, quam semper coluit, illius, in omnibus vigilantissimus Custos, Bonum commune auxit & conservavit: pluraq; pro decore Ecclesiæ, apud Benefactores procuravit,

Laureâ Baccalaurei adepta, pro meritis et laboribus suis, Scholasticis, intra aliquot Menses, infirmitate gravi pressus, omnibus SS. Sacramentis munitus, animam suam Deo feruide commendans, coram collachrymantibus Patribus ac Fratribus, placidissimè obdormivit in Domino Luceoriæ.

Numero

210.

V. Pater Prædicator Generalis JUSTUS GLISZCZYN-SKI Conventûs Varlaviensis, Vir B. M. V. devotus, cultus Divini in choro cum Fratribus persolvendi, zelosissimus Custos sub tempus sui officij Superioris. Pluribus Cænobijs, summa cum Prudentia & charitatis Laude, nec non religiosæ oblationis incremento cunctis profuit. Postea per octodecim circiter annos, in Conventu Varlaviensi Supprior, quod officium indefessè tenuit, in charitate & concordia Fratrum.

Et licet alijs rebus, magnopere occupatus fuerat, multum tamen temporis, alijs pijs ac religiosis exercitationibus impendebat: in quibus usq; ad ipsam mortem perseveravit, quam in concursu omnium Patrum ac Fratrum, quos summè, humilimè deprecabatur, lætus assegit, die 21. Decembris Anno Domini 1741. in Conventu Varlaviensi.

Numero

211.

V. Pater Magister MARTINUS BOROVIUS Conventus Torunensis. Fuit Instituti nostri servatissimus, Doctrinæ eximius, & charitate præstantior, nam mærecotes & afflictos, amantissimè consolabatur, Infirmis jugiter assistebat, omnino & Consiliò egentes juvabat.

Provincialis Poloniæ his factus, hanc, prudentissimè exiit in amore Fraternali, vitæ Regularis observantissimus. Plura Bona præstitit suo nativo Conventui, atq; ex majori Parte, huncce Conventum erexit, & Ecclesiam Apparamentis condecoravit. Cessit fatis suorum laborum dignam reportaturus mercedem; in Conventu Torunensi sepultus, quiescit.

Numero

212.

V. Pater Magister THOMAS, MOZDZIANOWSKI

Con-

Cōvētus Torunēsis Ex Hispānicis studijs rēdux, ubi magnā sibi cōparaverat scientiam, hanc Discipulis suis communicavit. Et dū studijs sacrarum Literarum, operam dabat: quam, ut disceret, suam, ad Dei voluntatem accommodare, atq; animum ab omni caducarum rerum cupiditate, longē auocare curavit. Infirmirate gravissima pressus, omnibus SS. Sacramentis Ecclesie devotissimē susceptis, placide, animam suam, Creatori suo, in manus tradidit in Conventu Torunensi.

V. Pater Magister DIONYSIUS MOZDZIANOWSKI Conventus Torunensis, vir magis Prudentie & dexteritatis, *Numero 213.* post terminatos laudabiliter scholasticos labores, varijs præsuevit Conventibus Provincie nostrae, Culonae, Torunij, & Varšaviz, septimō post Mensem sui Prioratus Varšaviensis, gravi morbo correptus, hoc patientissimē tolerato, omnium Fratrum se commendas orationibus, obdormivit in Domino sepultusq; Varšaviz.

V. Pater Magister ALBERTUS REPTOWSKI Conventus Torunensis, fuit omnium Amantissimus Pater, post expletos labores scholasticos in studio Generali Varšaviensi, cum magno profectu Suorum Discipulorum, fuit aliquoties Prior in suo Natio Conventu, multaq; Bona eidem præsuevit, ac post mortem suam plura reliquit. Tandem senio & laboribus lassatus, Sanctissimē vivens, Sanctam Sanctē terminavit vitam in Conventu suo natio Torunensi. *Numero 214*

V. Pater Præsuevit GREGORIUS PERKOWSKI Conventus Torunensis, praeclaris animi dotibus ornatus, profundissimam scientiam de Divinis, sub tempus sui Professoratus in studio Formali Posnaniensi, ingeniosissime perdocuit, Post hæc in varijs Conventibus Posnaniae munus Prioris praeclare exercens, in charitate & observantia religiosa, Communitatem *Numero 215.*

fovebat: demum in Natio suo Conventu Torunensi factus Prior, infirmitate sciaticâ pressus, omnibus Ecclesiæ SS. Sacramentis devotissime susceptis, valedicens Fratribus, ejus mortem deplorantibus, pijsime obiit Thorunij in hocce officio.

Numero

216.

V. Pater Magister AMBROSIUS GLINKIEWICZ Conventus Posnaniensis post terminatos sat laudabiliter scholasticos labores, in studijs Formalibus Posnaniensi & Lublinensi, se totum animarum saluti exhibens, Prædicationis munus amplexatus est, tum in suo nativo Conventu Posnaniensi, tum Lublini ad Tribunal Regni, ac tandem Famâ ejus eloquentiæ permotus senatus Cracoviensis, eundem sibi in Concionatorem Ordinarium in Ecclesia Archi Presbyterali B. M. V. in circulo Cracoviensi elegerat, ubi Talentis sibi a Deo datis sparsit semina per annos circiter lexdecim. Ab ore ejus Fons vitæ videbatur emanare, quoties de Prædicatorio Palpito, effundebat Populo, æternæ salutis flumina, ad extinguendam sitim mundi contemptibilis, quâ, sic extinctâ, accenderet in hominibus Desideria Cæli, & ardores excitaret seraphicos.

Intra hoc spatium fuit electus Prior Posnaniensis, ac videns se magis proficuum saluti animarum, quàm præesse Communitati numerosæ, sponte & libere huic officio resignavit & munus Prædicatorium, iterum Cracoviæ reassumpsit & continuavit. Tandem gravi Infirmitate & laboribus fractus, pro honore S. Religionis & decore nativi sui Conventus Polnaniensis, ibidem Cracoviæ pijsimè obiit & sepelitur.

Hi Omnes.

Fuerunt Viri gloriosi, quorum vestigijs inhzrere necesse, Nomina autem Eorum, in generatione & generationem. Nos autem uti superstitēs adhuc in hoc medio sæculi, horum Venerabilium ac Piorum virorum, sequi vestigia ut valeamus normam vere auream, à SSmo Patriarcha Dominico Patre No-

stro

Aro Fratribus nostris Provinciæ Poloniæ præscriptam, Apostolicò certè spiritu dictatam epistolam, dignum est ut nostris quoq; oculis semper conspiciamus quam sequentem infero, ad Sanctissimum Plantatorem Provinciæ nostræ Poloniæ & Conservatorem, Divum inquam Hyacinthum prius brevem præstationem præmittens, sequentibus versibus.

Hyacinthe, immensò, Major virtutibus, Orbe.

Czlicolùm Sanctis, adnumerare choris,
Aspice Nos, precibusq; tuis, defende Polonos.

Ne Stygij fiant, præda cruenta Ducis.

Da, Tua curramus celeri, Vestigia, Passu.

Ut simus Regni, Pars quatacunq; Dei.

Hæc mea, Sancte Pater, trepidantia sulcipe Vota

Pestiferæ mortis, tolle pericla precor.

Copia Literarum,

SS. Patris Nostri Dominici, ad Provinciale cunctosq; Numero

Fratres Nostros Provinciæ Poloniæ ex vetustissimis Provinciæ 217.
Annalibus.

deprompta.

Elijs & Fratribus, in Christo charissimis universis, Porribus, in Conventibus Ordinis Prædicatorum per Provinciam Poloniæ constitutis.

Fratres Dominiens, Servus humilis, in consolatione SS. Spiritûs, Gaudium & Salutem.

Quotidiana, de omnium vestrum profectu salute solliciti, & frequenti Vos exhortatione admonere consueti, Ecce iterum celebrato, Capitulo Generali, quasi annum nostræ servitutis tributum, Vestræ Charitati rependimus, charitatis debitum in hoc exsoluendum. Quod, quanto magis solvimus, plus debemus. Itaq; Fratres mei desideratissimi, & Dilectissimi, Gaudium & Lætitia cordis mei, per Dei misericordiam ob-

secramus, ac p̄r charitatem SS. Spiritus, cōtestamur, ut inter mundanas varietates, & fluctus feri Maris, in quibus reproborum confusiones, ut cernitis, depromuntur, vos qui ad vitam Religionis, Dei spirante gratiâ, confugistis ad Portum cœlestis Patriæ, inde continuis desiderijs & indefessis laboribus contendatis intumescentes adversitatum procellas, & tentationum varias tempestates, magna Fide calcandas, & ad Christum, Potestati maris Dominantem, & motum fluctuum ejus mitigantem, confidenter & alacriter properantes, festinate Charissimi ingredi in requiem, qui alios festinare monetis, estote vigilantes, qui alios ad vigilantiam excitatis estote omni puritate & sanctitate conspicui, qui Fideles ad Sanctimoniam invitatis: calceati pedes, in præparationem Evangelij, estote Fraterna charitate concordēs, Humilitatis vero & obedientiz Dei Patris Filio, vos exhibete conformes, ut Angelicum Vestra Professionis officium, condignis actibus honoratis, qui in salutis humanæ officium missi estis. Divinis aspectibus, in omni loco, reverenter assistite, & Proximorum ædificationi, fideliter ministrare ut ignitō Prædicationis eloquio, & Salutari in confessionibus consilio, abundare possitis. Scripturas Divinitus inspiratas, & Legem Domini immaculatam, convertentem Animas, audiendo, meditando, scrutando sectemini studio semper utiliū insistentes, & curiositatis dispendium, evitantes. Et quoniam linguam Vestram, Sacratissimis eloquijs consecratam, decet exhibere charitatis, non vanitatis officium, sermo Vester sit semper sale conditus, ut det gratiam audientibus, & resumpta censurâ silentij, quæ jam minus reverenter & patenter, à quibusdam vestrum noscitur esse projecta, argentum Vestrum & aurum constare, verbis vestris stateram justam facite, & frænos vestros rectos imponite orive vobis. Sit vobis sermo vivus & efficax, omne vanum & non pla-

sum respuens, & lingua placabilis, lignum vitæ Verbum San-
ctum & irreprehensibile, quod adversarius revereatur, quo
ædificetur Proximus & Gloria Dei dilateretur.

Feruat in cordibus vestris, Animarum Deo lueranda-
rum, zelus ardens & acutus, quem regat ratio, dirigat discre-
tio, temperet conversatio mansueta.

Et quoniam Vos, in eminenti speculo constitutos, oculi
multorum conspiciunt, & à Vobis, magis virtutum exempla
requirunt, quàm oramenta sermonis, mittamus manum ad-
sortia, digitis myrrham probatissimam distillantem, rigorem
in operibus, perseverantiam in adversitatibus, exhibentes ut
per patientiam & consolationem Scripturarum, spe concepta
Cælestium, securâ mente, convivium prægustemus in terris,
quo Nobis est, in æternitatis abundantia perfruendum Va-
lete & vigeat Fraternitas Vestra in Domino Nostro JESU
Christo, meq; inutilem servum, cum socijs habete Vestris in
Orationibus commendatum.

Hæc Norma

Proficiendi & non deficiendi, veris aureis Literis exaranda,
cordibus uniuscujusq; Nostrum insculpatur, & præ oculis
semper habenda.

Alteram Copiam.

Exhortationis D. HYACINTHI Plantatoris Provinciæ
Nostræ Poloniæ, in extrema sua infirmitate habitam ad Fra-
tres Nostræ Provinciæ permodum Testamenti relictam Cra-
coviæ in Conventu SS. Trinitatis intero, quam, Patri Benedi-
cto Priori, Cracoviensi, Patri Boguslao Suppriori, Patri Hie-
ronymo ac Patri Joanni Zarichio Lectori, una cum alijs Fratri-
bus, reliquit promulgandam toti Provinciæ, in hunc modum
scilicet Eundem visitantibus & adstantibus.

Dolorem, quem ex meo à Vobis recessu sustinetis, gra-
vem

venire esse, non possum diffiteri, Patris, & Filiorum affectum, quales Vos habui, quis nescit? Concedendum est naturæ, jam ætate & Laboribus detrita: quo me Auctor vitæ melioris vocavit ad aliam. Quod autem religionem, Pietatem & celestium studium, ex meo haustas virtutes pectore, attinet; fateri necesse habeo, vos dignos esse summa laude, dignos pro copioso, laborum fructu, si tamen semel à Me acceptam vivendi normam non reliqueritis, vel flagitijs quot absit turpiter contaminaveritis,

Quamobrem illud à Vobis, majorem in modum requiro, non modo peccatis, verum & occasionibus peccandi viam præcludite: quinimò summam contentione, ad virtutem arduam adnitamini; & ubi labor & difficultas vel obex, selevestro cursui, ad Cælestia objecerit, non ipsam etiam mortem fugiatis, Causam religionis & Pietatis conceptis.

Magnum est, scio, Vos novellæ Institutioni lubenti animo formandos subdidisse, præclarior tamen erit, juxta Professam, virtutum Ideam, omnia improba, studio, toto conatu pervincere: Vitam autem & Salutem, ob Pietatis cultum, in apertum periculum offerre, quia supremæ constantiæ est munus, Summos Vobis, promerebitur honores.

Ob oculos Vestros, delineatam Patriarchæ Nostri D. Patris Dominici, vitam contemplemini; contemplemini, & amplissima illa Regni Cælestis præmia, quæ Vobis parata sunt; hoc studium virtutis, indefesso pede decurrentibus; aspiciantem & in Auctorem & in finem felicissimum, pergite, quo cœpistis animo, ad summum Sanctitatis culmen.

Inter cætera, quæ à Patre Nostro Dominico relicta, accepimus, hæc ego quoque; Vobis, in sempiternum memoriale, relinquo. Humilitatem servate, charitatem mutuam habete, paupertatem voluntariam possidete, Virginitatis & Castimoniam

Decens, illibato corde & corpore custodite. Proximorum salutem curandam invigilate, Religionis novellam amplificandam, studio vacate Christianam Fidei & Veritatis, inter Gentes barbaras, & pericacis propagandam causam, nulli labori subtrahite Vos, etiam in mortes ab efferatis, Vobis obiectas, pro Christi Gloria, proque animarum pereuntium Salute, obnoxio pectore ite ruite & hoc est Testamentum eternae hereditatis.

Ceterum quod Vestrum dolorem attinet, Nolite Filij Charissimi, flere super me: componite vultum & animum, ad Patrem meum & Vestrum, crastina die, eodem me vocante, transeo: non ad strictum, aut horrendum Iudicem, Gaudere potius, & mecum congratulamini, quod mihi vivere Christus est, & mori lucrum & hoc quidem ingens. Pro perituris enim, & finis rebus, quas vel contempsisti, vel infracta patientiam pertuli ornamenta verarum divitiarum, affluentissimas bonorum delicias, sempiternamque felicitatem, nullo unquam temporis momento dissipandam ingredior.

Faustum mihi illum diem, quo mundo, Nuncium remissi. Voluptatem ego non ingentem capio, quod olim D. Domini me, Disciplinam dederim quod asperam & incultam, secutus fuerim virtutis viam, & quod ab ea, per Dei Gratiam, nulla laborum magnitudine, aut acerbitate dolorum, depelli potuerim.

Felicitissimas illas horas, quibus Ego, in iniurijs patiens, fortis in periculis, diligentior in cultu Religionis, vigilans in mei custodia, inflammatus in Dei amore extitisti. Beatas cathedras quibus praecinctus, ad veram libertatem evolo, dissolui jam cupio, & esse cum Christo.

Quod si Vobis magis, quam mihi timeris? zquiore animo estote, mea tantum vestigia impressa sequimini; ego ex isto corporis, miserissimo carcere, Divinae Voluntatis nutu, expectatus

ditus; cum ea libertate ac felicitate fruatur, quam nulla unquam temporis circumscriptio, metietur, ex Altissimo Caelorum Domitio, ubi Fidei remoto & retracto velo, cum incredibili gaudio, Deum presentem intuebor, tanto melius vobis, qui in terra morabimini, potero opitulari, quanto post obitum, cum illo perenni bonorum Fonte, conjunctior ero Interim Benedictio Dei Omnipotentis, descendat super Domum istam, & Provinciam universam, atque omnes habitantes in ea, & maneat in sempiternum Amen.

DEO & Ejus Sacro Sanctae Virgini Matri Mariae commendatos Vos esse cupio, Filij mei Dilectissimi Illachrymatus super ejulantes Fratres, eus ad osculum sacrum admisit.

Magno & intolerando dolore discruciabantur Fratres, ex ejus futuro obitu, quod viderent Poloniam Decus, & Orbis terrarum clarissimum lumen extinguere, Terris eripi, caelestibus reddere totum illum diem, & per subsequentem noctem observabant Virum Sanctum. Ab ejus latere & pedibus, nulla ratione se divelli patiebantur, omnes osculabantur Sacras manus, omnes, Verbum aliquod Salutis ex Ipsius Ore audire, nonnulli beneficia à D. O. M. per ejus merita obtinere petebant. Singuli circumstantes, ex vultu ipsius penduli, quid desideraret, quid vel saltem innueret, advertebant.

Pietatem & in Patre, & in filijs tantam, cui nullum verbum par inveniri potest, erat videre dum isti obsequerentur, Ille obsequia beneficijs Caelestibus se relaturum spondebat.

Quod autem supererat illi ejus diei, à cohortatione Fratrum, toto Divino Cultui, Precibusque tum ordinarijs in choro, tum privatis in secreto impendit, se, suosque tutelae Virginis, cujus Festivitas instabat, ardentissima oratione insinans & devovens.

Hæc Pia Sermonis exhortatio

D. HYACINTHI Plantatoris Provinciæ Nostræ quantum moverit animos Fratrum nostrorum Provinciæ Nostræ, *Numero 219.* videre licebit N. Sequenti 219. Qui omnes & singuli sibi sponderunt Societatem Peregrinantium, ad uniendos S. Romanæ Ecclesiæ Schismaticos & barbaras Gentes ad Fidem Catholicam convertendas, ut ejusdem SS. Plantatoris Provinciæ, Testamentum sibi relictum ad amissim exequerentur.

Fratribus ex Provincia Poloniæ, jam à temporibus S. Hyacinthi, nimirum Anno Domini 1222. inter Gentes peregrinantibus, exemplo eorum plecti Prælati aliarum Provinciarum, vires suas, illorum viribus conjungebant: Fratresq; suæ curæ subjectos, his, adjungebant Coadjutores, Qui eadem fiducia & constantiâ, una cum Poloniæ Fratribus, Verbum vitæ, annunciabant Gentibus multosq; & uberes fructus Evangelij, referebant laborum suorum, lucratas, scilicet Animas Creatori & Redemptori Deo.

Hi ergo inter Infideles multiplicati, quo in unum, quasi corpus coalescerent; ut facilius ab immediato aliquo Præsidente suo, dirigerentur, & acrius ad opus hoc Sanctum, inflammarentur.

JOANNI XXII Pontifici Maximo supplicarunt, ut vellet eos, in unam Societatem redigere, Vicariumq; aliquem Generalem præficere: cujus operâ & solitudine, huic unicuræ incumberent, ut Gentiles, possint à tetra caligine Idolatriæ, ad veritatis lucem traducere.

Id munus, injunxit Præfatus summus Pontifex Magistro Generali Totius Ordinis Rndmo Patri Hugoni Campano; per Literas datas Anno Domini 1324. Quarum Initium, Gratias agimus &c: ut præfatum Vicarium, super Fratres peregrinantes possit instituere, & cum necesse esset destituere: hocq; Anno, originem habuit in Ordine nostro, Societas Peregrinanti;

um inter Gentes. Hæc Societas Peregrinantium, nullos Conventus, sibi specialiter designatos, sicut nec certum numerum Fratrum sibi assignatum habebat: cum Provinciales diversarum Provinciarum, juxta informationem Vicarij Generalis, ex ordinatione Capituli Generalis Ruinionensis Anno Dni. 1333. Eidem Societati fratres subministrarent, qui ad illos Conventus, tam quo ad suffragia ferenda in Electionibus, quàm ad suffragia mortuorum, quæ solent in Ordine nostro recitari, uti Missæ Plalteria Rosaria, & id genus alia Officia, pro Anima Defuncti Fratris, Conventui alicui assignati vel in eo recepti, capeßenda & participanda, ex præscripto Constitutionem spectabant, atq; ad eos, fessi ex labore, remittebantur, ex quibus assumebantur.

Tandem Anno Dni. 1378: Gregorio IX. Summo Pontifice, & Magistro Generali Ordinis Helia disponentibus decem Conventus, à tribus Provinciis, nempe à Provincia Poloniæ Leopoliensem, Camenecensem, & Smotricensem. A Provincia Hungariæ, Ceretensem, Panslutensem, Prunicellensem, A Provincia Græciæ Chiensem, Caphensem, Transseputinum & Pæyræ mutuo concessi eidem Societati Peregrinantium decreti sunt: eo fine, ut ad hos Conventus. sive infirmitate dejecti, sive labore defatigati, vel senio confecti fratres, tanquam sub umbonem confugerent.

Deindè ut longius ab oculis Pastorum suorum evolantes iidem, faciliiori via & ordine in claustris proximioribus officij sui à Vicario admonerentur, & ne quis rerum tunc & eo modo gestarum fidem somnijs suis eleuet: Post Annum igitur Dominicæ Incarnationis 1378. & ultra, tres illi Conventus Provincie Poloniæ Societati Peregrinantium, adjungi ceperunt, mutua concessione Provincialis Poloniæ, prout Diploma Permissorium. Gregorij XI. Pontificis Maximi, Romæ quinto Calend

Febr.

Febr. Pontificatus ejus Anno octavo, Cujus initium est *Super
sancta desiderabilia* &c. obloquitur.

Initio initæ hujus Societatis junctis viribus, Fratres illi, indefesso labore, Fidei Christianæ Vexilla ad longe diffitas barbarorum Provincias & Regna intulerunt, multas, easq; efferas Gentes, Christi jugo subdiderunt suoq; sanguine abunde pro Christi Nomine fuso, plurimos Ecclesiæ Filios feliciter pepererunt. acta eorum omnium, tempore interierunt, innumerales Fratres ex diversis Provinciis submissos illum laborem subiisse, conjectura est, quod iidem Peregrinantes, disjuncti postmodum essent, in eos, quos vocabant Vuitos & Armenos, quibus ad Instantiam Patris Ludovici Pisani, Vicarij ab Eugenio IV. summo Pontifice, nonnullæ concessæ fuerunt gratiæ per Literas Florentiæ datas Anno 1439. pridie Idus Augusti Pontificatus ejusdem Anno nono, quarum initium est. *Plantatus.* &c.

Perstitit ea Societas Peregrinantium, in decem enumeratis Conventibus, sub regimine unius Vicarij Generalis ad usq; Annum Domini 1456.

In Capitulo vero Generali Ordinis Prædicatorum apud Montem Pessulanum, propter alias gravissimas causas, solis Patribus Ordinis optimè perspectas & olim in alijs Capitulis Generalibus antecedentibus discussas extincta est hæc Societas Peregrinantium. Tum etiam propter captam ab inmani Turca Asiam. Anno siquidem Domini 1450 facta est misera devastatio per Mahumetem Amurathi Fratrem, qui trucidato Paleologo Constantino orientis Imperatore, novâ Roma Constantinopoli Lesbo, Chio, Peyra, atq; ferè tota Asiâ potitus, innumeros Sacerdotes & Religiosos internecone delevit. Hinc Monasteriorum clades secutz, hinc Socij Peregrinantes à exde, residui, ad suas Provincias reversi, societas dispersa,

necessum fuerat Patribus Ordinis in capitulo Generali Montis Pessulani, illorum decem Conventuum administrationem decernere Provincijs à quibus se juncti fuerant.

S E R I E S

Patrum Provincialium

ab

Origine Provinciae Poloniae

Ordinis Prædicatorum

Primus qui Provinciae Nostrae Poloniae profuit, B. HYA
Numero CINTHUS Odrovansius, postea in Capitulo Generali Parisijs
 220. celebrato, prae humilitate cordis, se huic abdicavit officio, ut
 eo magis, Apostolatûs Septentrionalis officio vacare posset.

V. P. Gerardus, natione Vratislaviensis, in Eodem Capitulo Parisiensi, à Rndmo Patre Magistro Generali Jordano, Prælatus Provinciae extitit: ex quo officio postea Episcopus Ruthenorum consecratur circa Annum Domini 1234.

V. P. Crescentius Italus, Vir integerrimus et Doctissimus, quem S. Hyacinthus S. Religioni adscripsit, a cætu Cardinalis Legati Georgij Crescentij abstractum.

B. Ceslaus Odrowansius Frater Germanus S. Hyacinthi, de quo supra adnotavi.

V. P. HENRICUS olim ALBERTUS, ex Priore Lipsiensi Provincialis Poloniae postmodum Episcopus Culmensis in Prussia Anno Domini 1241.

V. Pater MARTINUS, qui sacra Ossa B. Juonis Episcopi Cracoviensis, cum V. P. Vincentio, à Mutina Civitate Italiae, transtulit Cracoviam ex Prioratu Sandomiriensi S. Jacobi Apostoli Provincialis Poloniae Anno Domini 1247.

V. Pater NICOLAUS studens Parisiensis, Anno Domini 1249.

V.

V. Pater Stanislaus Magister Cracōviensis Anno 1255.
cui Alexander IV. summus Pontifex, Diploma Plumbæum direxit, de submittendis Apostolicis Viris inter Gentes.

V. Pater Magister SIMON, quem Urbanus IV. cum Vlodimiro Episcopo Vladislaviensi, Authoritate Apostolicâ instituit, suum Commissarium pro examinatione vitæ meritorum & prodigiorum B. Hedwigis R. R. P. Anno Domini 1262.

V. Pater Joannes Bohemus Anno Dni 1265.

V. Pater Romualdus Theuto Anno 1267.

V. Pater Joannes Sandomirrensis Anno 1271.

V. Pater Nicolaus Lombardus Anno 1275.

V. Pater Jacobus Anno Domini 1279.

V. Pater Goslaus Vratislaviensis Anno 1287.

V. Pater Boleslaus Lector S. Theol. Bohemus, eodem Anno, ob depositionem ab officio præcedentis.

V. Pater Ægidius Magister Anno 1290. Hic in Capitulo Generali Ferrariensi, contra Latinum, Vrsinum & Hugonem Cardinales S. R. E. pro libertatibus Ordinis, una cum cæteris Patribus congregatis ad hocce Capitulum celebrandum: murum se Achæneum opposuit. Hi enim Cardinales, ex instinctu Nicolai IV. summi Pontificis, de Ordine Minorum assumpti, ex privato quodam affectu, Rodmum Patrem Magistrum Generalem totius Ordinis Munonem Hispanum qui Nepotem Latini Cardinalis noluerat studijs vacare in Conventu Parisiensi, bene verò alibi ab officio Generalatûs totius Ordinis, volebat amovere, cum summo Ipsi, imò & totius Ordinis, cui non multum superabat Nicolaus Summus Pontifex dedecore & opprobrio.

In his validum Propugnatorem Justitiæ, se cum cæteris Patribus demonstrat Ægidius Provincialis Poloniæ hunc in modum, respondens præfatis Cardinalibus.

Noveritis Venerabiles Paternitates Vestræ quod cum accepissemus Literas Vestras, antequam potuissemus, super his deliberare; innotuerunt rumores, apud Fratres nostros, & ad eorum importunitates coacti sumus Literas in Capitulo legere. Tunc ergo tanta fuit lachrymarum effusio, tantus gemitus, tantus dolor, omnibus clamantibus: expositi sumus discrimini, expositi dissipationi.

Multis, & quidem magnæ notæ Fratribus nostris clamantibus, pro licentia transeundi ad alios Ordines, coram toto Capitulo. & si morseis fuisset nunciata cælitus, non fuisset forsitan major doloris & mæroris expressio, intantum ut in corde suorum unus quisque Nostrum, diceret, ut quid nati sumus, videre tantam Ordinis nostri amaritudinem & jacturam.

V. Pater Boleslaus Hradicensis Bohemus, secunda vice electus Provincialis, divisionem Provinciæ in duas, videlicet Poloniæ & Bohemiæ procuravit, quæ alias jam inchoata fuit in Capitulo Generali Metensi, Marsiliensi & Coloniensi Anno Domini 1301.

V. Pater Ladislaus Cracoviensis, in Capitulo Provinciali Cracoviæ celebrato Anno Domini 1298. Hic electioni Magistri Generalis totius Ordinis Patris Alberti Genuensis interfuit in capitulo Marsiliensi Anno Domini 1300. & quia divisioni Provinciæ repugnabat, in Capitulo Coloniensi facto 1301, ab officio amotus fuit. Infelici enim omine viderat separandos esse illos Conventus Bohemiæ à Provincia Poloniæ etenim felicissima illa B. Ceslai Planta, Conventus S. Clementis in Civitate Pragensi, à PP. Societ. Jesu occupatus, cæteraque Monasteria deformata incusant Boleslaum Hradicensem suum Divisorem Quamobrem in Capitulo Generali Genuæ celebrato, iterum ad Unitatem Provinciæ nostræ Poloniæ reducti fuerunt Anno Domini 1305. Boleslaus verò Bohemus, post Ladislai amotionem, fuit officio Provincialatus privatus.

V. Pater Peregrinus Prior Vratislaviensis, in Capitulo Provinciali Cracoviz celebrato, electus prima & altera vice, in duobus Capitulis. Hic scripsit Sermones de tempore & Sanctus per totum Annum.

V. P. NICOLAUS Affri, abdicato officio in Capitulo Lugdunensi, fit Penitentiarius Joannis Papæ XXII. & ex hoc Officio, Episcopus Culmenfis creatur 1325.

V. P. Petrus de Colomais, finito Provincialatu fit Penitentiarius ejuldem summi Pontificis Joannis. XXII. & exinde Episcopus Ploensis circa Annum Domini 1327. floruit.

V. P. MATTHIAS Cracoviensis, hic in Curia Romana plurimos labores, post terminatum suum officium pro integritate & conservatione Ordinis, cum ceteris Patribus sustentavit.

V. Pater Pribislaus Magister.

V. Pater STANISLAUS Cracoviensis Magister.

V. Pater PETRUS Tomella Vratislaviensis, terminato suo Officio, Penitentiarius Papæ factus, in Anno Domini 1393.

V. Pater JOANNES Bregensis Silesius dictus Schotlandt ex Provincialatu assumptus, ad Episcopatum Culmensem, scripsit Volumen de SS. Trinitate & sermones de Sanctis.

V. Pater PETRUS Wasserchab Theuto, electus & consecratus Anno Domini 1393.

V. Pater NICOLAUS Brestensis maximus illo tempore Prædicator, & Hæreticæ pravitatis Inquisitor acerrimus fuit. Anno 1397.

V. Pater JOANNES Opatovius à Sacris Confessionibus Vladislai Jagielonis Poloniarum Regis, in Capitulo Sieradiensi electus Anno 1412. ac post expletum Provincialatus Officium, Episcopus Chelmensis consecratus Anno Domini 1417. illam Ecclesiam ut vigilantissimus Pastor usq; ad Annum 1440 administravit.

V. Pater NICOLAUS Vrsus de Pniewij Anno Domini 1419. Hic interfuit Capitulo Generali Triburgi celebrato, fuit vir doctissimus & eloquentissimus.

V. Pater JOANNES Fraustonius Anno Domini 1446. Fuit Hæreticæ Pravitatis Inquisitor, & scripsit nonnulla Doctrinæ suæ monimenta egregia, videlicet Lecturam super Genesim, Exodum, Leviticum & Deuteronomium super Quatuor Libros sententiarum, sermones Magistrales ad Clerum De Tempore & de Sanctis, per totum Annum, Tractatum de Officio Inquisitionis, De Imitatione Christi & multa alia.

V. Pater ANDREAS Rutheni electus Provincialis Sandomiriæ Anno Domini 1454.

V. Pater JACOBUS de Bydgoszcza in Capitulo Siradiensi electus Anno 1478. Triginta annis gloriose rexit Provinciam ex Provincialatu factus Episcopus Laodicensis & Suffraganeus Cracoviensis & pissimè obiit.

V. Pater Albertus de Secechino, in Capitulo Lublinensi electus Anno Domini 1478. ex Provincialatu Suffraganeus Gnesnensis, administravit hoc officium summa cum laude usque ad Annum 1501.

V. Pater JOANNES Advocati, electus in Capitulo Poseniensi, Anno Domini 1505. rexit Provinciam ad Annum Domini 1516.

V. Pater ANDREAS de Parchau S. Th. Baccalaureus, factus Provincialis, exacto officio suo, ob vitæ integritatem, & morum maturitatem, tum scientiæ præstantiam fuit à sacris Confessionibus Sigismundi primi Poloniarum Regis obiit Anno Domini 1540.

V. Pater LUDOLPHUS, in Capitulo Cracoviensi electus Anno Domini 1519. de quo plura supra adnotavi in numero 30. Supra.

V. Pater ANDREAS Swietek, Quinquenniô tantùm præfuit Provinciæ, nam à pluribus annis exoleverat in Provin-
cia Constitutio illa Capituli Generalis Bononiensis 1242 à Pa-
tribus facta, de duratione Provincialium ad Quadriennium, ne-
cessitate plerumq; exoriente ob prudentiam in administrati-
one Provinciæ: cogebantur pleriq; Patres pondus hoc officij,
usq; ad mortem sustinere, inde advitalitium esse cæperat offi-
cium Provincialium, quamvis nonnulli eo se abdicabant ex
humilitate; nonnulli etiam ad Prælaturas Ecclesiæ exinde as-
sumeabantur. LEO tandem hujus Nominis Decimus, speciali
Diplomate prorogavit ad Sexennium.

V. Pater THOMAS Szycow Provincialis Anno Domini
1528. vir Doctissimus & morum gravitate Venerandus rexit
Provinciam.

V. Pater MARTINUS Speron Vratislaviensis, Siradia e-
lectus Provincialis Anno 3536. hic multa pro gloria S. Hy-
acinthi obtinuit à Clemente VII. Summo Pontifice, in Capitu-
lo Generali Romæ celebrato.

V. Pater THOMAS à Szycoro, electus Provincialis post
multos labores in ordine ad Canonizationem S. Hyacinthi,
pro Fidei Catholicæ & S. Religionis augmento, expletos, pij-
ssimè obiit Cracoviæ 1551.

V. Pater GABRIEL Schadek Provincialis electus in Ca-
pitulo Loviciensî, fuit in Concionibus eloquentissimus ac zelo-
ssimus.

V. Pater PAULUS Sarbinus, primùm Inquisitor Hære-
ticæ Pravitatis, animi virtute, scientiæ acumine, dicendi fa-
cundia præstantissimus, in Capitulo demùm Sandomiriensi in
Provincialem Provinciæ electus.

V. Pater MELCHIOR Mosticensis, vir Sanctissimus fer-
ventissimus Prædicator usq; ad decrepitam, vitam duxit San-

stissimam, in Capitulo Plocensî electus prima vice Provincialis, de quo plura in serie Episcoporum vide infra Anno Domini 1559.

V. Pater HIERONYMUS Cyranus, à Sacris Confessionibus sigismundi Augusti Poloniarum Regis in Capitulo Loviciensi 1565 electus, dum pro restauratione Religionis apud Civés Gedanenses Hæreticos laborat, ab ipsdem, venenô extinctus ibidem quievit Anno Domini 1577. cui postea successit trina vice Pater Magister Melchior Mosticensis continuat.

V. Pater FELIX Stradiensis, bis Provincialis electus fuit, primò quidem in Capitulo Loviciensi Anno Domini 1585. deinde in Capitulo Lublinensi Anno Domini 1593. omnium consensu, ad officium assumptus fuit.

V. Pater ALBERTUS Secovius, in Capitulo Plocensî Anno Domini 1599. Propter divisionem Conventuum Russiæ, quæ ne fieret, plurimas molestias sustulit, multosq; labores in Capitulo Neapolitano Anno 1600. ejus electionis solutio irritato. Nihilominus Authoritate Summi Pontificis Clementis VII. per Literas ejusdem sub Annulo Piscatoris data exvi ejusdem Electionis Plocensis, super omni totius Regni Poloniæ & Ducatus Silesiæ Monasteria Provincialis confirmatus fuit eodem Anno 1600. die 20 November. felicissimis accessibus Conventuum & reformatione vitæ regularis, administrabat hanc Provinciam nostram.

V. Pater JOANNES de Fezua Provincialis in Conventu Sædensi electus Anno Domini 1613. Sub hoc tempus, venit Commissarius Generalis, cum facultate S. sedis Apostolica Rndimus Pater Damianus à Fonseca ad cujus præsentiam, electus est in Provinciam Poloniæ, in Conventu Petricoviensi.

V. Pater GEORGIUS Trebnitz Anno Domini 1618. & secun

secunda vice ad idem officium Provincialatus is Idem P. Magr Trebnitz in Conventu Varsaviensi fuit electus & confirmatus ab eodem Commissario Generali.

V. Pater ANDREAS Radowiecki Provincialis Poloniæ electus fuit in Conventu Varsaviensi Anno 1633.

V. Pater VALERIANUS Grocholski electus in Capitulo Cracoviæ celebrato Anno Domini 1631.

V. Pater VALERIANUS Lithuanus, Provincialis Poloniæ electus Cracoviæ Anno Domini 1641. sed eodem Anno die 24 Octobris Vilnæ visitans hunc Conventum obiit.

V. Pater CLEMENS Klonarski S. Th. Præsentatus in Conventu Climontoviensi electus Provincialis.

V. Pater HYACINTHUS Baryczka electus Provincialis in Conventu Luceoriensi ad præsentiam Rndmi Patris Augustini de Immola Commissarii Generalis à S. sede Apostolica deputati Anno Domini 1643. sed licet electus, confirmatus tamen non fuit, per Breve Apostolicum datus est in Priorem Provinciale,

V. Pater DIONYSIUS Mosinski Concionator Serenissimi Regis Poloniarum Vladislai IV.

V. Pater JOANNES Paulus Czarncovius electus Provincialis in Conventu Petricoviensi Anno 1656. qui quia non fuit confirmatus à Rndmo Generali, in locum ejus successit.

V. Pater JOANNES Chrysostomus Polewicz Magister.

V. Pater LUCAS Pleszovius in Conventu Cracoviensi electus Provincialis Anno 1648.

V. Pater OSTROVIUS protunc Prior Loviciensis electus in Conventu Plocensi, ex mandato Rndmi Patris Magistri Generalis totius Ordinis Patris Joannis Baptistæ de Mariis Anno 1650.

V. Pater JOANNES Constantinus Moriski electus in Con

ventu Polnaniensi 1654. sub cuius Prövincialatu fuit Visitator Generalis à S. sede Apostolica datus.

Rndmus Pater Seraphinus Spada Anno Domini 1656.

V. Pater AMBROSIUS Borovius S. Th. Baccalaureus Conventus Cracoviensis, quidie 19 Aprilis Anno Dni 1657. suum officium & vitam terminavit.

V. Pater JEREMIAS à S. Guidone à Summo Pontifice institutus in Provincialem Poloniæ 1657. Anno, Anno subsequenti 1658. sui officij moritur Varlaviz die 7. Aprilis.

V. Pater FRANCISCUS Grabiecki Prior Horodlensis electus in Provincialem Poloniæ, Varlaviz Anno Domini 158.

V. Pater CYPRIANUS Stefanowski S. Th. Baccalaureus Prior Samboricensis electus in Provincialem Poloniæ in Conventu Lublinese Anno 1662.

V. Pater ALANUS Chodowski S. Th. Baccal. Prior Cracoviensis electus in Provincialem Poloniæ, in villa Piaski spectante ad Conventum Siradiensem sub tempus pestis grassantis in Civitate Siradiensi Anno 1665.

V. Pater GREGORIUS Badowicz S. Th. Baccalaureus Prior Samboricensis electus in Provincialem Poloniæ in Conventu Premisliensi Anno 1668.

V. Pater HYACINTHUS Szostakowski Prior Thorunensis electus in Provincialem Poloniæ in Conventu Sandomiriensi Anno Domini 1671.

V. Pater JOANNES Waxman Prior Cracov. in Provincialem Poloniæ electus in Conventu Gidlenfi, 1674. qui hocce eodem Anno è vivis sublatus cum magno mærore omnium, Cracoviz sepultus.

V. Pater MARTINUS Borovius Prior Thorunensis electus in Provincialem in Coaventu Lancutenfi Anno Domini 1675. Item, secunda vice in Conventu Cracoviensi 1678.

V. Pater THOMAS Schmit, Priör Cracoviensis electus in Provinciale in Conventu Lublinensi Anno Domini 1682.

V. Pater FRACISCUS Czarkovius, pro tunc Prior Conventus Siradiensis, electus in Provinciale in eodem Conventu inb cujus regimine celebratum est Capitulum Generale electivum Redmi Patris Magistri Generalis totius Ordinis P. Antonini Cloche Provincialis Daciae Nemæ Anno Dai: 1684.

V. Pater ANTONIUS Korczewski Conventus Lublinensis, pro tunc Prior Samboriensis electus in Provinciale in Polonia in Conventu Plocenssi Anno Domini 1687.

V. Pater FLORIANUS Straszynski electus in Provinciale in Polonia in Conventu Varlaviensi Anno Domini 1690: Fuit demùm factus Commissarius & Provincialis Lithuaniz à Rndmo Pre Magistro Generali Antonino Cloche post terminatum suum Officium in Polonia.

V. Pater THOMAS Mdzevski Conventus Plocensis, ex Officio Regentis studij Generalis Cracoviensis, electus in Provinciale in Polonia in Conventu Petricoviensi Anno Dmini 1693.

V. Pater VINCENTIUS Kulesza Conventus Lublinensis protunc ejusdem Conventus Prior, electus in Provinciale in Polonia in Conventu Luceoricensi Anno Domini 1698.

V. Pater Nicolaus Oborski Conventus Cracoviensis pro tunc Prior Petricoviensis, electus in Provinciale in Polonia in Conventu Dzikoviensi Anno Domini 1701.

V. Pater JOANNES Damascenus Lubieniecki Conventus Varlaviensis, & Theologus Cossnatenensis, electus in Provinciale in Polonia in Conventu Lancutensi Anno Domini 1795. Ob absentiam ejus in Capitulo Generali Bononiensi, atq; aliorum Patrum Provinciz nostræ, ratione pestilentiz, pro tunc grassantis in Regno Poloniz avulsæ sunt à Provincia No-

stra, Conventus in Ducatu Silesiz persistentes. Terminato suo officio, factus fuit Episcopus Baccoviensis & Maldaviz in Valachia.

V. Pater GUNDISALVUS Brzelcianski Conventus Premisliensis, qui magnæ prudentiæ & respectus apud omnes etiam Senatores Regni, electus in Provinciale in Conventu Gidlenſi Anno Domini 1707.

V. Pater HIERONYMUS Milonſki Conventus Cracovien: Villa Dorſo, ad Conventum Breſtenſem in Lithuania ſpectante, ob peſtem protunc graſſantem in Civitate & Conventu Breſtenſi, electus in Provinciale Poloniæ Anno Domini 1710.

V. Pater HYACINTHUS Gruszeſwicz Conventus Gedanenſis pro tunc ejuſdem Prior, electus eſt in Provinciale Poloniæ in Conventu Dzikoviensi, Anno 1713. denuo in Conventu Siradienſi ſecunda vice Anno Domini 1725.

V. Pater AMBROSIUS Szczepanowski Conventus Torunenſis, fuit electus in Provinciale Poloniæ in Capitulo Ploceſi Anno Domini 1728.

V. Pater THOMAS Engwer Conventus Cracovien: pro tunc ejuſdem Conventus Prior, in Capitulo Coſſarocamenenſi Anno Domini 1731. ſub cujus Regimine celebratum fuit Capitulum Generale electivum Romæ, in quo electus fuit in Generalem totius Ordinis, Rndmus Pater Auguſtinus Pipia, reſdux ex tam prolixo itinere, terminato ſuo officio Provincialatus, in Dignitate Priorali Conventus Cracoviensis perſiſtens gravi infirmitate preſſus piſſime obdormivit in Domino ibidem.

V. Pater VINCENTIUS Paiewski Conventus Ploceſis in Capitulo Cracoviæ celebrato electus in Provinciale Poloniæ ſub cujus regimine celebratum fuit Capitulum Generale

Bono.

Bononiæ post assumptionem Rndmi Patris Magistri Generalis totius Ordinis Augustini Pipia ad Dignitatem Cardinalitiam, in quo electus est in Generalem totius Ordinis Rndmus Pater Thomas Ripol.

V. Pater FLORIANUS Siewierski Conventus Cracoviensis Prior Gdlesis electus in Provincialem Poloniæ in Capitulo Præmislensi, & terminato sat laudabiliter hoc officio redux ex Capitulo Luceoriensi in itinere moritur prope Lublinum.

V. Pater JOANNES Chrifostomus Kózicki Conventus Luceoriensis, Prior ejusdem Conventus electus est in Provincialem Poloniæ ibidem Anno Domini 1732.

V. Pater ALBERTUS Ochabowicz Conventus Varfaviensis in Capitulo ibidem celebrato electus est in Provincialem Poloniæ Anno Domini 1735.

V. Pater APOLLINARIS Bilowicz Conventus Cracoviensis, & protunc Prior Varfaviensis, electus est Provincialis Poloniæ in Conventu Chmuntoviensi celebrato Anno 1738.

V. Pater JOANNES Paulus Jezierski Conventus Lublensis electus Provincialis Poloniæ in Capitulo Torunensi Anno Domini 1740.

V. Pater JOANNES Chrifostomus Kozicki Conventus Luceoriensis secunda vice electus in Provincialem in Conventu Lublensi 1743.

V. Pater JUSTINUS Iakielski Conventus Cracoviensis, pro tunc Prior ejusdem Conventus, electus Provincialis Poloniæ in Capitulo Gedanensi. Hic interfuit Capitulo Generali electivo Bononiæ in quo electus est in Magistrum Generalem totius Ordinis Rndmus Pater Antoninus Bremond, tunc Nobis felicissimè, & utinam diutissimè imperans toti nostræ S. Religioni.

V. Pater DAMIANUS MATUSZEWICZ, Convē-
tus Torunensis, pro tunc Prior Culmensis, electus in Pro-
vincialem Polonia, in Capitulo Luceorienti, sub tempus
Coronationis Imaginis Gloriosissimæ Virginis MARIÆ,
Miraculis Clarissimæ, quem DEUS diutissimè conservet.
Annô Domini 1740

S E R I E S

*Archipræsulum, & Præsulum, ex Provincia Polonia Sacri
Ordinis Prædicatorum assumptorum.*

Agmen Præsulum, ut dignitate, ita fere, & tempore pri-
mus ducit, Celsissimus Princeps Martinus de Familia stre-
porum, ad Archiepiscopatum Gnesnensem assumptus, e-
jus Nominis secundus, in Ordine Archiepiscoporum Gne-
snensium.

Numero
221.

Is in Aula Summorum Pontificum, suo tempore faci-
le Princeps, ac Supremus Poenitentiarius, à Nicolao III.
Summo Pontifice Annô Domini 1278, ad instantiam Bole-
slai Calissiensis, & Premislai Posnaniensis, Ducum, Capi-
tuli Gnesnensis postulationem, eidem Ecclesiæ Gnesnensi
præficitur, ac Romæ consecratur.

Ad Ecclesiam suæ vigilantia concreditam, ab Urbe
règrediens, Bononiæ infirmitate correptus, diem obiit ex-
tremum, ante Chorum penes Capellam S. Thomæ Aquina-
tis à parte sinistra, ad majorem Aram ascendendo, sepul-
tus manet.

Viri Nobilitate Generis streporum Illustris, virruti-
bus

bus verò omnigenis, ingenij elegantia, ac morum suavitate, Summo Pontifici, & Principibus charus, Ecclesiæ Metropolitanæ Gnesnensis Prælati charissimus, in S. Scripturis studiosus, & eruditus, historiarum non ignarus, in habendis ad populum Concionibus excellentissimus.

Multa scripsit opuscula præclara; quæ noster Pater Magister Abraham Bzovius enumerat, in quibus, sermonis venustatem, in claritate brevitatem, & maximopere doctrinæ veritatem conservavit.

Alterius Metropolitanæ sedis Haliciensis, antequam Leopolim transferretur, fuit B. Bernardinus Martyr à Colummano Duce, & B. Salomea ejus Conjuge postulat9, Gregorio IX. Summo Pontifice annuente.

Athleta Prædicationis factus, Verbum Dei intrepidè, & alacriter gentibus barbaris, denunciabat; priùs egit officium Archiepiscopi, quàm electus fuit, & priùsque Christi Crucem, quàm ArchiPræsuleam Cathedram conscendisset.

Vir maximus, gravissimo designatus Martyrio, serrâ per medium dissectus, animam purpuream Coelo, corpus terræ, veritatem Christo, testimonium Evangelij Pagano, sic divisus, legavit, ut unitâ conservaret Ecclesiâ.

Munificus Pastor, crexit Basilicas, sed immortales in animabus, non in marmoribus: prudentissimus Senator Reipublicæ Catholicæ, pietatis, charitatis, vigilantiæ Dux: author, & moderator felicissimus. Igne Christi ardens,

in ignē coniectus, Coeli Empyreï, factus est ornamentū.

Combustus tandem, & quid proficis, sæva crudelitas, pulvis iste, medicinalis est; dixeris veriùs elixyer, quo agente, ferrū, æs, plumbum omnis barbariei, ac vitij, totā replens Haliciensem oram, in gemmas uniones virtutis, inq; purissimum Fidei aurum, sunt veriùs transmutata. Transierunt barbaræ persecutionis ferræ, & reaserati sunt, Bernardo Victori triumphī æternitatis.

B. BERENGARIUS, Episcopus Cracoviensis, hunc Alma Ecclesia Cathedralis Cracoviensis elegit, & designavit in suum caput Pastorem, ac Episcopum, is memor muneris & officij, Fratribus nostris Polonis Prædicatoribus, per Honorium III. in Bulla, quæ incipit: *Ut Fidei nostræ puritas &c.* Data Anagninæ Idibus Martij, Pontificatus sui Anno VI, postea per Gregorium IX. in Bulla, quæ incipit: *Sibi graves, & molesti proximis, Duces Polonia referuntur.* Anagninæ 3. Calend: Martij, Pontificatus sui Anno VI, recreatus conversione horum infidelium Saracenorum Ruthenorum Schismaticorum, data Reatæ 5. Idus Junij, suis Literis Apostolicis, plumbo signatis, miris laudibus effert, promptitudinem obedientiæ Fidei Ruthenorū, in hac 2da Bulla, cujus initium: *Quid præmij meretur obedientia Fidei &c.* Summos Pontifices, memor inquam muneris impositi, ad convertendas Gentes, & Christo Domino uniendas, sese contulit.

Non solis Russis, Schytis, aut Moschovitis immorari

in

in prædicando Evangelio, verum ad vicinioreſ Dacos, Bulgaros, Boſnenſes, Græcoſ, quin & ad extremos Indos Orientales penetrare, & parare Domino plebem perfectā deſiderans: Iſtarum Gentium miſertus cæcitatſ Berengariuſ, majori ex partē eaſdem peragravit, fidelem doctrinā diſſeminando, & ob ejuſmodi Evangelicoſ ſudoreſ, dum Cracoviæ in Episcopum eligitur, ille dextrum latus obijciens Barbarorum lanceæ, crudeliter tranſoſſuſ, ſucceſſor D. Stanislai deſignatuſ, factuſ eſt Martyrij triumphantiſ, cohæreſ & Regni.

B. VITUS, primuſ Lithvanorum, deinde Lubecenſiſ Episcopuſ, Boleſlai Regiſ Pudici ante, à confeſſionibꝯ fuit.

Hic fideliffimuſ operariuſ Chriſti, cum primò ſtrenuam navaret operam, cum alijs multis, Vineæ Chriſti Coadjutoribꝯ, in Lithvanorum Gentiliuſ converſione, ab Innocentio IV. Summo Pontifice, eidem Genti, recenſer per eundem baptizata, primuſ Pontifex præſcitur in Lithvania.

Hæc, non multo poſt Gente, ad vomituſ, & Idololatriam, cum Rege Mendegone redeunte, atrocibuſ injurijs, calamitatibuſq; oneratuſ, quin & vulneribuſ affectuſ, tandem ſede pulſuſ; Cracoviam venit, celebritatq; ei, dum S. Stanislai oſſa, nuper ab Innocentio IV. Sūmo Pontifice, in Album Sanctorum relati, ſolemnij pompæ, de ſepulchro levarentur, & hominuſ venerationi exponeretur cum Archiepiſcopo, ac cæteriſ Episcopis interfuit.

Lithvanis à Fide, & suo Pastore retrogradis, obstinatis, ac in sua permanentibus cæcitate, B. Vitus, alijs Gentibus Provincijsq; , suam operam adhibere cepit, & per Boleslaum Pudicum, ad Episcopatum Lubecensem sublimatus, autoritate S. Sedis Apostolicæ, ac Capituli consensu, ovium sibi commissarum, fidele gubernium exercuit, datis pluribus suæ sanctitatis testimonijs.

Rediens Cracoviam, ad suæ Ecclesiæ peragenda negotia, in Curia Regali graviter infirmatus, Sacramentis Ecclesiæ munitus, evolavit in Cælum, in Ecclesia SSmæ Trinitatis sepultus, plurimis miraculis clarere cepit, ob quorum multitudinem, Fratrumq; nostrorum, ac populi devotionem, Celsissimus Princeps Petrus, de Gamratis, Archiepiscopus Gnesnensis, ossa ejusdem, cum magna Cleri, & populorum assistentia, è terra effossa sublevavit, & in thecam plumbeam recondens, in Altare S. Patris Martyris conclusit; quæ deinde Eminentissimus Georgius Radzivilius, S. R. E. Cardinalis transferens, in Sarcophago S. Hyacinthi, sub ejus statua Alabastrina, cultui hominū exposuit. Annō Domini 1594.

B. GERARDUS, primus Ruthenorum Episcopus, supplicantibus ipsis Ruthenis, cum Daniele Duce Russiæ, Gregorio IX. Summo Pontifici, per D. Hyacinthum, ad unionem Ecclesiæ Romanæ adductis, datus est in primū Episcopum eisdem, cujus labores Apostolici, laude perēti coronati sunt in Cælis.

B. MEYNARDUS, primus Livoniæ Episcopus, ab Innocentio IV. Summo Pontifice, in Pastorem datus, Apostolicum prædicandi officium, tota vita sua, infatigabiliter Peregrinus exercens, Apostolicæ etiam gloriæ particeps factus est.

V. Pater GREGORIUS, Episcopus Vladislaviensis, Vir Divinarum literarum expertissimus, plurimis Schismaticis, suo ignito eloquiô, ac vitæ sanctitate, Ecclesiæ Dei aggregatis, unanimi consensu electus, & ad postulationem Serenissimi Boleslai Poloniarum Regis, à Martino V. Sūmo Pontifice, confirmatus fuit. Annô Domini 1499.

V. Pater PAULUS, Episcopus Polnaniensis, de consensu Rndmi Capituli, introductis ex Conventu Cracoviensi Fratribus nostris, ad Oppidum Szrodká, Ecclesiæ Cathedrali junctû, contra hæreses pro tunc grassantes, strenuè per eosdem pugnavit, & vicit Frater per Fratres, quos Annô Domini 1231. ad Ecclesiam S. Margarethæ V. & M. collocaverat: ipse jam antecederet duodecim annis gubernans Ecclesiam, Principibus Apostolorum Petro, & Paulo, consecratam, fuit Vir zelo Domini, & scientiarû laurcâ insignitus, magnâq; authoritatis.

Fuit diligentissimus hæreticæ pravitatis Inquisitor, plurimorum periculorum molestiarum, ac carcerum, ob suam sponsam Ecclesiam contemptor, & sanctificator.

De consensu Miecislai Principis, per Henricum Gnesensem Archiepiscopum consecratus, & cum triginta,

tribus Annis, in Episcopatu sedisset, translatus est in refrigerium, Annô Domini 1249.

V. Pater VINCENTIUS, Episcopus Poseniësis, Prædicator famosissimus, virtutum, ac Religionis cultor, prævia Rndmorum DD. Canonorum electione, concordi, ac communi omnium consensu, in Episcopū sublimatus, consecratus Annô Domini 1326, & à Joanne XXII. Summo Pontifice confirmatur.

V. Pater BERNARDUS NOVINIUS, Episcopus Plocensis, agebat hic Præsul, ante sui provisionem, Pænitentiarium in Ecclesia Romana, & cū devoluta fuisset ad innocentium VI. Summum Pontificem, provisio illius loci Episcopi, hunc nostrum Patrem Bernardum, jussit esse Episcopum Plocensem, moritur in Domino, Annô Domini 1364.

V. Pater PETRUS, Episcopus Plocensis, Alexandrū IV. Summum Pontificem, & Gvilhelmum à S. Victore, plurimum juvit, atq; ob id, à præfato Summo Pontifice, Ecclesiæ Plocensi datus Antistes, qui sancto fine quievit, Annô Domini 1263.

V. Pater MELCHIOR Moslicensis, Nominatus Archiepiscopus Leopoliensis, Sigismundum Augustum Poloniarum Regem, à subscribenda hæresi, Apostolico spiritu deterruit, viginti annis Provinciam nostram Poloniæ rexit, Camenecensem, & Premisliensem Insulam humilitate, Leopoliensem ipsâ morte effugit, Annô Domini 1585.

V. Pater AUGUSTINUS PERSA, Archiepiscopus Armenorum, præclaram indolem à juventute, spiritualibus impendit exercitijs in Conventu Cracoviensi. Adultus, virtutibus, & Theologicis scientijs excultus, linguarum Orientaliũ peritia clarus, in Archiepiscopum Armenorum Annô Domini 1631. à S. Sede Apostolica ordinatur, ac Romæ consecratur.

Gregem suum in Armeniam veniens, vitæ suæ exēplo, & verbo pavit. Regis Persarum designatus Legatus in Poloniam, intra Comitiorum Generalium Coronā, corā Vladislao Rege, ac Proceribus Regni auditus, debitè munus Legationis explevit: in Persiam reversus, Ecclesiæ suæ, ac Regi, juxta viam mandatorum DEI placere, ac promotione Fidei insudare semper studuit.

V. Pater GREGORIUS, Episcopus Vlodimirienſis, antequam sedes fuisset translata Luceoriā, Annô Domini 1425. Verus Pastor suarum ovium, quibus sæpius prædicans Verbum Dei, vita & moribus gregem suum pavit, & nè ad Schisma redirent, sedulam operam adhibuit.

V. Pater JOANNES ROTA, Episcopus Moldaviæ, ibidem à Schismaticis occiditur, qui sedulò ad unionem, cum Sancta Romana Ecclesia, suos fideles excitabat, mi-
gravit ad Dominum, Annô Domini 1439.

V. Pater STEPHANUS Z A I A CZEK, Episcopus Ceretensis, creatus Annô Domini 1412, hic omnia bona sua Conventui Cracoviensi dicavit.

V. Pater JOANNES de Opatowice, Episcopus Chelmenſis, Vir eruditiffimus, & Prædicator magnus extitit, tam in Prioratu Cracoviënſi, quàm in Provincialatus ardentiori zelo cultum Dei promovens, & quatuor Convētus Provinciæ noſtræ, Sredenſem videlicet, Chrubieſzoviënſem, Horodlenſemq; reſtaurans, ac Coſſenſem, cum ejuſdem Civitatis Incolis erigens, & temporalibus bonis providens, à Rege Vladislao, in Confeſſarium accitus eſt, & cùm Regis Curiam, egregijs virtutibus exornaffet, in diſtrictu Chelmenſi Cathedralē Eccleſiam fundavit, & nocte dieq; Deo ſerviens, obdormivit in Domino, Annō Domini 1440.

V. Pater STEPHANUS Leopoliënſis, eidem Eccleſiæ Chelmenſi, Jure foundationis, ad Ordinem Prædicatorum pertinentis, præfuit multis Annis, in eodem Episcopatu laborans, pro his laboribus mercedem vitæ æternæ, à Domino eſt conſecutus.

V. Pater NICOLAUS, Episcopus Culmenſis, Vir Deo gratus, Eccleſiam ſuam à Cruciferis ſpoliatam, vinū doctrinæ, & oleum miſericordiæ infundens, ad priſtinum reduxit ſtatum, & ſtabilitatem, moritur ibidem Annō Domini 1375. Calendis Octobris.

V. Pater JOANNES SCHODTLANS, de Familia Bunczorum, Episcopus Culmenſis, Doctor Inſignis poſtea ob præclara geſta, deſideratus in Pontificem Heldecemenſem, in eundem translatus, plenus bonis operibus, migra-

vit ad Dominum, & in Ecclesia prædicta sepultus, Annô Domini 1363.

V. Pater VIGBULOUS, Vir plenus meritis, ac virtutibus, factus Episcopus Culmensis, eidem valedicens, Ordinem Prædicatorum emissa Professione salutavit, & sanctissimè vitam suam terminavit.

V. Pater JOANNES, à Provincialatu Poloniæ, rapitur ad Episcopatû Culmensem, cujus omnia munia boni Pastoris fidelissime adimplens, feliciter vitam cum morte cōmutavit, in Bressensî Conventu propè Torunium quiescit.

V. Pater ABRAHAM SILADECHOWSKI, à Paulo V. Summo Pontifice, creatus Ceretensis Episcopus, in Suffraganeum Culmensem designatur. Annô Domini 1622

V. Pater HENRICUS, D Hyacinthi virtutum imitator, populo Kijoviensi ad instantiam Ducum Russiæ Annô Domini 1321, ex Indulto Apostolico assignatus est in Pastorem animarum per Stephanum Episcopum Lubustanum, quem nominatum Eminentissimus Cardinalis Jacobus Columna, Pontifici Maximo Joanni XXII. cum desiderio, & petitione Russorum detulit.

Ipseq; Henricus Avenionem in persona descendens, ab Illustrissimo Episcopo Portuensi, decimo octavo Calendas Januarij, Annô Domini 1322, consecratus in Episcopum Kijoviensem.

Sementa laborum D. Hyacinthi ad justitiam, cætera conservavit, cætera auxit.

Vixit sub Vladislao Lokietek , & Casimiro ejus Filio, bellicosissimis Regibus : cujus vitæ terminum gloriosum , & meritis pietas , ipsa , svadet æstimare , hicque primus ex Ordine nostro fuit Episcopus Kijoviensis,

V. Pater JACOBUS , secundus ex Ordine nostro Episcopus Kijoviensis. Hic plurima ob fidem , & unionem cum S. Matre Ecclesia, quam cum Alexio Rutheno, Metropolitâ Kijoviensi promovebat , perpeßus discrimina ab alijs , à Constantinopolitano Kijoviam submissis Schismaticis Metropolitâ , inter hæc tamen pericula intrepidus, Verbum Dei disseminabat, progressum à Spiritu Sancto multiplicante.

Tota vitâ pro Christo, atq; ejus Ecclesiâ, contumelias, ludibria, expertus, exul ab Episcopatu, ut fieret Accola Beatorum. Evolavit in Coelum Annô Domini 1377 Leopoli in Ecclesia SS. Corporis Christi , cum Fratribus sepultus quiescit.

V. Pater PHILIPPUS , tertius Episcopus Kijoviensis ex Ordine nostro. Administrabat tunc Metropolim, pessimus homo, & ferreus Schismaticus, qui thesauris Ecclesiæ inhiabat , & bona illius dissipabat. Impar ob stare huic malo Philippus, lachrymis erumnas Ecclesiæ desiebat. Crediderim lachrymis Jacobi sui Antecessoris, Vlodymû Olgierdovicijs, Ducem Russiæ, ad unionem Ecclesiæ accessisse , ac in testimonium unitatis , Privilegium Libertatis Ecclesiarum, in Magno Ducatu Lithvaniæ, cum Vladislao

Jagiellone Annò Domini 1387. datum, subscripsisse, teste Stricovio fol: 480. Scriptore Polono. Hic pariter exul ab Episcopatu, evolavit in Coelum Annò Domini 1341.

V. Pater MICHAEL, quartus Episcopus Kijovien-
sis ex Ordine nostro, rem Ecclesiasticam tractando, Pasto-
rali officio, ac muneri Senatoris diligentem operam adhi-
bebat, in Comitijis Horodlensibus præsens, unionem Ma-
gni Ducatûs Lithvaniæ, cum Regno Poloniæ, Annò Do-
mini 1413 factam, subscripsit.

Bello Grichaldensi, quod Jagiello, victor de Cruci-
feris, in die Divisionis SS. Apostolorû solemni triumpho,
ad immortalitatē cōmendavit, pariter præsens adfuit, &
orationis gladio protegens, Castra Polonorum pro justa
causa bellantium, victoriam Rex obtinuit, ubi pugnavit
Michaël.

V. Pater ANDREAS, quintus ex Ordine Nostro E-
piscopus Kijovienſis. Is erat ex Primoribus Filijs Convē-
tûs Cracoviensis, Vir doctissimus, ac integerrimus in E-
piscopum electus, manum ac consilium adhibuit, quate-
nus Gregorius, ejus Successor egregius, (qui in Concilio
Florentino creatus Cardinalis) Metropolitæ Kijovienſes,
unitatē cum Ecclesia Romana, summo conatu procurassent: ah
quantum profectu unitateque Orientalis, ac Occidentalis
gaudebat Ecclesia? Tandem ex bellorum intemperie affli-
ctus remansit? Ducibus Russiæ acerrimè pro Principatu
pugnantibus: à quibus secedens, vivificæ Crucis Lignum

secum Kijòviâ ferens, Lublini mirâculosè locavit, Annò Domini 1420, de quo infra fiet mentio, sub titulo *Conventus Lublinensis*.

V. Pater MICHAEL II, sextus verò Episcopus Kijoviensis ex Ordine nostro, circa Annum Domini 1430, magnitudine meritorum tantò major, quantò encomiorum terrestrium exanimitate obscurior, sufficit ei ad perpetuum decus, fuisse Episcopum Kijoviensem illò tempore, quò Tartaris Podoliam, & Russiam vastantibus, hos exemplo ædificare. illos defendere, captivos redimere, occisos sepelire, vel solius Episcopi munus erat, Christianæ charitatis primos proferre fructus.

V. Pater JOANNES, septimus Episcopus Kijoviensis ex Ordine nostro, virtutis excellentiâ, cum suorum Cathalogo, adscribi effecit, qui in humilitate magnus, minimus reputari desiderabat.

V. Pater MOYSES, octavus Episcopus Kijoviensis, ex Ordine nostro, à Sigismundo I. designatus, & ex Capitulo Loviciensi Annò Domini 1514. ad acceptandum habilitatus, legitur in cathalogo demortuorum Fratrum, sub titulo, solius Prioris Kijoviensis 1522, alterne hic Prior, vel Episcopus fuerit, non docent Annales de his octo Episcopis, videatur Okolski noster.

V. Pater PETRUS, Episcopus Camenecensis, vita & Religione insignis, de Familia Powalorum sermone jucundissimus, à S. Sede Apostolica præfectus, hanc Ecclesiam

sex

sex annis strenuè gubernavit, 'verè Camenecensis, id est Petrâ solidior, Româ in negotijs suæ Ecclesiæ profectus, ipsdemque feliciter confectis, rediens in Patriam, Genuæ moritur, & in Ecclesia suorum Fratrum tumulatur Annô Domini 1298.

V. Pater VILHELMUS, Episcopus Camenecensis, conversioni gentium insistens, à Barbaris occiditur, & in flumine Dzwina submergitur, Annô Domini 1373

V. Pater ALBERTUS de Szececin, Vir ingenio subtilis, sermone eloquens, Concionator gratiosissimus, ob insignes animi sui dotes, ex Provincialis, & Inquisitionis S. Officij munere, in Episcopum Theodosiensem, & Suffraganeatum Ecclesiæ Metropolitanæ Gnesnensis, sub Alberto Rege, Annô Domini 1493. sublimatus.

V. Pater ALBERTUS II. à Szececin nomine, Ex-Provincialatu Polonia, & Commissioratu Innocentij VIII Summi Pontificis, Theodosiensis Episcopus, & Suffraganeus Ecclesiæ Metropolitanæ Gnesnensis creatus est, circa Annum Domini 1502.

V. Pater JOANNES de Radzieiow, multis in Provincia exantlatis curis, ad Episcopatum Theodosiensem, & Suffraganeatum Gnesnensem, ex Cænobio evocatus, ac super candelabrum Ecclesiæ positus, prælucebat. Annô Domini 1505

V. Pater IAROSLAUS, de Conventu Cracoviensi, primæ religionis observantiæ Cultor, per gradus virtutum, in

Episcopum Laodicenum, "promovente Eminentissimo Zbigneo, Cardinali & Episcopo Cracoviensi consecratus, ac suffectus in Suffraganeum Cracoviensem, quantis floruit virtutibus, & ipsi Apostolici pectoris Cardinali ac Episcopo, cuius Partes ad ministrabat videre licet. uterq; magnus, uterq; pius, uterq; Vir devotissimus,

Insula exornatus Iaroslaus, non Religiosam cellam, dimisit, in qua frequentius commorabatur, prope quindecim annos; multis ordinatis Præbyteris, ac Ecclesijs consecratis, decurrente Anno 1437. ad meliorem vitam Seniculus, pietatis annorumq; plenus, evolavit.

V. Pater PAULUS, bis existens Prior Cracoviensis, eloquentiæ venâ præclarus Vir magni Consilij, apud Principes Regni permaximè gratus; effectus Suffraganeus Cracoviensis Anno 1400 à Paulo II. Pontifice Maximo, Laodicensis Episcopus creatus: in bona Senectute defunctus, plenus bonorum operum, Cracoviæ in Ecclesia Fratrum Suorum SS. Trinitatis requiescit.

V. Pater JACOBUS de Bydgoszcza de Familia Zaremborum, prior Cracoviensis in Capitulo S. iradiensi electus Provincialis Anno Domini 1478. post modum propter magnas suas viertutes & Qualitates, ab Illmo Joanne Konarski Episcopo Cracoviensi, prænominatæ Ecclesiæ Suffraganeus, à Summo Pontifice Episcopus Laodicenus creatus, expleto glorioso cursu vitæ suæ, in Ecclesia Fratrum Prædicatorum Cracoviæ sepultus quiescit.

V. Pater MARCORIUS Ludia, de Maga Solec Vir Doctus & Nobilis Cardicensis, Episcopus Titularis in partibus fidelium creatur ab Alexandro VI. Summo Pontifice, die 27. Januarij daturq; demum Suffraganeus Cracoviensis.

V. Pater MARTINUS sive Marianus Hæreticæ pravitatis

tatis Inquisitor, virtutum fulgore præcellens, ad Suffraganeatum Cracoviensem, Deo promovente est evehctus,, Huic P. Miechovius tale reliquit testimonium. Marianus Suffraganeus Cracoviensis, Religiosus S. Dominici, Theologus acutus, voce facundus, plura Linguarum genera calleus, & disertè pronuntians, Latinam, Polonicam, Sclavonam, Alemanam & Hungaricam floruit Anno Christi Domini 1503,

V. Pater Dominicus Małachowski, Nobilis Genere sed nobilior pietate & scientia, post insignes in Fide Catholica indefessos labores, Cracoviensisq; Conventus dignam Administrationem ex Priore Cracoviensi Episcopus Laodicæus & Suffraganeus Cracoviensis, multis & egregijs Conventui Cracoviensi præstitis beneficijs, dierum meritis opimis onustorum plenus, obdormivit in Domino, & ante Altare majus in Ecclesia SS. Trinitatis Fratrum Suorum, est repositus, Vivorum expectans Resurrectionem decessit è vivis Anno Domini 1644.

V. Pater JOANNES Zamoyſki Conventus Cracoviensis. Ipsius sublime Nomen, sublimia scripta, & sublimius gesta, Orbi universo, palam faciunt. Hic candido, Prædicatorum Ordinis Habitu fulgidissimus, canderem quem Professus in Conventu Cracoviensi, omni tempore candide custodiebat.

Baccoviensis & Moldaviæ Episcopus post Præmisliensis Præsul, assumptus, Patre Castellano Chetmensi, & Principissa Vinitoviecciana Matre, natus: ut & ratiorem Eruitionem inter Hastas Zamoyſkianas enutritam, religiosis inferret umbra culis, & Vinitovieccianis Syderibus, ternâ insignitis Cruce, novum Theologicæ Literaturæ adderet Jubar, diu latentem inter umbrosa, Religiosi Asceterij, Nemora, minimè texere Facem Dominici.

Nam sicut illum, rerum humanarum tæduit, ita Consultricem Senatus, Populiq; Poloni Curiam, tædium caput, & Re-

gnatricem piguit Aulam Joannis Casimiri Iereosissimi Poloniarum Regis carere, hac Illuminatrice Sapientiae Thæda.

Ne igitur soli Danubio, quod Illum Apostolici culminis Autoritas, & Regia Voluntas, Mitratum ablegaverat, sacrorum Curionem Moldavico in solo; ingentes communicaret dotes, Serenissimi Joannis Casimiri, ad ripas Natalis Sani, provida Illum transtulit beneficentia, non inanem in Domestica vinea, collecturum vindemiam, qui tam præclate etsi in exotico, unius tamen Patris Familias agrò, colligeret uvas Vindemiarum, & quasi ægide obarmatum, contra vitiorum, aut deterius de Religione orthodoxa sentientium Monstra, secutura etiam eum acie mentis, intueretur ætas, præter Præmisliensem Vlodimirensem, quam Luceoriam transtulit, & Primus Luccorienſium Antistes, consecutus est Ecclesiasticam dignitatem, ut Qui sui, & aliorum victor, tot annorum spatium instituerat Moldavos, ad gremium, Ecclesiae postliminio, reduceret & erudiret Roxolanos.

Consiliorum, ejus, in moderando Rei publicæ statu saluberrimorum, ea constitit felicitas ut sicuti à Sacra æde, in qua operaretur Sacris, aut *pabulò Sacrationis* eloquentiæ palcret Populum, nemo nisi melior; ita & à Consilio, quæ in Sella Curuli qua in conciliandis Magnatum dissidentium animis, nemo nisi doctior aut consultior rediret, Hinc post exantlatos, hac in Digitate labores, candidam reddidit suo Plasmatori Animam Anno 1655. Calendis Januarij.

V. Pater VALESIANUS Episcopus Margaretenſis Suffraganeus Vladislaviensis, sui temporis Oratorum Princeps, à Paulo III. Summo Pontifice confirmatus moritur Anno Domini 1548.

V. Pater FELIX Episcopus Cassensis, Suffraganeus Vilenſis. Tempore suo, immobilis columna Fidei, vitæ, moribusq,

busq; maturus dum properat fulcire dictam Ecclesiam Vilnensem, moritur Anno Domini 1554. die 12 Aprilis.

V. Pater CYPRIANUS Episcopus Metonensis, Suffraganeus Vilnensis, ab Illmo Valeriano Episcopo Vilnensi assumptus ad hanc Dignitatem, post innumeros de Hæresi triumphos. Decimi septimi sæculi, Gloria, Religionisq; nostræ Decus, Doctrinâ & eruditione, Ecclesiæ defensione, S. Cypriani Imitator fuit, obiit Vilnæ Anno 1587.

V. Pater Adrianus, gratiosissimus Prædicator ac Serenissimo Augusto primo Poloniarum Regi, à cōfessionibus & cōcionibus exiltens, in Suffraganeum Polnaniensem, & Episcopum Ennensem electus & confirmatus, plenus bonis operibus migravit in Cælum Anno 1539.

V. Pater Vincentius apud omnes, ob linguæ facundiam, morumq; integritatem celeberrimus, à Paulo II. Summo Pontifice Episcopus Ennensis & Suffraganeus Polnaniensis institutus, triginta quinque annis, cum laude summa, ac totius Diocesis utilitate, & decore sui Ordinis, præfuit, & multos sacerdotio coronavit, obiit Anno Domini 1469.

V. Pater Albertus Episcopus Ennensis Suffraganeus Polnaniensis moribus & Dignitate, suis Antecessoribus par extitit exacto munere Apostolico migravit ad Dominum Anno Domini 1530.

V. Pater JOANNES Magister eruditissimus, Fidei Catholicæ zelosissimus Propugnator, ob vitæ suæ probitatem suggerentibus Rm̃dm̃ DD, Canonicis Ecclesiæ Plocensis, Suffraganeatus Plocensis sortitus est ministerium.

V. Pater JACOBUS Derslaus Episcopus Margari ten sis Suffraganeus Plocensis, à Sixto III. Summo Pontifice designatus, Episcopalem Dignitatem, cum Religiosa humilitate conjungens, cellam claustralem non reliquit, cui Rm̃dm̃ Pater

Leonardus Mansuetus Magister Generalis totius Ordinis in Conventu Plocensi cum Familia, manendi, & Socios Fratres Nostros eligendi ad latus suum dedit facultatem.

V. Pater JACOBUS, in Scholasticis disciplinis versatissimus, ab Innocentio VIII. summo Pontifice Lacædemonensis Episcopus, Suffraganeusq; Plocensis creatus Anno Dni. 1461.

V. Pater AMANDUS Cieszayko Episcopus Baccoviensis in Valachia, ad instantiam serenissimi Poloniarum Regis Joannis III. ab Innocentio XI. Summo Pontifice creatus, obeximias animi dotes, fuit serenissimo Regi acceptatissimus, ac Provinciæ nostræ utilissimus.

V. Pater ANTONINUS Mdzewski Episcopus Calamænsis, Suffraganeus primo Luceorientis, demum Gnesnensis, hic Philosophica subtiliter, Theologica sublimiter, moralia exemplariter edocebat.

V. Pater JOANNES Damascenus Lubieniecki, ad Instantiam serenissimi Regis Poloniarum Augusti II. à Clemente XI. summo Pontifice Episcopus Baccoviensis creatus Anno Domini 1711. vir Doctrinâ insignis, moribus præstans, bina vice Prior in suo Nativo Conventu Varlaviensi egregius. Romæ Cassanatensis Theologus, Provincialis demum Poloniæ, hoc Episcopale munus tribus Annis cū dimidio, felicissimè rexit suamq; Diocæsim in Valachia visitavit, optimam dispositionem relinquens, moritur in Domino Anno 1714. quiescitq; apud fratres suos Varlaviæ, quibus missale S. Pij V. cum S. Reliquia ejusdem Sancti, totumq; ornatum Episcopalem donavit.

Illmus & Rndmus Dominus Raymundus Jezierski à Clemente XII. Summo Pontifice renunciatus Episcopus Baccoviensis & Moldaviæ, consecratur Kielcijs ab Eminentissimo Cardinali Joanne Alexandro à Lipie Lipski Episcopo Cracoviensi Anno Domini 1738. die 4. Maj. vitâ eruditione & Re-

ligi.

ligione insignis, sermone jucundissimus, Fratrum sui Ordinis Amantissimus, in Theologicis versatissimus, ac Vir Prudentissimus. Romam in negotijs suis, suæq; Ecclesiæ profectus iisdem feliciter confectis, redijt in Patriam, non inanem in domestica vinea collecturus vindemiam, Quem Deus T. O. M. quàm diutissimè conseruet incolumem, pro S. Religionis & Provinciæ nostræ Poloniæ decore.

Hi Sunt.

Sacerdotum Gemmæ exemplò prælucentes & Sanctitate conspicui Hi sunt, qui ornamentis scientiæ, Pietatis Fidei propagatæ Gloria, iter ad Thyas habuerunt. Hi sunt, qui nihil de Religionis austeritate in Episcopatu dimittentes, plus exemplo prævalere, quam facundia sermonis His enim dignitatibus ornati, non Religionis humilem Togam deponere, idem contemptus opum, mentis humilitas, corporis castimonia, cordis sanctimonia, pectoris caudor, omnes ad hujusmodi trahentes officia persoluenda, pro Religionis sacre decore augendo.

S E R I E S.

VV. Patrum Inquisitorum.

Sancti Officij

Hæreticæ Prævitatis.

In

Provincia Poloniæ S. Ordinis Prædicatorum.

IN extirpandis, Hæreseon Monstris, pervigil cura semper extitit, Summorum S. Romanæ Ecclesiæ Pontificum, ut quoties alicubi enata, pullulare animadverterent, toties Viros, Doctrinâ & eruditione acres, & eloquentiâ facundos, in eam rem deligerent. Qui zelo amplificandæ Ecclesiæ Catholicæ, incensu, nec non dolore, ob pereuntes fraude Hæreticorum, ani-

mas, vehementissime commōti, totis studiis incumberent, ut errore profligatō, Catholicæ Fidei Majestas, in suo candore illibato, ab omnibus amplecteretur.

Numero. Quamobrem JOANNES ejus Nominis XXII. Anno Dñi

222. 1326. tertio Calendas Maj. Pontificatūs sui undecimo, per Suum Breve Apostolicum quod incipit: *Intervalia, quæ Nobis, & Apostolatūs incumbunt Officio, Animarum præcipuè convenit invigilare saluti &c.* Patrem Provinciale Poloniæ Petrum de Colomæis, Provincialesq; omnes in posterum, juxta Seriem succedentes, Censores Fidei, & Hæreticæ pravitatis Inquisitores, esse voluit: ab eo tempore, quo nonnulli Alemanorum, Hæresi pestiferâ imbuti, insicere cupiebant, etiam Gentem Poloniam. Eam ob causam, monet etiam Vladislauum Lokietum Regem Poloniæ & Archi Episcopum Gnesnensem, Primate Regni, Primumq; Principem, cæterosq; omnes Episcopos, Palatinos, Regioq; Lateri quoscunq; assidentes, Senatorij Ordinis viros, ut Provinciale Poloniæ, ejusq; subdelegatos, quopoterint majori studio juvent: & errores, si qui fortè irrepleant, purgentur, deviji, ad viam veritatis reducantur, pestifera dogmata, vulgantes arceantur, corripiantur, igne quoq; si opus esset, à Magistratu Civili expientur.

His Pontificijs Literis, incitati Pientissimi Reges Poloniæ, quales se præstarent in adjutorio Orthodoxæ fidei, ex Diplomate Vladislai Regis sub data & actu Lanciciæ, Feria tertia proxima ante Festum S. Laurentij, Anno 1436. optimè legendo, quisq; intelliget.

Hæc Fidei rigida, custos & Vindex severitas, Censorias ex S. Inquisitionis Officio, meritò ante omnes palmam prout lit, Patri Joanni Vratislaviensi Inquisitori.

Pervenite nime Bohemia Petri Joannis Siranensis, Vratislaviam impius error, infandaq; Hæresis contra Ecclesiam Catholi-

tholicam, ejusq; Hiérarchas sacros. Plurimos tunc in ea clam infectos conabatur ad sanio rem mentem Joannes Vratislaviensis Inquisitor S. Officij reducere.

Tulit ei operam Nankerus pijs simus Episcopus Vratislaviensis, quomobrem in grave odium implacabilesq; iras Joannis Luxemburgensis Regis Bohemiæ, uterq; & Episcopus & Inquisitor incurrit. Primores enim ex Magistratu, Cives Vratislavienses, necnon alij, ex promiscua multitudine, Inquisitoris & Episcopi liberam in persequenda, profligandaq; Hæresi, potestatem, apud Regem Hæreticum sugillabant, accusabantq;

Indigne audiens hæc Rex, acerbe in utrumq; invehitur, Bona Ecclesiastica Nankeri Episcopi, omniumq; Ecclesiarum & Monasteriorum per vim occupat, & disruptit.

Præsulem, nihil tale demeritum, dum ferrô nequibat, venenô mortiferô, extinguit, Senatui Vratislaviensi, dat in mandatis, Joannem Inquisitorem, ni sinat Hæreticos, ut manus, ei injiciat, vitæq; usuram intercipiat.

Paret furore correptus Senator, quisq; it in cœdem sanguinariam, commune vulgus; Monasterij portis tumultuosè effractis, Joannem Inquisitorem adeunt, manus ei injiciunt, vinciunt, per Civitatis Vratislaviensis plateas & vicos, prostratum in terram distrahunt, tandem multis ictibus confossum, cerebro excusso, immaniter occidunt.

Propter hanc crudelitatem Excommunicationis sententiâ, plurimi ex Principalioribus feriuntur, omnesq; Civitatis & Diœceseos Ecclesiæ, Interdicto Ecclesiastico supponuntur à Benedicto XII. summo Pontifice. Qui Pontifex puritatem Catholice Fidei in Civitate Vratislaviensi resbrefcere quàm primum desiderans, Joanni Præclao Pogorzeleccio, desolata ejus Ecclesiæ Administrationem adjunxit, monens serio, ut Bohe-

morum Regem, ad mentem saniozem reduceret, & Ecclesiæ reconciliari velit.

Hac curâ Ecclesiæ suscepta, Prælaus illico ex Vrbe, Nissam Silesiorum contendit. Per suas Literas Regem Parricidam quod Episcopum & Inquisitorem mactasset, severe objurgat, & ad Pænitentiam Salutarem hortatur. exhortatur insuper ad satisfactionem condignam, restitutionemq; Ecclesijs spoliatis & direptis suadet: & opera Pietatis, quibus crimina nefanda admissa, diluat.

Mover exhortatio illa, truculentum Regem, proinde Carolo Filio suo, Marchioni Moraviæ jubet, ut Illum Nomine Regio conveniret, pænitudinis signa monstraret, reconciliationemq; Ecclesiæ sublati censuris & Interdicto, curaret.

Cuncta per ordinem à Carolo explentur. Rex in gratiam Ecclesiæ redit, certis conditionibus, Civibus ferali rabie desævientibus, multa imponitur. Prælaeo enim Vratislaviam à Nissa revertente, & Carolo Marchione eum comitante, Consules & Jurati Vratislavienses capitibus & pedibus, omnine nudatis, Pallijs quoq; ac cingulis amotis, quasi supplicio extremô plectendi essent, ducti ad patibulum: ex Prætorio usq; ad Monasterium S. Adalberti Fratrum Prædicatorum, ex quo Joannem Inquisitorem, ad necem traxerant: venerunt: & in terram permodum Crucis prostrati, culpâ simpliciter recognita, & prolatâ, veniam & misericordiam supplices poposcerunt: plurimis execrationibus se adstringentes, nunquam similibus ausibus, Ecclesiam & Clerum Vratislaviensem molestaturos.

Tantâ eorum humilitate, motus Prælaus, eos in Gremium S. Matris Ecclesiæ suscepit, & Interdictum sustulit. At Deus pœnam promeritam non sustulit, nam dignâ plagâ, indignam extinctionem Episcopi, ac eadem Joannis Inquisitoris,

repente secuta est: cāsuali enim igne die 8. Maij Vratislaviæ exortō, tota Civitas conflagrata fuit. Anno Domini 1342. *P. Miechovius.*

Pari quoq; Joannis Regis impietate occubuit Pater Conrades Inquisitor Hæreticæ pravitatis ab ipso occisus Pragæ Metropoli Bohemæ, fuit Is Alumnus Provinciæ Poloniæ, cui deonud conjuncti erant Conventus Bohemiæ Anno 1305. in Capitulo Generali Genuensi, ille autem gloriosum Fidei præbuit testimonium Anno. 1341.

Suos Antesignanos, sequitur selectissima zelōq; fidei ardentissimo incensa, Inquisitorum Ceterua, è quibus præcipue fuere quorum memoria ad posteros scriptis Documentis transijt, Antecessorum vero multorum, per injuriam temporis sublata & quidem.

V. Pater VINCENTIUS Magister Inquisitor Vratislaviensis Anno Domini 1346.

V. Pater Magister JOANNES Chrisostomus Inquisitor Polnaniensis Anno eodem.

V. Pater Magister PETRUS Inquisitor Cracoviensis Anno Domini 1350.

V. Pater Magister STANISLAUS Inquisitor Cracoviensis Anno Domini 1360.

V. Pater Magister STEPHANUS Inquisitor Cracoviensis ab Anno 1483. usq; ad Annum. 1421.

V. Pater Magister JOANNES, Prior & Inquisitor Cracoviensis Anno Domini 1478.

Ad hujus & aliorum Inquisitorum S. Officij hæreticæ pravitatis juvamen in executione suorum officiorum, Constitutiones Regni & Privilegia Vladislai serenissimi Regis Poloniarum Anno Domini 1424. magnum præstiterunt robur: dum ibidem, pijsimè stabilitum, ut Hæretici eorumq; Fautores, ubiq;

biq; per officium Capitaneorum & Officia Civilia, caperentur: & contra omnes hujus modi confurgere debeant: nec eisdem, ullo verbo consilioq; auxilium ferre sub Fide & Honore, etiamsi sit quis Eorum Sanguini junctus valeant, Juribus Regni Saluis.

V. Pater Magister PETRUS Cantoris, Inquisitor Polnaniensis Anno Domini 1428.

V. Pater Magister JOANNES Bracatoris, Inquisitor Vratislaviensis Anno Domini 1429.

V. Pater Magister NICOLAUS Inquisitor Torunensis Anno Domini 1440.

V. Pater Magister NICOLAUS Advocati, Inquisitor Torunensis Anno 1447.

V. Pater Baccalaureus Grimalius Inquisitor Cracoviensis Anno 1450. cujus acta S. Officij extant in archivo Conventus Cracoviensis in uno volumine conscripta.

V. Pater Magister NICOLAUS Brestensis, postea Provincialis Poloniæ quo terminatô, iterum Inquisitor Hæreticæ pravitatis Anno 1463.

V. Pater Gregorius Heycze, Prior Vratislaviensis & Inquisitor ibidem Anno 1465.

V. Pater Nicolaus Gruneb Lector S. Th. & Inquisitor Torunensis Anno 1566.

V. Pater MATHIAS Conradi S. Th. Lr. & Inquisitor in Russia Anno eodem.

V. Pater Magister ALBERTUS de Lancia Inquisitor Polnaniensis Anno 1467.

V. Pater Magister DIONYSIUS Inquisitor Cracoviensis Anno eodem.

V. Pater Martinus KRACZER S. Th. Lr. quondam Prior, Cracoviensis, Inquisitor Polnaniensis Anno 1467.

V. Pater Magister GEORGIUS Inquisitor Torunensis
Anno Domini 1479.

V. Pater Prædicator Generalis MATHIAS Flori Inquisitor Culmenensis Anno 1482.

V. Pater Magister JOANNES Advocati, Inquisitor Vratislaviensis Anno 1498.

V. Pater Magister STANISLAUS de Pajulow Inquisitor Cracoviensis Anno 1499.

V. Pater Magister ALBERTUS Inquisitor Plocensis Anno Domini 1505.

V. Pater ANDREAS Baccalaureus Inquisitor Leopoldinensis Anno eodem.

V. Pater Magister NICOLAUS Znenensis Inquisitor Cracoviensis, Anno Domini 1508. sub quo, eodem Anno die 5. Aprilis, Judæus quidam, cum cæteris complicitibus, SS. Eucharistiæ Sacramentum dehonestavit, cæteraq; nefaria perpetravit: Igitur Cracoviæ in ædes Imæ Virginis Mariæ, frequenti Doctorum Cætu præsentem, in Scalam erectam statutus est Nicolaus verò Inquisitor Hæreticæ Pravitatis, facinora Judæi arguebat, atq; palam errores illius, cunctis denunciabat. Postquam vero Judæus summo conatu, atq; intrepide se tueretur tandem convictus, nolens converti, nec baptizari, Sæculari Potestati traditus igne combustus est.

V. Pater Magister FELIX Inquisitor Cracoviensis Anno Domini 1519.

V. Pater Magister HIERONYMUS, Concionator præclarus Inquisitor Torunensis, doctrinâ & dexteritate sua, multos ad Gremium S. Matris Ecclesiæ reduxit. Anno Domini 1538.

V. Pater Magister JACOBUS Rossius, Inquisitor Lanciciensis Anno Domini 1538.

V. Pater PETRUS de Sochaczew Baccalaureus Inquisitor, Brestensis Anno 1540.

V. Pater MARTINUS Sperrn Inquisitor Vratislaviensis Anno eodem.

V. Pater JACOBUS Præsentatus Prior ac Inquisitor Cracoviensis Anno 1544,

V. Pater MICHAEL Præsentatus Inquisitor Vratislaviensis Anno Domini 1534.

V. Pater Magister STANISLAUS Radwan Inquisitor Posnaniensis Anno Domini 1546.

V. Pater Magister Paulus Sarbinus Inquisitor Posnaniensis, multa ab Hæreticis & eorum fautoribus pro Fide orthodoxa perpeffus Anno 1559.

V. Pater Magister Melchior Mosticensis Inquisitor Cracoviensis zelosissimus.

Præstat horum duorum Patrum nunc positorum, atq; aliorum, insignes labores in conversione hæreticorum recensere. Ast sufficit id, quod ingenuo sermone pronunciarunt olim, Eminentissimus Hossius Cardinalis Episcopus Varmienfis Illius & Rodmus Stanislaus Czarnkowski ArchiPræsul Gnesnensis. Philippus Padniewski, Petrus Mieszkovius Antistites Cracovienses, & Petrus Tylicki successor eorundem, nec non alij innumeri, omni Fide Doctissimi viri, quin et Ipsi Hæresim infecti, homines, qui sæpè sapius, veritate adacti, proferebant Ipsos scilicet recensitos Patres vel solos, se constanter, vel congregatos, contra blasphemiam Hæresim objecisse & vel maxime tunc, dum in Poloniam proscripta fax Italix, Statorius, Stancherus, Blandrata, & Ohinus exules, ingressi sunt, insanaq; capitis sui deliramenta in Adorandam SS. Trinitatem, ut canes latrabant.

Et etiam tunc, dum è vicina maleolente, Wittemberga

Mc-

Melanchtonis, Rotherödani, Caluini & Boza prostibulo, nutans temulata turba profiliebat, & in sacra salutis Symbola in SSmam Deiparam Virginem, & reliquos Cælites, in Immaculatam Xsti sponsam Ecclesiam, ejusq; visibile Supremum Caput, maledictam exacuabant linguam.

Tum tunc dum Ecclesias Catholicas vastabant, profani, cum Altaria ab iisdem demoliebantur, Imagines sacras exurebant, Sacra Sacramenta taminabant, SS. Eucharistiæ Sacramentum Sacrilegis pedibus conculcabant In loco salutiferæ Crucis, patibula latronum erigebant, Virgines Deo dicatas constuprabant, Sacerdotes proscribebant, in ergastula conjiciebant, lanienam Sanctorum exercebant.

Tunc dum Polonis, Trinitas adoranda, non unus sed Tri deus, Filius minor Patre, Spiritus Sanctus, neutri Idem, sed purus status vel servus fuerat.

Tunc dum Sacramenta, mera & pura signa, ceremoniæ ab Ecclesia usurpatæ, imposturæ.

Tunc dum summus Ecclesiæ Catholicæ Præsul, Antichristus, Ecclesia Catholica, Babylonis nomine à fanaticis hominibus vocitabatur, prædicabaturq;

Tunc dum in Comitij Generalibus Regni proponebatur impurè credendi, adorandi, prædicandi, blasphemandi, quid quid in mentem veniret faciendi, armorum Genere, ab Hæreticis exquirebatur.

Tunc dum in Comitij Petricoviensibus, Præsulibus Regni, nefariè ex Senatu, ab Hæreticis jam exhibillatis, quinimo & pulsis, de summa Fidei, & Ecclesiæ Catholicæ stabilitate, in Regno Poloniæ agebatur, & periclitabatur.

Tunc demum, dum in Comitij Lubliviensibus decernebatur, ut ex Polonia, soli Trinitarij pellerentur, Confessioniæ autem, & Calvinistæ, ex hominum genere pestilentissimi,

permitterentur suum virus libereq; cui instillare.

Statim prodierunt, Divini Illi, supra nominati Viri, com-
culcarunt Leonem & Draconem & super Aspidem & Basiliscos
istos ambularunt, dum sese obiciebant, Cyprianus, Leonar-
dus Gregorius, & Melchior Mosticensis, verbo ac Scripto, Com-
mune & Disputationibus, dissertationibusq; acutissimis hæc
monstra confodiebant & trudebant.

Sigismundo Augusto Poloniarum Regi, Brenzius & alij
blasphemi, blasphemias ichædas ad subscribendum, quasi ali-
quod Divinum Dogma ausi fuerant offerre: & ecce manus
Regiæ porrectum calamum excussit Melchior Mosticensis, &
Libros pestiferis erroribus scatentes.

Et vere excussit, quia universas blasphemias illorum,
pondere autoritatum S. Scripturæ, Traditionum, succedanea
Doctrina Patrum, acerrimis Testimonijs, rationum efficaci de-
monstratione, consensu Orbis unanimi, miraculorum longa
serie detegebat, convincebat, & confundebat, auscultante
docili et flexibili Rege Sigismundo.

A suis subsellijs pulsi erant & exhibillati universi Præsules
Regni Catholici, in Petricoviensibus Comitijs, & jam tunc tri-
umphum egissent Hæretici, Illorumq; fautores, proscriptis à
summis Doctoribus, è quorum labijs, exquirere debebant sci-
entiam.

Et ecce obstiterunt Pater Valerianus P. Cyprianus, Pater
Sarbinius & P. Felix zelantissimi Inquisitores S. Officij, sua-
dent Regi Sigismundo, ne id fiat, nisi actum esse velit de salu-
te Regni.

Puillanimitatem postmodum Præsulibus Regni, expro-
brabant, quod ij, nondum in discrimen capitis, aut sanguinis
vocati, se suâ statione, non pelli quidem, sed cachinnis, & ve-
lapis factionibus, in fugam conijci, permittentes oves suas,
supis:

supis devorandas reliquissent, nec suo cruore si opus foret vitam eorum protegere decrevissent Audaciam deinde turbulentorum, Divino spiritu pro suggestu in dies non frangebant, & vigilantia solerti non allaborabant, ne Draco ille malignus, ad has stellas illustres, cælo suo trahendas, acceleratam caudam protenderet.

In Comitijis Generalibus stabilire volentibus, promiscuo furentis populi sermone, quæ de rebus Fidei decernendum putabant & contendebant. Primores Hæreticorum fortiter & acre obstiterunt.

Tum deinde libertatem credendi, ut scilicet vellet quis in Beelzubon blasphemandi curaret, quis etiam supra Ipsam Adorandam Triadem vivendi cogitaret, etiam alter transire in Machometismum, faciendi, satageret quis Neronem aut ipsum sathanam superare, in Dæmonem ipsum transformandi unicuique, liberum esse, voce & armis extorquebant.

Huic inaudita discordiæ seu potius excordiæ, in omnibus illis Conventionibus, se opponebat Pater Melchior Mostiænsis Inquisitor Hæreticæ Pravitatis, in sexdecim Comitijis Generalibus, quæ in Annum quandoque protrahebantur Concionatoris officio functus, magna cum diminutione Hæreticorum, accessione vero ad Ecclesiam credentium & confirmatione Christi Fidelium obstitit, & opposuit.

Opponebat se & Pater Lucas Leopoliensis Inquisitor, pro tunc Oratorum Princeps, multis Annis in loco dicato Comitijis & stationi Regiæ, Civitate inquam Varsoviensi ubi adhuc Ordinis Nostri Cænobium nondum fuerat, nec Patres Minores de Observantia, nec Patres Eremitani S. Augustini Domicilium suum habentes.

Opponebat se pariter & Pater Paulus Sarbinus Inquisitor Polnaniensis, licet non semel à plurimis Hæreticis, eorumque

fautoribus, protunc pōtentissimis, ad mōrtē quzreretur quin & aliquoties parum aberat, in profluentem Posnaniz Wart ham ex alto Ponte deijceretur.

Opponebat se, & acer ille Pater Cyranus, quā de causa à Gedanensibus, tunc impijs, veneno enecatus.

Opponebat se P. Cyprianus Inquisitor pariter Hæreticæ pravitatis postea Primus Lithuanorum Episcopus, qui ab impijs Hæreticis, eorumq; Fautoribus, postea probro habitus & ad necem quzritus fuit.

Opponebat se Pater Leonardus, cum alijs Fratribus nostris, qui ab illis Hæreticis, misere divexatus, pudor est dicere, de Samuele quodam qui postmodum ob Crimen Læsæ Majestatis, Decreto Stephani Regis Poloniarum capite plexus est quomodo ille pejor cane & angue, nostros Fratres odio prosequens, in contumelias & dedecora illorum invigilabat.

Quadam enim die, videt per Urbis Cracoviensis plateam duos incedere Fratres nostros, jubet satellitibus, ut comprehendant, vinciant, & ad se illos deducant. Vnus ex his fratribus, fugā elabitur, Divino fulcitus auxilio, alter comprehenditur, vincitur, & ad impium Samuelem adducitur.

Adductus spoliatur interim, & truncus, ad cruciandum miserum Fratrem paratur. Membris quæ natura celavit, in medium undiquaq; divisum imprimendis, vexatum fratrem totaliter, ut conspexit Samuel, probris oneratum è scalis præcipitari jussit.

Contra omnes verò alios, Ecclesiam Sanctam & incontaminatam oblatrantes canes, proprios sathanæ ministros, una sola Provincia Poloniæ stetit, & multos eorum prostravit, Ecclesiastico judicio & veritatis calculo, atq; Apostolico Decreto, à Polonia profligavit.

SSmæ Trinitati cultum, Christo Domino Majestatem Divini

vinitatem Sancto Flamine, SS. Sacramentis robur, SS. Eucharistiæ vitam vitalem Deiparæ Virginis cultum & Venerationem, Cælitibus honorem, Invocationis & Imitationis Officia, Ecclesiæ unitatem, & Sanctimoniam ac Fidei Catholicæ puritatem.

Summo Ecclesiæ Pastori Authoritatem, Templis Sanctitudinem, Aris Sacratæ Decus, Imaginibus ornatum, Deo dicatis Personis immunitatem Senatui Spirituali Episcoporum, Locum in sublevis suis. Sacræ Scripturæ decorem & candorē immaculatum Animabus in flammis Purgatorij, pænas exsolventibus Indulgentiam & Suffragia: Illi piissimi Patres Nostri zelosissimi Inquisitores S. Officij, reddiderunt, & posteris reliquerunt suæ imitationis exemplum.

S E R I E S.

Pœnitentiariorum Summorum.

Pontificum.

Ex

Provincia Poloniæ Ordinis.

Prædicatorum.

Sancta quoq; penetralia Sacræ Exomologesis ut adeam, ad quæ semper non nisi Summos, Integerrimosq; viros Ecclesiæ admittebat, in ijs non paucos ex Provincia nostra Poloniæ, Doctissimosq; Patres reperio: qui Supremo hoc clavum Pœnitentiæ Magistratu, sempiterna cum laude, functi sunt: ex ijs quæ plurimis, horum memoria ad Provinciam Nostram Poloniæ manavit horum Indiculum sive seriem, quisq; videat: ac imprimis Romanæ Aulæ deinde Regum ac Principum Regni Poloniæ referam.

V. Pater MARTINUS Polonus clarissimus Doctor Ni *Numero* colai III. Summi Pontificis Pœnitentiarius Anno Domini 1278. 223,

V. Pater PETRUS. postea Episcopus Caminensis Nicolai IV. & Bonifacii VIII. Pœnitentiarius Anno 1294.

V. Pater NICOLAUS Affri, postea Episcopus Culmensis Joannis XXII. Pontificis Maximi.

V. Pater de Colomæis postea Episcopus Plocensis Joannis XXII Pœnitentiarius. (tiarius

V. Pater PETRUS Cracoviensis Clementis VI. Pœniten-

V. Pater VENCESLAUS, Magister Vratislaviensis, ejusdem Clementis, & Innocentij VI. Pœnitentiarius.

V. Pater PAULUS, S. Th: Magister Posnaniensis, Gregorij XI. Summi Pontificis Pœnitentiarius.

V. Pater JOANNES, S. Th: Magister Cracoviensis, ejusdem Summi Pontificis Pœnitentiarius.

V. Pater PETRUS Comessa, S. Th: Magister, Bonifacii Summi Pontificis ejus Nominis XI. Pœnitentiarius.

B. CONRADUS de Grossis, Martini V. Sūmi Pontificis Pœnitentiarius, Annō Domini 1426.

Extant Literarum JOANNIS Bregensis, Provincialis Poloniæ, ad Gregorium Summum Pontificem ejus Nominis XI. in Libro expeditionum officij sui, exarata exemplaria, quibus respondens sibi, Gregorius XI. Pontifex Maximus, datis Literis de transmittendis Fratribus Nostri Ordinis, pro occasione temporum, non paucos à se, & à suis Successoribus Provincialibus fore in diem submitendos.

Extat & formulā aliarum Literarum juxta, quam Jure præsentandi Patres nostros ad Pœnitentiariæ Majoris

ris officium, se gaudere; toties, & tantis submissis Fratribus, demonstrat.

Quinam postea eò officio functi fuerint, ad hanc notitiam non perveni, sed supponitur Italici Ordinis Nostri id commissum, ut experienciâ probat in Ecclesia S. MARIE Majoris dicta.

*PRINCIPIBUS verò & REGIBUS Poloniae,
sequentes fuerunt à Confessionibus.*

B. VITUS, qui postea fuit primus Episcopus Lithvanorum, fuit Confessarius, & Theologus Boleslai Pudici, Poloniarum Regis.

V. Pater PAULUS, Premislai Ducis Majoris Poloniae, qui Princeps postmodum Rex Poloniarum inauguratus est.

V. Pater ÆGIDIUS Magister, Leschonis Nigri, qui in Ecclesia Cracoviensi SS. Trinitatis sepultus est.

V. Pater Magister SIMON, Henrici Probi.

V. Pater HELIAS, Ladislai Lokietek, de quo Michovius. Quod deficientibus viribus, Ladislaus Rex, coram Patre Helia Ordinis Prædicatorum, Doctrina perspicuo, confessione facta, singulari authoritate Apostolica, pro mortis articulo ei concessa, absolutus esset, Sacramentorum SS. Eucharistiæ procuratus.

V. Pater Magister PETRUS, Casimiri Magni, qui postea ex Provinciâ Poloniae, factus Episcopus Plocensis.

V. Pater Magister PRÆCLAUS, Cracoviensis, ejus.

dem Serenissimi Regis Theologus, & Confessarius.

V. Pater JOANNES Opatovicensis, Ladislai Jagielonis Regis Theologus, & Confessarius.

V. Pater NICOLAUS WEZYK, Magister, ejusdē Serenissimi Regis Theologus, & Confessarius.

V. Pater NICOLAUS de Pniewy, Ladislai Poloniae, & Hungariae Regis.

V. Pater STEPHANUS, Casimiri IV. Poloniarum Regis.

V. Pater JOANNES, Magister, ejusdē Casimiri IV.

V. Pater GREGORIUS, Joannis Alberti Regis, qui postea factus Episcopus Vladislaviensis.

V. Pater ALBERTUS de Sececinio, ejusdem Serenissimi Regis Theologus, & Confessarius.

V. Pater MARIANUS, Friderici, Filij Regis Casimiri, Cardinalis, Archiepiscopi Gnesnensis, & Cracoviensis Episcopi, Theologus, & Confessarius.

V. Pater PETRUS Sochacoviensis, Alexandri Serenissimi Regis Theologus, & Confessarius.

V. Pater ADRIANUS Magister, Sigismundi I. Regis Poloniarum Theologus, & Confessarius.

V. Pater ANDREAS de Parczow Magister, Theologus, ac Confessarius, ejusdem Sigismundi I. Poloniarum Regis.

De hoc Patre nostro ANDREA de Parczow Orichonius, in Panegirico Sigismundi I. testatur, his expressis

verbis: *Tantâ animi devotione erat Sigismundus*, ut etiâ animam ipsam agens, hunc istum Patrem de Dominici familia, sacrificantem diligenter audiret, ad singula verba, Passionis Christi Domini suspirando, ingemiscendo, ac flebiliter precando, quo DEUS ipse peccatorum ipsius immemor, beneficio autem Christi in illum, & in omnes memor, clemens, & propitius, illum ad illas Beatorum sedes, reciperet; ad quas JESUS Christus Dominus, ac DEUS noster, ante illum præcesserat.

V. Pater HIERONYMUS Cyranus, Magister, Serenissimi Poloniarum Regis Sigismundi Augusti Theologus & Confessarius.

V. Pater MELCHIOR Mosticensis, ejusdem Serenissimi Regis Sigismundi Augusti Confessarius, & Theologus demum.

V. Pater Magister LEONARDUS, apud eundem Serenissimum Regem Theologus, & Confessarius, ultimus ex Ordine nostro fuit.

Hæc omnia, quæ scripseram, subscribo S. Universalis Ecclesiæ Catholicæ Romanæ, Fidei Magistræ, omnium Controversiarum Supremæ sedis Judicio, cujus sensui, si quid in caute irrepsit oppositum, uti erroneum damno & elimino. Hæc enim quæ scripseram scripseram veluti Historica monimenta quæ humanæ duntaxat Fidei, pondus obtinent, & hæc in Authoribus approbatis, vidi, legi & circumspexi. A. O.

ERECTIONES

&

Fundationes Conventuum.

Provinciae Poloniae

Ordinis Prædicatorum.

ab

Anno Domini Millesimo ducentesimo Vigesimo

usq; ad

Annum Domini Millesimum Sexcentissimum

Nonagesimum Octavum.

Fideliter Connodata Anno Domini

1750.

Conventus Cracoviensis.

Numerus.

224.

Ecclesiam & Conventum Cracoviensem, sub Titulo SS. Trinitatis erectum, quem IVO Episcopus Cracoviensis, & Lescho Albus Princeps Poloniae fundarunt. Anno Domini 1723 die Annuntiatae salutis Solemni: præcipuè exornat Insignis Sepultura S. Hyacinthi Confessoris, Regni Poloniae principalis Patroni, ad manum laevam ingressus Ecclesiae ascendendo, per altissimos gradus ad ejusdem D. Hyacinthi prominens Sacellum ejus Monumentum ex Alabaistro perlucido, & alio suffoso artificio materiae, decrans Sarcophagum D. Hyacinthi.

Postquam enim Clerus Ecclesiae Parochialis, SS. Trinitatis, ad Augustam D. Desparae Virginis Mariae, in Circulo Cracoviensi, noviter ab eodem Jvone Episcopo Cracoviensi erectam Ecclesiam, cum Jure Parochiali & Cura Animarum, translatus est: D. Hyacinthus, numero Fratrum non exiguo, quos jam Religioni Sacrae, in ædicula lignea, sibi ad interim concessa, penes Palatium Episcopale pepererat, stipatus Jvone Episcopo, cum Clero, Leschone Principe eum Senatu, & Populo

magno

magno cum Animarum oblectamento, ad Eandem Ecclesiam introductus est.

Ingressus Ecclesiam Hyacinthus, & Arx Majori admotus, illamq; devotissime exosculatus, ipso die sacro Sacratissimæ Annuntiationis verbi Divini Incarnati, novus Angelicus Prædicator, à SS Rosarij Mysteriis exorsus, Possessionē inchoavit.

Mirum, quâ animi benevolentia, piissimus Antistes Ivo, Locum à Deo electum congratulatus est, in hunc sequentem modum.

Pater misericordiarum, Vir Dei Hyacinthe sit benedictus qui Nos hodierna die, novâ Luce, in Te recreavit. Templum hoc, quod Tuo Patrocinio subijcimus, est Templum SS Trinitatis, cujus Mysterium, in toto gelido Trione per te glorificandum noveris. Templum hoc est Parochiarum Mater, Te admonens, aquam petentibus in eodem, lac dare adinstar Matris, obligaris.

Templum hoc ad Cunabulas suscepit fidem, quam Tu ad meridiem perducas est necesse sic quippe mei Pastoralis Officij sollicitudinem ab hoc Altari adjuvabis, meamq; senectam reddes exindè florentem. Hoc ex Loco, Tua, Tuorumq; successorum perpetua obligatio, tum in Nostra Cathedrali Ecclesia tum in cæteris vel Collegiatis Parochialibusq; vel Tuæ curæ subiectis, Verbum Dei incessanter prædicare.

Hoc in loco. Privilegiorum inviolata continuatio, Tibi, Tuisq; successoribus, perpetua immunitas. A Cura Parochiali, Tibi Tuisq; perpetua Libertas, à persolvenda Quarta Funeralium Tibi Tuisq; perpetua, ab alijs exactionibus exemptio. Meus Episcopalis panis, est tuus panis, & Portio Canonica, quam ut Canonicus tenuisti Tuis Tibiq; maneat perpetuè: sic ego Episcopus Pater ac Pastor, sic mei Confratres Canonici Cathedrales decernimus, statuimus, ordinamus, volu-

mus, ac ad manutentionem Nostræ præsentis voluntatis, successores obligamus. Tibi ò Filis Hyacinthe, sit hæc præsens, firma in ævum Possessio, sitq; Tecum, Dei & Nostra Pastoralis Benedictio.

Vix Verba magnus senex compleverat, Sermonem ex Nomine Principis, aggressus Magnus Leschonis Referendarius in hunc pariter modum. Noveris Inclyte Pater Hyacinthe, hanc nunc Tibi demandari Provinciam, ut in conspectu SS. Trinitatis, memor existas Serenissimi Leschonis, totiusq; Regni, Rememorat Serenissimus Princeps, quanta pericula sustinuerit, hæc Respublica, à Russiæ Principibus, idcirco hunc Locum, & Aream, quæ Orientem, Ruthenosq; respicit, Auctoritate Regiæ dat, donat, ut Orientales procellas evadamus. Expertus est intestinorum bellorum sævitiam, discordiamq; idcirco nunc præsens gaudet, Te associari huic Sacro Altari, ut per Tuarum Missarum Sacrificia ac Rosaria, unitatem in Regno contineat, indissolubilem, pestifera Populorum suorum strage affluebatur, idcirco Tuo Odore, sperat jam, quæ experitur Hyacinthino, totum Regnum in melius relevari. Hyacinthus es, o Inclyte Pater, dignum quoq; Te censet lapidem pretiosum, qui in Sacra Regia Corona, refulgeres, & verè refulgebis, si Tua comitate ac Sanctitate, quæ sedi Apostolicæ & probè cognita & præamabilis deprædicatur, prius apud Regem Regum Christum, post apud supremum Christi Vicarium Coronam, sive amissam, sive Interdictam, Diademaq; Regale superare allaboraveris.

At plura de Te Serenissimus Princeps, totus Senatus, cunctusq; Populus Regni ominatur, Orationum Tuarum devotissimarum quibus se, pro semper commendant, patrocinia expecturi confidenter. Dixi.

Hæc, Oratores promebant, & Devotissimus Populus, inter

ter Missarum Sacrificia, ut alteri Samueli, nè cesses clamare pro nobis ad Dominum Deum nostrum ut saluet Nos D. Hyacintho se se commendabat.

Cunctis gratificaturus Hyacinthus, more suo, quem ex disciplina SS. Patriarchæ Dominici hausit, Cathedram ascendit, voluptatesq; perituri sæculi damnans, iterum omnes, ad pias lachrymas commovit, & ad vitæ regularis accendit imitationē

Itaq; cum primùm Religioni Prædicatoriæ, hæc eadem Ecclesia concessa atq; donata est, sicut in antè, quo tempore Parochiali Titulo fulgebat, matrix & origo fuit omnium Parochiarum, ita statim pau'o post, fuit scaturigo amplissimorum eorumq; innumerabilium ejusdem Ordinis Monasteriorum exinde enim complura, eidem Sodalitati Cænobia, in Polonia condita sunt; Quinimò Kijoviam & Haliciam quoq; Quarum altera erat Metropolis Russiæ & altera Archi Episcopali & Regia sede illustris, Colonias suas novas adduxit.

Nec tantum ijs finibus conclusa est Imo sub brevi annorum curriculo, totum Regnum Poloniæ, exinde implerum est locis & Domibus Fratrum Prædicatorum; incipiendo ab Alpibus qui Poloniam ab Hungaria & Dacia determinant, usq; ad Mare oceanum, omnesq; Terræ omnesq; sinus, qui mari illo alluuntur, Prædicationis illorum Sonum mirificum audierunt & ad optimam frugem redacti sunt.

In Bohemiam quoq; Divinissimus Hyacinthus Monasteria invexit, qui Religiosissimos Viros. Beatum scil. Ceslaum, Fratrem suum Germanum, Beatum Henricum Moravum, sub Annum Domini 1222. Pragam Metropolim Bohemorum destinarat.

Hi Munificentia Principis & Archi Præsulis Pragensis, Ecclesiam S. Clementis, non ignobilem, Areamq; amplissimam pro Monasterio exstruendo, obtinuerunt: Seminariumq; Cænobiorum

biorum & Religioſorum Bohemiæ, Saxoniæ Moraviæ & aliarum circumvicinarum Regionum inſtituerunt.

Totis octuaginta annis, Provinciales Poloniæ, Conventibus Bohemiæ præſuerunt ad Annum ſcilicet 1301. In Capitulo vero Generali Coloniæ celebrato, à Patribus Ordinis, diviſi, in duas Provincias partiti ſunt. Altera earum retinuit Nomen Provinciæ Poloniæ, & Locum in dextero choro, poſt Provinciam Theutoniæ. Altera aſſecuta eſt titulum Provinciæ Bohemiæ, & locum in ſiniſtro Choro, poſt Provinciam Terræ Sanctæ.

His breviter, ex antiquo manu ſcripto, Bononiæ in Bibliotheca reſperto, adjecto tempore Erektionis, Fundatoris Munificentiffimi, & quantum injuria temporis reliquit, aliundè excerpti.

Nunc autem Decorem, Primi & Principalis Conventus Provinciæ noſtræ Poloniæ, ejusq; ampliffimæ Eccleſiæ ſub Titulo SS. Trinitatis notiſco.

In primo itaq; Limine, videre eſt, & venerari, antiquitatem hujus Eccleſiæ Majeſtate & Venuſtate illuſtrem. Altaria & Icones auro fulgentes, non vulgari artificio factas & depictas

Habet hæc Eccleſia duodecim Sacella ſive ut vocant Capellas, ex Fundatione variorum Benefactorum etiam Principum & Senatorum Regni Poloniæ, in quibus, ſuas exuvias depoſuerunt, Horum.

Primum ſacellum S. Cathariæ Virginis Senenſis, ex Fundatione Celſiſſimorum Principum de Zbaraz, ſumptu magno, de Marmore Albo & nigro, cum altis Columnis erectum, in quo eſt ſepultura fabricata Nominatorum Celſiſſimorum Principum. In hac Capella, quieſcit etiam Veneranda, re & Nomine Beata, Tertij Habitus Sororum Noſtrarum, Virgo caſtiſſima, ex Illuſtra Tenciniorum Familia.

Secundum Sacellum S. Vincentij Ferrerij O.N. Thaumaturgi, in quo, sorores Or Nostri, Tertij Habitus nuncupatae de Penitentia, suas persolvunt devotiones, sacrificia Missae audiendo, & S. Synaxim sumendo, diebus solemnibus prodevotione selectis. In Sepulchro hujus sacelli, quiescit corpus p. m. Barbarae Dembinska, Castellanae Cracoviensis, Matris olim Fratrum Nostrorum Religiosorum Fœminae Pientissimæ.

Tertium Sacellum, Familiae Illmorum Ligezorum, ubi quiescit Joannes Ligeza, Palatinus Lanciciensis, Prædiolò Promnicensi, huic Conventui, pro perenni tempore, Sacrificio Missae recitando relicto. Quiescit etiam & Præclaus Niewiarowski, Benefactorum Ordinis Nostri protunc Princeps. Nullus enim eum, ex Fratribus Nostri, eâ de re petijt, nullus, aut blanditijs aut servili adulatione, quæ generosos animos infringit, sed suâ sponte holocaustum obtulit Deo, ex omnibus Fortunis suis, quas ex Dei Gratiâ, & Majorum suorum, beneficia habuit, in Pademontio, honestissimas, Ipsemet petijt, à Fratribus Nostri, ut Dotem pro Ecclesia Nostra SS. Trinitatis, hanc vellent accipere; molestior fuit tantisper, donec ad Acta Publicæ Castrensia Cracoviensia secum iretur: apud Quæ cum maxima animi exultatione, libentissimè suis Facultatibus renunciavit. Non multo post, vitâ functus, è Pago Iodloviensi succolantibus Fratribus Nostri, Annò 1599. quasi unus ex his, qui Religionem juraverunt, sepultus est, una cum Successoribus suis, ex Familia Illmorum Ligezorum.

In eodem Sacello, extrat Altare erectum, & pulchrè ornatum, in quo, est Figura Crucifixi, & primò illius aspectu, excitantur corda cunctorum, ad Contritionem & dolorem pro peccatis quod Sumptu suo non exiguo, Illris Adalbertus Cichoński, Insignis Benefactor Conventus, exstruere fecit.

Ex Traditione hujus Conventus Cracoviensis adnotatur.

Figuram hanc Crucifixi, hæc protulisse Verba, ad Quendam Seniculum Sacerdotem, Nostri Ordinis: *Cautè ambula, nam quot gressus facis, tot Sanctorum Corpora calcas.* & Subhoc Altari quiescit Corpus p. m. Adalberti Cichonki cum Sua Charissima Consorte, qui suâ Munificentia, totam hanc Ecclesiam, desuper, tegulis contextit.

Quantum Sacellum est D HYACINTHI, cum Gradibus marmoreis, varijs Picturis excellentibus exornatum, Vitam Ejus & mortem exprimentibus.

Altare marmoreum, tum Tumba pariter marmorea, excellenter exstructa, quam supportant, quatuor Angeli: Inferius verò ossa B. Viti Ordinis Nostri condita sunt.

Quantum Sacellum est SS. Trium Regum Orientalium olim S. Rosarij propter rriū Beatorū Fratrum nostrorum Corpora frequenti Populorum concursu celebre, scil. Venceslai Ladislai & Vislai, una eademq; die, ad S. Religionem Sulceptorū, Professorum, & mortuorum, de quibus superius fit mentio.

In hoc sacello, quiescunt in super corpora BB. Benedicti Prioris, primi Post S. Hyacinthum, Boguslai supprioris, Hieronymi & Joannis Lectorum, Discipulorum olim S. Hyacinthi nec non B. Floriani, quem D. Hyacinthus per V. itulam, in Palko suo trans vexit, cujus corpus adhuc integrum, Anno Domini 1589. quæsitum, repertum est.

Ex hoc Sacello, eundō ad Chorum Fratrum, in cornuejussem chori, ad est Altare SS. Rosarij, & penes illud Sepulchrum ex Aurichalco confectum & exaratum, Doctissimi viri Philippi Calmachii. Penes Idem Altare, quiescit Corpus Annæ Wierzbowska, Sanctitate vitæ conspicuæ, ac Beatissimæ Virgini Rosarianæ devotissimæ.

CHORUS Fratrum sat amplissimus, in quo, Formæ elegantissimæ structuræ sunt positæ, in parte cujus dextera, vita
SS.

SS. P. N. Dominici exsculpta, in Parte vero sinistra S. Hyacinthi.

Altare Majus totum sumptuosissime deauratum, cum Cymborio sat eleganti.

Ante hoc majus Altare, quiescunt corpora, vitæ piissimæ Quatuor Suffraganeorum Cracoviensium, ex Ordine nostro assumptorum, de quibus vide inter seriem Episcoporum. Ad Parietem autem, extat Mausolæum Letchonis Nigri, Principis Poloniarum, cujus Ossa ibidem condita sunt.

Ante Fores Sacristiæ, quiescit corpus Catharinæ Biabuzyna, Comitissæ de Melsztyn, demortuæ Anno Domini 1418 & Euphrosinæ de Familia Principum Osuetimensium, Sanctimonia vitæ celebrium.

Ante medium Chori, scorsivè in Mausolæo, quiescit B. JUO Fundator, olim Ecclesiæ Cracoviensis Præsul, Quem B. Martinus Provincialis Poloniæ cum V. P. Vincentio Keielcenski, Mutinâ Civitate Italæ transportatum, suis Fratrumq; oculis, perpetuo obij. Æum, Benefactorem hic esse voluerunt.

Sextum Sacellum SS. Rosarij B. M. V. ab Illmis Dominis Polakowskie erectum, in quo, sua Corpora deposuerunt. Qui-escit, ibidem Illmus de Karnkow karnkowski Castellanus Gnesnensis, Capitaneus Glogoviensis & Mederecensis Anno Domini 1503. sepultus.

Successu temporis, hoc Sacellum SS. Rosarij ampliatum est, ex Collectis Eleemosynis piissimorum Benefactorum, Anno 2688. Cura Venerabil. Fratrum Nostorum, Promotorum hujus Devotionis zelosissimorum, atq; desuper Cupro cooperum, curis specialiter P. Laurentij Sadowski, & P. Athanasij Cielzkiewicz Lectorum.

In cujus Altari Majori, extat Imago Gloriosissimæ Virginis Mariæ miraculis claræ, Benedicta à Clemente VIII Sum-

mo Pontifice per Eminentiss: Cardinalem Bernardum Masio-
iowski Confraternitati SS. Rosarij donata.

Septimum Sacellum Illorum Mylzkowsiorum. Mar-
chionum, magnificentissimæ & fere Regiõ sumptu, hocce ere-
ctum Sacellum de marmore nigro, in quo Resurrectionis suæ
diem præstolatur Illius & Rndmus Petrus Mylzkovius Præ-
sul Cracoviensis, duos inter nepotes, Petrum videlicet Pala-
tinum Ravensem & Joannem Castellanum Zareviansem se-
pultus.

Ad hocce Sacellum introducta est Imago SS. P. N. Do-
minici de Suriano, quam p. m. Pater Joannes Waxman Profes-
sus, & olim Prior Cracoviensis, rediens ex studijs exoticis, An-
no Domini 1642. pro inæstimabili clenodio, Altari Majori, hu-
jus sacelli, imposuit, quod postea sacellum, Illius & Rndmus
Dns Thomas Oborski Suffraganeus Cracoviensis consecravit.

Octavum Sacellum, Orlikovianum nuncupatum, in quo
Domini Artis Pistoriz, suam persolvunt devotionem, & ex
suo Contubernio Massas Quartuales, pro Confratribus defun-
ctis decantari faciunt.

Extant in hoc Sacello variæ SS. Reliquiæ, & præci-
puè aliquot Capita, de undecim millibus Virginum, de
Colonia transportatæ.

Nonum Sacellum quorundam, de Familia Columno-
rum, in quo Contubernium artis sartoriæ, quolibet die
Festi, & Dominico S. Sacrificia audiunt, & cum suis faci-
bus, Processionibus cum SS. Eucharistiæ Sacramento, di-
ebus solemnioribus assistunt.

Decimum Sacellum S. Bartholomæi Apostoli, in quo
Contubernium Artis sutoriæ suas persolvunt devotiones,

& Processionibus cū SSmo Sacramentō, in Festis Solem-
nioribus, & Dominicis mēsilibus cum facibus suis assistūt.

Undecimum Sacellum, Celsissimorum Principum, Comitum in Wiśnicz Lubomirsciorum, in quo corpora eorum reconduntur, in quorum sepulchro, quiescit etiā corpus innocentissimæ Virginis Eleonoræ, Filiæ Celsissimi Principis Sebastiani Lubomiriki, Castellani Woynicensis, & Annæ de Ruscie Consortis eius.

Hæc Innocens Virgo Eleonora, decimum sextum ætatis suæ vix aggrediens annum, ad Coelestem Sponsū, quem sibi præelegerat, properavit Annō Domini 1613, 19 Aprilis, in capite ejus sortum, ac si recēter impositum oculis spectantium perhibetur, magna cum admiratione omnium, & decore Celsissimæ Domūs Lubomirianæ.

Omnibus diebus Profestis, ex Fundatione perpetua, Missæ de Requiem, à nostris Religiosis decantantur.

Altare majus hujus Capellæ, sub Titulo S. Sebastiani Martyris, continet etiam Imaginem S. Rosæ Virginis Li-
manæ Ordinis Nostri, cum cratibus & porta de aurichalco, sumptu magno, munificentissimo, & apparatu confectis integraq; Capella, marmore cineta, & ornata.

Duodecimum Sacellum extat D. Antonino, Archiepiscopo Florentino O. N. dicatum, varijs idq; Nobilissimis picturis adornatum, in cujus Sacelli sepulchro, quiescunt corpora, de Domo, & Familia Miržensciorum, cum suis epithafijs, & imaginibus.

In ambitu inferiori Conventûs, per quē Processiones cum Sanctissimo fiunt, adest Figura Crucifixi, ~~ad~~ cuius Altare, Religiosi nostri omni feria sexta, non impedita, suas ad DEUM effundunt preces, pro Animabus ibidem sepulcorum, & SS. Sacrificia quotidie persolvuntur.

Hæc Figura Crucifixi, per flumen Vistulam appulit Cracoviam, quam cum varij Sacerdotes, & Religiosi, suis Ecclesiis inferre cupiebant, Nostri instituti Patribus, se obtulit accipiendam.

Sub hoc Altari Crucifixi, quiescit Corpus B. Stanislai Kokoszka, S. Theologiæ Baccalaurei, Viri devotissimi, & pietissimi, & paululum post, quiescit pariter corpus Patris Severini Rexolant, de quibus superius mentio facta.

In Capitulari nostro, adest sepultura Fratrum nostrorum, pro quibus, omni septimana persolvitur Officium Defunctorum. Inter hos, quiescunt etiam corpora V. Dominici de Seciecinio, Ecclesiæ Cathedralis Gnesnensis Cancellarij, & B. Rudolphi, Provincialis Poloniæ, qui unô eodemq; die mortui, in eodemq; sepulchro, ad invicem in amplexu inventi sunt, de quibus supra notificatur.

Ambitus hujus Cōventûs quadrangularis sat amplus & Majestuosus, per quem Processiones diebus solemnioribus, cum Sanctissimo fiunt, cuius parte una, adsunt appæfæ Imagines, Historias Sanctorum Ordinis nostri representantes, in altera ejus parte, circumcirca ambitum, penes Protellam majorem Imagines Episcoporum, ex Ordine

nostro assumptorum, variarum Dicecesium Regni Poloniae.

Porta Cōventūs amplissima, Imaginibus repræsentantibus Historias Ordinis condecorata, penes quam fundata est Apothecaria, cum suis officinis, ac Infirmaria.

Bibliotheca nobilissima, & amplissima, desuper lamina ductili contexta. In diversis materijs cōtinens Libros, optimè dispositos, tum S. Scripturæ expositorum, tum Theologorum, Juris Prudentiæ, Historicorum, Oratorū, Concionatorum, & varia instrumenta Mathematicam, & Geometriam concernentia. Manet adornata, varijs Imaginibus SS. Patrum selectissimorum, Virorum Prudentiæ, Scientiæ, zelo religiosæ observantiæ caterisq; virtutibus lucentium.

Habet hic Conventus varia Privilegia sibi concessa, à Commissarijs S. Sedis Apostolicæ, & specialiter à Rndmo Patre Magistro Damiano à Fonseca, cujus Decreta sancita Sanctissimus Dominus Paulus V. Pontifex Maximus, ad perpetuam rei memoriam pro hoc Conventu, & Provincia Poloniae approbavit, & confirmavit.

Habet Studiū Generale, & ratham pro officijs Scholasticis, & tertiam partem Prædicatorum Generalium. Item ratham post duos Provinciales ex Provincia electos, tertius ex Conventu Cracoviensi eligitur: eadem ratha observatur pro electione tam Capituli Generalis, sicut etiam & Capituli Provincialis Definitorum, Priorq; hujus Conventūs, tenet Titulum Vicarij Provincialis, per

contratam Minoris Poloniæ, habens sub sua vigilantia Minores Conventus, versibus ad finem hujus operis conscriptos.

Huic Conventui Cracôviensi adjuncta est Ecclesia murata S. Ægidij Abbatis, cum domibus, sive ædificijs, huic Ecclesiæ annexis, ac domo Aulica Illustrissimi Domini Felicis Czerski, Judicis Terrestris Cracoviensis, & Joannis Comitis de Tęczyn, quod totum approbavit, suo speciali Decreto SS^{mus} Dominus Gregorius XIII. Pontifex Maximus, per suam Bullam. Bona Terrestria Nobili huic Ecclesiæ assignata, & collata Gorkam videlicet, & Sadowie incorporavit, & consociavit.

Ecclesia hæc S. Ægidij Abbatis, ædificata est Ann^o Domini 1082, à Vladislao, & Juditha Serenissimis Principibus Poloniæ, in recognitionem suæ charissimæ Proles, sibi concessæ per intercessionem hujus SS^{mi} Abbatis.

Ibidem Cracoviæ adest Ecclesia cum Monasterio Sæstimonialium Virginum Nostri Ordinis Velatarum secundi habitus, sub Titulo Gloriosissimæ Virginis Mariæ ad Nives, fundata ex munificentia Ill^{mæ}, & Excel^{mæ} Dnæ Annæ de Ruscie Lubomirska, Castellana Voynicensis. Ad hunc etiam Conventum SS. Trinitatis, spectant alia duo Monasteria VV. Sororum nostarum Tertij habitus de Poenitentia nuncupatorum, majus, & minus appellatum Monasterium, horum primum, fundatum est Ann^o Domini 1455. ab Ill^{mâ} Domina Catharina Michałowska, Castellana Cracoviensi.

Secundum verò Monasterium fundatum est, ex collectis eleemosynis, variorum Benefactorum nostræ Religionis addictorum, cum observantia religiosa, & vita cōmuni introductâ.

Conventus Osvecimensis SS. Crucis

Brevi intervallo temporis, post erectum Conventum Cracoviensem, hic Conventus fundatus est, adhuc temporibus D. Hyacinthi, à Vladislao Mieschone, Serenissimo Principe Osvecimensi, cum sua Serenissima Consorte Eleonora, qui primi, Aream pro ædificando Monasterio, & Ecclesia donârunt, cum hortis in longa platea, & aliquibus Agris; pro consēminationibus designatis, ac Molendino supra flumen Soka. Ast post mortem horum, ac D. Hyacinthi, in semialteram decadem annorū, dum variæ sectæ, præsertim verò Arianorum, & infidelium Judæorum in hanc Civitatem invectæ sunt: impij Ariani Fratres nostros expulerunt, Monasterium, & Ecclesiam diripuerūt, & in Fanum Arianum converterunt, per centum quinquaginta circiter annos ibidem incolentes.

Dum ulterius cogitant demolire prorsus hanc Ecclesiam nostram, incipiunt muros, superiores vastare, tectū Ecclesiæ deicere. Et ecce! conspiciunt quandam personam, in habitu nostro se præsentantem, seq; monentem simulq; minitantem, ne hanc structuram in ruinam mitterent, hi autem adhuc in suo perverso conatu persistunt, monet secundo & tertio.

Non obtemperantibus, Ipsemet ulciscitur DEUS, qui locum hunc sibi delegerat pro persolvendis laudibus à Fratribus nostris Illi enim, qui supra muros stabant, deorsum detrusi, cervices fregerunt, & exinanimes facti: deorsum pariter demoliētes, cæci, ac muti facti sunt impij Ariani.

Post hos ergo centum quinquaginta annos, solemniter reintroducti sunt Fratres nostri, ubi usq; modo persistunt, penes quidem suam pauperiem, & Dei Providentiâ per manus pijsimorum Benefactorum sustentantur, & conservantur. Adest in hac Ecclesia gratiosissima Imago SS. Deiparæ Virginis, plurimis miraculis clara, ejus ope ac speciali Patrocinio Incolæ, & circumvicinæ Civitates felicissimè perfruuntur.

Insignes Benefactores habet Illustres Nobiles, ac Cives Olvecimensis principatus, Ivanfcios, Miroslavios, Michonfcios, & Perillustrem, & Admodum Rndum Dñum Stéphanum Waniewski, qui speciali favore ductus, pro ulteriori reparatione Conventûs certam summam Fratribus nostris obtulit.

*Conventus Sandomiriensis, Sancti Jacobi Apostoli
& Divæ Magdalene.*

Extra muros antiquæ Civitatis Sandomiriæ in monte exstabat Ecclesia murata, sub Titulo S. Jacobi Apostoli, fundata à Serenissima Principissa Stolcide Domicilla, Casimiri IV. Poloniarum Regis Filia: cum adjutorio Fratris sui Principis Leschonis, Annô 1224. Hac postea ab

Ivone Odrowanſio, Episcopō Cracōviensi, D. Hyacinthi,
& Fratribus nostris oblata est, & ex derelictis Adleydis
Sororis, Principis Leschonis, ab eodem pientissimo Epi-
scopo, Conventus sat amplus, ac muro cinctus ædificat⁹,
in quo temporibus B. Sadoch, Prior Sandomiriensis, 49.
Fratres inhabitaverunt, & à Tartaris, sub tempus Antiph:
Salve Regina, trucidati sunt, quorum memoria quot an-
nis recolitur &c. 30. Octobris.

Sub idem spatium temporis, fundatus est alter Con-
ventus intra muros ejusdem Civitatis, sub Titulo D. Ma-
riæ Magdalenæ, à Leschone Albo Principe Poloniæ, cui
in dotem, data Villa Juguszow dicta, per Tribunal Regni
civita, & adjudicata.

*Conventus Gedanensis, S. Nicolai Episcopi, &
Confessoris.*

A Serenissimo Duce Pomeraniæ Susztopenko, de Con-
filio, & consensu Illustrissimi Michælis Episcopi Vladi-
slaviensis, Annō Domini 1227, die 20. Januarij funda-
tus est.

Habet Insignem, & famosissimam Ecclesiam Parochi-
alem, cum cura animarum gentis Poloniæ, & Alomanæ.
Item Capellam S. Ursulæ, in qua Domini Alomani suam
persolvunt devotionem, habentes Concionatorem matu-
tinum, & pomeridianum, sicut & gens Polona.

Infelici Annō 1526, dum Cives Gedanenses, Hæresi
Lutherana imbuerentur; pepulerunt tunc à Cōventu Fra-

tres nostros nihil nisi vitam secum efferebantibus, nam in omnia phanatici desævierunt.

Supellectilem copiosam sacrarij, vasa aurea, & argentea, clenodia summi pretij, sacra paramenta ex Senatûs impij consulto, quin & Privilegia, munimenta Monasterij, sacrilegis manibus ablata, in commune prætorij ærarium retulerunt.

Peste ibidem grassante Gedani, 1564, dum Pater Daniel Prior, cum cæteris Fratribus nostris eadem, interierunt: Illico Senatus Gedanensis, iterum in Monasterium involat, illudq; occupat, donec ad supplicationes Patrum nostrorum, Melchioris Mostycensis, & Hieronymi Cyranî, Perillustres Sacræ Regiæ Majestatis Sigismundi Augusti Poloniarum Regis, Clementissimi Commissarios, videlicet Joannem Kostka, Castellatum Gedanensem, Georgiû Ostrovicium, ViceCamerarium Margeburgensem, Gasparum Laski, Abbatem Olivensem, jussu, & edicto Regio, ægrè, sed non integrè, Fratribus nostris restitueretur, Anno Domini 1567, die 20. Augusti.

Cùm primùm autem ad eos, Nuntius detulisset, quia Serenissimus Rex Stephanus Batori, ditionis Gedanensis Zulanam, ferrô igneq; popularetur, extemplò stipendiarium Militem suum, in Conventum truserunt, & die 26 Septembris, furore perciti in Monasterium irruentes, Fratres nostros qui supererant, alios percutiunt, alios in ergastulum vinctos conjiciunt, nemine prohibente & usq; alia diripiunt.

Nec

Nec contenti rebus istis, sed & Ecclesiam locū DEO dicatū intrantes, spinam Coronæ Dominicæ, insigne clenodium prophanaverunt, Imagines sacras dejecerunt, Altaria everterunt, cæteram superlectilem sacrarij, quæ priori furori sepererat clenodia, sacras vestes, Privilegia Cōventūs, & omnem Ecclesiæ ornatum abstulerunt, in usū quoq; profanos converterunt.

Divinissimo etiam Eucharistiæ Sacramento, non percerunt, illud è Pixide argentea, in terram proijciētes, pedibus suis spurcissimis calcârunt.

Bibliothecam in Conventu refectissimam, vetustissimis, ijsq; optimis Authoribus vastarunt: Librosq; partim delaceraverunt, partim excusserunt.

Quidam ad Crucifixi Imaginem, quæ adhuc perstat in medio Ecclesiæ, admota scalâ ascendit, in securi, & ascia demoliturus eam, super trabem; cui stipes Crucis inhærebat sistens: semel & secundo asciam vibrat, lignumque Crucis scindit; tertio elevat manum, ictumq; gravio-rem dare arbori nitebatur. Et ecce! vi impetuq; quodam, licet firmiter sese teneret, omnibus inspectantibus in terram proturbatur, & in momento quasi horæ, cervicibus, cruribusq; fractis expirat, frustra eum cæteris juvantibus, fugientemq; ad inferos animam, in exanimi corpore quærentibus.

Molestè eam rebellionem furoremq; ferebat Rex Serenissimus Stephanus, quamobrè cum Civitate potitus es-

set: rebellesq; Hæreticos sua servitute compescuisset, Religioni Conventum restituere, gravi edictò præcepit. Restitutum est hoc Monasterium Fratribus nostris, altero post anno, quo pulsi erant.

Regressi Fratres nostri ad Conventum, omnia infesta reppererunt. Ecclesiam devastatam, Imagines sectas, & semiustas. Altaria eversa, fores omnes effractas, supellectilem universam sacrarij, & Domus direptam, Cives adhuc minas cædesq; spirantes, quo se alerent, quo tegerentur, non inveniebant.

Indoluit eorum Vices Illustrissimus Antistes Stanislaus Czarnkowski, Episcopus Vladislaviensis, vidit, & oviculas suas Gedanenses Hæresi pestiferâ contaminatas, & de eis ad causas Ecclesiæ reducendis cogitavit.

In partem igitur curarum suarum, Fratres nostros (qui soli Gedani ex Clero remanserunt restituti) vocavit, ut Officium Parochorum, qui ab ovibus, illa tempestate expulsi fuerant susciperent, instanter postulavit, & voluit.

Et nè cum periculo vitæ ostriatim de quotidiano victu emendicando, essent solliciti, ex redditibus Episcopatus sui Vladislaviensis, certam summam bonæ monetæ inscripsit, & cum zelo Successores suos adhortatus est, ut tam Sancto Instituto facerent satis, nisi omnino perire fidem Catholicam, apud Gedanenses malit. Viros etiâ, nedum vitæ sanctimoniâ, verum sapientiâ, ac zelo Verbi DEI ardentes, etiam ab ipso principio erectionis hujus

Con:

Conventus habuit, & semper habet quos edidit, & edit. usq; ad præsens sæculum, pro honore Provinciæ nostræ Coloniae defudantes, ac in præsenti tempore post Capitulum Luceoriente celebratum, Annô Domini 1749, cum omni rigore omniq; eliminata dispensatione acceptavit regularem, ac strictam observantiam, promovente eandē Adm: Rndo Patre S. Th: Magistro, Patre Antonino Lang, Priore loci, ac Patre meritissimo in Provincia nostra, tum in Scholasticis, tum in sacris Cathedris, etiam actu laborante, & defudante pro honore Religionis Sacræ, & decore sui nativi Conventus Gedanensis.

Conventus Posnaniensis.

In Metropoli Majoris Poloniæ Civitate Posnaniensi, Paulus Episcopus, de consensu sui Venerabilis Capituli, in Oppido Szrodka dicto, primò fundavit hunc, Conventum ad Ecclesiam Parochialem S. Margaretæ Virginis, & Martyris, quam postmodum post nostros Fratres, obtinuerunt, & tenent Reverendi Patres Congregationis S. Philippi Nerei, Annô Domini 1201, supra trigesimum.

Serenissimus postea Dux Majoris Poloniæ, cum Fratres suo Boleslao, consentiente Bohuphallo, ejusdem Civitatis Episcopo, inde transfudit ad Civitatem, ad Ecclesiâ Parochialem S. Gothardi.

Hæc successu temporis, à varijs Benefactoribus Nobilibus, & Civilibus reedificata, translata hac Parochiali ad Ecclesiam S. Adalberti, Archiepiscopi & Martyris, Pat-

troni Regni Poloniæ in suburbium, S. Patris nostri Domini Nomen, & Titulum accepit, sat eleganti in optima, dispositione, & Architectura exstructa est, coloribus excellentioribus depicta, cum suis Altaribus, & Ambona, depictis, & deauratis.

Formas Chori minoris, structura ingeniosâ, habet cōfectas, in quibus ex una parte chori, historia vitæ, & miraculorum SS. Patris nostri Dominici sculpta demonstratur: In altera verò parte Chori, sinistri pariter ex sculpta vita, & miracula S. Hyacinthi, Patroni Regni Poloniæ, cōspiciuntur.

Sacrilia, & ex opposito ejus Gazophilacium, in quo argentaria conservantur, & SS. Reliquiæ, duo candelabra & alta argentea, quæ in solemnitatibus portantur ab Acolythis.

Inter has Sacras Reliquias, eminent duæ particule, ad instar Crucis Episcopalis aurocinctæ, vivifici, ac salutiferi ligni SS. Crucis, in quo Christus Dominus salus mundi pependit, humanoq; generi vitam Coelestem præparavit.

Has duas particulas mediocres, quidam stipendiarius Miles Serenissimi Poloniarum Regis, Sigismundi tertij in Moschovitica expeditione, in quodam Monasterio Moschovitico, ex cujusdam Græci Ritûs Episcopi, collô linea serica pendulam detraxisse falsus est. Quod sine ullo dubio veri simile erat, multa enim opima, & insignia, nec nihilo æstimanda spolia, Milites Polonorû ex Moscoviticis

Regionibus, dum ibi prænominatus Serenissimus, ac Invictissimus Sigismundus III. Rex Poloniæ bellum gereret, in Poloniam exportaverant, & adduxerant.

Pater Vincentius Senkovius, has ligni vivifici particulas, à præfato stipendario Milite Joanne Piwko, acquisiverat assignatus enim pro Prædicatore Ordinario, ad Cōventum Loviciensem, quo cū jam unius integræ hebdomadæ iter peregerat, impulsus tandem quodam Divini Spiritus afflatu, confidens intercessioni Beatissimæ Virginis *MARIÆ*, nec non S. Vincentij Patroni sui, frætusque divinō auxilio, potiundo, aliquando dictæ S. Crucis ligno, & prædictum Joannem Piwko, Lublini cōmorantem noctu, cum maximo vitæ suæ periculo, & in eodem itinere, Lublinumrediit. Cui data solutione argēti, pro illa particula SS. Crucis ad se illam recepit, retinuitque tamdiu, donec illam Patri Magistro Georgio Trebnicz, Priori Posnaniensi, ac Vicario Majoris Poloniæ, ad manus dederit, Conventuiq; Posnaniensi donaverit.

Ante autem hanc donationem, hujus vivifici Ligni non defuit DEUS, quin ascenderat patefaceretq; virtutē prædicti Sacri Ligni, in locis enim plurimis, lotio ejus, multum mortalium curandis ægritudinibus, & morbis profuit.

Imprimis Lovicij, Prælati Ecclesiæ scilicet Rndmus Dominus Nicolaus Shierniovita Juris utriusq; Doctor Officialis Loviciensis Svietoslaus Sarnowski Ecclesiæ Cathedralis Metropolitanz *Gaesnensis* Cancellarius, & Parochus Siradiensis,

ordinariusq; ex præfata Archi Dieceſi pro Tribunali Regni
 Judex, oſenſum ſibi à præfato Patre Vincentio Senkovio hoc
 S. Crucis Lignum ſumma cum reverentia & veneratione, in
 lapidea Domo præfati Rndmi Domini Nicolai Shierniovitz a-
 doraverunt & olculati ſunt, præfatusq; Cancellarius Gueſne-
 ſis, non abſimile, ſed idem eſſe cum Ligno Lublini S. Crucis
 in Eccleſia S. Nicolai Epifcopi & Martyris, Ordinis Prædica-
 torum extante, utpote oculatus fereq; aſſiduus & omni exce-
 ptione Major Teſtis ſatis pertractatam & bene ſenſibus ſuis
 viſus & tactûs perceptam, ſubſtantiam S. Ligni, Lublini ex-
 tantis habens etiam quaſi jurando aſſeruit uti quædam Aſcilla
 Nomine Sophia cujuſdam Civis Lovicienſis Franciſci Aurifa-
 bri, quartanâ laborans, ſumpta vini ablutione ex eodem S.
 crucis Ligno convaluit, grataq; & memor beneficii accepti
 Gratias Deo continuò egit. Ibidem Lovicii multos Cives &
 gros varijsq; morbis affectos, ejuſmodi ablutionibus idem P.
 Vincentius Senkovius juramento obſtriçtus adhuc ante ſuum
 Lovicio diſceſſum ſanatos eſſe recognovit.

Ex hac noſtra Eccleſia, tres ſacras hoſtias exceperat mu-
 lier quædam, ipſo die Aſſumptionis B. V. M. Annò Domini 1399
 Phæbo medio abſentibus alijs. Hæc accedens ad Altare, ter-
 timore percuſſa abit cadit retro tandem ſurgit & reſerat Ta-
 bernaculum, hoſtias tres minores levat, peplò obvolvitur, clan-
 deſtine egreditur, Hæbreis hoſtias ſacras prodit Quæ ad teſtu-
 dinem deferuntur, menſæ proijciuntur, cultris lacerantur,
 punguntur: ex quibus manat viviſicus cruor & decurrens, cæ-
 cam à nativitate mulierem, Hæbream ſanat.

Stupent ſinguli & exanimantur, facinus celare conten-
 dunt, hoſtias ſi adonè involvunt, extra Civitatem viâ Caſtren-
 ſi aſportant, ac paludi immergunt.

Claudus, in porta Elæmoſynam rogitanſ, à prætereunte
 ſana-

sanatur, agonizans ad vitam revocatur & exclamat Christum iterum crucifigi! Solis die, infra Octavam Assumptionis gloriosissimæ Virginis elevatur motu Divino in altum sacre hostiæ conspiciuntur à pastore pecorum, & Paulo Infante, procumbunt & adorant armenta, res ad Senatum deferuntur. venit Antistes Albertus secundus de Domo Iastrzembiec cum Clero, sublevat hostias, castus Joannes Præbiter. Ducuntur processionaliter, ac in sacrario D. Mariæ Magdalenæ reponuntur atque inde migrant virtute Divina, & ad pristinum redeunt locum. Quare construitur sacellum per Vladislaum stirpis Jagiellonicæ, Pium Regem, hoc Regale quod modo est templum, in quo prædictæ hostiæ per Patres Virginis, Mariæ de Monte Carmelo asservantur & adorantur.

Judæi vero indicio Sangvinis proditi, flammis exusti remanserunt, una cum sacrilega muliere.

Adest seorsiva & satis ampla Capella SS. Rosarij B. M. V. quæ pro Ecclesia reputari potest pulchris exornata picturis, per totum: quinque; Altaria continens. In altari Majori extat Imago gloriosissimæ Virginis DEI paræ miraculis claræ, prout plurima sunt seorsive adnotata in speciali libro ad hoc comparato. Rosarij quoque utriusque; SSmi Nominis adest pientissima devotio, & quolibet die Sabathi missa votiva decantatur per Musicos de sanctissimo Rosario, fitque processio per ambitum in feriorem Conventus, cum Litanijs Lauretanis & frequentia devoti Populi ad Beatissimam Mariam Virginem copiosa, acisolemnitas aliqua celebraretur.

Adest & Capella S. Hyacinthi cum tribus copulis erectis in qua vera effigies S. Hyacinthi repræsentatur, in lateribus verò ejusdem Capellæ, ac ipsis copulis, extat eleganter depicta vita ejusdem, & aliqua miracula repræsentantur. Quem Alma Civitas Posnanienfis sibi delegerat in specialem Patro-

num ac Protectorem in diluviis aquarum, 'omniq; Anno Dominica in Octava Ejusdem, Missa Votiva solemniter in concursu totius Civitatis persolvitur cum supplicationibus solitis.

Ambitus hujus Conventûs Quadrangularis, conspicitur satis amplius, per quem Processiones diebus solemnibus cum Sanctissimo fiunt, in quo adsunt Majores appensæ Imagines historiam Sanctorum Ordinis nostri representantes. In eodem quoq; ambitu extat locus Capitularis ornatusq; mænet picturis, Quatuor Ordinum mendicantium.

Bibliotheca satis ampla & optimè disposita continens Libros in diversis materiis & variis lingvis, optimè collocatos in suis bancistam S. Doctorum, Sacræ scripturæ expositorum, Theologorum, Philosophorum, etiam diversarum sententiarum Authorum, Juris Prudentiæ, Historicorum Concionatorum, Oratorum, & A'cetarum.

Duo Refectoria habet pro commoditate temporum in quibus RR. Patres Professores tam Theologiæ quam Philosophiæ suas perlegunt lectiones, circulos tenent, & Conclusiones mensiles sive ut vocant lunares defendunt & suos alios scholasticos actus absolvunt.

Dormitorium superius sat longum & latum, permodum Crucis dispositum, cum Novitiatu seorsivo.

Fovet studium Formale manuteneus duos Theologiæ Professores, & unum Philosophiæ

Extant Privilegia Serenissimorum Regum, huic penes foundationem Conventui concessa, & imprimis Przemislai Ducis Poloniæ, in Fluvio Wartha & lacubus per circuitum adjacentibus piscandi, quod Privilegium confirmavit Sigismundus Augustus Rex Poloniarum, ac cæteri Ejus Successores. Item Privilegium Stephani Regis 1580 ut locus Patrum Ordinis Prædicatorum, ipsorum Cæmeterio Ecclesiæq; vicinus, in quo

for-

fordes partim à civitatensibus, partim à fatidis Judæis congregantur, in posterum ab immunditiis, immunis semper existat & permaneat Idem serenissimus Rex Stephanus, confirmavit Contractum per Piscatores factum Anno 1586 Et Sigismundus Tertius dedit lteras contra impediētes usum liberæ piscationis in Wartha Fluvio & lacubus adjacentibus.

Item, Serenissimus Rex Stephanus confirmavit venditionem Villæ Umultowo per Venerabile Capitulum Polnaniense resignatam per Idem Venerabile Capitulum Conventui Polnaniensi in Anno Domini Millesimo Quingentesimo Octuagesimo Quinto.

Sigismundus etiam Rex Poloniae confirmavit Resignationem Villæ Butzwo Majus Anno 1631.

Vladislaus Quartus Resignationem Villarum Chomecice & Dąbrowka confirmavit Anno Millesimo sexcentesimo Trigesimo Tertio factam per Generosos Dominos Petrum Osiecki, in perpetuum cum omnibus partibus Generosi Domini Alberti Rosnowski,

Hæc omnia Privilegia & Jura huic Conventui concessa confirmavit & approbavit Vladislaus Quartus eodem, quo supra Anno.

Conventus Culmensis.

Erectus est cum sua Ecclesia sub Titulo SS. Apost. Petri & Pauli ab Illmo Domino Hermano de Salice Magistro Theuronum Anno 1228 At foundationis documenta partim per trinam conflagrationem, partim per diruptionem hostium Patriæ extincta sunt: Etenim hi, Jura omnia ex Cancellaria Civitatis rapuerunt simul cum libris inscriptionum: Foundationis. Quare Fratres Nostri ex pia tantum Benefactorum Nobilium & Civilium Eleemosinâ vivunt & sustentantur & licet aliquarum inscriptionum habeant notitiam, cum magna

tamen difficultate censum aliqualem & fere ex misericordia percipiunt & Conventum reparant & augent quantum possunt Deo juvante.

Conventus Plocensis.

Hunc Conventum Serenissimus Conradus Dux Mazoviz sub Titulo SS. Patris Nostri Dominici ac Divæ Mariæ Magdalenzæ singularis Patronæ Ordinis Nostri fundavit Anno Domini 1234. Huic adjunxit & aleram Ecclesiam sub Titulo SS. Trinitatis, quam Serenissima Alexandra soror Vladislai Jagellonis, Ducissa Mazoviz restauravit & copiosa atq; pretiosa suppellectili ornavit Anno Domini 1046.

Illius vero & Reverendissimus Dominus Laurentius Goslicius Episcopus Posnaniensis, vindex Libertatis Religiosorum, Pater & Defensor, suam Bibliothecam multo auro ætornatam, Conventus Istius esse propriam voluit, & liberè donavit.

Fovet Novitiatum & studium manutenens duos Professores, unum S. Theologiæ & alterum Philosophiæ & tres Concionatores, Horum primus ordinarius Conventus alter Ecclesiæ Cathedralis Plocensis, Tertius verò Ecclesiæ Parochialis SS. Trinitatis.

Proteatrix & Specialis Patrona D. Maria Magdalena plurimum juvit hunc Conventum post conflagrationem ejusdem quando eidem pro restauratione reparatione ac alimonia Fratrum suorum inspecie cujusdam piæ Matronæ summam pro reparatione sufficientem, Eidem obtulerit, qua reddita, statim disparuit: Compertum autem est Eam fuisse, ex Imagine ejusdem in Altari Ecclesiæ depictæ.

Quare gratitudinis ergo qualibet feria secunda per Annum, Missa Votiva de eadem Sancta à Fratribus Nostis decantata, in Honorem Ejus, persolvitur.

Pro obligationibus perpetuis ex fundatione census percipit, & satisfacit, majori ex parte Eleemosynis Benefactorum sustentatur.

Sacristiam amplam & Refectorium cum suis Officinis commodis conservat, & argenteriam Ecclesiasticam diligenter custodit.

Conventus Sochacoviensis.

Hic Conventus habens Ecclesiam sub Titulo S. Nicolai Episcopi & Confessoris fundatus est ex collectis Eleemosynis Serenissimorum Ducum Mazoviæ Annô Domini 1235. quam condecorat Imago Gloriosissimæ Virginis Mariæ amplissimis miraculis clara, adinstar Madriti in Hispania depicta, à Ducibus Mazoviæ donata Quam incolit totusq; Districtus terræ Sochacoviensis suum Aylum & unicum refugium in suis necessitatibus infirmitatibus varijsq; periculis appellant & venerantur.

Habet certum prædiolum cum suis incolis sylvam, & campos pro conseminationibus, tam Vernalibus, quam Hyemalibus, ac præta varia: plurimum tamen manus Benefactorum eos sustentat, & conservat.

Conventus Præmisliensis.

Conventus Præmisliensis Ordinis Prædicatorū, primæ sua fundamenta per S. Hyacinthum obtinuit. Nam circa Annum 1241, quo tempore S. Hyacinthus, per Russiam Verbum DEI prædicans; Conventus Kijoviensem, Haliensensem, & Leopoliensem fundabat, Præmysliam veniens locum pro Conventu, à Vlodimiro pro tunc Duce Russiæ, per S. Hyacinthum ad unionem Ecclesiæ converso, impe-

travit, atq; in eo loco pijs Fidelium eleemosynis erectus est insignis Conventus, & Ecclesia circa Annum superius specificatum, sub Titulo Annūtiatæ B. MARIÆ Virginis.

Et cum in hac Civitate sæpius ingentia incendia exorta fuerint, non una, sed trina subsecuta est Conventus, & Ecclesiæ conflagratio, attamen, tam Fratrum nostrorum indefessa curâ, quam fidelium pia contributione à reiteratis ædificationibus, ijsq; semper validioribus minimè cessatum est. Ita ut Annô 1614, & Ecclesia cum decentissimo apparatu, & Conventus sat amplius placè in toto steterint, atq; à Capitulo Provinciali hocce Anno in Conventu Varecensi celebrato, Noviciatus in dicto Conventu designatus: paulo post autem ope, ac munificentia Illmæ Domine Elisabethæ Korniatowa. Hicce Conventus in materiale, deinde formale studium, erectus est.

Ast Anno 1638, per ingens incendium, quo tota ferme Civitas, in cineres redacta fuit, etiam Conventus noster, cum sua Ecclesia iterum absumptus est.

Faventibus tamen Superis, & succurrente insigniorū Terræ Præmisliensis Nobilium munificentia, in perfectiorem formam, & statum Conventus cum Ecclesia assurrexit, prout ad præsens cernitur.

Primum, & præcipuum ornamentum decus, & gloria hujus Ecclesiæ, est Icon Beatissimæ Virginis MARIÆ, ex albo Alabastro, per modum sedentis cum parvulo JESU, estq; illa, quam S. Hyacinthus ex Ecclesia Kijovien-

si,

fi, simul cum SS^mo Sacramento, non sine magno miraculo, ob gravitatem illius Iconis, eduxit, atq; transtulit.

Hæcce Beatissimæ Virginis Imago, seu statua, uti à principio, ita & in dies continuis gratijs, & mirâculis claret, per eandemq; DEUS Ter Optimus Maximus, undiq; confluentibus populis, incessanter sua auxilia, & gratias elargitur, quæ omnia in Archivo Cōventus fideliter, & Authenticè annotantur.

Est quoq; in hacce Ecclesia, Imago SS Patris nostri Dominici de Suriano, cum Authentico subscripto, ab undecim Patribus Conventus Suriani, per Patrem Lectorem protunc Badowicz, Filium hujus Conventus, exinde redcem asportata: atq; penes solemnem, tam Cleri sæcularis, quam Regularis assistentiam, cum Processione in Ecclesiâ delata, atq; in Altari pro eadem Imagine, per Magnificū Dominum Gabrielem de Bircza Birecki, Notarium Terræ Præmisliensis, erecto reposita manet.

Penes hanc Introductionem, Consul hujus Civitatis Dominus Joannes Czernek, diu defectu auditûs laborans, integram sanitatem recuperavit.

Extant & aliæ Imagines, SS^mi Nominis JESU, SS. Rosarii. In ambitu verò Conventus, Imago Consolationis Beatissimæ MARIÆ Virginis, & in alia parte, Christus Dominus Columnæ alligatus, penes quas Imagines populus fidelis nō semel se singulâres recepisse gratiùs testatur

Præcipuis Reliquijs Sanctorum, gaudet hic Conven-

tus, uti SS. Patris nostri Dominici, digito integro majoris pedis. S. Hyacinthi parte manus, S. Mariæ Magdalænæ insigni particulâ, S. Vincencij Ferrerij, & aliorum plurium Sanctorum.

Viros etiam vitæ sanctimonia sapientia, ac zelo Verbi Dei pollentes, non defuisse etiam à principio, constat, prout superius adnotavimus, quantum de notitia illorum habere potuimus.

Subsequentibus etiam Annis Magistros S Theologiæ, & Viros ingenio, & pietate præstantes hic Conventus, etiam usq; ad hæc tempora edidit, & edit pro honore Provinciæ nostræ defudantes.

Conventus Varecensis.

In Civitate Varecensi, fundatus est noster Conventus cum Ecclesia tituli S. Stanislai Episcopi & Martyris, à Serenissimis Ducibus Mazoviæ, Trojdeno, & Boleslao, Annò Domini 1279, Princeps vero Semovjta, addidit proventus pro sustentatione Religiosorum, & varia suppellectili decoravit Ecclesiam, cæterùm Benefactorum manus plùs eisdem confert, juvando eleemosynis.

Conventus Brestensis in Cujavia.

Hunc Conventum Serenissimus Princeps Casimirus, Annò Domini 1262. fundavit. Habet Ecclesiam satis amplam, sub Titulo S. Michælis Archangeli, & dotem necessitatibus Ecclesiæ, & sustentatione Fratrum nostrorù in summis certis, pro obligationibus perpetuis Conventui

inscriptis in Bónis Nobiliūm, propinationem etiam cerevisiæ cæterorumq; liquorum sibi à Principibus habet concessam, nec non tria molendina aquosa.

Conventus Torunensis.

Illustrissimus, & Excellentissimus Dominus, Flanno de Saygierhåusen, septimus Magister Prussiæ, hunc Conventum Torunensem fundavit, Annô Domini 1263, in Mense Aprili, super fluvium Bakká nuncupatum.

Habet Ecclesiam sub Titulo S. Nicolai, Episcopi & Confessoris, in qua deposita est Imago Gloriosissimæ Virginis Mariæ, miraculis clara, ad quam tanquam ad Asylum, & unicū refugium in cunctis necessitatibus, ac periculis devotus populus confugiens, suarum petitionū sortitur effectum: ambitus interior sat magnificus, per quem solemniore diebus fit Processio, cum SS. Sacramēto capitulare, atq; Refectōrium amplum, & honorificū.

Privilegia habet sibi concessa piscandi in ombibus fluvijs lacubus, & stagnis. Nec non propinationem liberam sibi, à Serenissimis Regibus Poloniarum concessam, cerevisiæ aliorumq; liquorum, per tot Comitia Generalia Regni approbatam, & confirmatam, insuper villam dictam Kaszczorek.

Studium formale introductum est ad petitionem totius Provinciæ, per Reverendum Patrem totius Ordinis Magistrum Generalem, p. m. Patrem Thomam Rypoll cōcessum, ac per modernum Rndmum Patrem Antonium.

Bremont, in Capitulo Bononiensi 1749. celebrato confirmatum.

*Conventus Siradiensis, Sancti Stanislai Episcopi,
& Martyris.*

Fundatus est à Casimiro Duce Cujaviensi, Lanciciensi, & Siradiensi, circa Annum Domini 1260, accitis Fratribus ex Conventu Cracoviensi, vastatus à Cruciferis, operâ Patris Magistri Felicis Siradiensis, & olim Provincialis Poloniæ, nec non Patris Martini Nepelscij, & Prioris ejusdē Conventus, restauratus in hanc modernā formā. Narrat Miechovius, Annō Domini 1331. Dum hi Cruciferi Regulares, Irregulares, Poloniam incursione præopinā popularentur, Siradiam quoq; ingressi, cuncta abripiebāt: tunc Pater Nicolaus Prior in Monasterio Siradiensi, Ordinis Prædicatorum provolutis genibus Hermanum cōmendatorem Elbingensem, præcatus est, ut à spolio, & incendio Monasterij abstineret. Qui superbè respondens in vulgari Pruthenico, senori intelligere, ait: quapropter unā cum alijs in Monasterium irruit, calices, Cruces, & ornamenta, fortunas diversorum hominum Nobiliū, & Civitatensiū, illuc cum bonis suis, causā conservationis fugientium abstulerunt. Religiosos cappis, homines verō utriusq; sexūs indumentis usq; ad extremam denudationem exerrentes. Auctus est hic Conventus aliquibus censibus, studio, & labore Patris Felicis, Magistri Siradiensis, olim vigilantissimi Provincialis, trium Ducum Cujaviensium sepultura dotatus.

Ha-

Habet Privilegia, & concessiones à Serenissimis Regibus Poloniæ, pro quinta mensura brasæi, Serenissimus namq; Vladislaus Rex Annô Domini 1416, feria secunda, post Dominicam in Ramis Palmarum, de data in Villa Brodnia, quintam mensuram brasæi, de molendino Regio antiquis temporibus, hic Siradiæ ad Ecclesiam SS. Trinitatis, sito perpetuo, dedit, donavit, & largitus est cum obligatione, ut ad laudem Omnium Sanctorum, in remedium peccaminum suorum, ac tranquillo Statu Regni singulis, tam festivis, quam ferialibus diebus, una Missa de Beata MARIA Virgine, alto voce decantetur. Pro salute verò animæ suæ, & suorum Prædecessorum, ac suarū Conjugum, Serenissimarum Hedvigis, & Annæ Reginarū Poloniæ, singulis secundis, quartis, ac sextis ferijs, Missas pro defunctis, submissa voce perpetuis temporibus ut celebret Conventus.

Hæc quinta mensura brasæi importabat, ut ex libro consiliorum patet, Annô Domini 1647, die 22. Februarij, quando data fuit in Arendam, pro uno Anno florenos Polonicales trecentos, seu triginta scuta Monetæ Romanæ: aliquando etiam vix ad medietatem hujusmodi redditus attingebat.

Moderno vero tempore Anno Domini 1717, iste redditus totaliter periit, propter recessum fluvij Wartha, à dicto Molendino, & destructionem Molendini: nec datur modus, ut Conventus prædictam fundationē recuperare possit.

Habuit tres piscatores antiquioribus temporibus, unum adjudicatum Conventui, per Magnificum Dominum Drogestum, Capitaneum Siradiensem, in fluvio Wartha, Annô Domini 367, supra 1000. Alterum piscatorem legavit testamento, Nobilis Advocatus Siradiensis in fluvio Batka, Annô Domini 1390, cum obligatione, in Oratione Annuntiationis Beatæ Virginis MARIÆ, ut pro anima ejus decantetur Missa, cum Officio Defunctorum perpetuis temporibus. Tertius emptus est, à Reverendo Patre Chwalibogio, Priore Conventus in fluvio Wartha, Annô Domini 1210.

Ex his piscatoribus, nullus nunc possidetur à Conventu, tum propter recessum aquæ fluviorû, tum cû neq; Civitas ad summam pauperiem redacta, habeat aliquos artē piscatoriam exercentes.

Habet prata pro colligendo feno quotannis, primum dictum in Starzec, cujus medietas donata est Conventui Siradiensi, à Spectabili Michâele Braka, Cive Siradiensi, Annô Domini 1392.

Secunda medietas dicti Starzec, exempta est à Cive Siradiensi, nominato Sagay, Viro Proconsule Civitatis ejusdem, pro duodecim marcis grossorû monetæ Pragësis, per Rñdû Patrē Chwalibogiû Priorē, Annô Domini 1046.

Tertium pratum dictum Kwatowska emptum est pro Conventu à Nobili Domina Catharina & ejus Marito Hæredibus, pro Octo Marcis Grossorum monetæ Pragensis Anno Domini 1044.

Quartum pratum juxta Fluvium Kelek sub Villa Regia dicta Momice emptum à Nobili Jaksza de Kwiatkowice, pro pretio triginta Marcarum monetæ Pragensis, per sæpius dictū Radum Patrem Chwalibogium Priorem.

Hæc autem omnia prata nunc actualiter possidet Conventus & colligit de feno per Annum currus circiter sexaginta, aliquibus tamen Annis, quando est inundatio aquarum, ex Fluvjs nec medietatem colligit cum omnia prædicta prata sint situata ad rippas fluviorum.

Macella tria habuit, varijs temporibus à Civibus Siradiensibus inscripta Annò Domini 1616, nunc vero nulla habet; quia ut plurimum per Judæos Ianiones in hac, per diversas incurSIONES Svecorum Molchorum, devastata Civitate divenduntur carnes.

Quæ omnia supra specificata & in unum collecta speciali privilegio, à Serenissimo Poloniarum Rege Sgismundo Augusto sunt roborata & confirmata Petricoviæ in convocatione Regni Generali Sabatho ante Dominicam Oculi Quadragesimalem Anno Domini 1552. actuata vero in Castro Siradiensi feria quarta, infra Octavam Corporis Christi Anno Domini 1617.

Habet agros in Indagine Siradiensi sitos, qualiter autem hi agri, quos nunc possidet Conventus, venerint in Possessionem certis documentis comprobari non potest: cum ex Testimonio Patris Præsentati Gregorij Badowicz Prioris pro tunc Conventus in Annò Domini 1662. posteris relicto constet, quod tempore Svecorum & aliorum hostium Regni, una cum diversis Privilegijs à Serenissimis Regibus datis, in terra deossa asservabantur, putrida putrefactaq; illa esse: ut vix in alijs quid nam in se continebant dignosci posset.

Hoc tamen unicum reperitur quod ab Anno Domini 1625

Cives Siradienses de omnibus agris per Conventum possessis, Solutionem contributionum Reipublicæ & Civilium extorquebant. Et si aliquando Conventus per dislugia Jurium Appellationumq; hujusmodi contributiones non solvebat: tamen per Decreta Castrensis & Tribunalitia Regni compertum est, quod ad ejusmodi contributionem adigebantur, sicq; per longa Annorum tempora, utraq; pars, quasi in continuis litibus existeret.

Tandem ex Decreto novissime facto, in Radom, Anno videlicet Domini millesimo septingentesimo Trigesimo Octavo in Judicijs Generalibus Regni Caularum Fisci, assignati sunt Commissarij pro utraq; parte ad videndum, audiendum, & quod justum fuerit decernendum.

Hinc Rndi Patres Conventus. metuentes, ne injungatur eis solutio omnium contributionum ab immemorabili tempore non solutarum, nec non in futurum persolvendarum: hocce eodem Anno Patres Conventus cum Civibus Siradiensibus concordiam inierunt, in omnibus prætensionibus ad Conventum per Cives habitis, cessionem fecit Conventus Civibus Siradiensibus.

Primo agros Czuryłskie nuncupatos, ut pote in magna distantia à Conventu jacentes.

Secundo Summam Florenorum Polonicalium sexcentorum alias sexaginta scura Romana inscriptam, pro Centu Annuo in prætorio Civitatis Siradiensis à p. m. Patre Magistro Felice de Siradia pro tunc Provinciali Poloniæ Anno Domini millesimo Quingentesimo Nonagesimo Tertio recedendo etiam à censu Annuo in perpetuum Cum hac tamen præcautione, ne in posterum futuris temporibus contributiones ex agris quos modo possidet Conventus, prætendant Cives. Nec Conventum aut Inquilinos nostros in aliquo etiam minime perturbent.

Quæ concordia latius in Anno Domini Millesimo Septingentesimo Quadragesimo Octavo ad sonum Campanulæ Capituli ab omnibus Patribus & Fratribus subscripta est proprijs manibus sicut pariter in Prætorio Civitatis à tota communitate Proconsulis Consulibus vice Advocatis & Contuberniorum Magistris confirmata & sigillis munita cum subscriptione manuum.

Longum nimis esset, si circumferentiam horum agrorum quos actu possidet Conventus, in indagine Siradiensi exprimeremus cum non sint inter se contigui, sed sparsim, hic inde, inter agros tam advocatiales quàm Civitatenſes jaceant.

Solum ergo ex collectione frumentorum perceptorum in quolibet Anno poterit deveniri quanta sit latitudo & longitudo eorum.

Ex conseminatione itaq; hyemali colligit Conventus manipulorum sexagenas sexaginta.

Ex conseminatione æstivali colligit manipulorum sexagenas Octuaginta: hos autem agros cultivat Conventus proprijs aratris bobus; per Famulos Conventus, & est in obligatione dandi Decimam manipularem ex agris jacentibus penes agros Advocatiales, ad Ecclesiam Siradiensem.

Habet Villam Piaski dictam ab Arena hanc villam inscripsit Conventui Generosus Dominus Jacobus Piaskowski cum sua charissima Consorte de Domo Anna Dąbrowska Quorum unicus Filius factus est Religiosus in nostro Conventu Siradiensi Fr: Nicolaus Piaskowski pro obligatione perpetua duarum missarum in septimana Anno Domini 1628. in Castro Siradiensi. Circumferentia hujus villæ est stricta & exigua in agris & pratis, tam Prædialibus quàm Clemetonalibus, ita ut alternis vicibus, dum conseminationes colliguntur æstivales tempore messis in eisdem agris necesse est facere consemina-

nationem hyemalem, maxime in agris situatis in declivio ad rippam fluminis Wartha propter frequentem inundationem aquarum, ex prædicto Flumine.

Ex conseminatione hyemali ex agris prædialibus colliguntur pro Conventu, manipalorum sexagenæ vulgo Kopp circiter quinquaginta.

Ex coaleminatione vero æstivali circiter septuaginta de fano verò ex pratis colliguntur currus Triginta, tempore vero inundationis nec tertia pars colligitur.

In prænominata villa Paski Cmetones sunt quinque; qui colunt agros tam Prædiales pro Conventu, quàm Cmetonales pro se ipsis, aratris, bobus, equis alijsq; necessarijs ad hujusmodi laborem datis à Conventu: laborant autem quinque diebus in septimana pro Prædio, sexta verò die pro se ipsis.

Quilibet Cmetonum dat census Annui Florenos Polonicales tres & grossos sex, duos capones, ova triginta & unum Coretum Florum de lupinis, ad præparandam Cerevisiam.

Semicemetones sunt tres qui requisitis necessarijs à Conventu datis, per medium ut supra Cmetonibus laborant pro prædio, tribus diebus in septimana, reliquis verò diebus pro se ipsis, dant pro censu Annuo Florenum Polonicalem unum & Grossos octodecim Caponem unum, ova Quindecim, & medium Coretum Florum de Lupinis quilibet illorum.

I. quilini, qui solum laborem manuum præstant, laborant duobus diebus in septimana & sunt numero sex De censu Annuo nihil amplius dant quam quindecim ova, aliqui illorum una die in septimana laborantes, qui sunt quinque; nihil dant de censu annuo pro Conventu.

Per medium hujus Villæ Paski transineat annis parvus & vatosus super quem situata sunt Molendina quatuor, hæc tamen non semper nec simul rotantur, propter penuriam aquæ

quæ

quæ maxime tempore exsiccationis in æstate, & congelationis in hyeme: hoc solum emolumentum Conventus habet, quia tam pro pane quam pro Cerevisia aliisque necessarijs, alternis vicibus pro Conventu molliunt.

Quilibet molitorum tribus diebus in septimana opere manuali laborant pro prædio, de censu verò Annuo, primus dat Florenos Polonicales viginti quatuor, alter Florenos novemdecim Tertius & quartus dant Florenos decem propinatio in dicta Villa potest importare Conventui pro Anno circa Florenos Polonicales centum Benefactores hujus Conventus jam demortui qui certas summas inscripserant Conventui, pro obligationibus perpetuis sunt hi Magnificus ac Gnoscus Dominus Franciscus Bleszynski Judex Castrensis Siradiensis M. ac G. Dominus Andreas Ruszkowski G. D. Sleszynski, G. D. Pagariski, Catharina Tomicka, Catharina Mikolajewska, G. D. Paulus Zalewski Theophilus Ambroziewicz Civis Siradiensis G. D. Stanislaus Rogozinski, Perillustris & Adm: Rndus Dominus Joannes Gorski præpositus Szkalmirzyceusis G. D. Adamus Węzyk, G. D. Sigismundus Widawski G. Domina Catharina Rogozynska, G. D. Remigius Zalewski lub Judex Terrestrius Siradiensis G. D. Martinus Pruszkowski. G. D. Albertus Kobierzycki, G. D. Jacobus Piskowski, G. D. Jaraczewski G. D. de Starcze Starczewski Notarius Castrensis Siradiensis, Gñi Dña Marianna Biernacka Anna Dąbrowska, Præmislus Szypowiki, Franciscus Bartochowski, Adamus Laskowski Franciscus Bartochowski, Illustris Magnificus Dominus Casimirus Alexander Zapolski, Adamus Borzewicki, G. D. Antonius Olszewski, G. Dña Catharina Ruszkowska Sigismundus Kobielski Perillustris & Rndmus Dominus Stanislaus Badlowski Cantor Ecclesiæ Chelmenis Illustris & Mgcus Dominus Stanislaus Trzebicki Illustris & Mgcus Dominus Joan-

nes Thomas de Raciborsko Mörsztyn Capitaneus Siradiensis,
 Illustris & Mgcus Dominus Ludovicus de Ofni Węzyk Ca-
 stellanides Terræ Wielunensis G. D. Stanislaus Kolczynski G.
 D. Petrus Zaiączek. Illustris & Mgcus D. Frorianus Lubien-
 ski Notarius Terrestris Siradiensis Illustris & Migcus Dnus
 Petrus Oczeszalski. G. D. Joannes Radzimski. Illmus &
 Rndmus Dominus Woltowicz Notarius Magni Ducatus Lit-
 vaniæ Canonicus Gnesnensis.

Conventus Opatowicensis.

Fundatus est hic Conventus à Rndmo Domino Thoma
 Abbate Tynecensi Ordinis S. Benedicti Anno Domini Mille-
 simo Ducentesimo Octuagesimo secundo.

Hic enim Rndmus Abbas, Romæ sua pertractans ne-
 gotia sub tempus Canonizationis S. Petri M.O.N. gravi infir-
 mitate pressus, commendans se Illi Neo canonizato convaluit
 ac inde, Redux Conventum, & Ecclesiam sub titulo S. Petri
 M.O.N. fundavit & Fratres introduxit.

Pro dote ac obligationibus perpetuis habet aream & a-
 gros pro consemnationibus frumentorum tam vernalibus quâ
 Hyemalibus prope Monasterium atq; certas summas in Scri-
 ptas in Bonis Nobilium à quibus censum Annuum percipi-
 unt. & obligationibus satisfaciunt.

Conventus Dorschoviensis.

A Serenissimo Principe Pomeraniæ M. Szczugovio;
 fundatus est Conventus Dorschoviensis in Prussia, quinque
 milliaribus distans à Conventu Gedanensi, Annô Domini
 1289, die 8. Maji, habet Ecclesiam elegantem, sub Ti-
 tulo Gloriosissimæ Virginis Mariæ.

Qui Serenissimus Fundator, in suo Principatu concessit

sit liberam scissionem lignorum, in suis bõrris, & sylvis, nec non liberam piscaturam in Vistula flumine, & pro tra-
jectione per eundem nautum non solvendi : plurimum,
tamen ex collectis eleemosynis, variorum Benefactorum
sustentatur.

Ex fundatione pro obligationibus pèrpetuis, habet
certas summas sibi inscriptas, à quibus census annuum
percipit, & satisfacit obligationibus.

Conventus Petricoviensis.

In Palatinatu Siradiensi, districtu Petricoviensi, ac Ar-
chidiæcesi Gnesnensi, fundatus est hic Conventus cum Ec-
clesia, sub Titulo S. Dorotheæ Virginis, & Martyris, à
Serenissimo Casimiro Principe Poloniarum, Annò Domini
1340, post conflagrationem ejusdem, & primævam fun-
dationem Serenissimæ Poloniarum Regina, dictæ Bona.

Habet certos proventus ex provisionibus, à certis
summis in bonis Nobilium inscriptis, pro pèrpetuis obli-
gationibus, prout aliqua potuit restare memoria post hanc
conflagrationem, in qua, nedum Conventus, & Ecclesia,
sed & tota Civitas, pro Tribunali Regni electa, combu-
sta sunt.

Subsequentium tamen Serenissimorum Regum Polo-
niæ extant aliqua munimenta, & Privilegia Regia, ad a-
gros hortos, & prata, quæ antècedenter habebat Convē-
tus: cæterum plura oblivioni tradita, & quovis jure re-
aquisibili, quasi impossibilia ob defectum munimentorū.

Conventus Lanciciensis.

Hic pariter Conventus Lanciciensis, fundatus est à Serenissimo Poloniarum Rege Casimiro Magno, habens Ecclesiam amplam, sub Titulo S. Stanislai, Episcopi & Martyris, Patroni Regni Poloniæ, Annô Domini 1341.

Habet agros certos pro consemnationibus, tam Vernalibus, quàm Hyemalibus sibi donatos, ac inscriptos, sumasq; aliquas sat exiguas, pro obligationibus perpetuis inscriptas, ex quibus sustentantur, Fratres nostri, & si benefica manus variorum Nobilium, non elargiretur eleemosynas, vix subsistere possent.

Comitia particularia Nobilium Palatinatûs Lanciciensis, pertractantur in hac Ecclesia nostra, & pro beneficio hoc, assignantur eleemosynæ percipiendæ à Palatinatu.

Conventus Bochnensis.

B. Hedvigis Regina Poloniæ, Lûdovici Regis Hungariæ Filia, ad instantiam Civium Bochnensium, ipsomet Gregorio XII. Summo Pontifice, per literas missas Illmo Episcopo Cracoviensi, honorem D. Hyacinthi propagante, instantiùsq; allaborante, Conventum hunc Bochnensem fundavit. Et Ecclesiam, sub Titulo Gloriosissimæ Virginis MARIÆ in Coelum Assumptæ, Annô 1741.

Ast quia, postmodum pluries conflagratus est, tandem sub Serenissimo Augusto II. Poloniarû Rege Clementissimo, ex Thesaurio Regio, per Illmos Commissarios suos, ceterosq; Benefactores Nobiles, & Civitatenles reparatus

In ejus Ecclesia, exstat Imago Beatissimæ Virginis **MARIÆ**, Miraculis Clara, adinstar Imaginis Czestochoviensis oblata Conventui, à Dño Christophoro Bakowski, Cive Wielicensi, cui plurimùm devotus fuerat, & in varijs incendijs Civitatis Wielicensis, ejus protectionem expertus est, ac etiam nunc plurimi devoti ad eandem confugientes, in suis necessitatibus, infirmitatibus, ac quibuscvis indigentijs experiuntur solatia.

Conventus Lublinensis.

Ex incredibili devotione erga D. Hyacinthum, Serenissimus Casimirus Magnus Poloniarum Rex, Conventum hunc Lublinensem, ac Ecclesiam sat magnificam erexit, Annò Domini 1342, sub Titulo D. Stanislai Episcopi Cracoviensis, & Martyris, quatenus hicce specialis Patronus Regni, illā oram, à Cosacis rebellibus Tartarisq; defendaret.

Nec spes fefellit Regē, & Regnum, Anno enim Christi Domini 1648, in pervigilio S. Martini Episcopi, & Confessoris, igne, & ferro rebellibus Cosacis, & Tartaris lappiatis omnia devorantibus, ipsorū Duce Bogdano Chmielnicki, cum Castris planè innumerabilibus, sub Zamoscice, ac Lubawy consistente, resplenduit facies Coeli de nocte, circa horam septimam, visumq; est magnum lumen, Solis radios adæquans, & supra Ecclesiam Lublinensem Ordinis nostri consistens. Quod cum aliquantum longius in sui admiratione plures excitasset, extensum tandem est adinstar unius lineæ protractionis, quæ conspicuam speciem

gladij minacis versùs castra Cosacorum vibrabat: nec mora gladius in sagittam efformatur ignitam, quæ contra rebelles acceleraret, & tandem pallium quoddam circumducens totam lucem, intuentium ex oculis, Coelestem visionē subtraxit. Ita acta Martini Ościechowski, publici S. Authoritate Apostolica, Notarij attestantur.

Tota hæc visio Coelestis Patrocini argumentum fuit, D. enim Stanislaus, & D. Hyacinthus, lucis in Imagine se se præsentantes, Castris Sennacherij Chmielnicianis, maledicebant, & pro Polonis pugnabant. D. Stanislaus in Gentilitio Stemmata Crucem, & manum gladio armatam præferens, gladium in rebelles extendebat. D. etiam Hyacinthus, ex arcu suo Odrovansiano, eosdem sagittabat. Quod verò ex gladio sagitta fuerit formata, uniti patrocini auxilia indissolubilia, ex unitis ipsorum intercessionibus venerari admonemur.

Præter alias insignes notas Sancti Sanctorum JESU Christi Domini nostri, & unici Redemptoris salutiferum, & vivificum Crucis lignum, hæc Ecclesia pro decore habet, tam Nobile, & magnum frustum illius Sanctæ Arboris, ut nec Romæ, nec Hierosolymis, nec Constantinopoli, nec Parisijs, nec Aquisgrani, nec uspiam terrarum, simile in magnitudine possit hoc tempore inveniri.

Hoc supremum monile asservabatur quondam Kijovix, à tempore, quo Vlodimirus albæ, & nigra Orientalis Septemtrionalis, ac Meridionalis Russiæ Monarcha, su-

scepto Baptismatē, & Imperatorum Constantini, & Basilij Orientalium, Sorore Anna in Matrimonium, Annō Christi Domini, Nongentesimo, Nonagesimo accepta, simul cum eadem accepit pretiosissimam dotem Crucis Christi, per Helenam inventæ, Annō 326, unam partem Hierosolymis linquentem, alteram Filio Imperatori, Magno Constantino Constantinopolim mittentem, ex qua Imperator unam partem, inclusit in sua statua, supra Columnam marmoream, in foro Urbis stante, alteram Ecclesiæ Constantinopolitanæ donavit, tertiam misit Romā, quartam Supremam in thesauro Imperatorum reposuit.

Discedens à Fratribus, Imperatoribus, Soror Anna, hanc secum Vlodimiro suo sponso detulit, pro dote, ac supremo dono, & in gazophilatio Kijoviensium Ducum reposuit.

Mansit itaq; Thesaurus Summus, in parvo thesauriolo, usq; ad tempora Ducis Kijoviensis, Ivonis Gregorij, cui cum gratus virtutum affluentia, Andreas Episcopus Kijoviensis, ex Primoribus Conventus Cracoviensis Filijs, Vir doctissimus, ac integerrimus extitisset, Cruce hac Christi, Andream voluit exornare, quam de thesauro proferens donavit eidem Andreæ Episcopo.

Crucem complexus Andreas, portabat inter savientis Martis procellas, quas ut evitaret, contendit cū Cruce Cracoviam.

In via declinat ad Convēntum Lublinensem Ordinis

nostri, captaq; itineris solatiâ ulterius progressurus.

Jam intra Rhedam valedicens Conventui positus, egredi conatur, sed equi firmanur pondere insolito. Præsul rem sibi soli notam, mentē revolvens; à Rheda remonet occlusum cum Cruce asservatorium, & ecce! equi etiam ad volandum parati probantur. Ascendit iterū currum cum Cruce, & ecce iterum redit insuperabile onus, descendit secundò, & tertio de curru, recedit simul, & onus. Hinc probavit voluntatem Dei manifestam, ut Thefaurum, quem Cracoviam portare destinârat, in thesseram amoris Filialis Cracoviensis, Lublinensibus Filiis consignaret, donaretq; æviternam.

Igitur convocato Conventu, Priore, ac dignioribus occurrentibus, Mysterium aperit, & penes se summā habere Thefaurorum declarat; Crucemq; vivificam Anno salutis 1420 Conventui Lublinensi donat, ipseque Crucis Christi, Imitator Custos, ac Bajulus Andreas Episcopus, sub Crucis salutiferæ, umbra in eodem Conventu Lublinensi, dies exemplo ac sancticitate lucidos, cum transe-gisset, ad lucis pervenit munera, circa finē Regni Jagielonis, qui obiit ultima Maji, Anno 1434,

Compertissimum est multorum langvores, sanatos esse de hoc Ligno vitæ per fidem admoto. Incendium etiam quod suburbia Lublinensia non semel devastabat; circum-gestatione hujus S. Ligni extinctum, dum vesipientibus flammis objectum esset.

Hoc etiam specialiter notandum, quod in hoc SS^{mæ} Crucis Ligno conspiciuntur, aliqua signa miraculose ex-
 crescentia abintra, & adextra in summitate, scilicet vi-
 vifici Ligni, duæ aliquæ Personæ, Viri, & Mulieris, adin-
 star Adæ, & Evæ, & in latere sinistro forma alicujus Mi-
 litis, in dextra verò gladius acutus, qui tempore belli-
 Cosacorum rebellium, ut supra recensuimus apparuit, &
 usq; nunc perseverat ad defensionem Regni, de quo scri-
 bit Pater Magister Rusell, Conventus Lublinensis.

Conspicitur deinde hujus SS Crucis particula alia, permodum Crucis disposita, pro adoratione quotidiana, Christi Fidelibus exponenda, thecis argenteis deauratis inclusa.

In eadem Ecclesia, reperitur Caput S. Margarethæ, Virginis, & Martyris, Theca argentea inclusa; itē Ca-
 put S. Victorini Martyris, & aliæ duæ Sanctorum Marty-
 rum incognitorum Reliquiæ, argenteis cōpaginibus con-
 signatæ.

Apparamenta Sacristiæ inveniuntur, diversi coloris
 materiarum pretiosarum, acu confectarum laboris elabo-
 ratissimi auro, argento, gemmis lapidibus pretiosis, con-
 textarum.

Consularum, Planetarum, frontalium, dalmaticarum,
 humeralium, Albarum, superpelliceorum, Missalium, & a-
 liorum hujusmodi velorum, Bursarum, & similium sicuti,
 & binorum vexillorū, quæ circumferuntur ante Fra-

tres in Proceſſionibus, & aliorum ornamentorum Eccleſiæ excedunt numerum centefimum quinquageſimū, & plus. Quæ omnia partim voto à Principibus, ac diverſis Benefactoribus, partim induſtria, & activitate Fratrum hujus Conventus Filiorum, Sacriſtiæ oblata ſunt, & conſecrata.

Inveniuntur inſuper duæ caſulæ pretioſæ, tum à Magnifica Domina Catharina de Birca Oſſolińska, tum à Magnifica Domina Eliſabetha de Tęczyn Korniatkowa, ad æmulationem, cum alijs pretioſiſſimis apparamentis, promoveantibus Filijs hujus Conventus Sacellarijs earundem, SSmæ Cruci dicatæ.

Rolarij quoq; Sacraſſimi utriuſq; SS. Nominis, pientiſſima ad eſt devotio, cum ſuis locupletiffimis apparamentis in optimum ordinem redacta.

Duo Altaria munificentiffima, ſumptuoſè per antecedenos ſui Promotores conſtructa, qui illa, prout nunc conſpiciuntur, cum omni magnifica ſupellectili à fundamentis erexerunt.

In uno Eorum Imago Beatiffimæ Virginis Mariæ Majoris cum pretioſiſſimis Veſtibus Corallis, untonibus, Coronis, lapidibus laminibus argenteis, Annulis aureis. In argento Inſignia Paſſionis Domini & Myſteriorum Rolarij intus & foris apparent.

Nec deſunt torques majores de auro puriſſimo, Cruces argenteæ cum Sacri Reliquijs, calices cum requiſitis. Quin & alia Imago de magnis argenteis laminibus SS. Rolarij, quæ ſurſum eminentius pro ſolemnitatibus in eodem Altari artiſtice elevatur.

Nec poteſt præteriri ſupellex Apparamentorum Fron-
tales

talium, Casularum, Dalmaticarum, omnis coloris Missalium, ordinatissime emicans.

Adest Capella seorsiva cum Sepultura Fratrum & sororum SS. Rosarij, Cappæ pro solemnitatibus tum procoffionibus cum disciplinis, cum sua devotissima Imagine bene adornata additis SS. Rosarij Iconibus.

Ad hæc, duo reperiuntur Vexilla alterum in materia ditissima magnificentissime lapidibus pretiosis Margaritisq; ac Corallis acu depictum auro argentoq; contextum, rubrum alterum solo auro ductili elaboratum.

Singulis diebus Profestis semel diebus Dominicis & supra mane & horis Pomeridianis decantant SSimum Rosarium quæ omnia apparatus Confraternitas conservat in sua speciali Sacristia.

Reperitur item in Sacrario, Imago miraculosa Beatæ Mariæ Virginis cum suis clenodis ac argentea lampade quæ olim in cella R. P. Pauli Russell constituta fuerat. Ante hanc Imaginem fuit miraculose accensa lampas Anno Domini 1649 Die 15. Novembris post mediam noctem prout adnotavimus in vita Venblis Patris Magistri Pauli Russell.

In Claustro inferiori Conventûs hujus extat Imago pariter miraculis clara ejusdem B. Mariæ Virginis Mariæ stans in Altari quæ à Christi Fidelibus maxima veneratione colitur regens sub Pallio suo Fratres & Sorores Ordinis nostri cum suo Altari speciosissimo nec non locupletissimo, cum veste Maestruosa & Pallio expanso de argento confecto, infra deaurato corona deaurata, gemmis, laminibus votis argenteis, lampadibus Iconibus argenteis & alijs ornamentis pretiosis insignito. Ad quod frequenter lux de nocte conspicitur & multæ gratiæ Divinæ ejus imploratione conferuntur prout seorsive liberè ad hoc destinatus omnia continet.

In hoc loco Beatæ Mariæ Virginis quolibet die Sabbathi ex fundatione unius Patris Magistri ejusdem Conventus Filij cum permissione & licentiâ suorum Superiorum Litaniz Lauretanæ & Missa lecta cum Musica decantatur: Alijs vero diebus Missæ votivæ lectæ celebrantur.

Nec defuere Gratiz concessæ & Bullæ plurium summorum Pontificum SSmæ Cruci, & SSmo Rosario collatæ, quas per longum refert Pater Magister Paulus Russel in suis Codicibus, quæ partim cum tempore expirarunt, partim etiam ab Authoribus copiosissimè referuntur.

Nunc pro speciali devotione Anno Domini 1688. Die 14. Septembris ex gratia SSmi Domini nostri p. m. Innocentii Papæ XI introducta est solemni ritu et maximo omnium statuum concursu, ad hanc Ecclesiam Confraternitas SSæ Crucis, certis Indulgentijs dotata, in perpetuum duraturis, procurante Romæ Patre Magistro Casimiro Lezenski Filio ejusdem Conventus.

Nec prætereundi sunt etiam Benefactores Qui munificentissimis suis beneficijs hunc Conventum condecorarunt.

Inter hos primum tenet Illmus & Mgcus Dominus Joannes de Lochoyko Tyfzkiewicz Qui ex voto, promovente Rudo Patre Damasceno Gostawski Prædicatore Generali Lignum SS. Crucis magnificè & sumptuosè thecis magnis argenteis & aureis includi curavit.

Idem Illmus Dominus eidem SS. Cruci Capellam insignem, Altare Majus à fundamentis crexit atq; Bona stabilia Heydowo dicta, Capellæ supra memoratæ per inscriptionem perpetuo incorporavit. Quorum Bonorum pro tunc fuit Possessor Conventus Lublinensis.

Post lera verò fata successit Illmus & Mgcus Dominus a Popow Witowski Castellanus Sandomiriensis Capitaneus

Lublinensis Qui eandem Capellam à medietate ad summitatem usq; sumptuosè perfecit arte stucatoria, Insignijs Passionis Christi Domini splendentissime intertextis excellentissimis picturis Inventionis Exaltationis Depositionis, SS. Crucis Alijsq; ex voto depictis exornavit: Addito sumptuosissimo Altari Majori transparenti deaurato aduñctar Romani in Basilica SS. Apostolorum Petri & Pauli In eadem Capella Altare Majus, retro chorus Fratrum constitutus existit.

In sacrario verò interiori, pro majori securitate SSmo Ligno, in Altari occluso, idem Illmus multa Beneficia præstitit Conuentui sæpissime Proventus sui Capitaneatus Lublinensis, huic assignando Conuentui.

Ad dexteram Altaris majoris accedit Capella noviter erecta cum sua certa fundatione Mægi Domini Andreæ Iałowicki Tribuni Luceorientis & suæ Mægæ Consortis ubi certis diebus pro animabus eorundem missæ de Requiem decantantur cum sua ibidem sepultura.

In dextera parte navis Ecclesiæ, reperitur Capella Illmæ Domine Catharinæ de Bierka Ossolinska cum Altari assumptionis Gloriosissimæ V. M. miraculis claræ & ibidem sæpius claritas magna de nocte videtur: certisq; diebus ex fundatione missæ de Requiem pro anima sua celebrantur.

Hæc Illma Domina Catharina Ossolinska multa ornamenta pretiosa, promovente Rndo Patre Bernardo suo Sacellario Conuentus Lublinensis Filio, Sacristiæ contulit, ibidemq; sepulta requiescit, erecto eminentius Epithaphio sibi gratitudinis debito.

Sequitur capella cum sua sepultura Mægi Domini Stanislai Korczninski Judicis Terrestris Vlodimiriensis Qui obtulit vexillum pretio æstimabile Mille Florenorum polonicalium Conuentui Lublinensi, pro publicis Processionibus antefendum

dum, auro ductili cum effigie S. Crucis locupletissimè contextum, in Altari vero Ejus extat sculpta Imago Christi Domini Crucifixi, devotissima.

Item in altera Capella cum sua sepultura dotata Illustrissimi & Mq̃nici Domini Venceslai Hulewicz Succamerarii Luceorientis cum Altari Transfigurationis Domini, ubi certis diebus in Septimana Missæ de Requiem ex foundatione decantantur.

Altera ex parte Navis Ecclesiæ conspicitur Capella deaurata cum suis binis Epitaphiis, & sepultura Illorum Dominorum Firlejorum ubi eorum requiescunt Corpora videlicet Palatinorum, Episcoporum, & aliorum de hac Illma Familia Hieronimorum sed quia adhuc nullam habet foundationem Conventus extruxit Altare Majus, SS. Patri nostro Dominico, Desuriano ex integro de auratum.

Sequitur Capella SS. Angelici Præceptoris D. Thomæ Aquinatis cum suo sumptuoso Altari fundata ab Illmo Domino Adamo Plzczonka Succamerario Lublinensi qui pro obligationibus persolvendis notabilem huic Conventui inscripserat Summam.

Extat et altera Capella dexteræ partis Navis Ecclesiæ S. Mariæ Magdalenzæ fundata ab Illmo Domino Felice Szaniawski Judice Terrestris Lublinensi cum sua sepultura qui pro obligationibus persolvendis certam Conventui Summam inscripserat.

Illma & Mgca Dna Elisabeth de Teczyn Korniatkova hujus Conventus insignis Benefactrix, quæ, promoventes suo Sâcellario Rndo Pre Hateronymo Kokot plurima in auro & argento gemmis lampadibus candelabrisq; Sacristiæ obtulit ornamenta.

Item Mgus Dominus Adamus Noskowski Succamerarius

Lublinensis & Magnificus Dominus Adamus Zydowski Generalis Juris Consultus Regni Qui pro studio Theologico augendo in Conventu Lublinensi certas summas in scripserunt

Sunt & Aliquam plurimi Benefactores & Benefactrices Quorum Nomina sint in libro vitæ sempiternæ atq; ista omnia cum summa recuperantur difficultate & sumptu & plurima eorum cum temporum calamitate tum Jurium Regni, Bello- rum, incendiorum discrimine, deperdita sunt.

Possidet hicce Conventus Bona aliqua stabilia prædiola scilicet: & agros aliqua ad exemptionem aliqua ad perpetuam possessionem, quibus omnibus satisfacit obligationibus per Annum decurrentibus.

Fovet ad præsens studium formale manutenens duos Theologiae Professores & unum Philosophiæ Lectorem atq; Patres studentes formales ceteraq; subjecta promotionem petentia quod studium confirmavit Radmus Pater Magister Generalis Antonius de Monroy Anno 1686.

Chorus, Sacrarium, interius claustrum. Conventus grandævum, Imaginum egregijs picturis variarum Historiarum tum Ordinis tum variorum Sanctorum ac miraculorum S. Crucis condecorata, existunt.

Adest Insigne Refectorium cum suis Officinis benè dispositis, supra autem hoc Refectorium Bibliotheca Conventus splendissimis, omnis generis libris, locupletata.

Conventus Regalis Luceoriensis.

Sub Titulo Assumptionis B. M. V.

Regnante in Polonia Rege Vladislao Anno millesimo Trecentesimo Nonagesimo acceperunt Fratres nostri Luceoriam, ad prædicandum Evangelium Ruthenis Armenis, Schy- tis alijsq; barbaris protunc Gentibus quos ut vidit, piissimus Rex multum laborantes pro salute proximorum suorum, nos

tantum verbo, sed & exemplo bonorum operum, eisdem Fratres nostros ad se invitavit, & ad Capellam Ligneam S. Nicolai Episcopi & Confessoris primò locavit in platea Tartarorù In hac capella reperiebatur Imago B. M. V, adinstar Czelstochoviensis Imaginis.

Deinde fecit novam Fundationem, in eodem loco & Civitate sua hæreditaria Luceoriensi, eodem Anno supra specificato: Fundavitq; Ecclesiam novam sub Titulo Assumptionis Gloriosissimæ Virginis Mariæ, & Conventum, donans Eisdem Fratribus villam suam hæreditariam Horodnica, & in hac Fundatione fuit institutus primus Prior Frater Gregorius, qui successive Anno Millesimo, Trecentesimo, Nonagesimo tertio die 6. Februarij, acquisivit ad novam fundationem aliam Villam Nowystaw, ubi antea fuit piscina Regia ab Alexandro Vitholdo magno Duce Lithvanix, sicq; feliciter Conventus Luocèriensis suam ampliavit fundationem, & certe brevi tempore, excrevisset in magnam amplitudinem, si ferocitas Tartarorum, Cosaccorum, aliorumq; Barbarorum militum non impedisset, qui spoliarunt Eundem Conventum bonis mobilibus & decore Ecclesiastico, Fabricam verò & Conventus & Ecclesiæ ter igne devastarunt.

Post devastationem Ecclesiæ & Conventus, tribus vicibus Imago B. M. V. supra specificata semper intacta, & integra; in cineribus inventa fuit; quæ conseruabatur principaliter in Altari majori usq; ad Annum Domini millesimum Quingentesimum Nonagesimum sextum.

Hoc igitur Anno sub prioratu Patris Joannis Evangelistæ Sacra Imago B. M. V. à S. Luca depicta, Romæ à Clemente VIII. Summo Pontifice, dono oblata Illmo & Reverendissimo Domino Bernardo Maciejowski, pro tunc Episcopo Luceoriensi, post Cracoviensi & deinde S. Romanæ Ecclesiæ Cardinali,

li, à c
in di
serva
& us
et G
Cære
ta C
appr
quac
mon
Don
per
alen
unte
felic
tock
Glo
ciar
& M

Do
ster
De

&
Pr

no
nia
vi
pr

li, à quo, Româ Luceoriam deputata ad Ecclesiam nostram, in die Annuntiationis B. M. V. solemniter introducta, pro cōservatione perpetua in Viridario Rosariano, per hæc tempora & usq; ad præsentem diem, quotidianis & continuis miraculis et Gratijs Iplendet. Quæ præmissis Commissionibus alijsq; Cæremonijs in Anno Domini millesimo Septingentesimo juxta Canones, sub Prioratu Patris Præsentati Ignatij Kownacki approbata, nunc in Anno Domini millesimo Septingentesimo quadragesimo Nono die octava Septembris, secundum Cæremionale Romanum Coronata Coronis Vaticanis, missis à SS: Domino Nostro Benedicto Decimo quarto summo Pontifice per Patrem Magistrum Justinum Jakielski protunc Provincialem Provinciæ Poloniæ ex Capitulo Generali electivo redeuntem ad Instantiam Serenissimæ Majestatis Augusti III nunc felicissimè Regnantis, Illmi & Excellmi Domini Michaelis Potocki Palatini Volhyniæ, Fundatoris Coronationis ejusdem Gloriosissimæ Virginis Mariæ ac totius Illmæ Domus Potocianæ, & aliorumq; Illustrissimorum Procerum Regni Poloniæ & Magni Ducatus Lithvanæ.

Hanc Coronationem executus est Illmus & Rndissimus Dominus Franciscus Kobielski Episcopus Luceorienfis & Brestensis, ac Cancellarius Serenissimæ Regiæ Poloniarum, uti Delegatus à S. Sede Apostolica Coronator.

Hæc Coronatio procurata, & peracta, multo labore, & industria Patris Præsentati Petri Szczerbinski, protunc Prioris Luceorienfis.

Hic Conventus, protulit floridos Palmites Hyacinthi no Viridario, S. Prædicatoriæ Religionis, Provinciæ Poloniæ, non tantum scientiâ præditos, verùm, & sanctitate vitæ conspicuos, quorum nomina, & vita superiùs expressa cum suis annotationibus

Conventus Belzensis.

In Palatinatu Belzensi, fundatus est Conventus noster, à Celsissimo Principe Semovita, Annô Domini 1394, prout in antiquissima Celsissimi Fundatoris, Imagine pēdente in Ecclesia, haberi potest notitia, post plures conflagrationes ejusdem Conventûs Ecclesiæ.

Hic Celsissimus Fundator, donavit Conventui Villas tres, pro sustentatione Fratrum nostrorum, & obligationibus perpetuis absolvendis, nimirum Liszki, Kustoszyn, & Bozdanka: at hæc ultima avulsa à Conventu ad mensam Regiam, per Capitaneos Belzenses, & loco illius data est altera Ecclesia B. M. V. in Arce Belzensi sita, cum suis annuis proventibus.

Ultra hoc percipit census annuos, à summis originalibus Cōventui inscriptis, quibus satisfacit quolibet Anno.

Habet Ecclesiam noviter erectam, cum duabus Turribus annexis satis conspicuam, Sacristiā cum debitis apparatus, & alijs officinis annexis, estq; adhuc in reparatione ulteriori pro majori commoditate Fratrum.

Conventus Loviciensis.

In Civitate Loviciensi Primatialis dignitatis sede, fundatus est Conventus, cum Ecclesia sub Titulo SS. Trinitatis, Annô Domini 1400, à Celsissimo Primate Regni, Archiepiscopo Gnesnensi, Domino Nicolao Kurowski, pluribus in antecessu proventibus provisus. Ast per aliquot incendia, & conflagrationes Civitatis, in cineres redactis:

qui

qui proventus in novam reedificationem, tam Convētō,
quam Ecclesiæ cesserunt.

Nunc soli Providentiæ Divinæ confixi Fratres nostri,
& speciali Celsissimorum Principum, Archiepiscoporum,
Gnesnensium, Primatum Regni Protectioni, per effusam
in Religionem nostram beneficentiam suam sustentantur.

Ecclesia sat ampla adornata, pluribus Altaribus, ad
quam introducta est Confraternitas Divinæ Providentiæ,
Annō Domini 1722, per Celsissimum Principem, Prima-
temq; Regni, Archiepiscopum Gnesnensem, Theodorum
Potocki, Insignem, & specialem Benefactorem hujus Cō-
ventūs, cui certos census, à summis originalibus prove-
nientes, Inscriptos, cum suis obligationibus perpetuis,
quibus satisfaciunt omni Anno Fratres nostri.

Ultra Ordinarium Concionatorem Domūs, manute-
net Concionatorem, in Insigni Collegiata Loviciensī, de
consensu, & Privilegio Rōmāni Capituli Loviciensī, & Cel-
sissimi Primatis Regni, Verbum Dei deprædicantem cum
emolumento sui, decore Religionis sacræ.

Resplendet, & vel maximè beneficentia Celsissimorū
Benefactorum, dūm eidem Conventui Ecclesiam Parochi-
alem, unā cum suis succedaneis Præsulibus, in bonis suis
Primatialibus, dictis Zdany, cum cura animarum, deci-
mis, cæterisq; proventibus, perpetuis temporibus incor-
porarunt, & adsciverunt.

Conventus Vronecensis.

Serenissimus Præmislaus, Dux Majoris Poloniæ, dato Privilegio pro area, cæmeterio, Ecclesia, & horto, in Civitate Vronecensi, procurante Patre Theodorico suo Cōfessario, Annō Domini 1279, 11. Decembris, hunc Vronecensem Conventum, & Ecclesiam, sub Titulo Annuntiationis B. M. V. fundavit, suisq; Privilegijs, & redditibus firmavit.

Post ejus erectionem, Anno Domini 1280, per Saracenos, aliasq; protunc sectas, totaliter hic Conventus cōbustus fuit, Fratresq; expulsi, plurimi ab illis occisi sunt.

Tandem Annō Domini 1406, Pijssimus Rex Vladislaus, Fratres nostros reinduxit. Et dūm varij Benefactores, sua liberalitate, & munificentia, novum incæperant extruere Conventum. Idem Serenissimus Rex, concessit Fratribus nostris, per suum Privilegium, liberam piscaturam in fluvio Vartha, & Molendinum, perpetuis temporibus donavit, & Villam Pochamowo, nunc Popowo dictam, quousq; ex integro non extitisset Cōventus, pro Fabrica assignavit, prout continetur in Actis Consistorij Poseniensis, Annō Domini 1480.

Item Serenissimus Poloniarum Rex Stephanus, concessit Privilegium, super liberam scissionem lignorum, pro omni necessitate Cōventus, exceptis arboribus mellificatis.

Item super lacum Rhetan, vulgo wrzęcién, in quo loco propriam piscaturam habet Conventus, nemine contradicente, & impediante; quod Privilegium obtinuit in

Cōmitijs Generalibus Grodnensibûs, Pater Severinus Prior Pofnaniensis, Annô Domini 1586.

Hæc omnia Privilegia, confirmavit Sereniffimus Rex Joannes Cafimirus, Annô Domini 1649, procurante Patre Andrea Tanafzkiewicz.

Habet aliquas summas origipales, tum apud Nobiles, tum infideles Judæos, pro obligationibus perpetuis infcriptas, à quibus census annuos percipit ab aliquibus, cum alijs Jure procedit.

Conventus Samboriensis.

Funditrix hujus Conventus Samboriensis, fuit Illma Domina Elisabeth Spiltiona, Palatina Cracoviensis Vidua, Quem Annô Domini 1406, ipso die S. Stanislai Episcopi & M, P R. P. fundavit.

Hæc pro dote ejus, Villam Szade, Jablon, suam hæreditariam, cum pratis nonnullis extra portam Samboriensem, infcriptis ac donavit, Privilegiumq; Sereniffimorū Regum, sibi fuccedentium obtinuit, & firmavit.

Verum hæc Villa, per varias incursiones à Conventu avulsa, & ad Æconomiam S. R. M. applicata. Prata verò post portam Civitatis inferviunt Conventui. Insuper habet inquilinos viginti, qui fuis servitijs, & laboribus Conventui obfequuntur.

Originales summas pro obligationibus perpetuis infcriptas, habet; à quibus vix per medium ab aliquibus percipit ab aliquibus fere nihil, ab alijs Jure quærit.

Imāginem Gloriosissimæ Virginis , multū gratiosam conservat.

Conventus Costensis.

De bēneplacito Bonifacij Papæ XI. Summi Pōtificis, Frater Joannes, Episcopus Chelmensis, ex nostro Ordine assumptus, & Cives Gostenses, hunc fundarunt Conventū, Annō Domini 1410, cum Titulo S. Nicolai Episcopi, ac D. Mariæ Magdalenæ, angularem lapidem, Albertus Episcopus Posnaniensis jecit: Andreas verò Episcopus Throdosienſis, Suffraganeus Gnesnensis, sub invocatione S. Mariæ Magdalenæ, consecravit.

Reverendus Mathias à Costen, Præsbyter Sæcularis, gratus beneficiorum, sibi ab hoc Conventu præstitorum, multo argento ad usus sacrarij, divite apparatu, & rarō, pro Ecclesiastico ministerio, nec non, & Libris Ecclesiasticis, sumptibus maximis conscriptis, amplificavit, dū officio Procustodis Sacrarij Ecclesiæ Cathedralis Cracoviensisungebatur.

In ambitu inferiori Conventūs, extat Magnifica Capella, & Altare erectum, pulchre ornatum, in quo est figura Crucifixi, & primō illius aspectu, excitantur corda cunctorum, ad contritionem, & dolorem pro peccatis.

Hæc Figura Crucifixi, extabat prius in Refectorio, supra mensam elevata, juxta morem Religionis, & quia in hocce Refectorio, Judicia Terrestria Costensia persolvebantur, quadam vice audita est vox, justè juditate fi-

Iij hominum, quibus verbis terræfacti Judices, hanc Figuram de Refectorio transportârunt ad Altare Ecclesiæ, demum insignem Capellâ erexerunt, in honorẽ Crucifixi.

Conventus Hkrubieszoviensis.

Illustrissimus, & Reverendissimus Joannes Episcopus Chelmenſis, ex Ordine nostro assumptus, impetrata area pro Conventu, & Ecclesia ædificanda, à Serenissimo Vladislao Jagellone, Poloniarum Rege, hunc Conventum fundavit, ex elemosynis Benefactorum, ac ipsius Serenissimi Regis, Annô Domini 1416. In quo pijs Benefactorum elemosynis, Fratres nostri sustentantur. Habet tamen certos hortos, & agros pro conseminationibus, tam vernalibus, quàm hyemalibus, proventus exiguos, & census habet, soli Divinæ Providentiæ innixi.

Post conflagrationem ultimam, tum Civitatis, tum Ecclesiæ, & Conventus, providit, & providet DEUS munificentissimos Benefactores, qui hunc Conventum adhuc in meliori forma extruunt, & Ecclesiâ sat amplam, cum duabus turribus ædificârunt.

Conventus Horodlensis.

Serenissimus Vladislavs, Princeps Massoviæ, de consensu Serenissimi Casimiri Magni, Poloniarû Regis, hunc fundavit Conventum, & Ecclesiam, sub Titulo Gloriosissimæ Virginis MARIÆ, & S. Hyacinthi, Annô Domini 1476. Habet pro dote unam Villam, de qua sustentântur Fratres nostri, plurimum tamen Divina Providentiâ alû

tur, & sustentantur ex collectis eleemosynis variorum Benefactorum. Ad præsens erecta est Ecclesia murata, sat insignis, & conspicua ex pia devotione Benefactorum, & affectu erga nostrum S. Ordinem.

Habet gratiosissimā Imaginem Reginae Coeli, & terræ, cum summa veneratione, & frequentia populi.

Conventus Sredensis.

In Ciuitate Sredensi, ubi Comitola ordinaria pertrahantur, Majoris Poloniæ, Palatinatum Poseniensis, & Calissiensis, Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus, Joannes Episcopus Chetnienensis, ex Ordine nostro assumptus, hunc pariter Conventum, & Ecclesiā S. Crucis, de consensu Vladislai Jagellonis, Poloniarum Regis, Annō Domini 1479: optimè fuit fundatus hicce Conventus, ad præsens per varias conflagrationes, tum Civitatis, tum ejusdem Conventus, & Ecclesiæ, ad pristinum suum redire nequit, nec locum commodum pro Fratribus, in eodē permanentibus, sustentantur tamen Divinā Providentia, ex munifica manu suorum Benefactorū, & brevi temporis intervallo, ab iisdem Benefactoribꝫ extructur Conventus.

Certos agros pro conseminationibus possidet, sua cura, & activitate Priorum loci colendos, per incolas non sine sumptu, ex eleemosynis Benefactorum collectis.

Conventus Znenensis.

In Civitate Zenensi, Celsissimorum Principum, & Præmunitum Regni Poloniæ, Archiepiscoporum Gnesnensium, fun-

fundavit hunc Cōventum cum Ecclesia, sub Titulo S. Joannis Baptistæ, Celsissimus Princeps Primasq; Regni, Joannes Kotwicz, Annô Domini 1588, cui per Capitulum Generale Metropolitanum Gnesnense, & per Commissarios Celsissimi Primatis Regni, adjudicatum est, & pro parte Conventûs, approbatum Privilegium liberam exequi piscaturam, in utroq; lacu circa Civitatem Znenensem, magno, & parvo, atq; certum pratum, pro collectione fani, circa Oppidum, perpetuo donavit, & authenticè approbavit; summamq; certam originalem, pro censu annuo inscripsit, cum obligatione perpetua Missas persolvendi, cū alia eleemosyna victuali.

Item pro oleribus hortum unum molendino annexū, penes Wilczkovo consistentem, nec non piscinam unam penes fassam, qua ex rotis ejusdem molendini, aqua decurrit, ac pratum circa eandem piscinam, jure perpetuæ donationis attribuit, suosq; Successores, per viscera misericordæ Dei nostri, ad non retractanda eadem Privilegia strinxit, ac obligavit.

Item Celsissimus Princeps Stanislaus Karnkowski, Archiepiscopus Gnesnensis, incorporavit Ecclesiam Parochialem Gorensem, cum cura animarum, & omnibus agris ad eandem Ecclesiam, spectantibus per duplex Privilegium: primum Annô Domini 1596, die ultima Septembris. Alterum eodem Anno subsequenti, die 27. Octobris. Tertium tandem Privilegium, Eminentissimi Domini S. R.

E. Cardinalis, Henrici Cajetani, Legati à Latere in Regno Poloniæ, in pergamento scriptum, subscriptum, ac sigillatum, approbans præfatam incorporationem Ecclesiæ Parochialis Gorenensis, eidẽ Conventui donatam, quod extat, ingrossatum in libris, Illustrissimi, & Reverendissimi Capituli Gnesnensis, authenticum in Archivo Conventus asservatur.

Jura, & proventus Ecclesiæ Parochialis Gorenensis huic Conventui incorporatæ, hæc quæ sequuntur de verbo ad verbum, ex Archivo Capituli Metropolitani Gnesnens: transumpta, sunt hæc.

Primo: Aream specialem, pro curia Plebanali, satis latam habet, nec non pro quatuor hortulanis eidẽ Aree Plebanali adjacentem, cum prato, & horto.

Secundo: Habet alias Ateas ex altera parte Ecclesiæ, item sub monte hortum, & piscinam.

Tertio: In eadem hæreditate habet quinq; mansa, vulgo Łan dicta, in quolibet campo prædiali.

Ejus Ecclesiæ Rector, pro tempore Institutus, habet super lacu, dicto wielkie Jezioro, liberam piscaturã, cum rete nuncupato włok, & de sagenna decimum piscẽ, cujuslibet generis piscium.

Chmetones in eadem Villa Gora, de quolibet manso solvunt, pro colenda grossum unum, Tabernatores verò, & hortulani, per medium grossum.

Ex alijs Villis huic, Parochiæ annexis solvuntur de-

cimæ, ex aliquibûs manipulares, & ex aliquibus decimæ compositæ.

In hac Ecclesia, exstat Imago in ambitu inferiori, Gloriosissimæ Virginis Deiparæ, plurimis Miraculis clara, ad quam congressus frequentissimus, populi devoti, maxime diebus Festivis, & Solemnioribus.

Ad præsens hæc Imago, ex ambitu inferiori transfertur ad Ecclesiam, collocaturq; in Altari Majori, sumptu Benefactorû Nobilium erecti, & splendissimè ornato.

Insuper certas summas, pro obligationibus perpetuis inscriptas, in bonis Nobilium, à quibus census annuos percipiunt, circa verò alios census recipiēdos, Jure agunt.

Conventus Vlodimiriensis.

Serenissimus Princeps Lithvaniæ Alexander, demùm Rex Poloniarum, fundavit hunc Conventum, & Ecclesiã Sub Titulo SS Trinitatis, Annô Domini 1496, in qua splendet plurimis miraculis, & gratijs Imago Gloriosissimæ Virginis MARIÆ.

Hujus Conventus, insignis benefactrix, Illustrissima Hyacinthâ Anna Słoniewska, Capitanea Solecēsis, ad mētem sui mariti defuncti, certam summam Testamento relictam, in bonis suis Drzewinia, inscriptam huic Convētui applicavit.

Conventus Varsoviensis.

S. Hyacinthi, Patroni Regni Poloniae, Ordinis nostri.

Sub Clemente VIII. Summo Pontifice, vicces Dei in-

terris gerente, Inviſtiſſima Imperij Romani Sceptra tenē
 te Rudolpho, ſupremaſq; Regni Poloniæ & Sveciæ, Ma-
 gniq; Ducatûs Lithvaniæ, ac aliarum ibi adjacentiû, Pro-
 vinciarum habenas moderante Orthodoxo Rege, Sigismū-
 do III, Regni ejus Poloniæ decimo ſexto, Sveciæ verò 9.
 In Comitijſ Provinciæ Poloniæ Ordinis Prædicatorum Po-
 ſnaniæ celebratis, in Cōventu SS. Patris Noſtri Dominici,
 Annô Domini 1606, procurante A. R. P. Magiſtro, Prio-
 re Provinciali, Patre Alberto Senkovio in Curia, & Po-
 mario Varſaviæ, propè Portam Novæ Civitatis, ſitis, &
 nuncupatis Oczkovianis, perq; A. R. Prem: pro tunc Præ-
 ſentatum Prem Abraham Bzovium, uti hac in parte, à
 præfato Capitulo Commiſſarium, emptis pro ſumma du-
 orum millium, ex collectis Chriſti fidelium eleemoſynis,
 eodem Anno fundatus, cum licentia, & benediſtione, Illu-
 ſtriſſimi, & Rūdmi D. D. Loci Ordinarij, Epilcopi Po-
 ſnaniēſis, Domini Laurētij Goſlicki, eundem locum Im-
 munitati Eccleſiaſtica incorporātis, & permittētis ædifi-
 cari Eccleſiam, ac Monafterium, ſub Titulo S. Hyacinthi
 Cōfeſſoris Ordinis Prædicatorum. Patroni Principalis Re-
 gni Poloniæ, ſtatimq; Anno ſequēti, 1604, à S. reniſſimo
 Poloniarum, & Sveciæ Rege, Sigismūdo III, ſpeciali Re-
 gio Diplomate idem locus, ſeu Cōventus munitus eſt,
 cum omnibus fundis ejus acquiſitis, & in poſterū acqui-
 rēdis, & exemptis ab omni juridiſtione ſæculari, cūctiſ
 què Regis, Reipublicæ, & Civilibus Contributionibus.

Hic locus eodem Año, 1604. erectus est in Prioratum, ejusq; primus Prior fuit, A. R. P. Præsentatus, Pater Abraham Bzovius.

Annò verò 1606, introducta fuit solemniter Insignis Reliquia, ex brachio S. Hyacinthi, ad eundem Cūventū, Annò verò 1610, in eodem Conventu, erectus est Novitiatus.

In isto Cōventu Varlavienſi S. Hyacinthi, celebrata sunt varia & crebra, Patrum Provinciæ Poloniæ Cōgregationes, uti Anno 1615, inter medium Capituli.

Anno 1620, Congregatio Patrum, & concordia Varlaviana, sub A. R. P. Magistro, Patre Damiano à Fonseca, Commissario, ac Visitatore Apostolico; in qua Commiſſione varia primò ad cultum Dei, ac observantiã Religioſam, nec non Deiparæ Virginis MARIÆ cultum promovendum, ſancita, & declarata manſerunt, & manent ſerè in æviterna memoria, prout acta ejusdem Cōgragationis, atq; cōcordiæ Varlavienſis, ſat amplè obloquuntur.

Capitulum verò electionis Provinciale primum, Annò 1624, 2dum, 1631, 3tium, 1640, in quo datus est per Breve Apoſtolicum in Provinciale, Pater Magiſter Dyoniſius Moſzyński, Regius Concionator, & ſtatim ſequenti Anno Convocatio Patrum Provinciæ.

Quartum, 1655, quintum 1690, ac demum ſextum 1734, in quo electus fuit in Priorem Provinciale ejusdē Cōventus Filius, Pater Magiſter Albertus Ochabowicz,
ſub

sub tempus invasionis in Regnũ Poloniæ, per militiam Imperatricis Rossianæ Moschoviticæ.

Ecclesia hujus Conventus murata, finita fuit Annõ Domini 1638, Cõventus verò muratus, Anno 1649, quæ ambo ædificia, ex pijs Christi Fidelium, eleemolynis sunt constructa.

In hac Ecclesia, extant quædam notatu digna. *Imò.* Imago B. M. V. ad Nives, in tabula alnea depicta, donata à Nobili, ac Spectabili Domino Gregorio Badowski, Civive Varfaviensi, locata in Capella Domus Radziejovianæ, (in qua Eminentissimi S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, Michælis Radziejowski, Archiepiscopi Gnesnẽ: Regniq; Poloniæ, & Magni Ducatûs Lithvanicæ, primi Principis, ac Primatis, exuviæ Avorum, Parentum, Fratris ejusdẽ, ac Sororum: Defunctiq; olim Serenissimi Regis Poloniarum Joannis III. duarum amitarum Marci Sobieski Filiarum, & Jacobi Sobieski, Castellani Cracoviensis, Sororũ Germanarum; nec non Radziejowscicæ Palatinæ Lanciciensis, & Voithynicæ, Palatinæq; Podlachicæ, depositæ sunt) miraculis clara.

Ad hanc Imaginem, conjunx ejusdem Gregorij Badowski, una cum Infante suo revixit, Anno quoq; 1662, fur volens eadem Imaginem splendoribus spoliare, Divina virtute detentus, totaq; nocte immotus, & manẽ mansit captus.

Item Annõ Domini 1666, ablati duabus Coronis Au

reis, iisdemq; in campo extra Civitatem defossis, manē quidam virtute Divina detentus in loco eodem, titubans integra diē, tandem ad vespertas suum nefandum crimen-
falsus, coronas reportavit.

In eadem Capella, specialis viget devotio ad Beatissimam MARIAM Virginem, populi masculini cōgregati, tam Nobilium, quam Civitatenſiū, decantantis, quolibet die Festo, & Dominicis, juxta Ritum, & cantum nostrum, Officium parvum B. M. V. seu Cursus ejusdem, Gloriosissimæ Virginis, tam de die, quàm de vesperi.

Qua devotione indefinenter, etiam pro nunc vigente, quidam Dominus Adalbertus Słomski, huic sanctæ devotioni indimissoriē devotē, ac incunctanter deserviens, intentionēq; sua Beatissimam expostulans, ut pro suis peccatis, satiūs in hoc mundo, quàm post mortem, purgatorij pānas luat, factum est pro voto ejusdem, nam ex levi fractione plantæ pedis, per transversionē parvi lateris succellit plus quàm Anno integro incubatio lecti, abscissio plantæ circumcisionis, & abscissionis, omni servata patientiā, ita ut fermē, tam ab eodem, quam ab omni populo, censeretur hic in terris sustnuisse pānas Purgatorij

Claret insuper alijs miraculis, ac gratijs, infirmi enim atq; afflicti innumeri, referunt sanitatem, atq; consolationem.

Adest adhuc fere neonovum miraculum ejusdem Imaginis Deiparæ Virginis. Nam circiter ante annos tri-

ginta tres; devotus sexus maseulinus, tam Nobilium, quam Civitatenſium Contubernij Cursus B. M. Virginis, quolibet Feſto, & Dominicis diebus decantantium, neſcitur, qua de cauſâ, & prætenſione ſua privata ceſſavêre, à prænominato cantu Cursus B. M. V. qua devotione à Conventu non prætermiſſa, nam tam Venerandi Patres, quam Religioſus Novitiatus: hunc defectum cantandi curſum ſupplentes, de feſto in feſtum, quodam die feſto p.m. pro hac devotione zelantes. Gnoſus Dnus Stanislaus Ie- zierſki, Gnoſus Dnus Joannes Gromacki, atq; Spectabilis Dnus Adalbertus Kruszewicz, de mane ſub tempus iniens decantandi curſum B.M.V. in eadem capella, viſibiliter compellebant alios huic devotioni annexos, & præſertim Gnoſum Dnum Laurentium Adamski, quantocyûs compellendo, nec non Spectabilem Dnum Joannem Uſako- wſki Scabinum antiqæ Civitatis Varſavienſis: nec non artis Piſtoriæ Præſectum, in lecto adhuc decumbentem, non tantum verberibus affecerunt, verùm & eodem inſtanti coegerunt, & quantocyus ad decantandum Curſum B.M. V. compulſerunt: ulterioriq; Traſtui Ejusdem devotio- nis, omninô continuandæ, vim atq; zeloſitatem perpetuam præremiſſibiliter incuſſerunt.

Extat etiam in anfractu graduum lapideorum ad ſuperius Dormitorium ducentium, Thaumaturga Grati- oſa & miraculoſa Imago B.M.V. Anno enim 1656. ex- plodens ſclopetum ad Eandem Imaginem Suecus miles

Hæ-

Hæreticus, post descendens, nescitur à quo, glande plūbea percussus, interiit.

Idem Anno Domini 1697. Nobilis quidam Polonus Antonius Głogowski, sub tempus Electionis Serenissimi Augusti II. Regis Poloniarum, invecundè se gerens coram eadē S. Imagine, ab alio Nobili dicto Rodecki tactus digitum amisit, & mox extra Conventum egressus, cum omnibus suis Complicibus, læthalibus affectus vulneribus, invecundia suæ luit pœnas: multi enim ex ejus Affectis, præter dictum Głogowski lauciati, vix mortis periculum evaserunt.

Aderat & nostris temporibus, ferè evidentis miraculi prodigium, Nam circa Annum Domini 1724. Spectabilis Dominus Adalbertus Sadkowski Ferrifaber Civis & Scabinus Novæ Civitatis Varsaviæ: ad eandem B. M. V. Effigiem multum devotus, jam senilis ætatis existens, sua in infirmitate decumbens, nec non omnibus Ecclesiæ Sacramentis munitus, atq; per Rndum Patrem SS. Rosarij Promotorem, pro illo tempore hocce officio functum quā par fuit, expeditione Animæ peracta, agonizare cepit. Commiseratione autem amicabili compulsus quidam Spectabilis Dominus Simon Cichowski Civis ac Scabinus Novæ Civitatis Varsaviæ nec nō Thesaurarius Archi Confraternitatis SS. Rosarij, adivit Conventum Nostrum, & specialiter Religiosum Novitiatum, implorando Eundem ad decantandas Lythanas Lauretanæ eidem B. M. Virgini pro eodem agonizante, quibus & Ipsemet interfuit: easdem cum Religiosis Fratribus decantabat.

Sub hoc tempore Lythaniarū Idemmet & Adalbertus ferrifaber mortuus. At post decantatas Lythanas Spectabilis Dominus Simon Cichowski, subaudiens de morte ejusdem, adivit ejus lapideam, ad disponendum circa mortui cadaveris obsequia. Verum atrij incedens limina, uxor ejusdem mortui affir-

mans reviviscentiam sui Mariti, eundem visitans & vix non totaliter sanum inveniens, interrogansq; ubinam sub illud tempus morabatur, Ipsemet subjungens affirmabat se adfuisse Lythanijs Lauretanis Nostri Conventus in gradibus; decantasseq; easdem cum Fratribus, Qui tamen hoc in tempore nullatenus apparuit, ut pote mortuus: Post, brevi convaluit & B. M. Virgini in gradibus gratias egit: vixit quoq; postmodum Annis circiter quindecim, & prima uxore demortua, aliam in sociam vitæ duxit, fereq; Nonagenarius felicissime in Domino, obiit, Nullam devotionem & servitium Confraternitati Rosarianæ prætermittens, nec non semper eidem B. M. Virgini tam in gradibus Conventus, quam translata ad Capitulare nostrum, gratias semper peragens.

Anno 1736. sub Provincialatu p. m. P. M. Alberti Ochabowicz, Prioratu vero ejusdem Conventus p. m. Patris Magistri Apollinaris Bielowicz, Filii Conventus Cracoviensis, hæc eadem Imago de gradibus nostri Conventus, magna cum devotione & applausu ferè totius Civitatis Varsoviensis, solemnissime translata est, assentiente & Indulgentias concedente Loci Ordinario Illmo ac Rndmo Dno p. m. Stanislao Hoffio Episcopo Posnaniensi in mediū Ecclesiæ Conventus Nostri Varsoviensis, toti populo Christiano præsentata, ibidemq; hærente totam per hebdomadam: iterum famosissimo cum applausu, nec non frequentissimo Populi concursu, concionibus tam demane quam de vesperi in Honorem Ejus, à varijs Viris tam Sæcularibus quam Regularibus insignis famæ ubiq; præhabitis, Postea in die octava cum maxima pompa & Populi Congregati applausu, eadem Imago translata est intra mœnia Conventus Capellæ Capitularis Nostri, quo in loco etiam nunc viget innumèris gratijs, ad cujus Prothotypon, fere quotidianus Populi devoti non desinit adesse concursus,

In

In eadem Basilica nostra, lucet capella de Quadrato ac Porphirio lapide insignissima SSmo Patri Nostro Dominico, in cujus Altari extat effigies Ejusdem SS. Patris, gratiis innumeris clara, & præcipue matronarum in suo partu periolantium Patroni fere usitati, nec non varijs documentis comprobati.

Sub eadem Capella, extat insigne Mausoleum de eodem lapide quadrato Porphiriano, à specialibus hujus Conventus & studij Generalis Varsaviensis Benefactoribus, videlicet Adamo & Margaretha Kotowskijs Dapiferis Czerscensibus exstructum, in eoq; duæ Tumbæ marmoreæ, de eodem lapide exstructæ, in quibus eorundem corpora decumbunt. Nec nō aliorum insigniorum: uti Illmi & Rndmi Domini Joannis Damasceni Lubieniecki Episcopi Bachoviensis, de Ordine Nostro, & hocce Conventu Varsaviensi ad prædictum Episcopatum assumpti.

Ibidem, itidem decumbit corpus Illmi & Magnifici Domini Oborki Camerarii Livensis specialis Benefactoris ejusdem Conventus. Denuð ibidem decumbit corpus Illris & Magnifici Domini Olanowski Dapiferi Plocensis specialis Benefactoris ejusdem Conventus.

Extant & alia, in eadem Basilica seorsivè, variorum Benefactorum mausolea, uti Magnificorum ac Nobilium Virorum, Bieniewsciorum Skulsciorum, Illmæ Dominæ Grabowska Thauraria Regni. Nobilium Annæ & Joannis krajewskie Mathæi & Franciscæ Conjugum ac Jordani eorundem Filij Kostrzewsciorum, aliorumq; insignium, virorum, quos & pagina enarrare nequit Qui omnes speciali sua beneficentia, hunc Varsaviensem Conventum ac Basilicam dotare, atq; gratijs suis specialibus cumulare, suo in vitæ tempore non desierunt: eorumq; quidam superstites, adusq; modo, continuare non cessant nec desinunt.

In eadem Basilica, splendescit in seorsivo Altari suo, clarissima effigies, tam gratijs quàm miraculis fulgens, argento ac auro adornata, Tutelarix Ecclesiæ ac Conventus ejusdem S. Hyacithi Poloni Ordinis Nostri, specialissimum Decus Regni Nostri Poloniarum, nec non Specialissimus Patronus Principalis ejusdem Regni.

Hic itaq; Varlavix, in nostra Basilica, Anno Domini 2605 ad Altare ejusdem Sancti, oblatus quidam homo mortuus, revixit ejus intercessione, Alter similiter mortuus, oblatus: vita mansit restitutus. Quæ duo miracula recenset in suis Annalibus Venerabilis Patër Abraham Bzovius, eo tempore, actu existens Prior hujus Conventus.

Manet in recenti memoria, evidens documentum miraculi, ante Imaginem S. Hyacinthi, hic siti atq; ante ejus Altare & nostro sæculo: nam circa Annum Domini 1710. quidam Infantulus vi Dæmoniorum pressus, atq; oppressus, & morte extinctus sub tempus Litaniarum à Religiosis Fratribus ex Novitiatu decantatarum, ad eandem Imaginem revixit & ab oppressione Dæmonij liberatus permanfit.

Insuper languoribus, ac varijs infirmitatibus tenti & affligti, per speciale Patrocinium hic Varlavix & in hac Basilica S. Hyacinthi siti, felicissime liberati, nec non incolumes sanique extitere Cujus specialissima Sacra Reliquia in theca argentea auro contexta, ac varijs gemmis, atq; pretiosis lapidibus adornata certis temporibus exponitur populo devote adoranda & deosculanda Sacrum Brachium D. Hyacithi, Anno Domini 1606. in præsentia Serenissimi Regis Poloniarum Sigismundi III, Solemnissima cum introductione, ad eandem Basilicam Varlaviensem Nostri Ordinis importata.

Item in eadem Basilica clarescit Altare Thaumaturgæ Imaginis, S. Vincentij Ferrerii moderne sæculo Specialis Patrono

troni in nostro Regno Poloniæ, varijs gratiis atq; prodigijs clarescentis, atq; in hacce Basilica, satis clari: quod ipsa aurea atq; argentea, fere innumera indicant vota Populi devoti, Quinimo & ipla innumera maximè sub tempus septennæ, cum Indulgentijs à S. sede Apostolica concessis, præmonstrat confluentia varii statûs ac Conditionis Populi. Extant & alia varia, fere prodigiosa Altaria, uti S. Doctoris Angelici D. Thomæ Aquinatis, S. Catharinæ Senen: S. Rosæ Limanæ, S. Rochi, SS. MM. Crispini Crispiani S. Joannis Nepomuceni, M. Jesu Domini Crucifixi, duo Altaria gloriosa & gratiosa ejusdem depositionis de Cruce, Matrisq; ejusdem dolorosæ, SS. Stephani ac Joannis Evangelistæ Tum & alia ejusdem Sacræ Basilicæ ornamenta, quæ omnia specificè ac sigillatim enarrare ipsa pagina præsentis, denegat prolixitas, ●

Postquam Anno Domini 1603. institutus fuerat in hocce Conventu in Vicariû Venerabilis. Pater Præsentatus Abraham Bzovius, Anno immediatè sequenti die 22. septemb. idemmet Conventus erectus est in Prioratum, primusq; ejusdem Prior institutus fuit idemmet P. M. Abraham Bzovius, per P. M. Albertum Senkovium Provincialem Poloniæ, alijsq; Patres Priores postmodum successere: uti Anno Domini 1647. P. M. ejusdem Conventus Filius P. Hyacinthus Baryczka, procuravit in eodem Conventu & suis sumptibus fundavit ex Patrimonio studium formale ad normam studiorum Formalium Conventus Polnaniensis & Lublinensis, assignando provisionem annuam determinatam Patribus Professoribus actu legentibus pro tempore existentibus.

Ad præsens vero ex singulari benevolentia Admodum Rndorum Patrum Capituli Generalis Romæ celebrati Anno 1694. concessione & ex speciali gratia Rndmi Patris Magistri Generalis Ordinis P. Antoninni Cloche Annò Domini 1700. die

die 28. Augusti erectum & institutum, imò eodem Anno die 29. Novembris, inchoatum est studium Generale, confirmatum & approbatum per tria Capitula Generalia.

Conventus Cossierocamenensis.

Fundatus Anno Domini 1628. à p. r. Celsissimo Adamo Alexandro Duce in Kowal, Koszery & Lubartowice Sanguszko Palatino Terrarū Volhyniæ, cum sua Celsissima Consorte Catharina de Suzeuw Vechanska, Ducissa, sub Titulo S. Michaelis Archangeli habens Ecclesiam.

Hic Celsissimus Pirneps, toto corde adhærens Religionis Nostræ, Religiosos suos Fratres appellando in perpetuam memoriam, in Bonis suis hæreditarijs, erecto de toto, ligneo Monasterio & Ecclesia, introduxit duodecim Religiosos, interbendo Ipsius perpetuo duas Villas Olble & Cyr: Insuper vigore ordinationis suæ, & Fundi in certis locis Bonorum Suorum, non excludendo suos Successores à persolutione debiti, assignavit ijsdem Religiosis, pro habitibus annualem pensionem à Summa originali septem millium Florenorum Polonicorum.

Tandem post, Anno 1648. facta est magna devastatio circa affines Oras præsertim Cossierocameneci, excitata per nefarios Colaccos, & Ipsiusmet Celsissimi Fundatoris rebelles subditos, qui una cum Colaccis juncti, nec Domino suo, vix eo fugiente sano a palatio cum aliquot tantum Personis, pepercerunt, nec nostris Religiosis. Imò multo majores alijs, tunc crudelitates supra Religiosos exercentes, funditus submoto igne Conventum & Ecclesiam devastatam & spoliatam combusserunt, resq̃ & mobilia Ecclesiastica, Sacrilegâ manu rapuerunt, ac Religiosos aliquos, una cum alijs Nobilibus, Amicis Celsissimi Fundatoris, post multas tyrannias occiderunt. Faventibus tamen Superis, cum magno triumpho ad sua

Bona

Bona' reverso Celsissimo Duce Fundatore, iterum Ecclesia & Convntus denuò ab eodem erecta extitere, licet ob imminētem mortem prædicti Celsissimi Fundatoris, non ita egregie ac primo fundata & picturis exornata extat.

Post felicem obitum Fundatoris successit collationis cum beneficio Illmus Dominus de Bibers fein Comes in Sieczyrn & Cerafin, Carolus Krasicki Castellanus Chetnensis, qui una cum Nobilissima consorte de Domo Rzewuska præter alias suas largitates, prædicto Convntui certam notabilem Summam inscripsit pro perpetua obligatione & quidem quotidiana cantandi Missam Votivam Rorate.

Habet & alios speciales Benefactores hicce Convntus, qui zelo Pietatis erga Sacrum ordinem Nostrum certantes, aliqua notiora beneficia, stante sua vita, præstant & præstaverunt, enixe cupientes, ne vacua Nomina eorum, post obitus suos, remaneant, ex largitate sua pro posse quasdam Summas, pro æviterno memoriali S. Religioni adscripserunt, suosq; successores Literis authenticis adstringentes, ut secundum pia Legata, non degeneri animo in reddendis Provisionibus procederent & sunt ejus modi Magnificus ac Gnosus Dnus Michael Racibowski Pincerna Bracaviensis. Perillis & Magnificus Dominus Adalbertus Czerminski, cum sua charissima consorte Pocillator Volhyniæ.

Magnificus ac Gnola Domina Catharina Wolska Pocilla trix Kjoienensis. Magnificus, ac Gnosus Dnus Michael Czarnicki Dapifer Volhyniæ. Magnificus ac Inosus Dnus Stephanus de Rzezycze Rzeicki Pincerna Zytomiricensis. Magnificus ac Gnosus Dnus Adamus Postupalski Pocillator Starodupensis, qui proprio ære Ecclesiam post conflagrationem reedificavit. Illmus Dnus Comes de Biberstein Carolus Krasicki, Castellanus Chetnensis, cum sua charissima consorte Illmaq; Prole sua.

Conventus Jatorvicensis.

Fundatus est à Magnifico Domino Samuele Isaykowski Judice Terreſtri Lucorienſi Anno Domini 1658. die 10 menſis Septembris: in Palatinatu Volhyniæ, Diſtrictu vero Lucorienſi, qui villas ſuas hæreditarias Jaſowicze & Worlyn, dedit, donavit, & reſignavit Fratribus noſtris, duplici Conſtitutione Regni Poloniæ in Comitijſ Gnilibus Varſaviæ celebratis cõfirmatås, ac demum per Illuſtrum & Rndum Dominum Loci Ordinarium Episcopum Luceorienſem, ſervatis Juris gradibus approbatas & recogitas.

Hic Conventus recentè ædificatus eſt lateritijs, continens ad manſionem Religioſorum cellas octo commodas præter Refectorium, culinam & Promptuarium ibidem ſita extra vero hunc novum Conventum manent duæ Domus ſive a Religioſis inhabitatæ.

Eccleſiam ſub titulo Præſentationis B. M. V. habet à Magnifico Domino Vladislao Krzyſzkowski Capitaneo Vlodimi-rienſi proprio ſumptu de lateribus ædificatam cum Sacriſtia & adornatione Altarium apparatus.

Præter hos Fundatores habet Inſignes Benefactores, Gnoſum Dnũm Andræam Kobecki, GG. Dnos. Szafzowskie Gnoſum Dnũm Franciſcum Rucinski Magnificam Dnãm Ledochowska Caſtellanam Volhyniæ. Gnoſum Dnũm Gorſki, & alios complures, qui huic Conventui, ex ſua munificencia, magna præſtant Beneficia.

Conventus Janoviensis in Lithuania.

Anno Domini 1602. die 25. Septembris, Illuſtus & Rndus Dnus Stanislaus Gorzuliński Episcopuſ ex ordine noſtro aſſumptuſ, Eccl. ſiam ſub Titulo S. Joannis Baptiſtæ donavit, Conv. ntumq; ſuo proprio ſumptu erexit, ejusdemq; erectio- nis Romæ Anno Domini 1604 obtinuit confirmationem & ap- probationem.

Ha-

Habet certas Summas pro obligationibus perpetuis inscriptas in Bonis Nobilium & Synagoga Judæorum pro censu annuali & Villam Wierzchlesie, cum molendino, pratis, agris ac Sylvis cum libera piscatura in Flumine Buk dicto, nec non Decimas sibi concessas ex aliquibus Bonis Episcopalibus, quæ omnia in Privilegijs datis, fusius exponuntur, & hæc in Archivo Conventus asseruantur.

Conventus Brestensis in Lithuania.

Conventus Brestensis in Lithuania ad Nostram Provinciam Poloniæ spectans, fundatus est à duobus Illms Faminis Magnæ Familiz, sed abortivæ Fidei.

Prima Fundatrix Magdalena Loknicka Domo Budekowiecka. Hæc Caluina oriunda, quatuor Supervivens Maritos, in viduali statu & abortiva perfidia per multos annos vixit: tandem correpta summa senectute & infirmitate, per multos menses: à Medicis derelicta, & ab omnibus desperata, in villa sua hæreditaria Derlo, à SS. Patriarcha Nostro Dominico visibiliter visitata fuit, Cui SSmus Pater, qua Præco Cælestis futuram sanitatem indixit, si velit abijcere opera tenebrarum Fidei Calvinisticæ, & induere arma lucis Fidei orthodoxæ.

Hæc, febris calida actu laborans, petijt misericorditer à S. Patre Dominico, ut sibi vita prolongaretur, cui appromisit prolongandam ad viginti quatuor annos, cum proposito, ut suos errores antiquos revocet & suos Fres Dominicanos, materno foveat affectu & veneratione. Hæc omnia declaravit ac vovit præstanda votumq; persolvit.

Mox mittens Lublinum, ut Patres nostri ad illam in villa sua hæreditaria Derlo, comparerent. Comparuerunt ergo duo Doctissimi Viri, & ex impia fide pientissimam & Sanctam in Votis suis invenerunt.

His Patribus enarravit suas apparitiones, & Fidem Catholi-

tholicam, per manus eorundem Patrum Dominicānorum devotissimè suscepit, erroresq; Calvinisticos abrogavit. Suum Palatium Patribus nostris in Civitate Brestensi in Lithvania situm, pro Fundatione Conventus donavit, & Ecclesiam muratam extruxit, cum omni argenteria & suppellectili Ecclesiastica Anno Domini 1632. ut testantur Epithaphia & tabulae argenteae. Vixit in Fide catholica athodoxa annis viginti quatuor.

Per hoc spatium vitae suae, villam Derło cum omnibus attinentijs & pertinentijs, modo hæreditario suæ Fundationi consignavit, atq; aliam villam Czemery vocatam consecravit

Suos Prædicantios Calvinistas numero duodecim à se repudiavit, illosq; increpavit, quod & Parentes suos & Illam, in talibus maledictis erroribus involverunt. Quorum quatuor ad Fidem Catholicam Illa Dna Fundatrix, suo vivo exemplo convertit & facti sunt Sacerdotes, quibus proprio peculio, Beneficia curata procuravit, videlicet Beneficium Stawaticense, Kodnense, Piszacense & Voynense qui quatuor Sacerdotes pientissimè vixerunt & decesserunt,

Alios suos Prædicantios, cum Ecclesia murata Calvinistica, in eadem Villa Derło, tormentis bellicis demoliri iussit eosq; octo obstinatos, expulit in universum orbem: Ipsa vero factis tot beneficijs Conventui Nostro Brestensi Annò Domini 1627 Sanctissimè per manus nostrorum Patrum, animam Deo reddidit in eademq; Ecclesia nostra, sepulta est post Altare Majus.

Annò Domini 1680. per Suecòs, Ecclesia nostra & Conventus fuerunt combusta, & taliter devastata, ut Patres ac fratres Nostri nec talem habere possent angulum in quo permanere possent, & sic sopiebantur non per parvum spatium temporis in prædictis villis Derło & Czemery à pijsima Fundatrice Nobis oblati.

Dum

Dum ergo non haberetur modus tam promptè respiciendi, & ad primam perfectionem reducendi Conventum: Providentia Divina factum est, quod secunda adinventæ Fundatrix Lutheranz Fidei Illma Svetoslava Duninowna de Rayce Prazmowska. Hæc mera quadam pietate & exemplaritate pie defuncti, pro tunc Prioris ejusdem Conventûs Patris Magistri Stoinski, per ejus manus à Lutherana ejurata, Fidem Catholicam amplexata est, & Foundationem auxit, & Ecclesiam ad pristinam perfectionem reduxit, atq; duas Capellas SS Rosarij B. M. V. & dulcissimi Nominis Jesu splendidas & Cōventulum parvum muravit. Reliquit hæc pijsima secunda Fundatrix ad viginti millia scutorum Romanorum. At post fata ejusdem quidam ex sua linea, tempore hostilitatis Molchoviticæ Ecclesiam nostram aggressus cum suis Asseclis, omni splendore & thesauris deprædavit, & vasa argentea snbrupit, Conventumq; & Ecclesiam benè fundatam summè depauperavit.

Eadem pijsima Fundatrix, Imaginem gratiosissimam Capellæ Rosarianæ, cum Summo applausu Procerum Regni, applicavit, ac solemniter ad Ecclesiam introduxit Annô Domini 1630.

De hac Imagine gratiosa hæc Traditio authenticè relicta posteritati habetur.

Imago hæc tempore Incurfionis per Turcas & Tártaros aliosq; impios hostes, & quasi universalis totius Palatinatus Podoliæ devastationis, ad securiorem locum ex oppido Starawka, inter alias complures, tam Ecclesiasticas, quam diversorum, Nobilium, Civium, aliorumq; sæcularium Hominum Supellestiles eveherentur: ab jsdem hostibus illo in itinere, cum tota dicta supellestili, curribusq; & equis abrepta erat, nec non homines qui se fugâ saluare non poterant in captivitatem rapti.

De hac barbarorum præda, in vicino cum suo existens milite cum rescivisset Illmus Dnus Nicolaus Potocki Generalis Podoliæ, vir bellicosissimus, maritus pro tunc Illmæ Fundatricis, præfatos hostes, hac & alia anteriori præda, hominibusq; captivis ouustos, insecutus, feliciter quosdam peremit gladio, alios in fugam egit, cæteros captivos sibi reservavit.

Christianos è captivitate eorum, liberavit, omnisq; suppellectilis illius jam hostilis, sibi suoq; militi in prædam cessit.

Inter hæc ergo suppellectilem, hæc quoq; reperta Imago quam Idem Illmus Potocki, jam omnibus spoliata ornamentis, sibi reliquerat, in domesticæ suæ capellæ Altari collocandam. Vivens postea cum prædicta Illma Conforte sua in Lutheranicæ Fidei errore, existente, Annis circiter septem, hæc Fidem Catholicam ex occasione miraculi ejusdem Imaginis, quod nimirum esmi mortuo suo Illmo Marito, integritatem viæ, precibus suis ad hanc Imaginem B. M. V. insuetis, impetaverat, Fidem Catholicam amplexa, eandem postea Imaginem summo in honore habuit.

Post fata vero Illmi Mariti sui & in Ecclesia Patrum Dominicanorum Leopoliensium tumulati, in eodem imò ampliori honore in viduali statu, quinq; annis exstens, conservavit.

Nupsit postea Illmo Alberto Prazmowski V. xill. f. ro Curia Regni, ultimo suo Marito, cum eoq; vixit annis sex completis. Pater Magister Stonski sæpius hac in Domo, domesticè conversabatur summo habitus in respectu.

Post hæc Illma Fundatrix, mota quibusdam displicentiis ad Provinciam Russiæ, vivente ad huc præfato Patre Magistro Klonski, munus Provincialis illius Provinciæ Russiæ obeuntis, Patres Provinciæ Russiæ relegavit ex sua Capellania. Tandem Provinciæ Nostræ Patres ad dictum Capellaniæ munus obeundum sibi adscivit, qui annis circiter quindecim; usq;

ad

ad obitum Illmæ Fundatricis, hoc Spirituale munus indefesse sunt executi.

Moriturus & Illmus maritus ejus, Imaginem Priori Conventûs Brestensis in Lithvania donat, Capellam SS. Rosarij B. M. V. sumptuosam fundat, erigitq; Altare & in eo collocat, veste argenteâ inaurata, Gedani non modico sumptu confecta, varijsq; clenodijs ac tabellis votivis adornatam reponit.

Per quinq; miliaria publicè in magna Magnatum, diversiq; status hominum frequentia, ad Ecclesiam PP. Dominicanorum Brestensium delata, in Capella & Altari sibi consecrata Anno Domini 1694. est collocata.

Vtq; Major Imagini huic habeatur honor, non mediocrem foundationem præfata Illmæ Fundatrix reliquit in hunc finem, quatenus perpetuis temporibus quolibet die canteretur missa ante præfatam SSmæ Virginis Imaginem.

Insuper intuitu hujus Foundationis, sub Nomine Dulcissimi Nominis Jesu Altare extructum, Ecclesiamq; jam penitus ruinatam de novo reparavit Conventum de nova radice ex muro confecit ac ornamenta non modica Ecclesiæ in argento, Apparatusq; pretiosis comparavit.

Conventus Lancutensis.

In Civitate Lancutensi, primâ Foundatione facta per Illmos Stadniceios hic Conventus fuit edificatus cum Ecclesia sub Titulo SS. Apostolorum Petri & Pauli brevi intervallo temporis ab hæreticis devastatus.

Postea Celsissimi Principes Lubomirscij, nostræ S. Religionis maxime addicti, novam erexerunt Ecclesiam, novumq; fundant Conventum ex sua speciali benignitate & pietate, quem jam ex majori parte incæperat Celsissimus Princeps Theodorus Lubomirski Palatinus Craeviensis edificare, & nunc pietissimi Successores perficiunt, quibus superviventibus

tibus D. T. O. M. Suam largiatur benedictionem, & quàm di-
utissimè, in Laudem & Honorem sui, conseruet incolumes,

Conventus Zmigrodensis,

Ab Illmis Dominis Stadniccijs hic Conventus fundatus
cum Ecclesia sub Titulo Assumptionis Gloriosissimæ Virginis
Mariæ, sub tempus Joannis XXII. Summi Pontificis ad ejus
specialem concessionem. Nunc autem ad præsens, augetur be-
nificijs & gratijs Celsissimæ Principissæ Korybutowa olim
Castellani Cracoviensis, Insignis pariter Benefactoris, charissi-
mæ Consortis, nunc viduæ pientissæ.

Conventus Climontoviensis.

Illmi Domini Ossolinscij Conventum Climontoviensem
cum Ecclesia sub Titulo S. Hyacinthi Confessoris O.N. ex pia
devotione sua erga hunc Sanctum Patronum Regni Poloniæ
fundarunt.

In hacce Ecclesia elaret quàm plurimis miraculis Imago
gloriosissimæ Virginis Mariæ Deiparæ, translata de Moschovia
ab Illmis Fundatoribus & Capellæ SSmi Rosarij, per Eoldem
Fundatores splendidissimè ædificatæ, oblata est. Monasterium
in quadro muratum, cum suis duobus Refectorijs, cæterisq[ue]
ficinis sat commodis & comptè ædificatis continet. In Villa Ol-
bierzowice Ecclesiam Parochialem tenet, cum cura Anima-
rum, ad quam plures villæ spectant, cum suis Decimis, agris
Parochialibus inscriptis, pro sustentatione Fratrum Nostrorum

Conventus Gidlenfis.

In Pago Gidle sive Gidzle Dominorum Gidzielskiorum
hereditario, in Archidiecæsi Gnelnensi, Palatinatu Siradiensij,
Illma Domina Anna de Ruzocice Dambrowska Castellana
Vielunensis, hunc Conventum & Ecclesiam erexit & fundavit
Anno Dni 1656. die 25 Maj sub Titulo Gloriosissimæ Virgi-
nis Deiparæ: Confirmationemq[ue] suæ Foundationis, obtinuit

Celsissimo Primato Regni Laurentio Gembicki Archiepiscopo Gnesnensi ac cæteris ejus succedaneis Primatibus Regni Alberto Baranowski & Mathia Lubienſi ſibi ſuccedentibus, eandemq; Confirmationem Patri Magiſtro Joanni de Łeczna pro tunc Provinciali Poloniæ cum villa Woynowice, & alijs adjacentijs conſignavit, & ut ſit ſub cura Patrum Conventus Cracoviensis SSmæ Trinitatis obligavit.

Habet ſat amplam Eccleſiam cum Sumptuoſis Capellis duabus Glorioſiſſimæ videlicet Virginis Mariæ & D. Hyacinthi, duabus Turribus adornatam, atq; Sacriſtiam amplam pulchre ornatam cum Argenteria & ſumptuoſis apparatibus Eccleſiæ.

De inventione Imaginis ſive Iconis B. M. V. in hacce Capella locatz. ab uno Chæmetone Joanne Czecek agrum colente; latiffimè conſcripta eſt Hiſtoria à Patre Magiſtro Ambroſio Zagaïowski in libro cui Titulus *Theſaurus magnus*, in quo etiam per longum deſcribit miracula facta, & patrari non de ſinentia uſq; ad hæc noſtra tempora.

Sereniſſimorum Regum Poloniæ Joannis Caſimiri, & nunc feliciffimè Nobis Regnantis Auguſti III. in Protectionem ſuam Regiam, hunc Sacrum Locum recipientium, Privilegia plura obtinet Conventus, quorum exemplaria authentica conſervantur.

In honorem hujus miraculoſæ Imaginis pro Dominica I. Maj, ſemper adeſt celebris frequentia Populi, etiam de longe concurrentis, variarum nationum, cauſâ devotionis, confluentis; ad hanc miſericordiſſimam Matrem: ſicuti & pro Feſtivityte D. Hyacinthi, Civitas Radomſcenſis cum Voto perſonendo quotannis adeſt, nec unquam dimittit ſuam erga hunc Sanctum Patronum Regni, devotionem.

Reliquia S. Vincentij Ferrerij O. N. introducta eſt Anno

Domini 1742. sub tempus Prioratûs Patris Hyacinthi Kliszowski Prædicatoris Generalis, quæ in summo honore & reverentia habita, ab omnibus Christi Fidelibus devotissime colitur.

Conventus Janoviensis Gratiarum.

In Civitate Janoviensi ob affluentiam gratiarum Gloriosissimæ Virginis Deiparæ dicta, ab Illm̃is ac Excellm̃is Dominis de Domo Zamoysciorum fundatus est hic Conventus cum Ecclesia sub Titulo B. M. V. Gratiarum. Ob hunc Titulum, multas gratias multaq; beneficia præstat cunctis postulanti-
bus Hæc Dulcissima Mater, consolatrix cunctorum, in quibusvis necessitatibus ac infirmitatibus semper pia auxiliatrix permanet. Adest penes hunc Conventum Janoviensem Gratiarum puteus, in quo Fons emanans, aquam bibentibus illam, sanitatem tribuit, & infirmitatem corporis sanat, prout quàm plerimi, testantur id se consecutos fuisse.

Conventus Iatovicensis.

In Palatinatu Volhyniæ, Districtu vero Luceoriensi, à Magnifico Domino Samuele Ilaykowski Judice Terreſtri Luceoriensi, fundatus est hic Conventus cum Ecclesia sub Titulo Præsentationis B. M. Virginis. Hic Magnificus Fundator, Villas suas hæreditarias Iatowice & Wortyn, in Castro Varſaviensi Anno Domini 1658. die 10 Septembris Conventui donavit ac inscripſit, duplici Constitutione Regni firmavit, in Comitij Generalibus Varſaviæ celebratis.

Hic Conventus, speciali gratia Magnifici Domini Vladislai Krzyżkowski Capitanei Vlodimiriensis, sumptu proprio post diruptionem hostium reædificatus est eum templo, Sacristia, cæterisq; Officinis, conſervatq; totam Argenteriam & supellectilem Ecclesiasticam.

Habet insuper aliquas summas, pro perpetuis obligationibus inscriptas, tam in Bonis Nobilium, quam Synagoga Judæo-

dzornm Luceqriensium à quibus ex censu annuo satisfit obligationibus.

Conventus Dzikoviensis,

Illmus & Excellmus Dns Joannes Stanislaus Amor Tarnowski, Marchio in Tarnow, Iarostaw Dzikow &c. Insignis cultor & Benefactor S. Religionis Nostræ, & præcipuè Istius Conventûs, cum Illma sua Consorte Sophia Barbara Duorum Nominum de Dąbrowice Fierleiowna hunc Conventum & Ecclesiam sub Titulo Assumptionis Gloriosissimæ Mariæ Virginis fundarunt: semperq; & usq; ad moderna tempora nostra suis augment beneficijs, ac proornamento Ecclesiæ, Conventûs, Sacristiæ, varia & pretiosa supellectilia Suppeditant, Conventumq; muratum sicut & Ecclesiam perficiunt, providuntq; necessaria.

In hac Ecclesia præluet miraculis Imago Gloriosissimæ MARIÆ Virginis, huic Ecclesiæ ab Illmis Fundatoribus donata, & ex Arca Eorundem ad Nostram Ecclesiam solemniter translata, atq; in Altari majori, sumptuosè ædificato ac adornato collocata subsistit, ab Annô Dni 1678. die 20. Maij

Civitates propinquæ Sandomiria, Opatovium Pacanovia, & cæteræ aliæ, pro Festis Pentecostalibus, & omnibus Festis B. M. V. augment honorem, processionaliter adventantes, suæq; protectioni sese comendantes, Ejus semper experiuntur Patrocinium, prout; demonstrant vota appensa.

Conventus Borecensis.

In submontano, propè Civitatem Tycinensem, Perillis

& Ad: Rndus Dnus Mathias Nowicki Canonicus Jaroslaviensis, Præpositus Tycinensis, & Parochus Borecensis, hunc Conventum & Ecclesiam sub Titulo Gloriosissimæ Virginis Mariz, sumptu proprio, Paternæ Fortunæ, erexit & fundavit Anno Domini 1670. de consensu Illmi & Rndmi Domini Stanislai Sarnowski Episcopi Premisliensis, ac per Perillres & Rndmos Dnos, suæ Cathedræ Prælatos, Franciscum videlicet Fiałkowski & Quærtium Canonicum ac Præpositum Rzeszoviensem solemniter introduxit, ac stabilivit.

Insignes Benefactores hujus Conventûs, sunt Illmi Domini Braniceij, Lubomirscij, Stawscij, plurimiq; alij munificentissimi Benefactores.

Conventus Crasnobrodensis.

Illmi Domini Alexander & Michael Marchiones in Dzikow Tarnawscij, hunc Conventum & Ecclesiam sat præclara, cum omni commoditate, muro circumcirca obducto, sicut & Conventum ex muro fundarunt & crexerunt. In hac Ecclesia adest parvullima Imago B. M. V. in albo papyro exarata plurimis clarens miraculis, in Altari majori collocata ad quâ, confluxus Populi quotidianus etiam ex remotioribus Civitatibus & pagis pro obtinendis gratijs salutaribus, conspicitur in suis desiderijs non frustratus.

Conventus Cieszanoviensis.

Sub Titulo Gloriosissimæ Virginis Mariæ & S. Hyacinthi Confessoris Ordinis Nostri Patroni Regni Poloniæ, Illmus Dominus Bełzecki, Palatinus Podoliæ hunc Conventum fundavit, Ecclesiamq; Parochialem pro eisdem obtinuit, cum cura Animarum, soli Providentiæ Divinæ consili Fratres nostri sustentantur.

Conventus Roxicensis.

Ex speciali affatu, erga Sacrum Ordinem Nostrium Ma-

gnifi-

gnificus Dominus Nicolaus de Rokszyce Roxicki cum sua devotissima Conforte Anastasia, hunc Conventum & Ecclesiam erexerunt & fundarunt, sub Titulo SS. Trinitatis, Anno Domini 1698 per Perillustrem & Rndmum Dnum Joannem Bozeniec Jełowicki Canonicum & Surrogatum Loviciensensem de consensu Illmi & Rndmi Domini Francisci Prazmowski Episcopi Luceoricensis solemniter introducti die 15 Junij.

Habet pro dote certas summas inscriptas in Bonis Nobilium & Synagoga Judæorum, varijs in locis commorantium, ex quarum Censu annuo Fratres nostri sustentantur, & benefica manu Magnificorum Dominorum de Familia Roxicciorū & aliorum piorum Benefactorum.

Conventus Sophiboriensis.

Anno Domini 1740. Magnificus Dnus Franciscus in Zakrze & Nowosielec Nowosieliski Capitaneus Łukoviensis, nūc autem Suecameraries Lublin in Bonis suis hæreditarijs, Zofibor dictis, hunc Conventum erexit ac Ecclesiam, Quatuor Chmetones cum eorundem agris ac fundo pro erigenda Ecclesia, claustro, Prædio & hortis circum circa Ecclesiam, ad trecentos cubitus, sese extendente consignavit.

Habet aliquas Summas sibi inscriptas à varijs Magnificis Dominis, tam pro conservatione Conventus & Ecclesiæ, quā sustentatione Fratrum nostrorum, procurante sua activitate & dexteritate Rndo Patre Prædicatore Generali fratre Ludovico Weyher, ast modernis temporibus cum magna difficultate per strepitum Juris census recipiuntur.

Conventus Kozinensis.

In Palatinatu Volhyniæ, Districtu vero Cremenecensi fundatus & erectus est Anno Domini 1738. die 18. Julij ab Illmo Dno Cajetane Amor Tarnowski Marchione de Ozobor, qui die 13 Aprilis Anno 1748. pijsimè obiit. Habet Prædiolum

in suburbio Kozinensi, cum agris, hortis, pratis, carens subditis, quare ex asse parato, conducit Conventus pro agricultura & collectione frugum varios laboriosos homines.

Summas pro obligationibus perpetuis habet sibi inscriptas apud varios Nobiles, censusq; annuos percipit, quibus Fratres nostri sustentantur quo ad posse, cetera Divinae Providentiae adscribunt.

PROVINCIA POLONIAE

Cum suis Conventibus metrice circumscribitur.

*Contrata sive Vicariatus Nationalis
Minoris Poloniae.*

Vnum Trinumq; Deum Cracius Conventus adorat,
Ossetima Crucem Domini, pro pignore sumpsit.

Pignora Sacra tenet in Gidlis Virgo Maria.

Insignita manet Petricovia, voce Dorotheae,

Sumitur ad Calos de Bochna Virgo Maria,

His Titulis fulget, Zmigrodia montibus adstantis,

Borcum sub Quercu sustentat Virgo Beata.

Tu Petre cum Paulo, Lancutum protegis Ipse.

Praemisliae recipit, caelestia Nuncia Virgo.

At Martyr Catharina, Tibi Samboria Tutrix.

Dzikovumq; Rosas necit, pro Fronte Mariae

Ad Sandomirum, redduntur vota Jacobo.

Ast alias ades, Peccatrix nomine donat.

Climontina caput Nomen de Voce Hyacinthi.

Abbatina Petro cumulat Martyre Sancto,

Virginibusq; sacris, Gusmani Nomina dantur,

Sub Craciae muris, Castellum vela repandit,

Estq; Domus Major, propius vicina minori,

Annumerat Craciae, Premislia Celsa sorores,

Nec defunt Aliae, quarum Petricovia nutrix,

287
Hos Craciz Pastor Conventus, dirigit omnes.

Contrata five.

Vicariatus Nationis Majoris Poloniz,
Pro Patre Dominicum, Posnania Cella recepit.
Nuncia, Virgo capit Mater, Cælestia, Vroncis,
Myrrhensis Præsul, Costensi sede refulget,
Srodam sub Christi passu Cruce stare necesse,
Præcursor Christi Znenam regit Ipse Joannes,
Syradios Martyr Stanislaus Jure gubernat,
Velatum etiam cumulat Posnania claustrum,
Hic non velatæ, certa sub lege ministrant.
Contrahit has ædes ad se, Posnania cunctas.

Contrata five.

Vicariatus Nationis Prussiz,
Myrrhensis Præsul, Dantisco præfidet amplo,
Hoc etiam Titulo, Thorunia celsa refulget,
Culma Petro & Paulo Sanctis, sacrata remansit.
Derschovo colitur, præ cunctis, Virgo Maria,
Conventus istos, Dantiscum, contrahit ad se.

Contrata five.

Vicariatus Nationis Mazoviz.
Consecrata manet Sancto Varlava Jacintho.
Exornant Varcam prænomina Stanislai,
At Sochaczewum Patares Nomine fulget.
Protegit alma Trias, Conventum Lovicienssem,
Lanciciam Stanislaus, atq; Dorothea gubernant.
Sed Princeps Michael Brestensi præfidet ædi.
Dominicusq; Pater, Plocensem Nomine donat.
Est ibi Sancta Trias, priscis concussa ruinis,
Sunt non velatæ, Plocensi sede Sorores.
Ad Sochaczewum protendunt vela Puellæ.
Conventus istos, Varfavia celsa gubernat.

Contrata five.

Vicariatus Nationis Lublinensis.

Ornat Lublinum Stanislaus, Nomine Sancto.
 Præcurfore nitet, Lithuana Janovia, Christi.
 Protegit ad Brestam Lithvanam Sancta Sophia,
 Horodlum Virgo tenet Mater Christi atq; Hyacinthus.
 Ast Chrybieszovum Myrrhensi Præfule gaudet,
 Sumitur ad Cælos, de Bełza Virgo Maria.
 Ipsa dabit reliquis Conventibus omnia Sacra,
 Ut Crasnobrodensi, pro Dijsq; corrusco,
 Nomina portanti Magni sub voce Joannis,
 Et Cieszanovo colitur queis, Virgo Maria.
 Lublinum referas Bełzensum Vela Sororum.
 Sub Cruce vivifica, Domibus, quoad præsidet istis.

Contrata seu.

Vicariatus Nationis Volhyniæ.
 Sumitur ad cælos de Łuco Virgo Maria.
 Præsentata manet Conventu in Jałowicensi,
 Protegit Alma Trias Fratres Vlodimiriensis.
 Cameno Michael donatus sorte Patronus.
 Kozinum, Roxyczka wola ac Henopolis absq;
 Sunt Titulis, largos expectant usq; Patronos.
 Has omnes ædes, Luceoria contrahit ad se.

Conventus Desolati.

Temporibus priscis, plures numeravimus olim.
 Sed desolati penitus, stat Nomren inane.
 Elbingam, Montem Regalem, Ligniciamq;
 Brigam, Leocinum, consumpserat hæresis atrox.
 Hæc eadem Słupciam seu Stolpam Cassubianam,
 Pauperies alios, ut Chetnam, sustilit, atra.
 Hæc; Bolestawiec, penitus sub rudera misit.
 Edidit hæc etiam plures Provincias quondam,
 Sed nulli cedit, cunctis æqualis habetur.
 Quam Dominus Seruet, subjectis multiplicatam.
 Sic Vovet Inscribens, Priscorum Nomina Patrum.

Ad Majorem D. T. O. M. Gloriam B. M. V. Protectricis Ordinis
 cultum & Venerationem ac Proviçiæ in Decus &
 ornamentum cedant Omnia.

In-

I N D E X

Contentorum in hoc Libro.

A.

Abraham Bzovius.	-	fol.	70.
Alanus Bardzinski	-	fol.	112.
Alanus Soszynski	-	fol.	112.
Albertus Sekovius.	-	fol.	73.
Albertus Bartochowski	-	fol.	80.
Albertus Margonius,	-	fol.	84.
Albertus Zochowski	-	fol.	88.
Albertus Siekielewicz,	-	fol.	89.
Albertus Cadau	-	fol.	98.
Albertus Drohobicki,	-	fol.	107.
Albertus Balcerkowicz,	-	fol.	98.
Albertus Grabciecki,	-	fol.	100.
Albertus Fanck,	-	fol.	114.
Albertus Ochabowicz	-	fol.	114.
Albertus Sekowski	-	fol.	125.
Albertus Reptowski	-	fol.	137.
Alexas Conversus,	-	fol.	68.
Ambrosius Szczepanowski	-	fol.	95.
Ambrosius Thyll,	-	fol.	108.
Ambrosius Kozielski	-	fol.	124.
Ambrosius Glinkiewicz,	-	fol.	138.
Angelus Wierzbowicz	-	fol.	85.
Andreas Radawiecki,	-	fol.	79.
Andreas Łyszkiewicz,	-	fol.	133.
Anselmus, Albertus Alexander MM.	-	fol.	41.
Antonius Mdzewski	-	fol.	77.
Antonius Boreyko	-	fol.	144.
Athanasius Cielzkiewicz,	-	fol.	93.
Augustinus Rogala	-	fol.	109.

Augustinus Tarnowski	fol.	116.
Aurelianus Robolszkiewicz	fol.	117.
Archiepiscoporum & Episcoporum series,	fol.	166.

B.

Beata re & Nomine Tęczyńska Tertiar.	fol.	37.
Berengarius,	fol.	39.
Bernardus,	fol.	61.
Bernardus, Parcovius	fol.	62.
Bernardus Praxilli,	fol.	120.
Bernardus Grzybowski	fol.	126.
Bernardus Pegazius,	fol.	92.
Bonifacius Trybowicz,	fol.	88.
Bonifacius Wolinski,	fol.	36.
Bosna in Oppido MM.	fol.	27.
Bochnensis Convent Erectio,	fol.	28.
Borecensis Convent erect,	fol.	45.
Betzensis Conventus erect,	fol.	258.
Brestensis, in Cujavia erect.	fol.	276.
Brestensis in Lithvania Erect,	fol.	7.
Camillus Samboricensis,	fol.	83.
Camillus Jasinski	fol.	132.
Candidus Zagorwski,	fol.	105.
Candidus Nadalinski.	fol.	52.
Carolus Franco,	fol.	134.
Casimirus Korezewski,	fol.	136.
Casimirus Napolski,	fol.	130.
Casimirus Lezynski,	fol.	14.
Ceslaus Odrowanśius,	fol.	128.
Ceslaus Bajer.	fol.	24.
Conradus Frisaccensis,	fol.	100.
Cornelius Willich,		

Clemens Crodell.		fol.	109.
Cracovien Conv. Erectio.		fol.	590.
Cyprianus, Polnaniensis,		fol.	43.
Cyprianus Magister,		fol.	73.
Cyprianus Stephanowski		fol.	80.
Cyprianus Sapecki.		fol.	96.
Climontowien Conv. Erectio.		fol.	280.
Costensis Convent. Erectio.		fol.	156.
Culmenis Convent erect.		fol.	221
Cieszanovien Conv. erect.		fol.	284
Cofferocamenen Conv. erect.		fol.	271.
Crafnobrodensis Conventus erectio		fol.	284
Cozinensis Conventus erectio.		fol.	285
Daniel Nitzwand.	D.	fol.	109.
Dionysius Mosinski.		fol.	80.
Dionysius Mozdianowski.		fol.	137.
Dominicus Małachowski.		fol.	82.
Dominicus Kociątkowski.		fol.	76.
Dominicus Lezynski.		fol.	130.
Dominicus Antonius Wrzeszcz.		fol.	113.
Dominicus Szaniawski.		fol.	126.
Dominicus Krzewinski.		fol.	100.
Dominicus Frydrychowicz.		fol.	91.
Dominicus Lewinski.		fol.	107.
Dominicus Laskowski.		fol.	130.
Dzicoviensis Conventus erectio.		fol.	283.
Derfchoviensis Conventus erectio.		fol.	236.
E.			
Erasmus Konjuszewski		fol.	69.
Ernestus Essembletter.		fol.	108.
Euphemia Domicilla secundi Habitūs,		fol.	33.
Exhortatio D. Hyacinthi Plantatoris Provinciae Poloniae ad Fratres.		fol.	141.

F.

Fabianus Birkōwsk.	-	-	fol.	81.
Florianus, Benedictus & Godinus.	-	-	fol.	21.
Ferdinandus Januszowski,	-	-	fol.	92.
Felix de Siradia.	-	-	fol.	48.
Florianus Cracoviensis.	-	-	fol.	35.
Florianus Straszynski.	-	-	fol.	90.
Florianus Trojanowicz	-	-	fol.	117.
Florianus Grabiecki,	-	-	fol.	129.
Franciscus Czarnkovius.	-	-	fol.	78.

G.

Gabriel Franco,	-	-	fol.	62.
Gabriel Zawieszko,	-	-	fol.	83.
Georgius Trebnitz,	-	-	fol.	49.
Georgius Borowski,	-	-	fol.	133.
Georgius Gaszynski.	-	-	fol.	133.
Goltardus Gramsfordius,	-	-	fol.	79.
Gregorius Buszkiewicz,	-	-	fol.	116.
Gregorius Perkowski	-	-	fol.	137.
Gedanensis Conventus erectio.	-	-	fol.	211.
Gidlenfis Convent. erectio.	-	-	fol.	280.

H.

Henricus Moravus.	-	-	fol.	18.
Henricus Theuto,	-	-	fol.	18.
Henricus Polonus,	-	-	fol.	20.
Item Henricus Polonus.	-	-	fol.	37.
Helgherus.	-	-	fol.	24.
Hieronymus Miloncki	-	-	fol.	94.
Hieronymus Makowski	-	-	fol.	127.
Hieronymus Chyzowski	-	-	fol.	118.
Hypolitius Hulewicz.	-	-	fol.	66.
Hyacinthus Odrowansius.	-	-	fol.	2.

Hya

Hyacinthus Suski.	fol.	82.
Hyacinthus Baryczka	fol.	123.
Hyacinthus Procopius.	fol.	63.
Hyacinthus Włostnowski,	fol.	75.
Hyacinthus Muakowski.	fol.	81.
Hyacinthus Braulitz,	fol.	76.
Hyacinthus Kuainiski,	fol.	87.
Hyacinthus Jarocki,	fol.	87.
Hyacinthus Lubowidzki.	fol.	106.
Hyacinthus Gruszewicz,	fol.	86.
Hyacinthus Czaplic,	fol.	120.
Hubieszoviensis Convent erectio.	fol.	257.
Horodlensis Convent. erectio.	fol.	257.
I.		
Iacobus Olszancki,	fol.	118.
Ignatius Kownacki.	fol.	85.
Ignatius Krzeczowski,	fol.	113.
Innocentius Premisliensis,	fol.	49.
Innocentius Morawski,	fol.	49.
Ioannes Polonus.	fol.	30.
Ioannes Swentenfelt,	fol.	33.
Ioannes Opatovius,	fol.	35.
Ioannes Conversus,	fol.	38.
Ioannes Waxman,	fol.	81.
Ioannes Candidus Jalmuzna.	fol.	110.
Ioannes de Łęzno.	fol.	124.
Ioannes Damascenus Magister.	fol.	47.
Ioannes Damascen. Lubieniecki.	fol.	123.
Ioannes Damascen. Gostawski.	fol.	129.
Joan. Baptista Kownacki.	fol.	62.
Joan. Evangel. Gawłowicz.	fol.	86.
Joan. Baptist. Jurewicz.		

Joan: Chriſtoſtom. Polewicz.	fol. 127.
Joan, Paulus Jezieſki	fol. 132.
Joſeph Stephan. Swetopelk.	fol. 66.
Juſtinus Miechovita,	fol. 84.
Juſtinus Goſtkowski	fol. 119.
Juſtus Słowikowski,	fol. 103.
Juſtus Gliſzczynſki	fol. 136.
Inquiſitores S. Officij Hæreticz pravitatis in Provincia no- ſtra Poloniæ.	fol. 179.
Janoviensis Gratiar Conv. erectio.	fol. 281.
Jaſtoviensis Conv erectio.	fol. 281.
L.	
Laurentius Święcki.	fol. 134.
Lubartow in Oppido MM.	fol. 36.
Lucas Samotulius	fol. 51.
Lucas Pleſzovius	fol. 77.
Ludolphus Magiſter.	fol. 37.
Ludovicus Pozora.	fol. 115.
Ludovicus Coſdroas.	fol. 65.
Literæ S. P. N. Dominici ad Patres Provinciæ Poloniæ ordinatæ.	fol. 139.
Lancuteuſis Conv. erectio.	fol. 779.
Lancicienſis Conv. erectio.	fol. 238.
Lovicienſis Conv. erectio.	fol. 251.
Lublinenſis, Conventus erectio.	fol. 239.
Luceorienſis Conv. erectio.	fol. 249.
M.	
Martinus Strempa,	fol. 28.
Martinus Skępski	fol. 77.
Martinus Borovius,	fol. 136.
Meynardus Zegiebertus,	fol. 31.
Melchior Moſticeſis.	fol. 43.
Mel-	

Melchior de Wark6.	-	-	fol.	45.
Michael Conversus.	-	-	fol.	77.
Michael Mosticensis.	-	-	fol.	73.
Michael Follant.	-	-	fol.	101.

N.

Nicolaus Magister.	-	-	fol.	32.
Nicolaus Oborski.	-	-	fol.	95.
Nicolaus Sedgiewicz.	-	-	fol.	108.
Nicolaus Rutzkiewicz.	-	-	fol.	119.

O.

Osnetimensis Conv. erectio.	-	-	fol.	209.
Opatowiecensis Conv. erectio.	-	-	fol.	236.
Paulus Episcopus Posnan.	P.	-	fol.	29.
Paulus Sarbinus.	-	-	fol.	72.
Paulus Ruzzell.	-	-	fol.	74.
Patritius Leczewicz.	-	-	fol.	98.
Petrus Covaliensis.	-	-	fol.	50.
Petrus Drogoszewski.	-	-	fol.	110.
Petrus Schultz.	-	-	fol.	102.
Procopius Szostakowski.	-	-	fol.	119.
Prudentius Grossius.	-	-	fol.	107.

Provincialium Poloniae Series.	-	-	fol.	148.
--------------------------------	---	---	------	------

Posnaniensis Conventus erectio.	-	-	fol.	215.
---------------------------------	---	---	------	------

Plocensis Conventus erectio.	-	-	fol.	222.
------------------------------	---	---	------	------

Premisliensis Conventus erectio.	-	-	fol.	223.
----------------------------------	---	---	------	------

Petricovienensis Conventus erectio.	-	-	fol.	237.
-------------------------------------	---	---	------	------

Penitentiarii Summor. Pontificum in Vrbe Romana nec non	-	-	-	-
---	---	---	---	---

Theologorum ac Confessariorum Serenissimorum Regū

Poloniae

R.

Raymundus Charzewski	-	-	fol.	70.
----------------------	---	---	------	-----

Raymundus Zukowski.	-	-	fol.	119.
---------------------	---	---	------	------

Ray-

Raymundus Stoinski.	fol.	131.
Raymundus Boguszewski,	fol.	67.
Raphael Kujawski,	fol.	99.
Raphael Pułtkiewicz,	fol.	112.
Reginaldus Koprowski,	fol.	114.
Roxolanus Magister.	fol.	68.
Rzytomirz in Oppido MM.	fol.	36.
Roxicensis Conventus erectio.	fol.	284.

S.

Sodoch cum 49. Fratibus.	fol.	25.
Samuel de Lublino.	fol.	84.
Severinus ex Infidel. Judais.	fol.	49.
Severinus Otko.	fol.	97.
Seraphinus Sadkowski.	fol.	65.
Sertuatus Miller.	fol.	101.
Sigismundus Grycyni.	fol.	94.
Sigismundus Miaszkowski	fol.	45.
Societas Peregrinantium inter Gentes propter Christum	fol.	145.
Sandomiriens S. Jacobi Apost. & alterius Con. D. Mariae Magdale-		
tra muros erectio	fol.	210.
Siradiensis Conventus Erectio	fol.	228.
Sochacoviensis Conventus erectio.	fol.	222.
Samboriensis Conventus. erectio.	fol.	255.
Sredensis Conventus erectio.	fol.	258.
Sophiboriensis Conventus erectio,	fol.	284.
Stanislaus Kokosza.	fol.	41.
Stephanus Woznicki.	fol.	78.
Stephanus Przybyło,	fol.	120.
Stephanus Hyacinthus Swetopelk	fol.	180.

T.

Thadæus Slewicz,	fol.	75.
Theophilus Grodecki,	fol.	135.
Thomas de Grossis	fol.	29.
Thomas Wolski.	fol.	61.
Thomas Hulewicz.	fol.	67.
Thomas Schultz,	fol.	78.
Thomas Olczanowski	fol.	116.

Thomas Zwan.	-	-	fol.	121.
Timotheus Makolnicki.	-	-	fol.	70.
Thomas Frydrychowicz,	-	-	fol.	93.
Thomas Mozdżianowski,	-	-	fol.	136.
Thomas Engwer	-	-	fol.	96.
Thomas Gwiazdowski,	-	-	fol.	104.
Trewoli in Oppido MM.	-	-	fol.	36.
Torunensis Conv. erectio.	-	-	fol.	227.

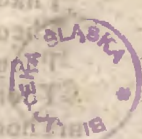
V.

Vaclaus, Ladislaus & Vislaus.	-	-	fol.	27.
Valerianus Grocholiski,	-	-	fol.	126.
Valerianus Wałęcki,	-	-	fol.	134.
Veaceslaus Ieski,	-	-	fol.	85.
Vicus in Lithuania,	-	-	fol.	30.
Vincentius Novitius,	-	-	fol.	45.
Vincentius Kuleza,	-	-	fol.	130.
Vlricus Frisacensis,	-	-	fol.	22.
Vrbanus Bachrynowski,	-	-	fol.	121.
Vrbanus Moczydłowski,	-	-	fol.	68.
Vronecensis Conv. Erectio.	-	-	fol.	253.
Warsaviensis Conv. Erectio,	-	-	fol.	261.
Varecensis Conv. Erectio,	-	-	fol.	226.
Vlodimiriensis Conv. erectio,	-	-	fol.	261.

Z.

Znenensis Conventus erect.	-	-	fol.	258.
Zmigrodiensis Conv. erectio.	-	-	fol.	280.

F I N I S.

Errata. Corrige.

Fol. 17.	V. 12.	quartus.	-	Lege quartus
Fol. 35.	V. 14.	Candelabis	-	Candelabris,
Fol. 36.	V. 16.	Lubaktow	-	Lubartow,
Fol. 43.	V. 18.	Villam,	-	Vilnam.
Fol. 50.	V. 13.	Leovalienfis,	-	Covalienfis.
Fol. 82.	V. 8.	Tomo,	-	Typo.
Fol. 86.	V. 20.	Expletorum.	-	Expletorum,
Fol. 95.	V. 26.	Pustinus,	-	Justinus.
Fol. 96.	V. 26.	Safecki,	-	Sapecki.
Fol. 97.	V. 28.	Otęko,	-	Otzko.
Fol. 100.	V. 18.	Lalalari,	-	Salazari.
Fol. 104.	V. 21.	Gniazdowski,	-	Gwiazdowski.
Fol. 106.	V. 21.	Lubonidzki,	-	Lubowidzki.
Fol. 112.	V. 24.	Spustkiewicz,	-	Pustkiewicz,
Fol. 113.	V. 5.	Lerzeczowski,	-	Krzeczowski.
Fol. 121.	V. 15.	1082.	-	1682.
Fol. 128.	V. 21.	Baci,	-	Bajer.
Fol. 132.	V. 8.	Fagorowski	-	Zagorowski.
Fol. 134.	V. 14.	Gwałcki,	-	Walecki.
Fol. 137.	V. 29.	Posuaniz,	-	Siradiz.
Fol. 139.	V. 17.	Poriribus,	-	Prioribus.
Fol. 14.	V. 5.	Ruionienfis.	-	Avenionenfis.
Fol. 148.	V. 4.	Profuit.	-	Prasuit.
Fol. 19.	V. 7.	R.R.P.	-	R.P.P.
Fol. 149.	V. 23.	Mumionem lege Munionem,	-	
Fol. 153.	V. 15.	3536.	-	1536.
Fol. 157.	V. 7.	Nemæ	-	Romæ.
Fol. 169.	V. 5.	1740.	-	1749.
Fol. 176.	V. 29.	Digitate.	-	Dignitate.
Fol. 196.	V. 3.	1723.	-	1223.
Fol. 203.	V. 26.	2688.	-	1688.

Fol.

Errata

Corrige.

Fol. 211. V. 11.	Szustopełko	Swatopełko.
Fol. 213. V. 11.	Refectissimam	Refertissimam
Fol. 213. V. 13.	Excusserunt.	Combusserunt.
Fol. 215. V. 2.	Coloniz	Poloniz.
Fol. 223. V. 11.	Incolit.	Incolz
Fol. 228. V. 16.	Senori.	Senolle intelligere.
Fol. 243. V. 20.	Consularum.	lege Catularum.
Fol. 243. V. 24.	Altri,	Altari.
Fol. 245. V. 24.	Procoffionibus,	Processionibus.
Fol. 247. V. 1.	Medietate.	V Medietate.
Fol. 247. V. 10.	Przstititis,	V Przstitit.
Fol. 248. V. 5.	Mgnici,	V Magnifici.
Fol. 248. V. 13.	Desuriano.	de Suriano.
Fol. 248. V. 20.	Fudatna	Fundata.
Fol. 248. V. 25.	Hareronymo,	Hieronymo.
Fol. 243. V. 3.	Refectorum,	Refectorium.
Fol. 253. V. 3.	Cofixi.	Consi.
Fol. 269. V. 4.	Periolitantium.	periclitantium.
Fol. 270. V. 7.	2605.	1605.

